

သုတိညာဉ်

ကိုယ်နှလုံးသား

မြတ်ဗြမ်း

Devil's Gamble

FRANK G. SLAUGHTER

စာမူခွင့်ပြုချက် ၅၈၉ / ၉၇ (၁၁)
မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက် ၃၂၀ / ၉၈ (၈)

မျက်နှာပုံးပုံနှိပ်သူ ဦးတိုးဝင်း (၁၂၄၃၁)၊
နေလရောင်အော့ဖ်ဆက်
(၉၆/ခ) ၁၁ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ အောင်စေတနာ ပုံနှိပ်တိုက်
(၉၀) ဝေပုလ္လ (၂) လမ်း၊ ဃာ/ရပ်ကွက်၊
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ ဦးသန်းမြင့်၊ လင်းလင်းစာပေ
၄/၂၉၊ မြဝတီမင်းကြီးလမ်း၊
၁၀ မိုင်ကုန်း၊ အင်းစိန်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာပုံးပန်းချီ မိုက်ပိုက်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း ပထမအကြိမ်။
၂၀၀၀-ပြည့်နှစ်၊ မတ်လ၊

အုပ်ရှေ ၅၀၀

စာအုပ်ချုပ် ပပစိုးနှင့်အဖွဲ့

တန်ဖိုး (၁၅၀) ကျပ်။

သူဝိညာဉ် နှင့် ကိုယ်နှလုံးသား ဖြတ်ငြိမ်း

Devil's Gamble
FRANK G.
SLAUGHTER

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး - ဒို့အရေး
- တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး - ဒို့အရေး
- အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး - ဒို့အရေး

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည် ပြည်ထောင်စု သားအားလုံး၏ ပဓာနကျသောတာဝန် ဖြစ်သည်။

ဒို့ တာဝန်အရေးသုံးပါး

- ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ဒို့ အရေး
- တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး ဒို့ အရေး
- အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ ခိုင်မြဲရေး ဒို့ အရေး

- စည်းကမ်းလိုက်နာ သေးကင်းကျ
- စည်းကမ်းရှိမှ တိုးတက်မည်
- စည်းမျဉ်းကိုက်ညီ စေးကင်းသည်

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည် ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏ ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့ သဘောထား

- * ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အစိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက် စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပ နိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူ အဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

(ပထမပိုင်း)

သူက သူ့ကားကို ဝါရှင်တန် မြို့ပတ်လမ်း ဖြစ်သည့် အိုင်-
 ဂျေ့ လမ်းမကြီးမှ ခွဲထွက်သော ဆင်ခြေလျှော လမ်းဘွယ်
 ကလေးပေါ်သို့ ချိုးကျေ့ လိုက်၏။ ထိုနောက် ဝါးလက်စိ
 နိုင်ငံတကာလေဆိပ်၏ အနောက်ဘက်ခြမ်းဆီသို့ ဦးတည်ပြီး
 မောင်းလာသည်။ လေဆိပ်သို့ မောင်းရင်း မော်တော်ကား
 တွင် တပ်ဆင်ထားသည့် ဝေဒီယိုကို ဖွင့်သည်။ နံနက်ရှစ်နာရီ
 သတင်း ကြေညာချက်ကို နားထောင်လာသည်။ သူ့ အမည်မှာ
 ဒေါက်တာမိုက်ကယ်တန်း ဖြစ်၏။

သည်နေ့ကား တနင်္လာနေ့။ ဣန်လစ်တနင်္လာနေ့တစ်နေ့။
 ခါတိုင်း တနင်္လာနေ့များ အတိုင်းပါပဲ။ ဘာမျှပိုပြီး ထူးခြား
 မှ မရှိ။ သူက ခါတိုင်းလိုပင် ပိုတိုမက် မြစ်ကမ်းနဖူးပေါ်ရှိ
 ရုံးပိုက်ရက်နားခိုရာ ကွန်းရိပ်သာကလေးမှ ပြန်လာခြင်းဖြစ်

၏။ သူ့ ရုံးခန်းမှာဆေးတက္ကသိုလ်နှင့်ဆက်နေသည့်တက္ကသိုလ် ဆေးရုံနားတွင် ရှိ၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ၊ သည်နေ့တော့ ခပ်စောစော ထွက်မည့် လေယာဉ်အခေါက်ဖြင့် လိုက်သွားပြီး အသားအစားထိုး ခဲ့စိတ်ကုဆရာဝန်များ ညီလာခံကို တက်မည်။ သူက ညီလာခံ တွင် တင်သွင်းဖတ်ကြားမည့် သူ့စာတမ်းအကြောင်းစဉ်းစား လာသည်။

အသက် နှစ်ဆယ်ရှစ်နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သော မိုက်သည် ဆေး တက္ကသိုလ်၊ အသားအစားထိုး ခဲ့စိတ်ကုဘာသာဌာနတွင် လက်ထောက်ကထိက ဖြစ်၏။ သည်ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ ဆေး လောကတွင် အောင်မြင်ကျော်ကြားမှု အတိုင်းအတာအရ တော့ သူသည် အောက်ခြေမှာပဲ ရှိသေးသည်။ သို့သော် သူက တက္ကသိုလ်ဆေးရုံမှာ နေရာတစ်နေရာရထားသည်။ နောက်ပြီး နယူးယောက်ရှိ ဘဲလ်ပျူးဆေးရုံမှာလည်း ရုပ်အလှပြင်ခဲ့စိတ် ကု ဆရာဝန်အဖြစ် နှစ်နှစ်တိတိ တာဝန်ထမ်းခဲ့သည်။ သည်လို အတွေ့အကြုံတွေ ရှိထားသည့် မိုက်အတွက် ရှေ့ ရေးအလား အလာသည် ကောင်းနေ၏။

စကော့ချ်နှင့်အိုင်းရစ်အနွယ်မှ ဆင်းသက်လာသော မိုက် ၏ အရပ်မှာ ခြောက်ပေရှိသည်။ လှိုင်းတွန့်ဆံပင်များနှင့် ကျွေးညှတ်သော နှုတ်ခမ်းမွှေးများ ရှိသည်။ မျက်လုံးတွေက တော့ အပြာရောင်။ မျက်နှာပေးမှာ ခပ်ရွှင်ရွှင် ခပ်သွက် သွက်။ သူက တင်းနစ်ရိုက်သည်။ ရေကူးသည်။ သည်တော့ သူ့ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ ကျစ်လျစ် မာကျောနေသည်။ သူ့ဆေး

ပညာဖြင့် တွဲယူခဲ့သည့် ဗာဂျီးနီးယားတက္ကသိုလ်မှာ ဆိုလျှင် မိုက်ကယ်ကန်းသည် ပျိုတိုင်းကြိုက်သည့်နှင်းဆီခိုင် ဖြစ်ခဲ့၏။ သို့သော် ခုချိန်ထိ အတွယ်အတာ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍ မရှိရ အောင် သူ့ ကိုယ်သူ ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့၏။

‘မိစ္ဆာဝါဒီ အယူသည်းဂိုဏ်းမှ ပြင်းထန် ရက်စက်သော အမျိုးသမီး လင်းတောလ်မင်းကို အက်ဖ်ဘီအိုင်က မည်သည့် နေရာဒေသသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည် ဆိုသည်ကို ယခုတိုင် သို့လော သို့လော တွေးနေကြဆဲဖြစ်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သည့် ခြောက်လအတွင်း ချီကာဂိုမြို့၌ ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ဗုံးပေါက်ကွဲ မှုများအနက် အနည်းဆုံး ဆယ်ကြိမ်ခန့်မှာ လင်းတောလ် မင်း၏ လက်ချက်ဖြစ်ပါသည်။ သူ့ လက်ချက်ကြောင့် လူငါး ဆယ်ခန့် သေဆုံးခဲ့ပါသည်။’

ရုစ်နာရီသတင်း ကြေညာသူ၏အသံက ခိုက်၏ အတွေး များကို ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာသည်။

‘လင်းတောလ်မင်းအား ချီကာဂိုတရားရုံး တစ်ခုခုတွင် တရားစွဲရန် အစီအစဉ်သည် ရုတ်တရက် ပျက်သွားပါသည်။ ထိုသို့ ပျက်သွားခြင်းမှာ လင်းတောလ်မင်းက သူ့ ဂိုဏ်း အကြောင်း သူ့သိထားသမျှ အသေးစိတ် ထုတ်ဖော်အစစ်ခံ မည်ဟု အာဏာပိုင်များအား တတိပေးသောကြောင့် ဖြစ် ပါသည်။ သူ ထုတ်ဖော်အစစ်ခံမည့် အကြောင်းအရာတွေ ထဲတွင် မိစ္ဆာဝါဒီဂိုဏ်း၏ စစ်ဆင်ရေးများ၊ အဖွဲ့ဝင်များ၊ တိုင်းပြည်တစ်ဝန်းရှိ အခြားအလားတူ ဂိုဏ်းများနှင့် ဆက် သွယ်မှုများ ပါဝင်မည်ဟု ကြားသိရပါသည်။ ထိုသို့ ဖော်

ကောင် လုပ်သည့်အတွက် အာဏာပိုင်များက လင်းတောင် မင်းအား လူ့သတ်မှုဖြင့်တရားမဝဲဘဲ သက်ညှာသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် တရားစဲရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုကဲ့သို့ လင်းတောင်မင်း စိုက်ပြောင်းပြီး အာဏာပိုင်များနှင့်အပေးဘက်လုပ်အောင် စွမ်းဆောင်ခဲ့သူမှာ သူနှင့် ရင်းနှီးသည့် သမားစာဆရာပ တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ အမြစ်မဲ့ပြည်သူများ ဘေကျေ ပျက်စီးစေခဲ့သည့် အဓိပ္ပာယ်မဲ့ အကြမ်းဖက်မှုများအတွက် တာဝန်ရှိခဲ့သည့် လင်းတောင်မင်းအား အထူးတရားရုံးဖွဲ့ပြီး စစ်ဆေးရန် ဝါရုပ်တန်ခိုးတော်သို့ခေါ်ဆောင်သွားလိမ့်မည် ဟု ယုံကြည်ရပါသည်။

လင်းတောင်မင်းထုတ်ဖော်အစစ်ဆေးမခံနိုင်မီအတွင်း အခြားအယူသည်းဂိုဏ်းများက လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မည့်အရေး နှင့် ပတ်သက်၍ အက်ဖ်ဘီအိုင်က အထူးလုံခြုံရေးအစီအစဉ် များ ပြုလုပ်ထားပါသည်။ ယခုအချိန်တွင် လင်းတောင်မင်း သည် ဝါရုပ်တန်ခိုးတော်သို့ ပျံ့သန်းနေသည့် လေယာဉ် တစ်စီးစီးပေါ်တွင် ရှိနေမည်ဟု ယူဆရပါသည်။ ဝါရုပ်တန် ခိုးတော်တွင် လင်းတောင်မင်း၏အစစ်ခံချက်များကို အထူး ခုံရုံးက လျှို့ဝှက်ကြားနာရန် မနက်ဖြန်တွင် စတင်...

ထိုအခိုက် တင်ဝါတင်ဝါဟိန်းထွက်လာသည့်လေယာဉ်စက် သံကြီးက သတင်းကြေညာသူ၏ အသံကို ဝါးပျိုသွားသည်။ လေယာဉ်ကြီးက ဆယ်သုံးမိုင်လောက် လှမ်းဘဝိုက် နေရာမှ ဒါးလက်စ် လေယာဉ်ကမ်းဆီသို့ နိမ့်ဆင်းပျံ့သန်းလာသည်။ မိုက်က စက်ခလုတ်ခုံပေါ်ရှိ ဆက်သွယ်ရေးစက်ကို လှမ်းစွင့်

လိုက်သည်။ အဆိုပါ ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းမှာမြေပြင် ထိန်းသိမ်းရေးမျှော်စင်နှင့် လေယာဉ်များ ဆက်သွယ်သည့် လမ်းကြောင်း ဖြစ်၏။

သူ့ကားကလေးမှာ အမိုးဖွင့်ထားသဖြင့်သူ့ခေါင်းပေါ် သို့ ဆောက်လာသည့် ဘီအင်း ၇၂၇ လေယာဉ်ကြီးကို ကောင်းစွာ မြင်နေရသည်။ မိုက်က လေယာဉ်ကြီးကို မော့ ကြည့်ရင်း ရုတ်တရက် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားသည်။ လေယာဉ် ကြီးသည် နိမ့်ဆင်း ပျံ့သန်းလာသော်လည်း လေယာဉ်မှူး က လေယာဉ်ဘီးများကို မချရဆေးပါကလား။ စက္ကန့် အနည်းငယ် ကြာတော့ ဆက်သွယ်ရေးစက်ထဲမှ ထွက်လာ သည့် အသံက မိုက်၏ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုကို အတည်ပြုပေး လိုက်၏။

ဒါးလက်စ်မျှော်စင်...ခု ပြောနေတာ ထချိန်ကုန်တီခင် တယ် ခရီးစဉ် ခြောက်နှစ်သည်ပါ။ ကျွန်တော် လေယာဉ် ဘီးတွေချလိုမရဘူး။

ဒါးလက်စ်မျှော်စင်မှ...ခြောက်နှစ်သည်ပေငါးထောင် ကို ပျံ့ထက်ပြီး ကွင်းပေါ်မှာခဲနေပါ။

မြေပြင်ထိန်းသိမ်းရေးမှူး၏အသံမှာ တည်ငြိမ်လှသည်။ သူ့အသံတည်ငြိမ်သလောက် သူ့စိတ်တွေ တည်ငြိမ်နိုင်ပါ မလားဟု မိုက် တွေးမိ၏။

ဘာဖြစ်တယ်လို့ ထင်လဲ

‘ဘီးတွေကို လက်နဲ့တန်းချကြည့်ဖို့ တွဲဖက်လေယာဉ်မှူးကို ခိုင်းထားတယ်။ လောလောဆယ်မှာ ခင်ဗျားက ပြေးလမ်းကြောင်းကို ရှင်းပြီး အမြှုပ်တွေ ဖျန်း...’

‘ကောင်းပြီ ခြောက်နှစ်သူည၊ ကျွန်တော်တို့ အရေးပေါ် ဆင်းသက်နိုင်ဖို့ စပြီး စီစဉ်မယ်’

သူ့အသံသည် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရှိနေဆဲပင်။
ထိုအခိုက် အသံလှိုင်းထဲသို့ ဒုတိယအသံတစ်သံ တိုးဝင်လာသည်။ သည်အသံက စူးရှသည်။ သြဇာအာဏာရှိသံပေါက်သည်။

‘ဝါရှင်တန် ဖျော်စင်က ပြောနေတယ်၊ သာပြုသနာ ရှိလဲ’

‘ခြောက်နှစ်သူညရဲ့ ဘီးတွေ ချမရဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ အရေးပေါ် ဆင်းသက်နိုင်ဖို့ ပြင်ဆင်နေတယ်’

ဒါးလက်စံဖျော်စင်က ပြန်ဖြေသည်။

‘ကောင်းပြီ ဒါးလက်စံ၊ ခြောက်နှစ်သူည အခြေအနေ အယ်လီလဲ’

‘ကျွန်တော်တို့ ပေငါးထောင်ကို တက်ပြီး ဝဲနေတယ်၊ ကျွန်တော် တွဲဖက်လေယာဉ်မှူးက ဘီးတွေ ချလိုရအောင် ကြိုးစားနေတယ်’

လေယာဉ်ကြီးသည် လေယာဉ်ကွမ်းဘက်သို့ ဦးတည်ပြီး ခေါင်းမော့ပျံဘက်သွားသည်။ မိုက်က သူ့ကားကလေးကို လမ်းဘေးသို့ ကပ်ပြီးရပ်လိုက်၏။ ထို့နောက် ကားထဲတွင်

ပါသည့် မှန်ဘီလူးအားကောင်းလှသော မှန်ပြောင်းကို ထုတ်ယူသည်။

မှန်ပြောင်းကိုချိန်ပြီး လေယာဉ်ကြီးကို ကြည့်သည်။ သူ့ချက်ချင်းမြင်လိုက်ရ၏။ လေယာဉ်ဘီးတွေ ကျမလာသေး။ သူ ကြည့်နေခိုက်မှာပင် ဘီးဖုံးတွေ ပွင့်လာသည်။ ဘီးတွေကို မြင်ရပြီ။ ထို့နောက် ဘီးတွေ တဖြည်းဖြည်း နိမ့်ကျလာသည်။

သည်တွဲဖက်လေယာဉ်မှူးကို ဂုဏ်ထူးဆောင်တံဆိပ်ပေးသင့်တယ်။ သည်လူက အသက်ပေါင်းများစွာကို ကယ်လိုက်နိုင်တာပဲဟု မိုက် တွေးနေ၏။

‘ခြောက်နှစ်သူညမှ... ဒါးလက်စံဖျော်စင်... တွဲဖက် လေယာဉ်မှူးက ဘီးတွေကို ကိုယ်တိုင်တန်းချနေတယ်’

‘ကောင်းပြီ၊ ဘီးတွေချပြီး စိတ်ချရရင် ပြော’

‘ကောင်းပြီ၊ ဒီကုန်ပစ္စည်းတစ်မျိုးကိုတော့ ပျော်ပျော်ကြီး ကန်ချပစ်ချင်...’

ဆက်သွယ်ရေးစက်ထဲမှ လေယာဉ်မှူး၏ အသံသည် ခပ်အုပ်အုပ် ပေါက်ကွဲသံကြီးထဲတွင်နှစ်မြုပ်သွားသည်။ ထင်းရှူးပင်ကြီးများ အပေါ်ဘက်ဆီမှ ပျံသန်းရင်း မြောက်-တောင် ပြေးလမ်းကြောင်းဆီသို့ နိမ့်ဆင်းလာနေသည့် လေယာဉ်ကြီးကို လိုက်ကြည့်နေသော မိုက်ကယ်ကန်းကတော့ အာဖြစ်သွားသည်ကို ချက်ချင်းသိလိုက်၏။ သူ့ကြည့်နေသည့် မှန်ပြောင်းထဲမှ မြင်လိုက်ရသည်မှာ လေယာဉ် ရွှေပိုင်း ဓာတ်ဆီတိုင်ကိုကြီး ဖောင်းကြွလာခြင်းပင်။ ကလေးတစ်ဦး

၁၂ မြတ်ငြိမ်း

၏ ပူဖောင်းကို လေမှုတ်သွင်းလိုက်သည့်နှယ် ရှိ၏။ သူနှင့် ဆယ်မိုင်လောက်ဝေးသည့် လေယာဉ်ကြီးဆိုမှ ပေါက်ကွဲဆဲ ကြီး သူ့ နားထဲသို့ ဝင်ရောက်မလာနိုင်မီ အတွင်းမှာပင် ဘာ ဖြစ်သွားပြီဆိုသည်ကို သူသိလိုက်၏။ လက်ထဲတော့ တံဖက် လေယာဉ်မှူးက လေယာဉ်ဘီးကို အစာင်းတန်းချလိုက်ခြင်း သည် လေယာဉ်ကွင်းတွင် တပ်ဆင်ထားသည့် ဖောက်ခွဲ ကိရိယာအား နောက်တံ ဖြုတ်ပေးသလို ဖြစ်သွားလေသည်။

မိုက်က မြစ်ဖျက်နေသော မြင်ကွင်းဆီမှ သူ့ အကြည့်ကို မရွာနိုင်။ လေယာဉ်ရှေ့ပိုင်း အောက်ဘက်မှ ဧရာသတ္တု ပြားကြီးသည် ဓာတ်ဆီတိုင်ကိမ္မ ပြုတ်ထွက်သွားသည်။ လေ ယာဉ် ကိုယ်သည်နှင့် သတ္တုပြားကြီး ကင်းကွာသွားသည့်နှင့် လေယာဉ်ပြင်ထဲသို့ ခပ်သေးသေးအရာတစ်ခု လွင့်စဉ်ဆွက်ကျ လာသည်။ ဤအရာကား တံဖက်လေယာဉ်မှူးဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားသံသယ မြစ်စရာမလို။ သူက ခြေတွေလက်တွေ့ကို ယမ်း ခါနေ၏။ သူ့ ကြည့်ရသည်မှာ လေထီးအလွန်ဝန်သမား တစ်ဦး သူ့ လေထီးမဖွင့်မီ လေထုထဲတွင် ဖန်ရေးပြ ဆော့ ကစားနေသည်သို့ ရှိ၏။ တစ်ခုပဲ ရှိသည်။ ယခုကျလာသည့် တံဖက်လေယာဉ်မှူး၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် ဘာလေထီးမျှ မပါ ခြင်းပင်။

မိုက်က တံဖက်လေယာဉ်မှူးထံမှ မျက်စိ ခွာလိုက်၏။ လေယာဉ်ကြီးကို ပြန်ကြည့်သည်။ ခု့ဩစရာကောင်းသည်မှာ လေယာဉ်ကြီး တစ်စစ ပြုတ်ထွက် မသွားသေးခြင်းပင်။ နောက်ပြီး တံဖက်လေယာဉ်မှူး အသက်ဖြင့်ရင်းပြီး တွန်းချ

ခဲ့သည့် လေယာဉ်ဘီးများသည် နေသားတကျဖြစ်သည်အထိ ကျနေပြီ။ ဘီးတွေ ပြန်ခေါက်မသွားအောင် ချိတ်ပြီး မပြီး တော့ မိုက် မပြောနိုင်။

‘ခြောက်နှစ်သူညမှ ဒါးလက်စံမျှော်စင်’

လေယာဉ်မှူး၏ ထိပ်လန်တကြားအသံသည် ဆက်သွယ် ရေး စက်ထဲမှ ပေါ်ထွက်လာ၏။ ဘယ်နတ်ခဝေ များက စောင့်ရွှောက်ထားသည် မသိ၊ ဆက်သွယ်ရေး စက်သည် ကောင်းမွန်နေဆဲဖြစ်၏။

‘ကျွန်တော်တို့ ပေါက်ကွဲမှုတစ်ခု ဖြစ်တယ်၊ ထိန်းသိမ်း ရေး ခလုတ်တွေ အားလုံး ပျက်သွားပြီ၊ ကျွန်တော် သီးတွေ ကျနေပြီလား’

‘ဟုတ်ပြီ ခြောက်နှစ်သူည၊ ခင်ဗျားဘီးတွေ ကျနေပြီ၊ နေရာတကျ ရှိပုံရတယ်၊ ခင်ဗျား ဆင်းသက်ဖို့ လမ်းရှင်း ထားပြီ’

မျှော်စင်၏ ဆက်သွယ်ရေးစက်ထဲမှ တစ်ဆင့် ကြားနေရ သည့်မှာ အရေးပေါ် ကယ်ဆယ်ရေးယာဉ်များ ဥဩသံ တစ်ဝီ ဖြစ်၏။ ကယ်ဆယ်ရေးယာဉ်များက ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ လေယာဉ်ကွင်းထဲတွင် နေရာယူရန် ဝင်ရောက်လာကြခြင်း ဖြစ်၏။

‘ဘီးတွေ ပြေးလမ်းကြောင်းနဲ့ ထိပြီးဘီးတွေချက်ကျပြီး သား ဖြစ်မယ်’

လေယာဉ်မှူး၏အသံကို ကြားရ၏။

‘ဖြည်းဖြည်းချင်း အရှိန်သတ်ပါ’

ပျောင်းပျောင်းဖျဖျ ပြောနေသည့် မြေပြင်ထိန်းသိမ်း
ရေးမှူး၏ အသံကို ဖြတ်ပြီး ထိတ်လန့်ကြား အော်လိုက်
သည့် လေယာဉ်မှူး၏အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကျွန်တော် ဘရိတ်တွေမမိတော့ဘူး၊ စက်ကို ပြောင်းပြန်
လှည့်လို့လဲ မရတော့ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ လေဆိပ် ပစ်မ
အဆောက်အဦးကို ဝင်တိုက်တော့မယ်’

လေယာဉ်မှူး၏ ကြေညာချက်အပြီးတွင် တစ်ဖြုတ်မျှ
တိတ်ဆိတ်သွား၏။ ထို့နောက် မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏
အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ သွေးရှူးသွေးတန်းဖြင့် စူးစူး
ဝါးဝါး အော်လိုက်သည့်အသံမှာ ‘သခင်ကြီး...ကယ်တော်
မူပါ’ ဟူ၏။ သွေးရှူးသွေးတန်း အော်ဟစ်သံကို ဝန်းခနဲ
တိုက်မိသံကြီးက ဖြတ်တောက်ပစ်လိုက်၏။ ထို့နောက်မှာ
တော့ တိတ်ဆိတ်ခြင်း။ ထိုအတောအတွင်း ထိန်းသိမ်းရေး
မှူး၏ စက်ထဲမှတစ်ဆင့် ကြားနေရသည်မှာ တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်
ပွားရာသို့ အသော့မောင်းလာသည့် ကယ်ဆယ်ရေးယာဉ်
များ၏ ဥဩသံများ။

ခိုက်က ချက်ချင်းပင်ပြည်နယ်ရဲအဖွဲ့၏လေယိုင်းကိုပြောင်း
၍ ဖမ်းလိုက်၏။ ပြည်နယ်ရဲအဖွဲ့၏ကြေညာချက်ကို အချိန်မီ
ကလေးပင် ကြားလိုက်ရ၏။

‘ဒါးလက်စ် နိုင်ငံတကာ လေဆိပ်၌ ယခုကလေးပင်
ပေါက်ကဲ့မူနှင့် မီးလောင်မှုဖြစ်ပွားပါသည်။ နယ်မြေအတွင်း
ရှိ ကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့အားလုံး အောင်းဖြစ်ပွားရာသို့ သွား
နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ တိုက်ခိုက်မှု၏ ဖြစ်စဉ်နှင့်အတိုင်းအတော်

ကို ခန့်မှန်းပြီးချိန်အထိ အခြားအဖွဲ့များက ယာဉ်သွားလာ
မှုကို ထိန်းသိမ်းထားမည်ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအချိန်ထိ သိသာ
ထင်ရှားသည်မှာ လေယာဉ်ကွင်းသို့ဆင်းလာသည့်လေယာဉ်
သည် အရှိန်မထိန်းနိုင်ဘဲ လေဆိပ်ဧည့်ဆောင်ကိုဝင်တိုက်မိ
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်’

တရားကယ်တော်မူပါ။ လေယာဉ်ထဲမှ ခရီးသည်တွေ
မှန်ချပ်နံရံများ ကဲ့ရဲ့ပြီး စူးဝင်သည့်အန္တရာယ်မှ ကင်းဝေး
ပါစေဟု မိုက် ဆုတောင်း၏။ ထိုနောက် သူ့ကားကလေး
ကို ဂီယာထိုးပြီး တစ်ရှိန်ထိုး မောင်းထွက်ခဲ့၏။ ကားကို
လေးလမ်းသွား လမ်းမကြီးပေါ်သို့ မောင်းတင်သည်။ ကံ
အားလျော်စွာ လမ်းပေါ်တွင် ကားတွေ ရှင်းနေသည်။
ကားအရှိန်ကို မြှင့်တင်သည်။ ကားကလေးကို တရိပ်ရိပ်ပြေး
ဆောင် မောင်းရင်း လေယာဉ်မှူး၏ စကားလုံးများ
အကြောင်း စဉ်းစားနေမိ၏။

‘ဒီကုန်ပစ္စည်းတစ်မျိုးကိုတော့ ပျော်ပျော်ကြီး ကန်ချ
ပစ်ချင်...’

လေယာဉ်မှူး၏စကားများက ဘာအဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်
ပါလိမ့်။

လေဆိပ်ဝင်ပေါက်သို့ ထောက်ခါနီးတွင်မှ နယ်စီးရဲမှူးရုံး
မှ ရဲကားတစ်စီးက သူ့ကို ဆီးတားသည်။ ကားနံဘေးတွင်
ဖားပြုတ် မျက်နှာနှင့် ရဲအရာရှိ တစ်ယောက်က မိုက်အား
အစိမ်းလိုက် ဝါးစားတော့မည်ပုံစံဖြင့် ကြည့်နေသည်။

‘ဆေတော့မှာပဲ၊ ခင်ဗျား ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ’

မိုက်က သူ့ပိုက်ဆံအိတ်ကို ထုတ်ယူပြီး မုတ်ပုံတစ် ကတ်
ပြားကို ပြသည်။

‘ကျွန်တော်က ဆရာဝန်ပါ၊ နောက်ပြီး ဂျော့တောင်း
က မှုခင်းဆရာဝန်ပါ’

‘ကျုပ် ဂရုမစိုက်ဘူး၊ ခင်ဗျား ယာခင်ဗျား သမ္မတကြီး
ပဲ...’

ထို့နောက် ဒေါသထွင်းတွေ ရုတ်ခြည်း ရပ်တန့်သွား
သည်။

‘ဪ...ခင်ဗျားက ဆရာဝန်လား၊ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ လမ်းလျှောက် စကားပြော
စက်ကလေးနဲ့ ဒီကိစ္စတွေ ဦးစီးညွှန်ကြားနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို
မေးလိုက်ပါလားဗျာ၊ ကျွန်တော်ကို အထဲ ဝင်ခွင့် ပြုမပြု
ဆိုတာ သိရအောင်လေ၊ အထဲမှာ ဘာတွေဘယ်လို ဆောင်
ရွက်ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိတယ်လေ၊ ခင်ဗျားနဲ့ဒီအပြစ်
ဘက်မှာ ငြင်းခုံနေရတာ အကျိုးမရှိပါဘူး’

ရဲအရာရှိက လမ်းလျှောက် စကားပြောစက်ဖြင့် ဆက်
သွယ် စကားပြောသည်။

J*

လေယာဉ်ကွင်း ဝင်ပေါက်နှင့် မိုင်တစ်လောက် အကွာသို့
ထောက်တော့ ရပ်တန့်ထားသည့် ကားတန်းရှည်ကြီးကို မိုက်
တွေ့ရ၏။ သည်ကားတွေကို ရပ်ခိုင်းထားသည့် ရဲတစ်ယောက်
ယောက်ကတော့ ရွှေဘက်တစ်နေရာမှာ ရှိမည်။ လေယာဉ်
ကွင်း ဝင်ပေါက်မှာ ဖြစ်ပွဲများသည်။

မိုက်က တုံ့ဆိုင်းမနေဘဲ ကားတန်းရှည်ကြီးကို ကျော်တက်
ခဲ့၏။ ရပ်ထားရသည့်ကားတွေထဲမှ ဒေါသ ထွက်နေသည့်
ယာဉ်မောင်းသူတွေက လက်သီး လက်မောင်းတန်း ပြုကြ
သည်။ ဆဲရေးတိုင်းထွာကြသည်။ သူတို့ကို အမိန့်ဖြင့် အတင်း
ရပ်ခိုင်း၍သာ ရပ်ထားကြရသည်။ လေယာဉ်ကွင်းထဲမှ တိုက်
ခိုက်မှုအကြောင်း သူတို့ သိလိုက်ဟန်မတူ။

‘ဒီအပြစ်ဘက်မှာ ဆရာဝန်တစ်ယောက် ထောက်နေပါ
တယ်၊ သူက အထဲကို ဝင်လာပြီး ကူညီချင်ပါတယ်တဲ့၊ ဆရာ
သူ့ကို ဝင်ခွင့်ပြုစေချင်ပါသလား’

‘ဝင်ခွင့်ပြုစေချင်သလား...ဟုတ်လား၊ သူ့ကို မင်းကိုယ်
တိုင် လိုက်ဖို့၊ ဒေါက်တာ ဆမာသာဆီကို ခေါ် သွား၊ သူ့ ခမျှာ
လေချိုးလည်နေပြီ’

‘သူတို့က အိုကေလို ပြောပါတယ် ဆရာ၊ ကျွန်တော်နဲ့
လိုက်ခဲ့လေ၊ ဒါမှ လမ်းမှာ ဆရာ့ကို ဘယ်သူမှ မတားမှာ’

ကျော့ဝိုက်သွားသော ချဉ်းကပ်လမ်းအတိုင်းရဲကားနောက်
မှ လိုက်သွားသည်။ ဘိုးရင်း ၇၂၇ လေယာဉ်ကြီးသည်
ခေတ်မီလှပစွာ မှန်ချပ်ကြီးများဖြင့်ကာရံထားသည့် လေဆိပ်
အဆောက်အဦးထဲသို့ ခေါင်းထိုးပြီး ရပ်တန့်နေလေပြီ။
လေယာဉ် ရပ်တန့်သွားချိန်တွင်လေယာဉ်တောင်ပံက မှန်ချပ်
ကြီးများကို ကွပ်ထားသည့် သတ္တုဘောင်များကို တိုက်မိ၏။
ကြမ်းပြင်မှ မျက်နှာကြက်အထိ တက်သွားသည့် အဆိုပါ
သတ္တုချောင်းတွေသည် ဘောင်အဖြစ်သာ မကဘဲ မျက်နှာ
ကြက် ခုံးခုံးကြီး၏ ထောက်တိုင်များအဖြစ်လည်း တည်ရှိနေ
သည်။

လေယာဉ် ခေါင်းထိုးဝင်သွားသည့် နေရာ၏ တစ်ပက်
တစ်ချက်ရှိ မှန်ချပ်ကြီးများမှာ ကွဲပြားပျက်ခြင်း မရှိ။ ရင်း
မှန်ချပ်ကြီးများကို ဖောက်ထွင်းမြင်နေရသည်မှာ မီးခိုးလုံး
ကြီးများကြားမှ လူးလွန်တက်နေသည့် မီးတောက်များ။
ရင်း မီးတောက်များကို ငြိမ်းသတ်ဖို့ ကြိုးစားနေသည့် မီး

သတ် ပိုက်ခေါင်းများမှ ထွက်လာသည့် ရေလုံးများ။ လေ
ယာဉ် ခေါင်းခိုင်းမှာ မီးလောင်နေဆဲ ဖြစ်၏။ လေဆိပ်
အဆောက်အဦးထဲသို့ ခေါ်သွင်းခြင်း မခံရမီ အချိန်ကလေး
ရခိုက် မိုက် စဉ်းစားမိလိုက်၏။ လေယာဉ်ရွေ့ပိုင်းမှ ပါလာ
သူတွေထဲတွင် အသက်ရှင်လျက်ထွက်လာနိုင်သူတစ်ဦးတလေ
ပင် ရှိပါလေစ။

မှန်ချပ်နံရံကြီးတွေနှင့်သတ္တုဘောင်ကြီးတွေက လှသည်။
မျက်စိပသာဒ ဖြစ်စေသည်။ သည်မှန်ချပ်နံရံကြီးတွေကြောင့်
ပင် ဒေါးလက်စံ လေဆိပ်သည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြားအခြား
သော လေဆိပ်များနှင့်မတူ၊ တမူထူးနေစေ၏။ သည်လို
မှန်ချပ်ကြီးတွေ ကာရံပြီး အဆောက်အဦးဆောက်ဖို့ စိတ်ကူး
ရခဲ့သည့် ဗိသုကာပညာရှင်မှာလည်း အောင်မြင်ကျော်ကြား
ခဲ့၏။ သို့သော် တကယ်တမ်းကျတော့ သည်မှန်ချပ် နံရံကြီး
များသည် အားပျော့လှကြောင်း မိုက်ချက်ချင်းမြင်တွေ့လိုက်
ရ၏။

လေဆိပ်အဆောက်အဦး အတွင်းဘက်မှ ကြမ်းပြင်များ
ပေါ်တွင် မှန်ကွဲတွေ ပြည့်နှက် ပြန့်ကြဲနေ၏။ လေယာဉ်
ရွေ့ပိုင်းတွင် ပါလာသူများအား သယ်ထုတ်လာရာမှ ကျခဲ့
သည့် သွေးများက ကြမ်းပြင်ကို ချောကျိနေစေ၏။ မိုက်မှာ
လမ်းလျှောက်ဖို့ပင် ခက်ခက်ခဲခဲဖြစ်နေ၏။

‘ကျွန်တော်တို့ လေဆိပ်ပင်မ အဆောက်အဦးကိုဝင်တိုက်
တော့မယ်’ ဟူသော လေယာဉ်မှူး၏ အသံကို ဆက်သွယ်ရေး
စက်ထဲမှ ကြားလိုက်ရသည်မှာ မိနစ် နှစ်ဆယ် ကျော်ကျော်

လောကံပဲ ရှိသေးသည်။ သည်တော့ အခင်း ဖြစ်ပွားသည့် နေရာတွင် ဝရန်းသန်းကားဖြစ်နေဆဲကို မြင်တွေ့ရသည်မှာ သိပ် မထူးဆန်းလှပဲ ချေ။ လေယာဉ်ပျက်ကျမှု၊ လေယာဉ် လိုက်မှု၊ သို့မဟုတ် လေယာဉ်ကွင်းထဲတွင်ဖြစ်ပေ၍ ထက်သည့် အရေးအခင်းများလို ထိန်းသိမ်းရန် လေ့ကျင့်ထားသည့် မီးသတ်သမားများက သူတို့လုပ်ဆောင်စရာ ရှိသည်များကို ထိဆောက်စွာ ဆောင်ရွက်နေ၏။

မီးထောက်ကြီးများသည် လေယာဉ်ဦးခန်းမှ တိုးထွက် နေဆဲ ဖြစ်၏။ မီးကျိုးခဲလို့ ပူကြပ်နေသည့် သတ္တုများနှင့် ရေလိုများ ထိတွေ့ပြီး ပူလောင်သော ရေငွေ့တွေ ထမိန်ရိုက် ထက်နေ၏။ မီးခံဝတ်စုံနှင့် မျက်နှာအကာများ ဝတ်ဆင်ထား သည့် မီးသတ်သမားများက လူငယ်များကို သယ်ထုတ်လာ ၏။ တစ်နေရာတွင် စီတန်းပြီး ချထား၏။ ထိုနေရာတွင် ရဲအရာရှိတစ်ဦးနှင့် လေကြောင်း ကုမ္ပဏီ စာရေးတစ်ဦးက သေဆုံးသူ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ရန် အထောက် အထားများကို ရှာဖွေနေ၏။

လေယာဉ်ကြီးတည်တည် ဝင်တိုက်မိသည့်နေရာတစ်ပိုက်ရှိ ဈေးဆိုင်များ၊ စားသောက်ဆိုင်များမှာ တငွေငွေ လောင် နေဆဲ ဖြစ်၏။ လေဆိပ် အမှုထမ်းများက မီးသတ်ဘူးများ ကိုဝှံပြီး ၎င်းမီးတောက်များကို ငြိမ်းသတ်ဖို့ ကြိုးစားနေ၏။ သည်တော့ မီးသတ်သမားများအနေဖြင့် ပို၍ အရေးကြီး သည့် အလုပ်များကို လုပ်ခွင့်ရထားသည်။ မီးသတ်သမား

များက လေယာဉ်ရွေ့ပိုင်းကိုလောင်နေသည့်မီးကို လေယာဉ် နောက်ပိုင်းသို့ ကူးမလာစေအောင် တားထားဖို့ ဆားထုတ်ကြ သည်။

လေဆိပ် အဆောက်အဦး၏ တစ်ဖက်စွန်းတွင်မူ ပွဲကြည့် ပရိသတ်တစ်စု။ သူတို့အုပ်စု ခေ့တိုးမလာနိုင်အောင် လေဆိပ် လျှံစွဲရေးဝန်ထမ်းတစ်ဦးက ဟန့်တားထားသည်။ မိန်းမတွေ က ငိုယိုနေကြသည်။ လူကြီးတွေ၏ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကို ကြည့်ပြီး ကလေးတွေက အော်ဟစ်နေကြ၏။ သို့သော် သူတို့ အသံတွေသည် ရေငွေ့ထွက်သံ တစ်ခုနှင့် မီးသတ်ကားများမှ စက်သံတွေကို တိုးမပေါက်နိုင်ပေ။

ထို့နောက် မိုက်သံအံ့တသြတွေ့လိုက်ရသည့်မှာ အပန်းဖြေ ခရီးပြန်ပွဲကြည့် ပရိသတ်များ။ သူတို့က သွေးပျက်ပူယံ ဖြစ် တွင်းကို ခေတ်ပုံတွေ တဖျပ်ဖျပ်ခိုက်ယူရင်း အလုပ်များနေကြ သည်။ တချို့က ရုပ်ရှင်ကင်မရာ အသေးစားကလေးများ ဖြင့် ရိုက်နေကြသည်။ ၎င်းတို့နှင့်အတူ မြင်ကွင်းထဲတွင် လောက်ယက်ခတ် လှုပ်ရှားနေသည့်မှာ ရုပ်မြင်သံကြား အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ ဖြစ်၏။ သူတို့က ရုပ်မြင်သံကြား ကင်မရာတွေ၊ မိုက် ကရီဖုန်းတွေ၊ ထိန်ထိန်ညှိုး မီးဖောင်းကြီးတွေနှင့် အလုပ်ရှုပ် နေကြ၏။ သူတို့က မီးလောင်နေဆဲ ဖြစ်သည့် လေယာဉ်ရွေ့ ပိုင်းကိုရိုက်ကူးနေကြ၏။ ရဲအဖွဲ့ဝင်များ၏ အမိန့်တွေကိုလည်း ဂရုမစိုက်။ မီးသတ်သမားများ၏ ကျိန်ဆဲသံကိုလည်း အမှု မထား။

အလောင်းများ စိတ်တန်းထားသည့် နေရာနားတွင် စိတ်ကသိကအောက် ဖြစ်နေဟန်ရှိသည့် ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း လူတစ်ယောက် ရှိ၏။

ထိုသူက မီးခံဝတ်စုံဝတ်ထားသည့် မီးသတ်သမားတစ်ဦးကို ဖမ်းတားသည်။ မီးသတ်သမား သယ်ထုတ်လာသည့် ခရီးသည်၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ဖမ်းကြည့်သည်။ မျက်ခွံကို လှန်ပြီး မျက်စိသူငယ်အိမ်ကို ကြည့်သည်။ ထို့နောက်အခြား အလောင်းများနှင့် အတူထားရန် ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြုသည်။ မိုက်က ဆေးအိတ်ကို ဆွဲပြီး သွေးများ၊ မီးလောင်ထားသည့် လူသေများမှ ပဲ့ကျသည့်အသားစများ ချောကျိနေသည့် ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ ခက်ခက်ခဲခဲလျှောက်ပြီး ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ထံ သွားသည်။

‘ဒေါက်တာဆမေသာပါလား’
‘ဟုတ်တယ်၊ ဘာလုပ်မလို့တုံး’

‘ကျွန်တော်က တက္ကသိုလ်ဆေးရုံက ဒေါက်တာမိုက်ကယ်ကန်းပါ။ ကျွန်တော် ကူညီနိုင်တာများ ရှိပါသလား’
‘စိတ်မချိန်နော် ဒေါက်တာ၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို အော့နှလုံး နှာစရာကောင်းတဲ့ တိပို့အဖွဲ့ထဲက တစ်ယောက်ယောက် အောက်မေ့လို့၊ လေယာဉ် ရွေ့ပိုင်းက လူအားလုံးလိုလိုက တော့ သေကုန်ပါပြီ။ ထခြားလူတွေကတော့ နောက်ပိုင်း ထွက်ပေါက်ကနေ ကယ်ထုတ်သွားပါပြီ။ ဟိုရွှေနားကမိန်းမတွေကို တစ်ချက်လောက် ကြည့်လိုက်ပါလား၊ အဲဒီအထဲက တစ်ယောက်ကတော့ အသက်ရှင် နေနိုင်သေးတယ်’

‘ကျွန်တော် သွားကြည့်လိုက်ပါမယ်’
မိုက်က မီးလောင်နေသည့်နေရာနှင့် ပေငါးဆယ်လောက် ကွာသည့် အာမခံအရောင်းဌာနသို့ ခြေလှမ်းကျဲကြီးများဖြင့် လျှောက်သွားသည်။

‘ကျုပ် သူတို့ကို ပစ်ဖထားပါဘူး၊ ခဏနေရင် နောက်ဆုံးပေါ် ပစ္စည်းကိရိယာတွေပါတဲ့ ကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ ထောက်လာပါလိမ့်မယ်၊ အဲဒီတော့မှပဲ သူတို့ကို ကျွမ်းကျင်သူတွေက အစွမ်းကုန် ကယ်ဆယ်ပါလိမ့်မယ်’
ဒေါက်တာဆမေသာက နောက်ဘက်မှလှမ်းအော်ပြောသည်။

‘သူတို့ကို ကျွန်တော် ဂရုစိုက်လိုက်ပါမယ်’

မိုက်က တိပေးလိုက်၏။ ဒေါက်တာဆမေသာ ဆောင်ရွက်နေသည်မှာ မှန်သည်ဟုလည်း သဘောပေါက်လိုက်၏။ ဒေါက်တာဆမေသာက သေချာပေါက် သေဆုံးသူများနှင့် အသက် ရှင်နိုင်သေးသူများကို ခွဲခြားထားသည်။ မလှမ်းမကမ်းရှိ အင်ဒဂျူးလေယာဉ်ကွင်းမှ ထောမရဟတ်ယာဉ်ကြီးဖြင့် ပျံသန်းလာပြီးခေတ်အစီဆုံးကိရိယာတန်ဆာပလာများ တပ်ဆင်ထားသည့် ကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့ကလိုအပ်သည်များကို ဆက်လုပ်လိမ့်မည်။

အာမခံစာချုပ်များ အရောင်းကောင်တာရှေ့တွင် အုပ်ထားသည့် ဆရာနှစ်ခုရှိသည်။ ၎င်းအရာနှစ်ခုကို အာမခံအရောင်းစာရေးမကင်္ဂြုဉ်နေသည်မှာ ခရီးသွားဧည့်သည်

တစ်ယောက်က မြေသမ္မာယ် ပြနေလှူဘမ်းဦးအား နှစ်သက် အံ့ဩစွာ ကြည့်နေသည်သို့ရှိ၏။

‘ရင်တုန်စရာ ကောင်းလိုက်တာ ဒေါက်တာရယ်’

ကြမ်းပေါ်တွင်ရှိနေသည့်ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်အနက် အနီးဆုံး ကိုယ်ခန္ဓာ တစ်ခုအနီးတွင် ဒူးခလောက်ထိုင်ပြီး ဒဲးဆဲးအိတ် ကို ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ချလိုက်သည့် မိုက်အား အမျိုးသမီးက ပြော၏။

‘မှန်နံရံကြီးကို လေယာဉ်ခေါင်းကြီး ဝင်တိုက်တော့ ကျွန်မက အဆောက်အဦးရဲ့ ဟိုဘက်စွန်းကနေ ကြည့်နေပီရက်သား ဖြစ်နေတာရှင်၊ အဲဒီမှာ သတ္တုတောင်ကြီးအစ်ခုနဲ့ တိုက်မိပြီး လေယာဉ်ဦးခန်းက မှန်တွေ ကွဲကျနေတော့တာပါ။ အဲဒီမှာ လေယာဉ်ဦးခန်းက ကဲ့သူးတဲ့ မှန်ပေါက်ထဲကနေ ဟောဘိအပျိုးသမီး လှုပ်လှက်လာပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်ကို မျက်နှာနဲ့ ကျတော့တာပဲ’

အမျိုးသမီးက ကျောချမ်းသွားသလို တစ်ကိုယ်လုံး တုန်သွား၏။

‘သူ့မျက်နှာနဲ့ကြမ်းပြင် ထိတဲ့အချိန်မှာထွက်လာတဲ့အသံ ဟာ ရေစိုအဝတ်ဘစ်ခုကို လှုံးပြီး ဝေချိုးခန်းကြမ်းပြင်ပေါ် ပစ်ချလိုက်တဲ့ အသံမျိုးပါပဲရှင်’

မိုက်က သူ့နှင်နီးသည့် အမျိုးသမီး၏မျက်နှာကို ကြည့်ရန် စောင့်ဆိုလှည့်လိုက်၏။ အရောင်းစာဝေးပကလည်း အနီးစပ် ကြည့်လိုရအောင် ခါးကိုကိုင်ထားလိက်၏။

‘အလို...ဘုရားရေး အဲဒါ လမ်းတောင်မင်းပဲ၊ တရားစီရင်ချက်က ကဗျာဆန်လိုက်တာနော်’

ထူးဆန်းဆံ့ဩစရာကောင်းသည်မှာအမျိုးသမီး၏အဝတ်အစား အားလုံးနီးပါးသည် မီးလောင်ကျွမ်းသွားပြီ ဖြစ်သော်လည်း သူ့မျက်နှာမှာ ခက်ရာတစ်ချက်မျှ မရခြင်းပင်။ မီးလောင်သည့် ခက်ရာများမှာ ပြင်းထန်လှန်းသဖြင့်မီးသတ်သမားများက သူ့အား လေယာဉ်ထိုင်ခုံပေါ်မှ ဆွဲယူပြီး မီးလောင်နေသည့် လေယာဉ်ထဲမှ သယ်ထုတ်ရာတွင် သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ အရေပြားတွေ တော်တော်များများ စုတ်ပြတ်၍ ကွာကျကုန်သည်ကိုတွေ့ရ၏။

ယုံကြည်ရန် ခက်လောက်သည်မှာ သူ့မျက်နှာပေး ဖြစ်၏။ တစ်ကိုယ်လုံး မီးလောင်ပြီး သေရသူ တစ်ယောက်အဖို့ ဝေဒနာကို မချိမဆီ ခံစားခဲ့ရသည့်သွင်ပြင် ပေါ်သင့်၏။ သို့သော် ထိုသို့သော သွင်ပြင်ကဏ္ဍာမျိုး လုံးဝမတွေ့ရ။ သည့်အစား ငြိမ်သက်နေပြီဖြစ်သည့် သူ့ရုပ်လက္ခဏာများမှာ ထူးထူးခြားခြားဖြစ်နေ၏။

သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် ဆင်ဟပ်နေသည့် ညစ်ကျယ်ကျယ် အပြုံးတစ်ရပ်က မိုက်အား တုန်လှုပ်သွားစေ၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ခံစားချက်ကို စကားလုံးများဖြင့် ဖော်ပြလိုက်သည်မှာ အာမခံ အရောင်းစာရေးမပင် ဖြစ်သည်။

သူ့မျက်နှာကို ကြည့်စမ်း ဒေါက်တာ၊ သူ့ကို အက်ဖ်ဘီအိုင်က ချီကာဂိုကနေ ခေါ်မလာခင် မနေ့ညက ထိမိပေါ်

မှာ ပြတော့ သူ့မျက်နှာပေးက ခု မျက်နှာပေးအတိုင်းပဲ၊ သူ့ကြည့်ရတာ မလိုင်တွေ ခိုးစားထားတဲ့ ကြောင်နဲ့တူပါ။ သည်မိန်းကလေး ပြောတာ မှန်သည်ဟု မိုက် စိတ်ထဲမှ သဘောတူလိုက်၏။ သူက ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ အမျိုးသမီးကို ခပ်သွက်သွက် စစ်ဆေးကြည့်သည်။ လင်းတောလ်မင်း သေဆုံးသွားပြီ ဆိုသည်ကို တစ်စက်ကလေးမျှ ယုံမှားသံသယ ဖြစ်စရာမလို။ မိုက်က လင်းတောလ်မင်း၏မျက်နှာကို စောင်ဖြင့် ပြန်ပုံးထိုက်သည်။ ပြီးတော့ အခြား အမျိုးသမီး၏ မျက်နှာပေါ်မှစောင်ကိုလှုပ်လိုက်သည်။ မြင်ရသည့် မြင်ကွင်း ကြောင့် မိုက်ပင် ကြက်သီးညှင်း ထသွားသည်။

အာမခံအရောင်းစာရေးမ ပြောသလိုပင် ဒုတိယ မိန်းကလေး၏ မျက်နှာမှာ ကြမ်းပြင်နှင့် ရိုက်မိသည်မှာ ထင်ရှားနေ၏။ သူ့မျက်နှာ အစိတ်အပိုင်းများမှာ စက္ကူပျော့ဖတ် နီးပါး ဖြစ်နေပြီ။ သို့သော် အရှေ့ပြား စုတ်ပြတ်ခြင်း မှာမူ ညာဘက်မျက်လုံးထောင့်တွင် မဆိုစလောက်ကလေးပဲ ရှိ၏။ ခုလို ခဏတစ်ဖြုတ် စစ်ဆေး ကြည့်ရုံလောက်ဖြင့် တော့ ထိခိုက်မှုမဖြစ်ခင်က သူ့ ရုပ်သွင် မည်သို့ရှိမည် ဆိုသည်ကို မိုက် မခန့်မှန်းနိုင်တော့။ သို့သော် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရပုံ မပေါ်သည့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကမူ ချစ်စရာ ကောင်းလောက်အောင် လှသည်။ ရှည်လျားသော အရိုးကြီးများ ကျိုးပဲ့ခြင်း မရှိသည့်အတွက် သူ့အရပ်သည် ငါးပေ ရှစ်လက်မ လောက် မြင့်မည်ဟု မိုက် ခန့်မှန်းလို့ရသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာအချိုး အစားက အရပ်နှင့် လိုက်ဖက်ပြေပြစ်သည်။

မွန်နံရံကြီးနှင့် လေယာဉ်ဦးခန်း တိုက်မိပြီး ပေါက်ထွက်သွားသည့် မွန်တော့ထဲမှ သည်မိန်းကလေး လွင့်ကျလာသည်မှာ သိသာသည်။ သူ့ လွင့်ကျလာပြီးမှ လေယာဉ်ဦးခန်းနှင့် ဓမ္မပိုင်းကို မီးလောင်ခြင်း ဖြစ်မည်။ ထို့ကြောင့် သူ့လိုလွင့်ကျမလာသည့် လင်းတောလ်မင်းမှာမီးဒဏ်ထိပြီး သေဆုံးရခြင်း ဖြစ်၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ ထိုသို့ လွင့်ကျလာပြီး မျက်နှာနှင့် ကြမ်းပြင် ရိုက်မိသဖြင့် သူ့မျက်နှာမှာ ရုပ်မပေါ်တော့။ နောက်ပြီး ဦးနှောက်ထိခိုက်သွားနိုင်သည်။ သည့်ထက် ပိုဆိုးသည်မှာ ဦးခေါင်းခွံကျိုးပဲ့သွားနိုင်သည်။

နှာခေါင်းမှာ နှာခေါင်းဟူ၍ မမှတ်မိနိုင်တော့လောက်အောင် ပြားချပ်နေ၏။ မေးရိုးအပေါ်ခြမ်းမှာ အတွင်းဘက်သို့ နှိမ်ဝင်သွားသည်။ မေးရိုးအောက်ဘက်ခြမ်းမှာမူ အနေအထား ပျက်သွားပုံမပေါ်။ သို့သော် အရိုးတွေကျိုး ကုန်သည်တော့ သိသာသည်။ သို့ဖြစ်သည့်တိုင် မိုက်က မေးရိုးအပေါ်ခြမ်းကို လက်ညှိုး၊ လက်မဖြင့် ညှပ်ကိုင်ပြီး ညှစ်ညှစ်သာသာ လှုပ်ကြည့်ရာ ကျိုးနေသည့်အရိုးများ ပုတ်တိုက်သံကို ကြားနေရ၏။

သည်မိန်းကလေး၏ နှာခေါင်းနှင့်ပါးစပ်မှထွက်နေသည့် သွေးတွေကလည်း တော်တော်ကြီး များသည်။ ကြမ်းပြင်မှာ သွေးတွေကြောင့် ချော့ကျနေ၏။ သူ့ခေါင်း အောက်ရှိ ကြမ်းပြင်တွင် သွေးအိုင်ထွန်းနေ၏။ သို့သော် မိုက်၏စိတ်မှန်း အရဆိုလျှင် သွေးကြောပြတ်သည့် ပမာဏမှာ သေလောက်အောင် မများနိုင်။ သို့ဖြစ်သည့်တိုင် ကျောက်သားလို မာ

၂၇၈ မြတ်ငြိမ်း

ကျောသော ကြမ်းပြင်နှင့် ဦးခေါင်း မိုက်မိသည့်အတွက် ဦးနှောက်ထိခိုက်ပြီး သွေးလွန်ပြီး သေသွားနိုင်သည်။

မိုက်က ပို၍ စေ့စေ့ စပ်စပ် စမ်းသပ်ကြည့်သည်။ မိန်းကလေး၏ နှလုံးကို နားကြပ်ဖြင့် ထောက်ကြည့်သည်။ နှလုံးခုန်သံ မကြားရ။ သို့သော် သူ့ ကြွက်သားတွေကို စမ်းကြည့်တော့ တစ်မျိုးခံစားရသည်။

နှာခေါင်းမှထွက်နေသဖြင့်သည့် သွေးတွေကလည်းအနီးရောင် တောက်တောက် ဖြစ်နေသည်။ သည်တော့ အသက် ငွေ့ငွေ့ကလေးတော့ ရှိနေသေးသည်ဟု မိုက် ကောက်ချက်ချလိုက်၏။

‘ဒီမိန်းကလေးဟာ အသက်ရှင်နေတုန်းပဲဗျာ’

မိုက်က လေဆိပ်ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားရေးမှူးကို လှမ်းအော်ပြောလိုက်၏။ သေဆိပ်ဆရာဝန်က လမ်းလျှောက် စကားပြောစက်ကလေးဖြင့် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသူများကို လူနာတပ် ကားများဆီသို့ ကမ္ဘြန်ဆုံး ပို့ပေးရန် ညွှန်ကြားနေ၏။

‘စစ်တပ်ကယ်ဆယ်ရေး တပ်ဖွဲ့ဆီကကော သတင်း ရပြီလား’

‘ပင်မအဆောက်အဦးရွေ့မှာ ခုလေးပဲ ရဟတ်ယာဉ် တစ်စီး ဆင်းလာတယ်ဗျာ’

အသံတပ်သံကြားရသဖြင့် မိုက် ခေါင်းမော့ကြည့်လိုက်၏။ လူတစ်ယောက်အာမခံအရောင်းကောင်တာပေါ်တက်ပြီး ရပ်နေသည်။ လက်ထဲမှာ လျှပ်တစ်ပြက်ခိုးသီးတပ်ဆစ်ထား

သည့်ကပ်မရာတစ်လုံး ကိုင်ထားသည်။ နောက်ပြီး မော့ကြည့်နေသည့်မိုက်၏ မျက်နှာနှင့် မိန်းကလေး၏ စုတ်ပြတ်နေသော မျက်နှာကို ပေါင်းပြီးချိန်နေသည်။ လျှပ်တစ်ပြက် မီးလုံးမှ ပင်းခနဲလက်လာသည့် အလင်းရောင်က မျက်လုံးများကို ပြာဝေသွားစေ၏။ မိုက် ခေါ်သထွက်သွားသည်။ ဓာတ်ပုံသမားကို ဆွဲထိုးပစ်ဖို့၊ ထိုင်ရာမှ ထဖို့ ဟန်ပြစ်လိုက်၏။ ထိုနောက်တွင်မူ ကိုယ်စိတ်ကိုယ် ထိန်းလိုက်သည်။ သည် မိန်းကလေးသည် မိမိ၏ကျွမ်းကျင်သော အကူအညီကိုအရေးတကြီး လိုအပ်နေသည် မဟုတ်လား။ တကယ်လို့ သည်မိန်းကလေးသည် တကယ်ပင် မသေသေးဟုဆိုလျှင် သည်မိန်းကလေး၏ အသက်ကို မိမိ ကယ်တင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

‘ခင်ဗျာနာမည် အယ်လိုခေပါသလဲ ဒေါက်တာ’

သတင်းထောက်၏ မေးခွန်းကို မိုက်က မကြားယောင်ဆောင်နေလိုက်၏။ သူက လေဆိပ်ဆရာဝန်၏ အသံကိုပဲ နားစဉ်နေသည်။

‘အထွတ်ရှူကိရိယာနဲ့ နှလုံးခုန်စက်ပါယူပြီး သူတို့လာနေကြပြီ၊ စစ်တပ်ကယ်ဆယ်ရေးတပ်ဖွဲ့နဲ့ ခပ်ဗျားလိုက်သွားရင် ထောင်းလိမ့်မယ် ဒေါက်တာကန်း၊ ဟိုထောက်မင်းဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကကော’

‘သူကတော့ ဆုံးသွားပြီ’

‘သို့အလောင်းကိုလဲ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်က ရေခဲခန်းထဲ သယ်သွားပေးပါဗျာ၊ ဒီမိန်းကလေးကို ဒီနေရာကနေ သယ်

ထုတ်သွားပို့ အက်ပင်အိုင်က ကျုပ်ကိုလည်ပင်းညှစ်ပြီးခိုင်း
နေတယ်ဗျ'

မိုက်က သူ့ဆေးအိတ်ထဲတွင် အမြဲ ဆောင်ထားသည့်
အရေးပေါ် လည်ချောင်းခွဲစိတ် ကိရိယာတူးကလေးကို
ထုတ်ယူသည်။ အထဲမှ ခွဲစိတ်ခေးကလေးကို ယူလိုက်၏။
ထိုအခိုက်မှာပင် လေတပ်ယူနီဖောင်း ဝတ်ထားသည့် တုတ်
တုတ်ခိုင်ခိုင် တပ်ကြပ်ကြီး တစ်ယောက် သူ့ဆီသို့ပြေးလာ
သည်။ လေတပ်သားကြီးက အီးတပ်လူနာတစ်စင်ကို တွန်း
လာသည်။ လူနာတင်စင်ပေါ်တွင် အသက်ရှူကိရိယာ
နှင့် နှလုံးခုန်စက်ကလေးကလည်း ပါလာသည်။ သူ့နောက်
မှ တပ်ကြပ်တစ်ဦး ကပ်ပါလာလေသည်။ တပ်ကြပ်ထဲတွင်
လည်း အသက်ကယ်ကိရိယာတစ်စုံပါလာသည်။ သို့သော်
အော်ဟစ်ပြောဆိုနေသည့် စကားများကိုကြားပြီး အပြေး
ရောက်လာသော ရုပ်မြင်သံကြားအဖွဲ့ထဲက လေတပ်သား
တွေထက် စောပြီးရောက်လာသည်။ ဓာတ်ပုံဆရာက ကိုက်
အနည်းငယ် အကွာမှနေပြီး အားကောင်းလှသော မီးလုံး
များကို ဖွင့်လိုက်၏။ မိုက်မျက်တောင်တွေ ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်
လှုပ်နေခိုက်မှာပင် ရုပ်မြင်ကင်မရာမှ မော်တာလည်သံကြား
လိုက်ရ၏။

‘ခင်ဗျားတို့ဟာ တော်တော်သောက်သုံးမကျတဲ့သောက်
ရှူးတွေပဲ’

မိုက်က ဒေါသဖြင့် ဟောက်ပစ်လိုက်၏။

‘ဒါပေမယ့် မီးတွေတော့ဆက်ဖွင့်ထား၊ ကျွန်တော်
ခွဲစိတ်ဓရာကလေး ခြုံတယ်၊ အဲ့ဒါ ခင်ဗျားတို့ ရှေ့ကမကွယ်
ကြနဲ့ဗျာ’

‘ကောင်းပါပြီ ဒေါက်တာ’
ဓာတ်ပုံဆရာက ပြော၏။ မီးမောင်းကိုဆက်ပြီးတိုးပေး
ထားသည်။ မိန်းကလေးမျက်နှာပေါ်မှာ ချွေးသံရွဲရွဲခက်စာ
များကို အဆေးစိတ်မြင်သာအောင် အလင်းရောင်ပေးနေ
သည်။ မိုက် ပြုလုပ်ရမည့် ခွဲစိတ်မှုက နုနယ်သိမ်မွေ့လွန်း
လှသည်။

‘ဒေါက်တာကန်း၊ ကျွန်တော် တပ်ကြပ်ကြီး စတုန်း
ပါ၊ ဒေါက်တာ အာလုပ်ချင်သလိုဆိုတာသာ ကျွန်တော်
တို့ကို ပြော’

တပ်ကြပ်ကြီးသည် ဟောဟဲလိုက်နေ၏။
‘ဆရာကြီး၊ ခင်ဗျားလက်ကိုဒီကလေးမရှဲလည်ပင်းအောက်
မှာ ခုလိုက်ပါ၊ ကျွန်တော် သူ့ကို လေမြှန် ဖောက်ပေး
မလို့’

လေတပ်သားကြီးကို နောက်ထပ်ညှန်ကြားချက်များပေး
နေစရာ မလိုတော့။ ဆရာကြီးက လက်သီးဆုပ်လိုက်၏။
ပြီးတော့ မိန်းကလေး၏ လည်တိုင်အောက်ဘက်မှခုလိုက်၏။
လည်တိုင်သည် ကော့တက်သာ၏။ ထိုအခါ လည်စေ့
သို့မဟုတ် ဇလုတ်ကို ကာကွယ်ထားသည့်ရိုးဆစ်အရွတ်များ
ပေါ်လာသည်။

‘ဆရာ့မှာ ပိုက်ပါလား’

‘သေးသေးလေးတစ်ခုပင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်
က အသက်ရှူကြိရိယာတပ်လို့ ရရှိလေ့မကပ် လေပြန်ဖောက်
ပေးမာပါ’

မိုက်က ခွဲစိတ်ခေးကို လက်ညှိုး၊ လက်မဖြင့် ညှပ်ကိုင်
သည်။ ခေးသွားကို လက်မဝက်လောက်နီးပါးပဲဖြင့်ရသည်။
သူက လည်စေ့အောက်ဘက်ရှိ ရိုးဆက်အရှုတ်ကို တိတိရီရီ
ဖြတ်ချလိုက်၏။ ခေးကို ဖိထားသည့် လက်အချိန်အဆမှာ
နည်းလွန်း ပျားလွန်းလို့ဖြစ်၏။ ဖိအားများသွားလျှင် အသံ
အိတ်ထဲရှိ အသံကြိုးများကို ထိခိုက်သွားနိုင်သည်။ ထို့နောက်
ခွဲထားသည့် ကွဲကြောင်းထဲတွင် မြင်နေရသည့် အမြှေးပါး
ပါးကလေးကို ခေးဦးဖြင့် ထိုးဖောက်ပြီး အသက်ရှူလမ်း
ကြောင်း ဖွင့်ပေးလိုက်၏။

မိုက်ကခွဲထားသည့်ကွဲကြောင်းကို ဟနေအောင် ခေးဖြင့်
ကလန်ထားသည်။ ပြီးတော့ ပိုးသတ်ထားသည့် အိတ်ထဲမှ
သတ္တုပိတ် သေးငေးကောက်ကောက်ကလေးကို ထုတ်ယူ
သည်။

ခေးဖြင့်ကလန်ထားသည့်ခွဲကြောင်းထဲသို့ သတ္တုပိတ်ကောက်
ကလေးကိုထိုးထည့်သည်။ ထို့နောက်တော့ သေပြန်မိုက်
ကလေး ပြန်ပြီးပြုတ်ထွက်မသွားအောင် မိုက်နှုတ်ခမ်းစွန်းကို
တပ်ပုံဖြင့်ကပ်ပြီး ထိန်းထားလိုက်သည်။

ကိုအခိုက်တွင် တပ်ကြပ်ကြီးစတုန်းကအသက်ရှူကြိရိယာ
ထဲမှ အောက်ဆီဂျင်ဓာတ်ငွေ့ ဘူးနှင့်ဆက်ထားသည့် ပိုက်
ဟစ်ချောင်းကိုဆွဲထုတ်သည်။ မိုက်က အဆိုပါပိုက်ကို မိန့်

ကလေးတွင်တပ်ထားသည့် လေပြန်နှင့်ဆက်ပေးသည်။ တစ်
ကြပ်ကြီးက အောက်ဆီဂျင်ဓာတ်ငွေ့ ဘူးခလုတ်ကို လှည့်ဖို့
သည်။ ထိုအခါ အောက်ဆီဂျင်ပိုက်ထဲတွင် ဓာတ်ငွေ့တော
ပြည့်လာပြီး အောက်ဆီဂျင်ဓာတ်ငွေ့ များကို မိန်းကလေး၏
အဆုတ်ထဲသို့ တွန်းသွင်းလိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျားတို့ သူ့ကို ရဟတ်ယာဉ်ဆီကို ခေါ်မသွားခင်
နှလုံးခုန်စက်လဲ တပ်ပေးလိုက်ကြရအောင်’

မိုက်ကပြောလိုက်တော့ တပ်ကြပ်ကြီးက ဘက်ထန်ဖြင့်
လည်ပတ်စေသည်စက်နှင့်ဆက်ထားသည့် အဖို့နှင့်အမ လျှပ်
စစ်ခေါင်းနှစ်လုံးကို လက်ကမ်းပေးလိုက်၏။

‘ဖမစစ်သားတွေ... ခင်ဗျားတို့ဟာက အားလုံးကို တစ်ခု
မကျန် လိုက်ရိုက်နေတာပဲလား’

မိုက်ကဒေါသတကြီးဖြင့် ကြိမ်းမောင်းလိုက်၏။ သို့သော်
ရှုပ်မြင်ကင်မရာမော်တာကရဂိုမသွား။ သည်တော့ မိုက်က
ကလေးမ၏ကိုယ်ခန္ဓာကိုကျော်ဖြတ်ပြီးမတ်တတ်ရပ်လိုက်၏။
သူ့ခေါင်းနှင့်ပခုံးက ရှုပ်မြင်ကင်မရာမှန်ဘီလူး ရှေ့တွင်
ကာဆီးထားပြီးသား ဖြစ်သွားသည်။ ထို့နောက် သူက
မိန်းကလေး၏ဘလောက်စ်အင်္ကျီကိုဆွဲပြုလိုက်သည်။ ပြီးသော
လျှပ်စစ်ခေါင်းအဖို့နှင့်အမနှစ်ခုကို တစ်ခုနှင့်တစ်ခုရှုပ်လက်မ
လောက်ခွာပြီး နှလုံးရှိသည့်နေရာ၏အောက်ဘက်နား အင်ရ
ပြားပေါ်တွင် တင်လိုက်သည်။

ကံအားလျော်စွာပင် မိန်းကလေးရင်သားများမှာ သူ့
အရပ်အမောင်း ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်နှင့်မလိုက်ဖက်ဘဲ သေ

နေသည်။ သည်တော့ လျှပ်စစ်ခေါင်းများကို နေရာဘဏ္ဍ
တင်ပေးဖို့ သိပ်အခက်အခဲမတွေ့ရတော့။ တပ်ကြပ်ကြီး
စတုန်းက နှလုံးခုန်စက်ခလုတ်ကိုပွင့်လိုက်သောအခါ လျှပ်စစ်
စီးကြောင်းက နှလုံးကြွက်သားများကိုဖြတ်ပြီးခေါင်းတစ်ခု
မှတစ်ခုဆီသို့ စီးသွားသည်။ လျှပ်စစ်ဖြတ်စီးသွား သဖြင့်
နှလုံးကြွက်သားများကျုံ့ သွားစေသည်။ ရင်ဘတ်ကြွက်သား
များကတော့ တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။

‘ဒီတစ်ချိတော့ သွေးခုန်လာပြီဆရာခရ’

မိန်းကလေး၏လက်ကောက်ဝတ်ကိုစမ်းနေသည့် စတုန်း
က ပြောလိုက်၏။

‘အဲဒါဟာ သွေးခဲမသွားသေးဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပဲ၊
ဒီတော့ ဒီမိန်းကလေး အသက်ရှင်ဖို့လမ်းရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့်
ရှင်မယ်လို့ တပ်အပ်တော့မပြောနိုင်ဘူး’

‘အသက်ရှင်မယ် မရှင်ဘူးဆိုတာကို သယ်အချိန် ကျမှ
သေချာပေါက်ပြောနိုင်မလဲ ဒေါက်တာ’

ရုပ်မြင်သံကြားသတင်းထောက်ကမေးသည်။ သူ့အမေး
ကို တိုတိုတုတ်တုတ် ဖြေရန် မိုက် မတ်တတ် ရပ်လိုက်၏။
ထိုအခါ သူ့ကိုဝိုင်းကြည့်နေသည့် လူတစ်စုကိုတွေ့လိုက်ရ၏။
လေကြောင်းကုမ္ပဏီမှ စာရေးတော့ ပျက်စီးသွားသည့် စား
သောက်ဆိုင်မှစားပွဲထိုးမယ်၊ တစ်ခါငင်မကလောက်ရှိသည့်
အခြားသူတွေအပြင် ယူနီဖောင်းဝတ် လေဆိပ် လုံခြုံရေး
ဝန်ထမ်းတစ်ဦးလည်းပါသည်။

‘ဒီလူတွေကို လူစုခွဲလိုက်ပါ ရဲဘော်ရေ၊ ကျွန်တော်တို့
ဒီမိန်းကလေးရဲ့ အသက်ကိုကယ်ဖို့ ကြိုးစားနေပါတယ်’

ဆယ်ကပ်ပုံကလေးတစ်ခုတွင် သရုပ်ဆောင်ပြုသူလိုဖြစ်နေ
သည့်အတွက် မိုက် ဒေါသထွက်သွားသည်။

‘လုပ်ဆောင်ချက်ကတော့ အရမ်းတော်ပါပေတယ်ဗျာ၊
ငါးမိနစ်မပြည့်မီအတွင်းမှာ မိန်းကလေးရဲ့နှလုံးရောအဆုတ်
ပါ အလုပ်လုပ်လာအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့တာကလား’

ကင်မရာကိုင်ထားသည့် သတင်းထောက်က ပြောသည်။
ပြီးတော့ နေရာရွှေ့ပြီး နောက်ထပ် ဓာတ်ပုံရိုက်နေသည်။

ဝိုင်းကြည့်နေသည့် လူစုထဲမှ ထွက်ပေါ်လာသည့် ထော
မနာပြုသံများက မိုက်အား ပိုပြီး ဒေါသထွက်သွားစေ၏။

‘ကောင်းပြီ ဆရာကြီး၊ ဒီကလေးမကို ခင်ဗျားတို့ရဟတ်
ယာဉ်ဆီကို သယ်ရအောင်’ ဟု တပ်ကြပ်ကြီးကိုပြောသည်။
ထို့နောက် လုံခြုံရေး ဝန်ထမ်းဘက်တို့ လှည့်ပြီး... ‘ကျွန်
တော်တို့ ဒီလူတွေကြားထဲက ထွက်လို့ရအောင် လမ်းရှင်း
ပေးပါ’ ဟု ပြောလိုက်၏။

‘ကျွန်တော်တို့ သူ့ကို လူနာတင်စင်ပေါ် တင်နေတုန်း
အသက်ရှူစက်နဲ့ နှလုံးခုန်စက်ကို ဆရာကထိန်းထားပေးပါ။
ဘဲလ်ရေ... မိန်းကလေးရဲ့ ခြေထောက်ကိုကိုင်’

တပ်ကြပ်ကြီးစတုန်းက မိုက်ကိုတစ်လှည့်၊ သူ့လက်ထောက်
တပ်ကြပ်ကိုတစ်လှည့် ပြောသည်။

အထူးကယ်ဆယ်ရေးတပ်ဖွဲ့မှ ဒုတိယရဲဘော်က ရွှေ့ဆိုတိုး
လာပြီး မိန်းကလေး၏ ခြေထောက်ကိုကိုင်သည်။ စတုန်းက

မိန်းကလေး၏ကိုယ်ကို မ သည်။ အသက်ရှူစက်နှင့် နှလုံးခုန်စက်ကို ဝမ်းဗိုက်ပေါ်တင်ပြီး လူနာစင်ပေါ်သို့ ရွှေ့ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် စောင့်ဖြင့်အပ်ထားသည့် လမ်းစောလမ်းမင်း၏ အလောင်းကိုလည်း အခြားကယ်ဆယ်ရေးတပ်သားများက ဒုတိယ လူနာတင် စင်ပေါ်သို့ တင်လိုက်ကြ၏။ လူနာခြားရေးဝန်ထမ်းများက ရွှေ့မှဦးဆောင်သွားပြီး ပွဲကြည့်ပရိသတ်ကိုရှင်းပေးသည်။ စပ်စပ်စုစုလူများက နာမည်ကြီးလမ်းတော်လမ်းအား အလောင်းအဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်စေ ကြည့်ရလျှင် တော်မြို့ဟု နှလုံးသွင်းကာ ဝိုင်းကြည့်ကြသည်။ ကယ်ဆယ်ရေး တပ်သားများက လူနာတင်စင်နှစ်ခုကို ရဟတ်ယာဉ်ကွင်းတွင် စောင့်နေသည့် ရောမရဟတ်ယာဉ်ကြီးဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် တွန်းသွားကြသည်။

ပထမလူနာတင်စင်ကို ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်ရှိ လူနေခန်း၏ နောက်ဘက်ဆီသို့ တွန်းထွားသည်။ မိုက်အနေဖြင့် လုပ်စရာရှိသည်ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း လုပ်ဆောင်နိုင်ရန်ဖြစ်၏။ လမ်းတော်လမ်းမင်း၏ အလောင်းပေါ်ဆည့် ဒုတိယလူနာတင်စင်ကိုတော့ လေယာဉ်မှူးအခန်း၏ နောက်နားတွင် ချထားကြသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် နေကာမျက်မှန်တပ်ထားသည့် အရပ်သားခတ်စုံဖြင့် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း လူစစ်ယောက်က အခန်းထဲသို့ဝင်လာသည်။ မိုက်က ထိုလူကို စူးစူးဝင်းဝင်း ကြည့်လိုက်သည်။

‘ခပ်ပျားက ဒီအထဲမှာဘာလာလုပ်ရပြန်တာလဲ၊ လက်နဲ့ အတိုင်းထောင် ကျုပ်လို့မှာ ကျပ်ကျပ်တည်းတည်းပျ’

မိုက်က ဟောက်ပစ်လိုက်၏။ ထိုလူက သူ့အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ မှတ်ပုံတင် ကတ်ပြားကို ထုတ်ပြသည်။ ကတ်ပြားပေါ်မှ စာလုံးများကို မိုက် ကြည့်လိုက်၏။ ပြည်ထောင်စု စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့။

‘အက်ဖ်တီအိုင်က စုံထောက် ထောက်ဖို့ပါ’
‘နေ့စမ်းပါဦး၊ သေနေပြီဖြစ်တဲ့မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အက်ဖ်တီအိုင်က ဘာကိစ္စလိုက်ကြည့်နေရတာလဲပျ’
ရဟတ်ယာဉ်ဝန်များစတင်နှိုးပြီဖြစ်ရာ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ အော်ဟစ်ပြောဆို နေကြရ၏။

‘ချီကာဂိုက လာတဲ့ လေယာဉ်ပေါ်မှာ တော်လ်မင်းကောင်မလေးကို စောင့်ရှောက်ဖို့ ပါလာတဲ့ ကျွန်တော် အချစ်ဆုံး မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်စလုံး အသက်ဆုံးသွားလယ်ပျ၊ ချီကာဂို ဘာသာရေးအယူသည့်ဂိုဏ်းထဲကတစ်ယောက် ယောက်က ဒီမိန်းကလေး တရားရုံးမှာ အစစ်မခံနိုင်မီ နှုတ်ဖိတ်ပစ်ချင်တာကိုး၊ ဒီတော့ ဝိုင်းနမိုက်နှစ်ချောင်းကို လေယာဉ်ဘီးချတဲ့ ငိုရိယာနဲ့ ဆက်သားလိုက်တယ်၊ ဒီတော့ ဒါလက်စလေဆိပ်ကို ဆင်းခါနီးမှာ ဘီးတွေချမယ်၊ ဘီးတွေချလို့မရလို့ တုံ့ဖက်သေယာဉ်မှူးက လူအားနဲ့ တွန်းချမယ်၊ အဲဒီအခါမှာ ဝိုင်းနမိုက်တွေက ထပေါက်ကွဲမယ်ပေါ့ပျ...’

‘ဘုရား...ဘုရား၊ ဒီကိစ္စကို စိမ့်တဲ့လူဟာ ဒီပေါက်ကွဲပျက်စီးမှုကို လူတိုင်းမြင်သာတဲ့နေရာမှာဖြစ်အောင်သေသေချာချာ စီမံထားတာကလား’

တပ်ကြပ်ကြီး စတုန်းက ဝင်ပြော၏။

‘သူတို့ ဒီလိုတောင် စိမ့်နိုင်တဲ့နောက် တောင်မင်းရှဲ့ အလောင်းကို လူနာတင်ကားနဲ့ ဒါးလက်စံကနေ ဘယ် အသွားမှာ ကြားပြတ် အပိုင်စီးသွားနိုင်တယ်၊ အဲဒီလိုအပိုင် စီးပြီးတဲ့နောက် အလောင်းကို သိမ်းထားမယ်၊ တောင် မင်းနဲ့တူတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် မတွေ့တော့အောင် ရှာ မယ်၊ ပြီးမှ တောင်မင်းတစ်ယောက် ပြန်လည်ရှုပ်သန်လာ ပြီလို့ ပြောကြမယ်၊ ဓာတယ်တော့ ဒီမိန်းကလေးက ချီကာဂို က မိစ္ဆာဝါဒီဂိုဏ်းမှာ တော်တော်အဆင့်မြင့်တဲ့ မယ်တော် တစ်ဦးဗျ’

နုလုံးခွန်စက်နှင့် တွဲပြီး တပ်ဆင်ထားသည့် ကျွန်ပျူတာ ဝန်သားပြင်ပေါ်တွင် တပ်တပ်နေသည့် နုလုံးခွန်နှုန်းသည် အနည်းငယ် ဖောက်ပြန်လာသည်။ မိုက်က လျှပ်စစ်ခေါင်း နှစ်ခုကို ကမန်းကတန်း နေရာရွှေ့ပေး လိုက်၏။ ထိုအခါ တွင်မှ နုလုံးခွန်နှုန်း ပြန်ပြီးမှန်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။

‘နုလုံးခွန်စက်က လျှပ်စစ်ခေါင်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ အကြိမ်ကြိမ် ဒုက္ခတွေ့နေကြရတာ ဆရာဇေ့၊ ဒီခေတ်ဒီအခါမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ ဘာကိုမှ အားထား လို့ မရပါဘူး ဆရာရယ်’

စတုန်းက ညည်းထွားသည်။ သည်တော့ မိုက်က....
‘ခင်ဗျားတို့ ရဟတ်တာပုံပေါ်မှာ ထရန်စပင်းနပ်စ်က သိတာ နုလုံးခွန် ကိရိယာရှိလားဗျ’ ဟုမေးလိုက်၏။

‘ရှိမယ်ထင်တယ် ဆရာ၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်လို သွင်းရမယ် ဆိုတာ ကျွန်တော်မသိဘူး’

‘ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ အဲဒီ ပစ္စည်းကို သုံးလိုက်ရင် နုလုံးခွန်အောင် ပျံပြီး ထိထိဆောက်ဖောက် လုပ်နိုင်လိမ့်မယ်’

တပ်ကြပ်ကြီးစတုန်းက အခန်း၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ နံရံထပ် ဗီရိုတွေကို မေ့နှောက် ရွာဖွေနေ၏။ ထို့နောက် အဝတ်ဖြင့်ပတ်ထားသည့် ဘူးတစ်ဘူးကို ယူလာသည်။

‘ဟောဗီမှ ဆရာ၊ ပစ္စည်းကိရိယာတွေကတော့အထဲမှာ’

‘သူ့ညာဘက်လက်မောင်းကို ပျဉ်ပြားတစ်ခုမှာ ကပ်ပြီး ချည်ထားလိုက်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်အလုပ်လုပ်လို့ရအောင် လက်မောင်းကွေးနေရာကို ချန်ထား’

စိုးသတ်ထားသည့် အထုပ်ထဲတွင် တွေ့ရသည့် ခွဲစိတ်ခန်း သုံး လက်အိပ်တစ်စုံယူပြီး မိုက်က သူ့ လက်များတွင်စုပ် သည်။ ထိုနောက် လက်မောင်းကွေး အထက်နားကို အရက် ပျံ့ဆွတ်ထားသည့် ဝှမ်းစပြင် ပွတ်တိုက်သည်။ သူ ပွတ်တိုက် သည့် အရေပြားအောက်တွင် သွေးပြန်ကြောကြီးတွေ ရှိနေ တယ်သည်။ ပြီးတော့ အထုပ်ထဲမှ နှစ်လက်မ ပတ်လည် အပေါက်ဖောက်ထားသည့် အစာစစ်စထုတ်ယူပြီး သူ အလုပ် လုပ်မည့် နေရာပေါ်တွင် ကပ်လိုက်၏။

‘ဆရာ ဘာတွေလုပ်နေတယ် ဆိုတာ ပြောပြနိုင်မလား ဆရာ’

အက်ဖ်ဘီဆိုင် စုံထောက်က လူနာတစ်စင် ခြေရင်းသို့ လာရပ်ရင်း မေးသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဒီမိန်းကလေးရဲ့ နှလုံးကိုခွန်အောင် နှလုံး ခွန်စက်နဲ့ လုပ်ထားတယ်။ ဒါပေမယ့် လျှပ်စစ်ခေါင်းတွေက ကောင်းကောင်း အလုပ်မလုပ်ဘူး။ နောက်ပြီး သူ့ အဆုပ် တွေထဲကိုလဲ အောက်စီဂျင် သွင်းပေးထားတယ်။ ဒါမှ အောက်စီဂျင်ခတ်ဟာ သွေးစီးဆင်းမှုကတစ်ဆင့် တစ်ကိုယ် လုံးကို ပြန်နဲ့သွားမယ်လေ

မိက်က အလုပ်လုပ်ရင်း ရှမ်းပြသည့်။

‘သူ့ အသက်ရှင်နေသလိုပေါ့နော်’

‘သူ့ အသက်ရှင်နေတယ်လို့ ကျွန်အောင် သိတယ်ဗျ’

မိက်က ဖောင်းကြွနေသည့် အကြောစိမ်းကြီး ပေါ်မှ အရေပြားကို ဓားချက်သေးသေးဖြင့် ခွဲလိုက်၏။ သည်နေရာရှိ အကြောကြီးတွေမှာ အကြောဆေး သွင်းရာတွင် သို့မဟုတ် သွေးစစ်ရန်သွေးထုတ်ရာတွင် သုံးသည့် အကြောကြီး များ ဖြစ်၏။

နှလုံးခွန်စက်က နှလုံးကိုဆွဲလုပ်လိုက်တိုင်း လျှပ်စစ်ခတ် က ရင်ဘတ် ကြွက်သားတွေကိုပါ လှုပ်ရှားစေတာကိုး၊ ရင်ဘတ်ကြွက်သားတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်နေတာ ကြည့်ပါ သား၊ တကယ်လို့ အထူးတီထွင်ထားတဲ့ လျှပ်စီး ခေါင်း ကလေးကို သွေးပြန်ကြောထဲ ဘဏ်ဆင်နှလုံး ကြွက်သားတွေ ဆီ ရောက်အောင် ပို့ပေးနိုင်ရန် နှလုံးလဲတုန်မယ်။ ရင်ဘတ် ကြွက်သားတွေလဲ မတုန်ခါတော့ဘူး

‘ဆုံးပီလိုသာ လုပ်နိုင်ရင်တော့ ဆရာဟာ မျှော်ဆရာပဲ’

မိက်က ကလေးမ၏ လက်မောင်းမှ သွေးပြန်ကြောများ ကို သေသေချာချာ ကြည့်နေသည်။

‘သူဟာ သွေးထွက်အရမ်းများပြီး သွေးစား သိပ်နည်း နေတယ်။ ဒီသွေးပြန်ကြောတွေဟာ ပျက်စီးလှနီးပါးဖြစ်နေ တော့ သူ့ ကိုယ်ထဲကို အမြန်ဆုံး သွေးသွင်းပေးနိုင်ရင်...’

သူက စကားကို ဆုံးအောင်ပြော။ ခွဲစိတ်ဓားထိပ်ဖျား ကလေးဖြင့် သွေးပြန်ကြော နံရံကို ဖောက်လိုက်၏။ စိမ့်ထွက် လာသည့် သွေးအလျဉ်ကို သွေးပြန်ကြောပေါ် တွင် လက်ညှိုး ဖြင့် အသာဖိထားခြင်းဖြင့် ထိန်းထား၏။ ညာဘက်လက်က လျှပ်စီးခေါင်းလေးကိုယူလိုက်သည်။ လျှပ်စီး ခေါင်း၏အရင်း ပိုင်းတွင် အင်္ဂလိပ်စာလုံး ဝိုင်ကဲသို့ အမြီးနှစ်ခုရှိသည်။ အမြီး တစ်ခုမှာ လျှပ်စီးကြောင်းလွှတ်ရန်ဖြစ်၏။ အခြားအမြီးတစ်ခု မှာ လျှပ်စီးခေါင်းထိပ်ရှိ ပူဖောင်းကလေးထဲသို့ မှုတ်သွင်း ရန်ဖြစ်၏။

‘သွေးအလျဉ်တ လျှပ်စီးခေါင်းကလေးကို သွေးပြန် ကြောတစ်လျှောက် ထွန်းသွားမယ်။ လျှပ်စီးခေါင်း ထိပ် ကလေးခသွေးပြန်ကြော ကျယ်စနိုးတဲ့နေရာ ရောက်သွားတာ နဲ့ လျှပ်စီးခေါင်းထိပ်က ပူဖောင်းကလေးထဲကို ကျွန်တော် တို့ လေမှုတ်သွင်းလို့ရပြီ’

မိက်က လျှပ်စီးခေါင်းကလေးကို နှလုံးဆီသို့ ရောက် အောင် တဖြည်းဖြည်းချင်း တွန်းသွင်းနေ၏။ ပလတ်စတစ် ပိုက်ပေါ်တွင် ဈေးမှတ်ထားသည့် အကွာစာဝေး အမှတ် အသားများကို ဝှေ့တစိုက်ကြည့်သည်။ တပ်ကြပ်ကြီး စတုန်း

က ပိုက်အဆုံးရှိ အမြီးနှစ်ခုအနက်အမြီးတစ်ခုကိုပိုးသတ်ထား
သည့် ဆေးထိုးအပ်နှင့် ဆက်သွယ်လိုက်သည်။

‘လေနည်းနည်းလေးသွင်းလိုက်ပါ ဆရာကြီး၊ ခုလောက်
ဆို ကျွန်တော်တို့ ညှပ်ရိုးအောက်က သွေးလွှတ်ကြောကို
ရောက်နေပြီ’

‘အဲဒါက ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ ဆရာ’
စုံထောက် စတက်ဖွဲ့က မေးသည်။

‘လျှပ်စီးခေါင်းထိပ်ဟာ ညှပ်ရိုးအောက်ဘက် တစ်နေရာ
ရာကိုရောက်နေပြီ၊ နှလုံးရဲ့ ညာဘက် ခန်းမကြီးကို ရောက်
အောင် နောက်ထပ်ခြောက်လက်မ၊ ဒါမှမှတုတ် ရှစ်လက်မ
လောက် ထပ်သွင်းရဦးမယ်’

‘အဲဒီနေ့ကကော’

‘လျှပ်စီးခေါင်းထိပ်က နှလုံးကြွက်သားဆီကို လျှပ်စစ်
အား တိုက်ရိုက် လွှတ်ပေးလို့ ရပြီပေါ့’

‘ပိုင်ပါပေဗျာ၊ အရမ်းကိုခိုင်တာပါပဲ’

‘ကျွန်တော်တို့ဘက်က ကံသာရင်ပေါ့ဗျာ၊ လောလော
ဆယ်မှာတော့ သွေးလန့်တာနဲ့ ဦးနှောက်ထိခိုက်မှုက ကျွန်
တော်ထံကို ဆန့်ကျင်လှုပ်ရှားနေကြတယ်ဗျ’

နောက်ထပ်တစ်မိနစ်နီးပါးလျှပ်စီးကြောင်းပိုက်ကလေး
သည် ဆက်လက် ရွေ့လျားနေ၏။ ထိုနှောက် မှာတော့
မိုက်၏ အာရုံခံစားမှုထက်မြက်လှသောလက်ချောင်းကလေး
များက သွေးခုန်နှုန်း အပြောင်းအလဲကို ချက်ချင်း သတိ
ထားလိုက်မိ၏။ လျှပ်စီးခေါင်းထိပ်သည် နှလုံး၏ ညာဘက်

အခန်းကျဉ်းသို့ ရောက်နေပြီ။ ထိုနှောက် နှလုံးအဆို
အောက်ရှိ ကြွက်သားထူထူတွေ ကာရံစားသော အခန်း
ကျယ်ကြီးသို့ ရောက်သွားလိမ့်မည်။ အဆိုပါ နှလုံးအခန်း
ကျယ်ကြီး၏ကြွက်သားနံရံများကို လျှပ်စီးခေါင်းက လျှပ်စစ်
ဓာတ်ဖြင့် တို့ထိ လှုပ်ရှားပေလိမ့်မည်။

‘ဆရာကြီးရေ၊ လျှပ်စီးကြောင်းဆက်ပေးလိုက်ပါတော့၊
ဒါဆိုဟုတ်သွားပြီ’

တပ်ကြပ်ကြီးက လျှပ်စီးကြောင်းကို သွက်သွက်လက်လက်
ပင် ပြောင်းပြီး တပ်ဆင် ပေးလိုက်၏။ စောစောက မိန်း
ကလေး၏ ရင်ဘတ်ပေါ်ရှိ လျှပ်စီးခေါင်းသို့ စီးနေသည့်
လျှပ်စစ်ဓာတ်သည် ယခု လျှပ်စီး ပိုက်ကလေးမှ တစ်ဆင့်
နှလုံးဆီသို့ တိုက်ရိုက်စီးသွားလေပြီ။

‘ဆရာ ဖုန်သွားပြီ ဒေါက်တာကန်းရေ’
ကုန်ပျူတာဖန်သားပြင်ပေါ်တွင် နှလုံးခုန်သည့် မျဉ်း
တွန့်ကလေးတွေ ပေါ်လာသည်ကို မြင်ရသည်နှင့် တပ်ကြပ်
ကြီး စတုန်းက ကြွေးကြော်လိုက်၏။

‘ကျွန်တော် ! တွေ့ဖူးမြင်ဖူးသမျှတွေထဲမှာတော့ အချော
မွေ ဆုံး လုပ်ရပ်ပဲ ဆရာရေ’

‘ကျွန်တော်ကတော့ ဘာတွေဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ နား
မလည်နိုင်လောက်အောင်ပဲ ဒေါက်တာ၊ ဒါပေမယ့် ဘာ
ကြီးပဲဖြစ်သွားသွား၊ ဒီကလေးမရဲ့ အသက်ကို ကယ်လိုက်
နိုင်တဲ့အတွက် ဆရာ့ကို ဂုဏ်ပြုထိုက်ပါတယ်’

စတက်ဖွဲ့က လေးစားအံ့ဩစွာ ပြောလိုက်၏။

၄၄ မြတ်ငြိမ်း

ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့ အားလုံးရဲ့ အချိန်တွေကို ဖြန့်တီးပစ်ရာ ရောက်နိုင်ပါသေးတယ်။ ဒီ မိန်းကလေး တကယ် အသက် ရှင်မရှင်ဆိုတာကို နှလုံး လျှပ်စစ် မှတ်တမ်း ကဲ့ ပြောနိုင်ပါလိမ့်မယ်'

မိုက်က လျှပ်စီးပိုက်ကလေးကိုမိန်းကလေး၏လက်မောင်း တွင် ကပ်ပြီး ချည်နှောင်ရမ်း ပြောလိုက်၏။

'ငါ့မိနစ်အတွင်း ဆေးရုံခေါင်မိုးပေါ်က ရဟတ်ယာဉ် ကွင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ ဆင်းမယ်လို့ တက္ကသိုလ် ဆေးရုံက အရေးပေါ်အခန်းသံ အကြောင်း ကြားထားတယ် ဒေါက် တာ ကန်း၊ နောက်ထပ် အထူး ညွှန်ကြားချက်တွေများ ရှိသေးသား'

လေယာဉ်မှူးက ရှေ့ခန်းမှနေပြီး လှမ်း၍ သတင်းပို့ သည်။

သူတို့ကိုပြောပါ။ ဆေးရုံပေါ် အခန်းကိုသွားဖို့ အား အကောင်းဆုံး ဓာတ်လှေကားတစ်စီး အသင့်စောင့်နေဖို့၊ နောက်ပြီး မိန်းကလေးကို အမြန်ဆုံးသွေးသွင်းပေးဖို့ 'ဟို' ဆွေးအမျိုးအစား အဆင်သင့်ပြစ်ထားဖို့၊ ဦးနှောက်ထိခိုက် မှုက မပြင်းထန်ဘူး၊ နောက်ပြီး နှလုံးလျှပ်စစ်မှတ်တမ်းက ဦးနှောက်ထိုင်းတွေ ပြနေရင်တော့ သူ့အသက် ရှင်နေသေး လို့ပဲ၊ ပြန်ကောင်းသွားဖို့ကိုပဲ အလားအလာ ကောင်းနိုင် တယ်'

'သူ့မျက်နှာကို သယ်လိုလုပ်ခလဲ ဆရာ' စုံထောက် စတင်ဖိုက မေးသည်။

'သူ့မျက်နှာကို နောက်မှ ပြုပြင်ပေးနိုင်တယ်။ အလှပြင်နဲ့ ပြန်လည်တည်ဆောက်ခဲ့စိတ်ကုပညာဟာ ကျွန်တော် ရဲ့ အဓိ ကပညာရပ်ပဲ'

'ဆင်းမယ် အသင့်ပြင်ထားပါ။ ဒီ အဆောက်အဦးကြီး တွေပေါ်မှာ လေတိုက်နှုန်းက ပြင်းတယ်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ထတ်နိုင်သလောက် ညင်သာအောင် ဆင်းပေး ပါမယ်'

လေယာဉ်မှူးက လှမ်းအော်ပြောသည်။

ရဟတ်ယာဉ်ကြီးသည် ညင်ညင်သာသာပင် ဆင်းသက် လိုက်နိုင်၏။ ခေါင်မိုးပေါ်ရှိ ရဟတ်ယာဉ်ကွင်းနှင့် အရေး ပေါ် ကုသခန်းကို ဆက်သွယ်ထားသည့် အမြန် ဓာတ်လှေ ကားက လူနာတစ်စင်ကို ခြေကြီးထပ်သို့ အမြန်ဆုံးသယ်ပို့ နိုင်ခဲ့၏။

အရေးပေါ်လူနာခန်းတွင်တာဝန်ကျနေသည့်ဒေါက်တာ စတီးစပ် ပေါ်တာက အသင့် စောင့်ကြိုနေ၏။ ငယ်ရွယ် နှု နယ်ဆရာ ခဲ့စိတ်ဆရာဝန်ကလေးမှာ မိုက်နှင့် သက်တူရွယ်တူ လောက် ရှိ၏။ သူတို့နှစ်ဦးကွာညီ အလုပ်သစ် ဆရာဝန်ဘဝ ကတည်းက သည် ဆေးရုံကြီးမှာပင် အတူတူပြီး တာဝန် ထမ်းခဲ့ကြသည့် မိတ်ဆွေတောင်းများဖြစ်သည်။

'မိုက်ရေ၊ ခင်ဗျားက ကနဦးလူဆိုတော့ ခင်ဗျားပဲဆက်ပြီး ကြီးကြပ်ပါ'

ကျွန်တော်တို့ သူ့ကို နှလုံးလျှပ်စစ်မှတ်တမ်းတင်စက်နဲ့ စမ်းကြည့်မယ်။ သူ့အသက်ရှင်မရှင် သိရအောင် အဲဒီအချိန်

မှာ ခင်ဗျားက အိုသွေးသွင်းဖို့ စီစဉ်ပေးပါ။ သူ့ မျက်နှာ
ဒဏ်ရာတွေကြောင့် သွေးထွက် အတော်များသွားတယ်။ ဒါ
ပေမယ့် သွေးလန်မှုနှင့် ဦးနှောက်ထိခိုက်မှုကို ကျွန်တော်တို့
အဓိကထားပြီး အနိုင်တိုက်ရလိမ့်မယ်။

ဒေါက်တာပေါ်တာက စတင် လှုပ်ရှားသည်။ အရေး
ပေါ် လူနာအခန်းတွင် အခန်းကန့်ကလေးပေါင်းတစ်ခါလင်
လောက် ရှိသည်။ မိုက်က လူနာတင်စင်ကို ပထမဦးဆုံး
အခန်းကန့်ကလေးထဲသို့ တွန်းသွားသည်။ ထိုနေရာတွင်မှ
လိုအပ်သလို ထိထိရောက်ရောက် ကူညီနိုင်မည်။ သည်အခန်း
ကန့်ကလေးထဲတွင် နှလုံးလှုပ်စစ် မှတ်တမ်းတင်စက်ရှိသည်။
သည်စက်က လူတစ်ယောက်အတွက် သေရေးရှင်ရေးကို အဆုံး
အဖြတ် ပေးလိမ့်မည်။

သည်စက်က ဦးနှောက်တွင်း လှုပ်စစ်လှုပ်ရှားမှုကို တိုင်း
ထွာပေးမည် ဖြစ်သလို နှလုံးလှုပ်ရှားမှုကိုလည်း ဖော်ပြပေး
ပေလိမ့်မည်။

မိုက်က တစ်ချက်ကလေးမှ အချိန်ဆိုင်းမနေ။ သွေးတွေ
ဖြင့် စေးကပ်ပြီး အနီရောင်ခပ်ပါက်နေသော ရွှေဝါရောင်
ဆံပင်တွေကို ဆွဲလှန်သည်။ ပြီးတော့ စမ်းသပ်စစ်ဆေးရာတွင်
ပြုလုပ်သလို ဦးရေပြားထဲသို့ လျှပ်စီးအပ်ကလေးတွေ ပုံစံ
တကျ ထိုးစိုက်သည်။

သူက အပ်ကလေးတွေကို မြန်နိုင်သမျှ မြန်အောင် ထိုးစိုက်
နေချိန်တွင် အသက်ကြီးကြီး သူနာပြုဆရာမကြီး မစွပ်ဆောင်း
ဒါးက အပ်ကလေးတွေကို မှတ်တမ်းတင်စက်နှင့် ဆက်သွယ်

ပေးနေ၏။ တစ်ချိန်တည်းတွင် မိန်းကလေး၏နှလုံးနှင့် ထိ
တွေ့နေသော လှုပ်စစ်ဝါယာမှ ထုတ်လွှတ်နေသည့် သတင်း
ပေးချက်ကို ဖြည့်စွက်အားပေးသည့် အနေဖြင့် အခြားသူနာ
ပြုတစ်ယောက်က လျှပ်စီးခေါင်းကလေးများကို မိန်းကလေး
၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် လိုက်ပြီး ကပ်ပေးနေသည်။ နောက်ဆုံး
တော့ အပ်စိုက်သည့် လုပ်ငန်း ပြီးဆုံးသွားသည်။ မိုက်က
နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်ပြီး ရပ်သည်။ အသက်ကြီးကြီး
သူနာပြုဆရာမကြီးအား ခေါင်းဆတ်ပြလိုက်သည်။

‘စက်ဖွင့်လိုက်တော့၊ ကျွန်တော်တို့ ဆက်ပြီး အားထုတ်ရ
မလား မထုတ်ရဘူးလား ဆိုတာ တစ်မိနစ်အတွင်း အဖြေ
ပေါ်လိမ့်မယ်’

မစွပ်ဆောင်းဒါးက စက်ခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်၏။ နှစ်ယောက်
သား ခါးကိုင်းပြီး ရုပ်ဆံလွင့် ဖန်သားပြင်ကို ငွံကြည့်ကြ
သည်။ ဖန်သားပြင်ပေါ်တွင် ဘာမျှ ထွက်ပေါ်မလာ။ မိုက်
စိတ်ဓာတ် ကျသွားသည်။ သူသည် လှန်ခဲ့သည့် နာရီဝက်
လုံးလုံး လူသေအလောင်းကြီးကို အသက်သွင်းဖို့ အားထုတ်
နေခဲ့မိပါကလားဟု တွေးမိ၏။ ထိုနောက်တွင်မှ စက်က ပူ
နွေးလာသည်။ ဖန်သားပြင်ပေါ်တွင် မျဉ်းတူနံ့ကလေး
ရေးရေးပေါ်လာသည်။

နှလုံးလှုပ်စစ် မှတ်တမ်းတင်စက်က ဖော်ပြနေကျ ဖြစ်
သည့် ပုံမှန်ပုံစံမျိုး မဟုတ်။ မည်သို့ဖြစ်စေ သိသာမြင်သာ
သည်တော့ အမှန်။ ထိုမျှမကသေး၊ ကွဲပြားသော လှိုင်းတူနံ့
ကလေးတွေကိုလည်း မြင်တွေ့ရသည်။ သည်လှိုင်းတူနံ့ကလေး

များက ဦးနှောက်တွင်း လျှပ်စစ်လှုပ်ရှားမှုကို ကိုယ်စားပြု
ဖော်ပြသော လှိုင်းတုန်ကလေးများ။ ဖန်သားပြင်၏အောက်
ခြေတွင်မူ လေးလေးမှန်မှန် ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ပုံစံတကျ
လှိုင်းတုန်ကလေးများကို တွေ့ရ၏။ သည်လှိုင်းတုန်များက
တော့နှလုံးကို အတုခွန်ခိုင်းထားခြင်းကို ဖော်ပြသည့် လှိုင်း
တုန်ကလေးများ။

ဆရာ သူ့ကို သေလူအဖြစ်ကနေ ရှုပ်သွားအောင် လုပ်
လိုက်နိုင်ပါပြီ ဒေါက်တာ

သူနာပြုဆရာမကြီးက မှတ်ချက်ချသည်။ သူကား အဲဒီ
အကြံ ရင်ကျက်လှသည့် ဆရာမကြီး ဖြစ်၏။ သို့တိုင် သူ
အထဲတွင် အံ့ဩသံကလေး စွက်နေသည်။ ပြီးမှ သူက ဣန္ဒြေ
ဆည်လိုက်သည်။

ဒါပေမယ့်လို့ ဆရာရေ၊ သူ့ကိုယ်တိုင် ဖြစ်ဖြစ်၊ သူ
ရည်းစားဖြစ်ဖြစ် ခုလိုဖြစ်နေတဲ့ သူ့ မျက်နှာကို မြင်တွေ့သွား
ရင် ဆရာ့ကို ကျေးဇူးတင်ပူဇော်မလား မသိဘူး

‘သူ့ ရည်းစားဆိုတာက ဘယ်က ပေါ်လာရတာလဲ’

‘သူ့ ဘယ်ဘက်လက်မှာ စွပ်ထားတဲ့ မိန်းလက်စွပ်ကလေး
ကို မတွေ့မိဘူးလို့ ဆရာ မပြောခဲ့လေ။ ဒီတော့ ဒီလက်စွပ်
ကလေး ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်မသွားခင် ထူလက်က
ရွတ်ပြီး နားရုံမီးခံဝေတ္တာထဲ တည့်ထားမှ ကောင်းမယ်
ဆရာ

ဒက်ရာရသွားသည့် မိန်းကလေး၏နှာခေါင်းတစ်ဝိုက်မှ ကျိုး
သွားသည့် အချိုးများကို မိုက်က ပိတ်ပါးစကလေးများဖြင့်
ဆိန်းပြီး ထုပ်ပေးနေ၏။ သူ ထုပ်၍ပြီးချိန်တွင် ဒေါက်တာ
စတီးဝပ်ပေါ်စာက မိန်းကလေး၏ဘယ်ဘက်ခြေကျင်းဝတ်
အပေါ်ဘက်ကို ချက်ချင်းသွေးသွေးပြင်သွေးပြန်ကြောတစ်ခု
ကို ဖော်ထုတ်လိုက်၏။ ၎င်း သွေးပြန်ကြောကို သွေးသွင်း
ကိရိယာဖြင့် ဆက်ပြီး ‘အို’ သွေးကို ထောင်သွင်းပေးသည်။
‘အို’ သွေးအမျိုးအစားကို အရေးပေါ်ကုသခန်းတွင် အမြဲ
ဆိုလျှင်တားသည်။ ‘အို’ သွေးက အခြား သွေး အမျိုး
အစားနှင့် တည့်သည်။ ‘အို’ သွေး ထွင်းပေးလျှင် ပြဿနာ
မပေါ်ဘလောက်နီးပါး ရှိသည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် ဇာတ်ခုံခန်းပညာရှင်များက သွေး
နမူနာများ ထုတ်ယူပြီး မိတ်ဖက်သွေးအမျိုးအစားကို အထိ

အကျ ဖော်ထုတ်သည်။ နောက်ပြီး သွေးလန်မှုနှင့် သွေး
ကြောပြတ်မှု အတိုင်းအတာကိုလည်း ဖော်ထုတ်ပေးသည်။
မိုက်က မိန်းကလေး၏နှာရိုးကို နဂိုပုံစံအတိုင်း ပြန်ဖြစ်
အောင် တတ်နိုင်သလောက် ပြန်ပြီး ပုံသွင်းပေးသည်။ ပို၍
တိကျသော ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးကိုမူ နောက်မှပြုလုပ်
ရမည်။ ကောင်မလေး ပြန်ပြီး သတိသည်သာသည် အထိ
စောင့်ရမည်။

သွေးသွင်းပေးခြင်းဖြင့် သွေးလန်မှုကိုအနိုင်တိုက်ရမည်။
ပြီးမှ အခြားထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှုများ ရှိမရှိကို စေ့စေ့ စပ်စပ်
စစ်ဆေးရှာဖွေရမည်။ အထူးသဖြင့် ခေါင်းကိုထိခိုက်မိသဖြင့်
ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဦးနှောက်ပျက်စီးမှုသည် တစ်သက်လုံး
ထိခိုက်နိုင် မထိခိုက်နိုင်ကို စစ်ဆေးကြည့်ရမည်။

‘နှလုံးခုန်နှုန်းပြ လှိုင်းတုန်တွေမှာ တစ်ခါနှစ်ခါလောက်
ကျ၊ သွားတာ ကျွန်မ သတိထားလိုက်မိတယ် ဆရာ’
မစွပ်ဆောင်းဒါးက သတင်းပို့သည်။ နှာခေါင်းရိုးများ
ချည်ထုပ်မှုကို လက်စသတ် ပြီးစီးသွားသည့် မိုက်က....

‘နှလုံးခုန်စက်ကို ရပ်လိုက်လေ၊ ဘာဖြစ်လာမလဲ ကြည့်
ရအောင်’

ဟု ညွှန်ကြားလိုက်၏။
နှလုံးခုန်စက်မှ လျှပ်စစ်စီးဆင်းမှုကို ဆရာကြီးက ရပ်
ပစ်လိုက်၏။ သူတို့အားလုံး၏ မျက်လုံးများသည် ရုပ် သံလွှင့်
ဖန်သားပြင်ကို စူးစိုက်ကြည့်နေကြ၏။

စောစောကဆိုမိန်းကလေး၏နှလုံးထဲသို့ ရောက်နေသော
လျှပ်စီးခေါင်း၏ လှိုင်းဆော်မှုကြောင့် နှလုံးခုန်ကြောင်းပြသ
သည့် လှိုင်းတုန်ကလေးများသည် ဖန်သားပြင်ပေါ်တွင်
ထင်ဟပ်နေ၏။ သို့သော် ယခုတော့ မျဉ်းတုန်ကလေးတွေ
ပျောက်ပြီး အပြားကြီး ဖြစ်သွားသည်။

အတော်ကြာကြာ ဘာမျှဖြစ်ပေါ်မလာ။ မိုက်က နှလုံးခုန်
စက် ခလုတ်ကို ပြန်ဖွင့်ဖို့ လက်လှမ်းလိုက်၏။ ထိုအချိန်တွင်မူ
လှိုင်းတုန် ဝေဝေဝါးဝါးကလေး ရုတ်တရက် ပေါ်လာ
သည်။ သည်လှိုင်းတုန်ကလေး ပေါ်လာခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်
တစ်မျိုးပဲ ထွက်သည်။ နှလုံးသည် သဘာဝလှိုင်းဆော်ချက်ကို
တုံ့ပြန်ပြီး သူ့ဘာသာသူ့ခုန်နေပြီဆိုသည့် အဓိပ္ပာယ် ဖြစ်၏။
ဒုတိယတစ်ချက် အခုန်တွင် အားကောင်းလာသည်။ ထို့
နောက်မှာတော့ သူ့ကိုယ်သူ့ယုံကြည်စိတ်ချသွားသည့်အလား
စည်းချက်မှန်မှန် ဆက်ခုန်နေတော့၏။

‘ဟား.... အဒါကတော့ နတ်သိကြားတွေ တန်ခိုးပြလိုက်
တာပဲဗျါ’

ဒေါက်တာပေါ်တာ၏အသံသည် စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့်
အက်ကွဲနေ၏။

‘ဟုတ်ပါ၊ ကျွန်တော်တို့လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ နတ်သိကြား
တွေက သူတို့ဘာသာ လုပ်သွားတာ’

မိုက်က ပြန်ပြောလိုက်၏။

မိုက်က သူ့ လူနာကို အရေးတကြီး လူနာစောင့်ကြပ်ဆောင်
သွယ် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကြီးကြပ်ပြီး ပြောင်းရွှေ့ပေးသည်။
သည်အခန်းတွင် လူနာ၏အခြေအနေကို သူနာပြုဆရာမများ
က မပြတ်စောင့်ကြည့်ပေးနေသည်။ မိုက်က အဆိုပါ အဆောင်
မှ ပြန်ထွက်လာသောအခါ အဆောင်အပြင်ဘက်ရှိ နေ့ခန်း
တွင် လူတစ်ယောက် ထိုင်စောင့်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုလူမှာ
ဆံပင်တွေဖြူနေပြီး မျက်မှန်တူသူကြီး တပ်ထားသည်။

‘ဒေါက်တာကန်းပါလား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ကျုပ်က ချော့စတန်းမီးပါ။ စတားနယူးသတင်းစာက
အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာပေါ့။ ဂျက်နက်ဘတ်...’

မိုက် အကြောင်းကြောင်း ဖြစ်နေသည်ကို ကြည့်ပြီး အဘိုး
ကြီးက စကားရပ်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျား သူ့နာမည်ကိုတောင် မသိဘူးပေါ့... ဟုတ်
လား’

‘အဖြစ်အပျက်တွေက သိပ်မြန်ဆန်လွန်းနေတော့ အင်း...
တော့ မီးစိတ်တစ်ယောက် အသက်ရှင်တော့မယ့်ပုံပါပဲ’

‘တုရားသခင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်၊ နောက်ပြီး ခင်ဗျားရဲ့
ကျေးဇူးကြောင့်ပါပဲ ဒေါက်တာ၊ ဂျက်နက်က ကျုပ်တို့မှ
ဗျ၊ ချီကားရုံရဲ့မှာတော့ အတော်ဆုံး သတင်းထောက် တစ်
ယောက်ပေါ့။ သူကလင်းတောင်လမ်းရဲ့အမှုကို အစကတည်း
က လိုက်နေတာ၊ အယူသည်းဂိုဏ်းဝင်မဟုတ်တဲ့ လူတွေထဲမှာ

သူ့ လောက် လင်းတောင်လမ်းနဲ့ရင်းနှီးတဲ့သူ ဘယ်သူမှ မရှိ
ဘူးလို့ ဆိုရမှာပဲ’

‘အဲဒါကတော့ ဘယ်အယဖြစ်စရာရှိတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်လို့ဆိုရမှာပဲ’

‘ခင်ဗျားဟာ ဂျက်နက်လို သတင်းထောက်မျိုးဖြစ်နေရင်
ခင်ဗျား အဲဒီလိုပြောမှာမဟုတ်ဘူး၊ မနေ့ညက သူ့ကျွန်တော်
ဆီကို ချီကားဂိုဏ်းနဲ့ ဖုန်းဆက်တယ်လေ၊ လင်းတောင်လမ်းကို
အက်ဖ်ဘီဆိုက်က ဝါရှင်တန်ကို ဒီမနက်ခေါ်လာလိမ့်မယ်တဲ့၊
လင်းတောင်လမ်းနဲ့အတူ သူ့လဲပါလားမယ်တဲ့၊ လင်းတောင်
လမ်းဟာ ဘာဖြစ်လို့ တရားရုံးမှာ အစစ်ခံချက် ပေးသလဲ
ဆိုတဲ့အကြောင်း သတင်းဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ရေးနေတယ်လို့
ဂျက်နက်က ပြောတယ်၊ အဲဒီသတင်းဇာတ်လမ်းကို ဒီမနက်မီကို
ဧကန်တဲ့အခါ ကျုပ်တို့ပေးမယ်လို့ ပြောထားတာ၊ တကယ်
တော့ တောင်လမ်းဆိုတဲ့ ကလေးမလေး ခုလို့ ဖွင့်တ ဝန်ခံ
လာအောင် ဂျက်နက်က သိမ်းသွင်းခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျုပ်
ပြောခဲ့တယ်ဗျ’

‘သိမ်းသွင်းပြီး အထူးသတင်း ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ရတယ်
ဆိုပါတော့’

‘သူ့ သေချာပေါက်ရခဲ့တယ်လေ၊ ချီကားဂိုဏ်းဆိုတဲ့သတင်း
စာတိုင်းနဲ့ သတင်းဌာနအားလုံးက ဒီသတင်းကိုအသေအလဲ
လိုချင်နေကြတာ၊ ဒီတော့ ဂျက်နက်ကို လျှော့မထွက်လေနဲ့၊
လေယာဉ်ပျံတိုက်မှုဖြစ်တော့ လေဆိပ်မှာ ကျွန်တော်ရှိတယ်၊
သူ့ကို စောင့်နေတာ၊ ဒါပေမယ့် မီးကိုနိုင်အောင် ဆိတ်ခွိ

ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်နေချိန်မှာ ကျုပ်ကိုအထဲမဝင်ဘူးလို့ ရဲအဖွဲ့က တားထားလို့ မဝင်ဘူးလေ။

‘ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်ကို တောင်မင်းရဲ့ အလောင်းနဲ့အတူ နောက်တစ်ယောက်ကိုပါ တင်သွင်းတာကို ကျုပ်မြင်လိုက်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူရယ်လို့မသိပါဘူး။ လေယာဉ်ကွင်းလုံခြုံရေးတာဝန်ခံက ပြောပြမှသိရတာ။ ဒါနဲ့ ဒီကိုရောက်အောင် အမြန်ဆုံး ပြေးလာခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒါးလက်စီမှာ သူတို့ပြောလိုက်ပုံအရဆိုရင် သူ သေပြီလို့ပဲ ကျုပ်က သေချာပေါက် တွက်ထားတာပျ’

‘ခင်ဗျားတူမဟာ သေတော့မလို့ပါပဲ။ ဒါပေမယ့်အသက်ရှင်နေသေးတယ် မစုတာ စတန်းဖီး၊ ဟို...ညှော်ခန်းအပြင်ဘက်မှာ ကော်ဖီဆိုင် ရှိတယ် ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ အဲဒီကိုသွားပြီး ကော်ဖီလေး၊ မုန့်လေး စားကြရအောင်လား။ ကျွန်တော်က မိုက်ဟောင်းလောင်း ဖြစ်နေပြီ’

သူတို့နှစ်ယောက် စားရင်းသောက်ရင်း မိုက်ကဂျက်နက်နံဘေးတွင် ဒူးထောက်ထိုင်နေချိန်မှ စပြီး ယခု အချိန်ထိ အတွင်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို သတင်းစာဆရာကြီးအားအသေးစိတ် ပြန်ပြောပြလိုက်၏။

‘ဒါဆို သူ့ မျက်နှာကဒဏ်ရာတွေကိုတော့ ခင်ဗျားဘာမှ မလုပ်နိုင်သေးဘူးပေါ့?’

‘ပထမဦးစားပေးပြီးလုပ်ရမယ့်အလုပ်တွေကို ပထမလုပ်ရပါတယ်ခင်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် သွေးထွက်မလွန်အောင် နှာခေါင်းရိုးကျိုးတာကိုတော့ ပြန်ပြီး စည်းထုပ်ပေးထားပါ’

တယ်။ အဲဒါ စိတ်ချသွားရပြီဆိုတာနဲ့ သူ့ မျက်နှာကို ကျွန်တော် ပြုပြင်ပေးပါမယ်’

‘သူ့ မျက်က တော်တော်ဆိုးဆိုးရွားရွား ပျက်စီးသွားသလား?’

‘အပြင်ပန်းအားဖြင့်တော့ ညာဘက်မျက်လုံးထောင့်မှာ နည်းနည်းလေး ကဲ့သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် မေးစေ့ အပေါ်ခြမ်းက အရိုးတွေ ကျိုးပဲ့ကုန်တာ တော်တော်ကြီးဆိုးပါတယ်။ မေးစေ့ အောက်ပိုင်းလဲ ကျိုးသွားတာပဲ။ ဒါပေမယ့် အနေအထားပျက်မသွားဘူး။ ဒီတော့ ထိန်းသိမ်းရတာ သိမ်မခက်ဘူးပေါ့။ ဒါနဲ့ စကားမစပ်မေးရဦးမယ်။ သူမကြာခင်က ရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံလောက် ဦးဆီမှာရှိလား။ ဒီထိခိုက်မှုမဖြစ်ခင်က သူ့ ရုပ်သွင် ဘယ်လိုရှိလဲဆိုတာ သိရရင် ကျွန်တော် အတွက် အထောက်အကူရနိုင်ပါလိမ့်မယ်’

‘အိမ်မှာတော့ ရောင်စုံဓာတ်ပုံတစ်ပုံရှိတယ်ဗျာ။ သတင်းစာတိုက်က ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းဌာနမှာတော့ တခြားပုံတွေ ရှိလိမ့်မယ်။ သူ့ မျက်နှာ အမာရွတ်ကြီးတွေထုပ်နေမှာလားဟင်’

‘ကျွန်တော် ပထမဦးဆုံးစစ်ဆေးကြည့်တဲ့ အနေအထားအရတော့ အမာရွတ်ထင်မယ်ဆိုရင်တောင် မဆိုစလောက်ကလေးပဲ ထင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ပြောပါရစေ’

‘ခွဲစိတ်ကုသမှုလုပ်မှတော့ သေချာပေါက်...’

‘သူ့သမုကိုပါးစပ်ထဲက တစ်ဆင့်လုပ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မျှော်လင့်ပါတယ်။ အရေပြားကဲ့သွားတာက ညာ

တက် မျက်လုံးထောင့်တစ်နေရာသည်ပင်။ သူတော်တော်
ချောခွဲလှခဲ့သလားဟင်

ကြည့်ကောင်းတယ်လို့ပြောရလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့်တော်
တယ်။ သူ့လုပ်ငန်းထဲမှာ စိတ်ဆရာကိုယ်မပါ နှစ်မြှုပ်ထား
တယ်။ လင်းကောလိခမ်းက တခြားလူတွေထက် သူ့ကိုပိုပြီး
ယုံကြည်စိတ်ချတာမို့ သူ့ကို တော်တော်များများ ပွင့်ပြော
ခဲ့တယ်။ တော်လိခမ်းနဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့တာတွေကို ဂျက်
နက်က ထိပ်ခွန်တောင် သွင်းထားခဲ့တာ။ နောက်ပြီး
ဒီမိန်းကလေးရဲ့ မိစ္ဆာဝါဒီဘဝအကြောင်း စာတစ်အုပ်ရေး
ဖို့လဲ စာချုပ်ထားခဲ့တာပဲ။ အဲဒီစာအုပ်ကို ဂျက်နက် ပြီး
တောင် ရေးနိုင်ခဲ့ရင် ကျုပ်ရဲသတင်းစာက တစ်ပိုင်းစီသည့်
သွင်း ဖော်ပြဖို့လဲ စာချုပ်ထားပြီးသား

‘သူ့စာရေးနိုင် ပရေးနိုင်ဆိုတဲ့မေးခွန်းက ဘာကို အာပြုကို
နက်ဖြန်လို့ ကျွန်တော်တို့ ထိနိုင်ပါပြီ။ သူ့ကို ကြည့်ပေးဖို့
ဒေါက်တာ နှော့ရှ်ဖော်ဂါ့လီကိုပြောထားတယ်။ ဒီဆေးရုံရဲ့
အမှုထမ်း ဆရာဝန်တွေထဲမှာ သူက အထောက်အပံ့ဦးနှောက်
နဲ့ အာရုံကြောဆရာဝန်ပါ။ နောက်ပြီး ဦးနှောက်ဆီခိုက်မှုနဲ့
ပတ်သက်လို့လဲ ကျွမ်းကျင်တယ်’

‘ကျုပ် သူ့ကိုယ်တယ်ပျ’
‘သူပြန်ကောင်းလာရေးကို အဆိုးဆုံးခုကွပေးနိုင်တာက
တော့ သူ့နှလုံးအခုန်ရပ်သွားမှာရယ်။ သူ့ဦးနှောက်ဆီကို
သွေးလွတ်မှု ခဏလေးဖြစ်ဖြစ် ရပ်တားတာရယ်ပဲခင်ဗျ’

‘ဦးနှောက်အကန့်တွေထဲကို အောက်ဆီဂျင်လုံလုံလောက်
လောက် မထောက်ထား ငါးမိနစ်ကျော်သွားရင် ဖာစ်သက်
လုံး ဦးနှောက်ပျက်သွားတယ်ဆိုတာ တကယ်ပဲလားဒေါက်
တာ’

‘အဲဒါ အကြမ်းမျဉ်းပြောတဲ့စကားပါ။ ငါးမိနစ်ထက်
အချိန်ကြာပေမယ့် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ထိခိုက်မသွားတဲ့
ဖြစ်ရပ်တွေ ကျွန်တော်တို့ခွဲဖူးပါတယ်’

‘ကျုပ်တို့ပလေးကို စိတ်မမှန်တော့တဲ့ တဝမျိုးနဲ့တော့
အဆိုးမသတ်ပါစေခဲ့ဒေါက်တာကန်းရယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်တာ
ကို ကျုပ်တော် သူ့ခင်ပွန်းလောင်းကော နောက်ပြီး
ဂျက်နက်ကိုယ်တိုင်ပါ လိုချင်မှာ မယုတ်ဘူး’

‘ကျွန်တော်တို့ အစွမ်းကုန်ကြိုးစားနေပါတယ် မစ္စတာ
စတန်းဖီး။ နောက်ပြီး ဆေးရုံမှာတပ်ဆင်ထားတဲ့ ပစ္စည်းကိရိ
ယာတွေရယ်။ ဆေးကျောင်းတစ်ခုလုံးကိုကျွန်တော်တို့အဆိုး
ချနိုင်တာရယ် ပေါင်းလိုက်ရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အစွမ်းကုန်
ဆိုတာ တော်တော်ကြီး ကောင်းပွင့်နေပါတယ်’

‘သူ့ကို ခင်ဗျားလက်ထဲ ဝဲကွက် အပ်ထားပါတယ်
ဒေါက်တာ။ ကဲ...ကျုပ်သွားဦးမှ။ ချီကာဂိုက ဂျယ်ရယ်
ဟတ်ချင်ဆန်ကို ဖုန်းဆက်ရဦးမယ်။ သူက ‘စတားနယူး’
သတင်းစာအတွက် ချီကာဂိုနယ်မြေတစ်ခုနဲ့ ဘာသာရေး
သတင်း အယ်ဒီတာလေး။ သူနဲ့ ဂျက်နက်က နောက်လမှာ
လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်ထားတာ’

အထားများကို ကြည့်၏။ ဖြစ်ပေါ်နေသည့် အနေအထား
တွေက သူ့ကို စိန်ခေါ်နေသည်။ သည်အနေအထားတွေကို
တွေ့ရလေ၊ သည်စိန်ခေါ်ချက် တွေကို သူ အံတုဖက်ပြိုင်
အနိုင်ရမည်ဟု စိတ်ထဲမှာ ယုံကြည်လာလေဖြစ်၏။

* * *

၄။

တက္ကသိုလ်ဆေးရုံနှင့် လမ်းဖြတ်နှစ်ဖြတ် အကွာလောက်တွင်
ရှိသည့် မိုက်ကီရီးခန်းသို့ ဂျက်နက်ဘတ်၏ ဓာတ်ပုံများ ထိုနေ့
ညနေပိုင်းမှာပင် ရောက်လာ၏။ ဂျော့စတန်းဖီးက သူကတိ
ပြုထားသည့် အတိုင်း ဓာတ်ပုံများကို အထူး စာပို့သမား
တစ်ဦးလွတ်ပြီး ပို့ခိုင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

သူ့ဦးလေးပြောသလိုပင် ဂျက်နက်ဘတ်၏ ရုပ်သွင်သည်
ထိခိုက်မှုမဖြစ်မီက သိပ်ချော သိပ်လှဟု မဆိုသာသည့်တိုင်
ကြည့်ကောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ မိုက်က ဓာတ်ပုံ
တွေကို အသေးစိတ်လေ့လာကြည့်သည်။ ကျမ်းကျင်လိမ္မာ
သော အသားအစားထိုး ခွဲစိတ်ကုသမှု ဆရာဝန်တစ်ဦး၏
လက်ထဲသို့ရောက်သွားလျှင် သည်မိန်းကလေး တကယ့်အလှ
ကို ရရှိပိုင်ဆိုင်နိုင်သည်။ မိုက်က ဖြစ်ပေါ်နေသည့် အနေ

မိုက်က ညနေဘက် အိမ်သို့မပြန်မီ တက္ကသိုလ်ဆေးရုံသို့
ထစ်ခေါက်ဝင်သည်။ လူနာများကို လှည့်လည်ကြည့်ရှု စစ်
ဆေးသည်။ ဂျက်နက်ကတော့ အရေးပေါ်လူနာကုသခန်း
ပြောင်းရွှေ့လာပြီးနောက် တစ်နာရီခန့်မှ စတင် အသက်
မှန်မှန်ရှူနေပြီဖြစ်ကြောင်းသိရ၏။ နှလုံးလှုပ်ရှားမှုကလည်း
အားရှိသည်။ သွေးသွင်းပေးထားသဖြင့် သူ့သွေးပေါင်
ချိန်မှာ ပုံမှန်အဆင့်သို့ ပြန်ရောက်နေပြီ။

မိုက်က သတိမေ့နေဆဲဖြစ်သည့် မိန်းကလေး၏ မျက်နှာ
နှင့် ခေါင်းမှ နေရာအတော်များများကိုတိုင်းထွာပြီး မှတ်
စဉ်အုပ်ကြီးတွင် ရေးမှတ် ထားသည်။ ပြီးတော့ သူ့
ချက်ချင်း ပုံထွက်ကင်မရာဖြင့် ဓာတ်ပုံတွေရိုက်ယူသည်။

၆၀ မြစ်ခြမ်း

ဒေါက်တာဖော်ဂါဆီက သည်မိန်းကလေးကိုလာရောက် မကြည့်ဖြစ်သေး။ သို့သော် ညနေ ခြောက်နာရီတွင် သူ့ လူနာများကို လှည့်လည်စစ်ဆေးရင်း ဝတ်ကြည့်လိမ့်မည်ဟု ဦးနှောက်နှင့် အာရုံကြော အာဝန်၏ ရုံးက လှမ်းပြီး အကြောင်းကြားထားသည်။

မိက်သည် ဂျော့တောင်းရှိ သူ့ အိမ်ခန်းသို့ ညနေခြောက် နာရီတွင် ပြန်ရောက်သည်။ သူ့ပြန်ရောက်ပြီး မကြာမီမှာပင် ကယ်လီဖွန်းခေါ်သံ မြည်လာသည်။ ခေါ်သူမှာ ဦးနှောက် နှင့် အာရုံကြောဌာနမှ ဒေါက်တာဂျော့ရှီဖော်ဂါဟု ဖြစ်၏။

'ဘတ်ဆီတဲ့ ကောင်မလေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကျွန်တော် ဟူဆချက်ကို ခင်ဗျား သိချင်မယ်ထင်လို့ ဖုန်းဆက်လိုက်တာပဲ မိုက်ရေ၊ ကျွန်တော် ဒုလေးပဲ သူ့ကို စစ်ဆေးသပ်စစ်ဆေးပြီး ကျောရိုးဖောက်ကြည့်ခဲ့တယ်'

'ဘာများထူးခြားလဲ'
'သူ သတိတော့ ပြန်လည်မလာသေးဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျောရိုးအရည်ဖိအားက ပိုမိုတောင်အတွင်းမှာပဲရှိတယ်၊ ပြီးတော့ ကျောရိုးအရည်ထဲမှာ သွေးလဲမတွေ့ရဘူး'

တွေ့ချက်နှစ်မျိုးစလုံးမှာ မင်္ဂလာသတင်းများဖြစ်၏။ ဒေါင်းတွင်ထိခိုက်သည့် ဒဏ်ရာသည် တကယ်ပင် ဆိုးရွား ပြင်းထန်ပါက ကျောရိုးအရည်ဖိအား တက်လာပေမည်။ ဦးနှောက်ကိုပိုင်းရံထားသည့် အရည်နှင့် ကျောရိုးနစ်ကြော စုကို ပိုင်းရံထားသည့် အရည်တွေထဲတွင် သွေးမတွေ့ရခြင်း

မှာ ဒေါင်းကို ရိုက်မိသည့်အတွက် ပေါ်ပေါက် လာသည့် ဦးနှောက်ထိခိုက်မှုမှာ မဆိုးရွားလှဟု အဓိပ္ပာယ်ရပေမည်။
'သူ့ အခြေအနေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် စိုးရိမ်တာ တစ်ချက်ပဲ ရှိတယ်ဗျာ။ အဲဒါကတော့ သူ့နှလုံးသားတာ မခန့်ဘဲရပ်နေခဲ့တာပဲ။ မိနစ်ကျော်သွားတယ်။ ဘဲဒီချောက် ကမ်းပါးကို စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာချို့တဲ့မှုမရှိဘဲ ကျော်ဖြတ်လာ နိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီနောက်မှာမှ မိတ္တူဝေဒနာရှင်လဲ ဖြစ်သွားနိုင်တယ်'

'ခင်ဗျားရဲ့ ပထမခန့်မှန်းချက်ပဲ မှန်ပါစေလို့ ကျွန်တော် တို့ ဆုတောင်းရမှာပေါ့ဗျာ...။ သူ့ကို သွားကြည့်ပေးတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဂျော့ရှီ၊ ခင်ဗျား သူ့ကို ဆက်ကြည့်သွားမယ် မဟုတ်လား'

'ကြည့်မှာပါ...ကြည့်မှာပါ။ ဒါပဲနော်'
မိက်က သူ၏အိပ်ခန်းကျဉ်းကလေးထဲသို့ဝင်ခဲ့၏။ သည် အခန်းကလေးကား သူ၏နားခိုရာလည်းဖြစ်၊ စာလုပ်ခန်း လည်းဖြစ်၏။ ထိုနောက် ဂျက်နက်ဘတ်၏မျက်နှာကို တကယ် တမ်း ခဲ့စိတ်မြီး ပြန်လည်ပုံဖော်ခြင်း မပြုလုပ်မီ ဂျက်နက်၏ ဒေါင်းပုံစံကိုထုလုပ်ဖို့ လိုအပ်သည်များကို စတင်ပြင်ဆင် တော့၏။

သူက နမူနာဦးခေါင်းပုံစံကိုမထုလုပ်မီ ဂျက်နက်ဘတ်၏ ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံကို အလင်းရောင်ကောင်းကောင်းရသည့် စားပွဲ ကလေးတစ်လုံးပေါ်ရှိ စင်ကလေးတစ်ခုတွင် မှီပြီးထောင့် ထားသည်။ သည်ဓာတ်ပုံတွေက 'စတားနယူး' သူတင်းစာ

တိုက် ကိယ်ရေးမှတ်တမ်းဌာနမှ ပေးပို့လိုက်သည့် ဓာတ်ပုံ
တွေ။ တစ်ပုံက မျက်နှာကို ရွှေတည့်တည့်မှ ရိုက်ထားပြီး၊
နောက်တစ်ပုံက မျက်နှာ ဘေးတိုက်ပုံ ဖြစ်၏။ ထိုနှစ်ပုံ၏
နံဘေးတွင် ထောင်ထားသည်မှာ ဂျော့ဖတန်းဖီး၏ အိမ်မှ
ရောင်စုံဓာတ်ပုံ။ သူကပွဲထိုင်ဝတ်စုံကိုဝတ်ထားသည်။ ညနေ
ပိုင်း နေ့ခံပွဲတစ်ခုတွင် ရိုက်ထားမှန်း သိသာသည်။

သူ့ကြည့်ရတာ ကျန်းကျန်းမာမာ တောင့်တောင့်တင်း
တင်း ရှိသည်။ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်ပုံရသည်။ နောက်ပြီး
ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်ရှိသည်။ သူသည် အထက်တန်းကျောင်း
တို့၊ ကောလိပ်ကျောင်းတို့မှာတုန်းက 'အလှတုရင်မ' ဘွဲ့ကို
မရခဲ့တာတော့ သေချာသည်။ သို့ပေမယ့် လူတစ်စု၊ လူ
တစ်အုပ်၏ ခေါင်းဆောင်လောက်တော့ ဖြစ်ခဲ့လိမ့်မည်။
လေယာဉ်ပျံကွင်းမှာ ကတည်းက မိုက် ဆတ်ပြုမိခဲ့သည်မှာ
သည်မိန်းကလေး၏ ဆံပင်။ သူ့ဆံပင်တွေမှာ ရွှေရောင်နှင့်
အနီရောင် ရောင်ပွဲထားသည့် ရွှေခိုရောင်။ သို့သော်အရောင်
မရင့်။ ပြန်လည်ပြုပြင်ရန် သိပ်အခက်အခဲတွေမည် မယုတ်။

မိုက်၏ သွက်လက်ကျမ်းကျင်သော လက်ချောင်းကလေး
များက နမူနာဦးခေါင်းပုံစံကို စတင်ပုံသွင်းသည်။ ထိုသို့
ပုံသွင်းရင်း သူ၏ကနဦးအတွေးသည် မှန်ကန်ကြောင်း ပိုပြီး
ယုံမှတ်လာ၏။ သည်မိန်းကလေး ကောင်းကောင်း ဆတ်ရ
လာ၍ သူ့မျက်နှာသွင်ပြင်များကို ပြန်လည်တည်ဆောက်
လိုက်လျှင် ဂန္ဓဝင်အလှတစ်ရပ်ကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့အလားအလာ
အများကြီးရှိသည်။ အဆိုပါစိတ်ကူးကြောင့် တက်ကြွလာ

သော မိုက်က လုပ်လက်စအလုပ်ကိုရပ်ပြီး စာအုပ်စင်ရှိရာသို့
သွားသည်။ စွယ်စုံကျမ်းကြီးတွေထဲတွင် ခေါမခေတ်က
ထုလုပ်ခဲ့သည့် ဦးခေါင်းပုံစံများကို ရှာကြည့်သည်။ သူ
အထူးရှာဖွေနေသည်မှာ ဂန္ဓဝင်အလှရှင် 'အက်ဖရိဒိုက်' ၏
ပုံဖြစ်၏။ သည်ပုံစံကို ဗြိတိသျှပြတိုက်ထဲတွင် ကြည့်ခဲ့ဖူးသည်။
သို့သော် သည်ပုံကိုတွေ့အောင် နာရီဝက်လောက် ရှာကြည့်
ရသည်။ သည်ပုံကား ခေါမအချစ်နှင့် အလှနတ်ဘုရားမ
'အက်ဖရိဒိုက်' ၏ ကိုယ်တစ်ပိုင်းပြတ် ရုပ်တုဖြစ်၏။ သည်
ရုပ်တုကို ခေါမပန်းပုဆရာကြီး 'ပရက်စီတလီစ်' က ထုလုပ်
ခဲ့သည်။ ခေါမခေတ်၏ အလှဆုံးရုပ်တုတွေထဲမှ တစ်ရုပ်
ဖြစ်၏။

ချစ်စရာကောင်းလှသည့် ခေါမဦးခေါင်းပုံစံကို ကြာ
ကြာ လေ့လာကြည့်လေ၊ နောက်ပြီး ဂျက်နက်၏ ဓာတ်ပုံ
များနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လေ သူ့စိတ်ကူးမှန်နေပြီဟု ယုံကြည်
စွဲမှတ်လာလေဖြစ်၏။ မိန်းကလေး၏ မျက်နှာသွင်ပြင်များ
က စင်းလုံးချော လှပနေသည်မဟုတ်။ သို့ပေမယ့် 'အက်
ဖရိဒိုက်' ၏ မျက်နှာ၊ ခေါင်းအချိုးအစားများနှင့် အတော်
ကြီး တူနေသည်။ သည်တော့ 'အက်ဖရိဒိုက်' ၏ ရှားရှား
ပါးပါး အလှမျိုးကို မပိုင်ဆိုင်နိုင်သည့်တိုင် 'အက်ဖရိဒိုက်'
လို လှသည့် ဂန္ဓဝင်အလှမျိုးကိုတော့ ရရှိသွားနိုင်သည်။

စွယ်စုံကျမ်းစာအုပ်ကြီးကို ယူသွားပြီး အက်ဖရိဒိုက်၏ပုံကို
ဂျက်နက်၏ ဓာတ်ပုံများနံဘေးတွင် ယှဉ်ပြီး ထောင်ထား
လိုက်၏။ ပြီးတော့ ပုံသွင်းလက်စ ဦးခေါင်းပုံစံကို ဆက်ပြီး

စိတ်ပါလက်ပါ ပုံသွင်းသည်။ ပလာစတာရှပ်ထုပ်ကိုသွင်းရင်း
မကြာ...မကြာ နားသည်။ ဓာတ်ပုံတွေကို စေ့စေ့စပ်စပ်
ကြည့်သည်။ ဓာတ်ပုံထဲမှ မျက်နှာ၏ အစိတ်အပိုင်းများကို
တိုင်းတာသည်။ အက်ဖ်ဒီဗိုက်၏ မျက်နှာ အစိတ်အပိုင်း
များကို တိုင်းတာသည်။

ညဆယ်နာရီလောက် ရောက်တော့ ခြေကုန် လက်ပန်းကျ
နေပြီ။ သို့သော် ရင်ထဲမှာ ကျေနပ်ပီတိဖြစ်နေသည်။ သူ့သွန်း
ထုနေသည့် ဦးခေါင်းပုံစံသည် မျက်နှာ၏ မျက်နှာနှင့်
တပြိုင်နက်တည်း တူစပြုလာပြီ။ ထိုအတူ ခေါမအချစ်နှင့်အလှ
နတ်ဘုရားမ၏ ဂန္ဓဝင်အလှမျိုးလည်း ပေါ်လွင်စ ပြုလာပြီ
ဖြစ်၏။

ပလာစတာ ပုံသွန်း ကိရိယာများကို ပစ်ချလိုက်ချိန်တွင်
သည်ည သူလုပ်ခဲ့သည့် အလုပ်၏ ရလဒ်များနှင့် ပတ်သက်၍
ပို၍ ကျေနပ်ပီတိဖြစ်နေမိ၏။ သူက သူ့အကြိုက်ဆုံး ဖြစ်သည့်
ကာဘွန် စိစက်ကို စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာ တမြဲမြဲ ယောက်
ပစ်လိုက်၏။ ပြီးတော့ အိပ်ရာမဝင်မီ ဆယ်အစံနာရီ လတင်း
ကိုကြည့်ရန် ရုပ်မြင်သံကြား စက်လုတ်ကို ဖွင့်လိုက်၏။

‘ဆရာ့လူနာ အခြေအနေ ကောင်းပါတယ် ဒေါက်တာ
ကန်း’

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် အထူးကြပ်မတ် ကုသခန်း
တာစန်ခံ ဆရာမကြီး မစွတ်ရွက်မိတ်က မိုက်အား ဆီးကြို
နှုတ်ဆက်သည်။

‘သူ့ ဘယ်တော့လောက် သတိပြန်လည်လာမယ် ထင်လဲ
အရာ’

‘ဒေါက်တာ ဖော်ဂါဇီက မှန်းချက် တစ်ခုကို အရမ်း
မပြောဘူးဗျ၊ လူနာအတွက် ညက နှလုံးခုန်စက် သုံးရသေး
လား’

‘တစ်ခါမှ မသုံးရဘူး၊ သူ့ရဲ့ သွေးခုန်နှုန်းက ကျွန်ုပ်
သွေးခုန်နှုန်းအတိုင်း ကောင်းနေပါတယ်’

‘ဒါဆိုရင်တော့ လျှပ်စီးပိုက်ကို ဒီညနေပိုင်းလောက်မှာ ပြန်ထုတ်ပစ်မှထင်ပါရဲ့၊ သွေးပြန်ကြောကြီးက သွေးထွက် များလာရင် ချည်ဆားဖို့ လိုအပ်မယ့် ပစ္စည်း ကိရိယာတွေ အဆင်လုပ်ထားလေ’

‘ကျွန်မကလဲ သူ့ ကိုယ်နဲ့ဆက်ထားတဲ့ အဲဒီလျှပ်စစ်လှိုင်း ပြုစက်ကြီးကို ဖြုတ်ပစ်ချင်သလိုပဲ ပြုဆရာ၊ နှလုံး သွေးလွှတ် ကြောနဲ့ဆိုင်တဲ့ကိစ္စတွေမှာ ဒီစက်ကို ဆယ်အင်္ဂါလိုမယ်၊ ဘယ် အင်္ဂါမလိုဘူးဆိုတာ ကျွန်မတို့ မသိဘူး၊ ဦးနှောက် လျှပ်စစ် မှတ်တမ်းတင်စက်ကော ဆရာ’

‘သူ သတိ ပြန်လည်လာတဲ့အချိန်ထိ ဦးနှောက် လျှပ်စစ် လှုပ်ရှားမှုကို မှတ်တမ်းတင်ထားချင်သေးဘယ်’

ဂျက်နက်သတ်ရှိနေသည့် အထူးကြပ်မတ်ကုသခန်းထဲသို့ စင်ပြီး အကြမ်းဖျဉ်း စစ်ဆေးကြည့်သည့်။ သတိ ပြန်လည် မလာသေးခြင်းမှအပ အခြား အလန့်ဘကြား ဖြစ်လောက် စရာ အနေအထား ဘာမျှမတွေ့ရ။ ထစ်ခုတော့ ရှိသည်။ သတိ ပြန်လည်မလာသေးခြင်းမှာ ကောင်းသော နိမိတ် လက္ခဏာ မဟုတ်။ တစ်နာရီ ပိုကြာသွားလေ ထစ်နာရီစာ ပို၍ စိုးရိမ်စရာကောင်းလေ ဖြစ်၏။

စမ်းသပ် စစ်ဆေးမှု ပြီးခါနီးလောက်တွင် သူ့ စိတ်ထဲ တစ်မျိုးကြီးခံစားမိ၏။ သူ့ စမ်းသပ်စစ်ဆေးသည့်မှာ သိမ်မွေ့ ပြီး အကျဉ်းချုံးလွန်းသဖြင့် သာမန်အိပ်ပျော်နေသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက် သို့လျှင်ပင် ဆိနိုဝ်စွမ်းရှိမည် မဟုတ်။ သို့သော် ဂျက်နက်ကတော့ မိုက် ပြောသမျှ၊ ပြုလုပ်သမျှကို

သိရှိခံစား၍ ရဟန် ပေါ်နေ၏။ မိုက် စိတ်ထဲတွင် လှုပ်လှုပ် ခတ်ခတ် ဖြစ်သွား၏။ ထိုအချိန်မှာပင် တာဝန်ခံဆရာမကြီးက လည်း မေးခွန်းတစ်ခု မေးသည်။

‘သူတာ သူ သတိမေ့နေတယ်လို့ပဲ ကျွန်မတို့ကိုယ်တို့ ချေခံပုံ ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့ပြစ်စေချင်တာထက် ပိုပြီး သတိရှိနေ တယ်လို့ ဆရာ တစ်ခါတလေ မခံစားရဘူးလား ဒေါက်တာ ကန်း’

‘ခင်ဗျား အဲဒီလိုထင်ရလောက်အောင် သာ အကြောင်း တွေ ရှိလို့လဲ’

‘ကျွန်မက ဒီလုပ်ငန်းထဲမှာ ကျပ်လည်ခဲ့တာ သိပ်ကြာပြီ မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ လူတွေဟာ အပြစ်ပန်းသွပ်ပြင်မှာ မြင် နေရသလိုမှ ဟုတ်ရဲ့လားဆိုတာ သိသယဝင်လာမိတယ်’

‘ကျွန်တော်လဲ ခုလေးပဲ အဲဒီခံစားချက်မျိုး ခံစားလိုက်ရ တယ်ဗျာ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာတော့ ကျွန်တော်လဲမစဉ်းစား သတ်ဘူး၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်စလုံး မှားနေ ထာပဲ ဖြစ်မှာပါ၊ သူ့ရဲ့ ဦးနှောက် လျှပ်စစ်လှိုင်း ပုံစံမှာ ပြောင်းလဲမှုများ တွေ့ရသေးသလား’

‘ဦးနှောက်လှိုင်းတွေက ပိုပြီး ခိုင်မာလာတယ်၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခါ နှစ်ခါလောက်တော့ ကျွန်မ မသိတဲ့ ပုံစံမျိုးတွေ ပေါ်လာတာ တွေ့ခဲ့ရတယ်’

‘ဦးနှောက်လှိုင်းတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ကတော့ ကျွန်တော် မပိုင်ဘူးဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ဖော်ဂါတီ ခုလေးပဲ ဝင်လာပါပြီ သူ့ဆိုရင် ခပြောပြနိုင်ပါလိမ့်မယ်’

‘ခပ်ဗျားထို့နှစ်ယောက် ဘာတွေ တီးတိုးတီးတိုး လုပ်နေကြတာလဲ’

ရွှေဝါရောင်ဆံပင်နှင့် ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း ဦးနှောက်နှင့်အာရုံကြော ဆရာဝန်က မေးလိုက်၏။

‘ဘတ်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးတာ သတိ မေ့နေတုန်းပဲဗျာ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့သိတာထက် ပိုပြီး သူဟာသတိရနေတယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံးက ထင်နေကြလို့’

‘အဲဒီ ဦးနှောက်လှိုင်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်မတို့ သို့လော...သို့လော တွေးနေကြတာ ဆရာရှဲ့၊ ကျွန်မက ဒီဘက်မှာ အလုပ်လုပ်နေပေမယ့် ရုပ်သံလွှင့်စက်တွေကို တစ်ဖက်က ကြည့်နေတာ၊ အဲဒါက အကျင့်ဖြစ်နေပြီလေ’

‘တာဝန်ခံဆရာမကြီးက ရှင်းပြသည်။’

‘အဲဒီလှိုင်းတွေက ပုံမှန်ဦးနှောက်လှိုင်းတွေနဲ့မတူဘူးဖြစ်နေတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်လို ခြားနားတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ တိတိကျကျ မပြောတတ်ဘူး’

သူနာပြု ဆရာမကြီး၏အသံသည် စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ရုတ်တရက် မြင့်တက်သွားသည်။

‘ဟေ့...ဟေ့... ခုပဲ အဲဒီလှိုင်းတွေ တသိကြီးပေါ်လာပြီ’

ကျွန်ပျူတာဖန်သားပြင်ပေါ်တွင်ထင်နေသည့် ဦးနှောက်လှိုင်းပုံစံကိုကြည့်ရန် ဆရာဝန်နှစ်ယောက်စလုံးကမန်းကတန်း

လှည့်ကြည့်လိုက်ကြ၏။ မစွပ်ရှက်မိတဲ့ဘာဆိုလို့သည်ကို မိုက်ချက်ချင်း သဘောပေါက်သွားသည်။ ငါးစက္ကန့်မျှသော ကာလအတွင်း ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း အနားယူမှေးစက်နေခြင်း လက္ခဏာအဖြစ် လေးလေးမှန်မှန် လှုပ်ရှားနေသည့် ပုံမှန်လှိုင်းများနေရာ၌ လှိုင်းတုန်သေးပြီး မိမိ၏ သွက်လက် လှုပ်ရှားသော ပုံစံတစ်ခုပေါ်လာသည်။

‘အဲဒါ ‘သိတာ’စည်းချက်လို့ခေါ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သတိသစ်နေတဲ့လူနာမှာ ပေါ်လာတာတော့ အတော် ထူးခြားတယ်’

ဒေါက်တာဖော်ဝါတီက ရှင်းပြသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဂျော့ရှီ’

‘မပြောတတ်ဘူး၊ ဒီအဖြစ်မျိုးဟာ စိတ်နှယ်လွန်ပညာနဲ့ ပိုပြီး ဆက်စပ်နေတယ်ဗျ’

‘အထူးအာရုံသိမှုလား၊ အကြားအမြင်ရတာမျိုးလေ’

‘အဲဒါက တစ်မျိုးအပါအဝင်ပေါ့၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီကိစ္စက အတော်ရှုပ်ထွေးနက်နဲတာဗျာ၊ ဒီတော့ တစ်ယူသန်ချင်တဲ့ ဆရာဝန်အများစုက စံလွန်ကိစ္စတွေနဲ့ ခပ်ကင်းကင်း နေကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် တချို့လူတွေဟာ စိတ်အာရုံ ရုပ်ဖော်မှုအပိုင်းမှာ တခြားလူတွေထက် အများကြီးပိုပြီး ထိထောက်ကြံတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ငြင်းလို့မရဘူး’

‘ပန်းပုထုတာနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော် မှာ အတွေ့အကြုံ အနည်းအကျဉ်းရှိတယ်ဗျာ၊ အဲဒီ အတွေ့အကြုံကလေးအရ ခပ်ဗျားပြောတာကို သဘောပေါက်လို့ရတယ်’

‘ခင်ဗျား ဇီဝတံ့ပြန်မှုအကြောင်း ဘယ်လောက်ထိသိသလဲ’

‘အဲဒီပညာရပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး အလုပ်လုပ်နေတဲ့လူတွေရဲ့ အဆိုအရတော့ သူ့ဘာသာသူ့ သီးခြားလှုပ်ရှား နေတဲ့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာလှုပ်ရှားမှုတွေကို ထိန်းချုပ်လို့ရတယ်တဲ့။ ဆိုလို့ တာက နှလုံးခုန်နှုန်း တွေးလည်ပတ်မှုနှုန်းနဲ့ တခြား ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖြစ်စဉ်တွေဆိုတာဆိုမှ။ ဒါမှမဟုတ် စိတ်နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်တဲ့ သီးခြားလှုပ်ရှားနေတယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ယူဆထားခဲ့ကြတယ်မဟုတ်လား။ အေး... အဲဒီ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖြစ်စဉ်တွေကိုထိန်းချုပ်ဖို့ စိတ်ပိုင်းအရ လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးလို့ ရတယ်တဲ့’

‘အင်း... တော်တော်ကောင်းတဲ့ရှင်းပြချက်ပါ။ သာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ စိတ်လှုပ်ရှားမှုအခြေအနေက ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အနေအထားကို အနည်းနဲ့အများဆိုသလို ထိန်းချုပ်ပြုပြင်လို့ပါ။ ခုဆိုဆုဒတသနသမားတော်အတော်များပျားကစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ပြုပြင်မယ်ဆိုရင် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာအနေအထားတွေကို ပြောင်းလဲလို့ ရတယ်။ ထိုးဓာတ်ကောင်းမွန်အောင်လုပ်လို့ ရတယ်လို့ စပြီးယုံကြည်သက်ခံလာကြပြီလေ’

‘အဲဒါကိုကျွန်တော်လက်ခံတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နေ့တုန်းက ကျွန်တော်အိန္ဒိယမှာ နှစ်ပတ်သုံးပတ်သွားနေခဲ့တယ်။ ရုပ်ပြင်ပညာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ နီးနှောဖလှယ်ပုံတစ်ခုကိုသွားတက်တာ။ ရုပ်ပြင်ပညာဟာ ခရစ်တော်မပေးမီ နှစ်ပေါင်းပေါင်းစုံ ခုနစ်ရာအတွင်းကတည်းက ပေါ်ခဲ့တာကလား။ အဲဒီမှာ

‘ဖက်ီး’ ဘုန်းကြီးတွေ ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့လက်ရာတချို့ ကို ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ရတယ်။ အဲဒီလက်ရာတွေဆိုရင် ဘယ်လို နည်းပညာ ပြုလုပ်ထားတယ်ဆိုတာ ရှင်းပြဖို့မလွယ်ဘူးဗျါ’

‘မိုက်က သူ့အတွေ့အကြုံကို ပြန်ပြောပြပါ။ ထိုအခါ ဦးနှောက်နှင့်အာရုံကြောဆရာဝန် ဝေဂ်ဂါတီက သူ့သိထားသည့် သတင်းအချက်အလက်များကို ပြောပြပြန်ပါ။’

‘စိတ်နှယ်လွန်ပညာရပ်ဆိုင်ရာ သူတေသနစီမံ ကိန်းတစ် နှစ်စဉ် အဆိုအရတော့ စိတ်အာရုံရိပ်... ဒါမှမဟုတ် စိတ်က ပုံဖော်မှုတွေ ထိုးပွားထက်မြက်လာမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာ တဲ့ ဇီဝကမ္မဗျူဟာ ပြန်ချက်တွေကိုတွေ့ရှိထားတယ်တဲ့။ နောက်ပိုင်းမှာ စိတ်အာရုံရိပ်တွေထက်မြက်လာမှုနဲ့အတူ ‘သိတာ’ ဆို ဦးနှောက် လျှပ်စစ်လှိုင်းစည်းချက်မြန်လာမှုက တွဲဖက်ပါလာ နေတယ်ဆိုပါ’

‘ဒါဆိုရင် ဂျက်နက်ဘတ်ဟာ မသိစိတ်နှယ်ပယ်ထဲက စိတ်ကူးပုံဖော်မှုတွေ... ဒါမှမဟုတ် အိပ်မက်တွေမကနေတ လို့ ဆရာဆိုလိုတာလား။ ဦးနှောက်လျှပ်စစ်လှိုင်း ကိရိယာ ပေါ်နေတဲ့ ‘သိတာ’ စည်းချက် ပိုပြီး မြန်လာလေ အောင် စိတ်အာရုံရိပ်တွေက ထက်မြက်နေတယ်။ ဒါပေ သိမှုနှယ်ပယ်... ဒါမှမဟုတ် အတိပြန်လည်လာတဲ့အဆင့် တော့ ထိုးဖောက်မထက်နိုင်သေးဘူးလို့ ဆိုလိုတာလေ’

‘ထက်ပြောပါဦး’

‘သူ့ ရှုံး နေ့ခက်က လုပ်ငန်းတွေဟာ အိပ်မက်တစ် မြင်မက်နိုင်လောက်အောင် ကျန်းမာသန်စွမ်းနေလျက်

နဲ့ ဘာဖြစ်လို့ သိမှုနယ်ပယ်ကိုဆောက်အောင် မစွမ်းအောင် နိုင်ရတာလဲ

‘အဲဒီကိစ္စကရှင်းပြရခက်ပါတယ်လို့ ခင်ဗျားကိုကျွန်တော် ပြောထားသားပဲ’

‘ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်လို့ ရနိုင်လဲဆရာ’

‘သူ့ ဇီဝကမ္မဘုံ ပြန်မှုအကြောင်း သင်ကြားထားရင် ကျွန်တော်တို့ အဲဒီနည်းကိုအသုံးပြုမယ်၊ လောလောဆယ် အချိန်မှာတော့ ဘယ်ပုံဘယ်နည်းသုံးမယ်ဆိုတာ အထိအကျ မပြောနိုင်သေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူ့သင်ကြားထားပုံမခ...’

‘ဒါက ကျွန်တော်တို့သိဘာလေ’

ဦးနှောက်ဆရာဝန်က အံ့အားတသင့်ဖြင့် မိုက်ကြည့် သည်။

‘ခင်ဗျား ဘာဆိုလို့တာလဲမိုက်’

‘ဒီမိန်းကလေးက လင်းတောင်မင်းနဲ့ အတော်ရင်းနှီးပုံ ရတယ်၊ ဒါကြောင့် သူစီးလာတဲ့ လေယာဉ်ပေါ်မှာဂျက်နက် စပါ လိုက်ခဲ့ဖို့ ဇွတ်တောင်းဆိုခဲ့တယ်၊ သူက ဂျက်နက်ကို ယုံကြည် စိတ်ချပုံလဲ ရတယ်၊ ဒါကြောင့် သူ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောခဲ့တဲ့ အကြောင်းတွေ ဂျက်နက်ကိုအတော်များများ ပြောပြခဲ့တယ်’

‘အင်း...စတားနယူး သတင်းစာထဲမှာ ဂျက်နက်အိတ်ရဲ့ နာမည်နဲ့ ရေးတဲ့ သတင်းဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖတ်ရတာသတိ ရပြီ၊ လင်းတောင်မင်းက ချီကာဂိုမှာရှိတဲ့ သူ့ ရဲ့အယူသည်း စိုက်ဖွားမှာ မာရ်နတ်ကိုးကွယ်တဲ့ ကျင့်စဉ်တွေကို ဦးစီးပြီး လေ့

ကျင့်ပေးခဲ့တဲ့ အကြောင်း ကြားလုံးထုတ်ခဲ့တာကလား၊ ဒီ ဘတ်ဆိတ် ကောင်မလေးဟာ လမ်းတောင်မင်းရဲ့ အဖွဲ့မှာ ဝင်ခဲ့တယ်လို့ ခင်ဗျား ဆိုလိုတာလား’

‘သူ့ အကြောင်း သူ့ဦးလေးရဲ့ ပြောပြချက်အရ ဆိုရင် တော့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ အင်းလေ...သူက အထာညက် သတင်းထောက် တစ်ယောက် ဆိုတော့ သူ ဟန်ဆောင် ကောင်းဟန် ဆောင်ခဲ့...မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ အဲဒီလို ဟန်ဆောင် လိမ့်မယ်လို့လဲ ကျွန်တော်မထင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် လင်းတောင် မင်းနဲ့ အရမ်းနီးစပ်ဖို့အတွက် လင်းတောင်မင်းရဲ့ စိတ် သဘောထားကို နားလည်နေတာ ဖြစ်ရမယ်၊ ညီအစ်မချင်း စာနာနားလည်မှုရှိတဲ့ သဘောပေါ့ဗျာ’

‘ဘာလဲ...ဗုံးတွေ ထောင်ပြီး အပြစ်မဲ့တဲ့လူတွေကို သတ် လိုက်ရတဲ့ အတွက် ပီတိဖြစ်တဲ့ စိတ်သဘောထားမျိုးကိုပြော တာလား’

ဖော်ဂါတီက မျက်ခုံးများကို အဓိပ္ပာယ်ပါစွာ ပစ်တစ် လျက် မေး၏။

‘ခင်ဗျားလူနာ သတိပြန်လည်လာတဲ့အခါ ကျွန်တော်တို့ ကို အများကြီး ပြောပြနိုင်ပါလိမ့်မယ်’

‘ဒါမှမဟုတ်လဲ တောင်မင်းအကြောင်းရေးမယ့်စာအုပ် ထဲမှာ ထည့်ရေးဖို့ သူ့ စိတ်ထဲမှာပဲ ထားချင် ထားမှာပေါ့၊ အယူသည်းဂိုဏ်းဝင်တွေကို တရားစွဲ အပြစ်ပေးနိုင်အောင် လင်းတောင်မင်း အနေနဲ့ အစွဲတွေပျောက်ပြီး တရားရုံးမှာ အစစ်ခံဖို့ ဂျက်နက်ဘတ်က ဖျောင်းဖျဲခဲ့တယ်လို့ ဂျော့စတန်း

ဖိုးက ထူးဆန်းတယ်၊ တကယ်လို့ ငါ့အတိုင်း မှန်ခဲ့ရင်...
နောက်ပြီး အာတွေဖြစ်ပျက်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သိလောက်အောင်
သတိပြန်လည်လာရင် လင်းတောင်မင်း သေရတဲ့ အတွက်နဲ့
သူ့ခုလို့ ဝေဒနာတွေ ခံစားနေရတဲ့အတွက် သူ့ကိုယ်သူ
အပြစ်တင်မိမှာပဲ'

'သူ သတိပြန်လည်လာဖို့ တွန့်ရှုံ့နေပြီး ဦးနှောက်လျှပ်စစ်
မှတ်တမ်းစက်ပေါ်မှာ 'သိတာ' လှိုင်းတွေ ပေါ်နေတာ
အင်ဒါကြောင့် ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒီစိတ်နှယ်လွန်ကိစ္စဟာ ကူးစက်
ပြန့်ပွားတတ်တာ ဖြစ်ရမယ်၊ ခင်ဗျားကိုကြည့်လေ၊ ခင်ဗျား
အတွေးအခေါ်တွေဆိုရင် ကျွန်တော် ထက်အများကြီး သာ
သွားပြီ'

ဒေဝဂါတိက တွေးတွေးဆဆဖြင့် ပြောသည်။

'အဲဒါကို ကျွန်တော် အတွေးအခေါ်လို့ တကယ်တမ်း
ပြောလို့မရပါဘူး ဆရာ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်
ကျော်ကျော်လောက်ကပေလေတို့ပြောခဲ့တယ်လေ၊ 'ဦးခေါင်း
နဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာ ကျန်းမာချင်ရင် စိတ်ကို အရင်ကုစား' တဲ့၊
ဒါပေမယ့် သိပ္ပံနယ်ပယ်ကိုတောင်ရောက်အောင်မလာချင်တဲ့
သူကို သယ်လိုလုပ် ဆက်သွယ်စကားပြောမလဲ၊ စကားပြောလို့
မရတော့ လိပ်ပြာမဆန့်ဖြစ်နေတဲ့ သူ့စိတ်ကို သယ်လိုလုပ်ပြီး
ကုစားမလဲ'

'အင်ဒါတော့ ကျွန်တော်လဲ မပြောတတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့်
ဒီကိစ္စကို ကူညီနိုင်တဲ့ ဇူတစ်ယောက်ကိုတော့ ကျွန်တော်သိ

တယ်၊ စိတ်ရောဂါကုပညာရှင်က ပါမောက္ခ ရုန်းခေါ်မက်
ကာလီပေါ့၊ သူက စိတ်နှယ်လွန်ရောဂါဝိညာဉ်ရုပ်နှံပီအိပ်ချိတ်
ဘွဲ့ ယူခဲ့တဲ့လူဗျ၊ ဒီလူက စံလွန်စိတ်ရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာရင်
ဟိုစပ်စပ် ဒီစပ်စပ် လေ့လာချင်တဲ့လူ၊ နောက်ပြီး ဝိညာဉ်
လောကနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ လျှို့ဝှက်ဆန်းကျယ်ကိစ္စတွေ ဒီလူလုပ်
တာ ကျွန်တော် တွေဖူးတယ်'

'ကျွန်တော် လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်က နယူးယောက်မှာ သင်တန်း
သွားတက်နေတုန်း ဒီလူ ဒီကို ရောက်လာတာ ဖြစ်မယ်၊
ကျွန်တော် သူ့ကို သိပုံမရဘူးဗျ'

ဟု မိုက်က ပြန်ပြောသည်။

'ဒီလူက မဟာပညာရှင်တွေ စုဝေးရာဖြစ်တဲ့ ကာလီဖိုး
နီးယားက စတန်းဖို့ သူတေသနဌာနနဲ့ မိမိမှာရှိတဲ့ စိတ်နှယ်
လွန် ရောဂါဇမ်းသစ်ခန်းမှာ အလုပ်လုပ်သေးတယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့
ခြောက်လလောက်ကမှ ဒီကို ရောက်လာတာ၊ ကျွန်တော်
ကြားရသလောက်တော့ စိတ်ကုထုံး ရှာဖွေရာမှာ ဒီလူက
ထော်ထော် ထိရောက်အောင် မြင်တယ်ဆိုပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူ့
ကုထုံးတချို့ ဟာ တော်တော်ကြီး ခေတ်နှောက်ကျနေပြီလို့
လဲ ပြောကြတယ်'

'အယ်လိုကုထုံးတွေကို ပြောတာလဲ ဆရာ'

'အိပ်ပွေ့ချကုထုံး၊ စိတ်ချောက်ချားလာစေဖို့ ဆေး
ခပ်ပျော့ပျော့သုံးတာမျိုးတွေပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့

ကြားနေရတဲ့ သတင်းအတော်များများဟာ ကောလာဟလ သက်သက် ဖြစ်နေမယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်

‘ဒီမိန်းကလေးကို လာကြည့်ဖို့ မက်ကာသီကို ကျွန်တော် ပြောမယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကလဲ ဒီကလေးမကို ဆက်ပြီး ကြည့်နေပါဦး၊ ဂျော့ရှ်၊ သူ့သတိလည်မလာမချင်း ကျွန်တော် တို့ အန္တရာယ်နယ်မြေထဲက မလွတ်သေးဘူးလေ’

‘သူ့ခွင့်ပြုချက်ပေးပေးရအောင် ခင်ဗျား သူ့မျက်နှာကို ခွဲစိတ်ပြု ပြင်ပေးနိုင်မလား’

‘ဂျော့စတန်းဖီးကတော့ ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပြုချက်ပေး နိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် မလုပ်တာ ကောင်းပါ တယ်၊ သူ့မျက်နှာကို ပြန်ပြီး ဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်ပြီးရင် မြင်ရမယ့် မျက်နှာမျိုးကို ကျွန်တော် ပန်းပုရုပ် ထုနေတာ ပြီးလျှင်၊ ဒါပေမယ့် သူ့လက်မှတ်နဲ့ ခွင့်ပြုချက် မရမချင်း လိုအပ်တဲ့ပြုပြင်မှုတွေ မလုပ်ချင်ဘူး’

‘ခွင့်ပြုချက် ရပြီးရင်တောင် ခင်ဗျား ဘာတွေလုပ်မယ် ဆိုတာကို သူ့အလုံးစုံသိနေအောင် ဆေးသေချာချာ လုပ် ထားနော်’

တု ဦးနှောက်နှင့်အာရုံကြော ဆရာဝန်က သတိပေး၏။
‘တာဝန်မဲ့ ကုသမှုပစ်ခန့် တရားစွဲခံရတဲ့အခါမှာ ကာယ ကိုရှင်ရဲ့ သဘောတူ ခွင့်ပြုချက်အရ ကုသတယ်ဆိုတဲ့ အယူ အဆဟာ တရားရုံးတော်မှာ သိပ် မခိုင်မာလှဘူး၊ ခွဲစိတ်

ကုသမှုကို ဘယ်လို လုပ်မယ်ဆိုတာ သူတို့ကောင်းကောင်း နားမလည်ပါဘူးလို့ လူနာတွေက အပြုတမ်း တိုင်တမ်းကြ တာဗျ၊ သူတို့တင်လားဆိုတော့မဟုတ်ဘူး၊ ခုံသမာဓိအဖွဲ့က လဲ နားလည်တာ မဟုတ်ဘူး၊ သက်သေ အထောက်အထား ကို တစ်ပြထားတာတောင် တရားဆိုင်ရတဲ့ ဆရာဝန်ကို စာ နာရ ကောင်းမှန်း သိကြတာမဟုတ်ဘူး’

‘ဆေးရုံဟော့မှာကတော့ ကောလဟာလ သတင်းတွေကို ထွက်နေကျပဲ မစွတာစတန်းဖီး၊ အဲဒီ သတင်းကို သတင်း ထောက်တွေကပဲ စတင်လွှင့်လိုက်တယ်လို့ ကျွန်တော်တော့ သံသယဖြစ်တယ်။ ဒါမှ သူတို့အဖို့ ချေးစရာသတင်းကလေး ထာလေး ရအောင်လေ’

‘ခင်ဗျားပြောတာ မှန်နိုင်ပါ့တယ်။ ဒီ ‘သိက္ခာရှိစွာ သေဆုံးခြင်း’ ကိစ္စက လူတွေအရမ်း စိတ်ဝင်စားနေတော့ ဒီ ကိစ္စဟာ သတင်းတန်ဖိုး ရှိတဲ့ကိစ္စ ဖြစ်လာနေတယ်။ ဒါနဲ့ ဂျက်နက်ရှဲ့ အခြေအနေက ဘယ်လိုလဲ’

‘ဦးကို ကျွန်တော် သတိပေးခဲ့သလိုပါပဲ။ ထွက်နေတဲ့ သတင်းဟာ အမှန်ဖြစ်မသွားနိုင်ဘူးလို့ ကျွန်တော် မပြင်း နိုင်ပါဘူး’

‘လောလောဆယ်တော့ ကောင်းနေတယ်ကား’

‘ဒီလောက်အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာရထားတဲ့ လူနာ တစ် ယောက် ဒီလောက် အခြေအနေကောင်းလာတာမျိုး ကျွန် တော် တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူးခင်ဗျ’

‘ဒါတောင်မှ တကယ်လို့ သူ သတိပြန်လာလိမ့်လား...’

‘အဲဒီထံကားကိုရောက်တဲ့အခါ... ဒါမှမဟုတ် ရောက်ခဲ့ရင် အဲဒီအခါမှပဲ ကျော်ဖြတ်ကြတာပေါ့ဦး’

မိုက်က ခိုင်မာပြတ်သားစွာပြောလိုက်၏။

‘ကျုပ် ခုလေးပဲ ‘ပိမ်’ သတင်းစာက မြို့တော်သတင်း အယ်ဒီတာနဲ့ စကားပြောဖြစ်တယ်။ သူတို့က နက်ပြန်ထုတ် သတင်းစာမှာ သတင်းတစ်ပုဒ် ထည့်မယ်လေ၊ ဂျက်နက်

၆။

မိုက်က ဆေးကျောင်းရှိ ဒေါက်တာ ရန်းဒေါ့မက်ကာသီဒါ ရုံးခန်းသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်သည်။ သို့သော် စိတ်ကုဆရာဝန် ဆည့် နီးနော့ဖလှယ်ပဲ့တစ်ခုသို့ သွားနေကြောင်း သိရသည်။ သို့ဖြစ်၍ မနက်ဖြန်ဒေါက်တာမက်ကာသီပြန်ရောက်လာလျှင် ဂျက်နက်ဘတ်အား လာကြည့်ပေးပါရန် မှာကြားထား လိုက်၏။

ကျော့စတန်းဖီးက မိုက်ထံ ဆယ်တစ်နာရီခနောက် ဖုန်း ဆက်သည်။

‘တက္ကသိုလ်ဆေးရုံက ကျုပ်ရဲ့ သတင်းထောက်က ပြော တယ်ဗျ။ ဂျက်နက်ဟာ တယ်တော့မှ သတိပြန်လာလိမ့်လား မဟုတ်တော့ဘူးလို့၊ အဲဒီမှာ သတင်းတွေ ပြန်ခနဲတယ်တဲ့၊ အဲဒီ သတင်း အမှန်ပဲလား ဒေါက်တာကနဲ’

အသက်ရှင်နေဖို့ဆိုတာ အသက်ရှင်တာကို အချိန်ပြည့်အား
ကိုးနေရမယ်တဲ့။ ကိစ္စဟာ ပြည့်ပုံကားချကြရ
မယ် ကိစ္စလား။ ပြည့်အား မချရမယ် ကိစ္စလား ဆိုတာ
ဆိုလော့ဆိုလော့ တွေးကြရတော့မယ်တဲ့

ဦးအနေနဲ့ ကောလဟာလ သတင်းတချို့လဲ ရပ်သွား
အောင်၊ နောက်ပြီး 'ပိစ်'ထက်ဦးအောင် သတင်း တစ်ပုဒ်
ထည့်လို့ရပါတယ်။ ဂျက်နက်ရှ် နှလုံးခုန်နှုန်းဟာ သန်မာပြီး
သူ့အင်အားနဲ့သူ့ ခုန်နှုန်းနေပြီဖြစ်တဲ့ အတွက် သူ့နှလုံးထဲ
ထည့်ထားတဲ့ လျှပ်စီးပိုက်ကို ဒီညနေပဲ ပြန်ထုတ်လိုက်တော့
မယ်လို့၊ နောက်ပြီး သူ့ဟာ ကောင်းကောင်း အသက်ရှူ
နေပြီဖြစ်တဲ့အတွက် စက်ကိရိယာအကူအညီ ဘာမှမလိုတော့
ဘူးလို့၊ အဲဒီသတင်းတွေကို ကျွန်တော်က ပြောတယ်လို့ပဲ
ထည့်ရေးလိုက်ပါ။ အဲဒါအပြင် နောက်ထပ် နှစ်ဆယ်လေး
နာရီ မပြည့်မီအတွင်း သူ့ပြန်ပြီး သတိလည်လာလိမ့်မယ်လို့
ကျွန်တော်က ယုံကြည်စိတ်ချနေတဲ့အကြောင်းလဲ ရေးလိုက်
ပါ။

'ကျုပ် ဒီသတင်းကို ထည့်မယ်၊ ဒေါ်လစ်စသရီ ညနေပိုင်း
သတင်းစာမှာထည့်ဖို့ အချိန်မီ သေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်
ဗျား တွယ်မိတွယ်ရာကို လက်တစ်ဖက်တည်း တွယ်ထားသလို
ဖြစ်မနေဘူးလား ဒေါက်တာကန်း'

'သူ့ အသက်ရှင်ဖို့ အခွင့်အလမ်းရှိနေတယ်ဆိုလို့ကတော့
ကျွန်တော် လက်တစ်ဖက်တည်းလဲ တွယ်ထားမှာပဲ မစ္စတာ
စတန်းစီး၊ ကျွန်တို့လက်တစ်ဖက်နဲ့ နောက်ထပ် သစ်ကိရိ

တစ်ကိရိးကို ပမ်းဆွဲရင်လဲ ကျွန်တော် အတွက် မထိခိုက်နိုင်
ပါဘူး'

'ဒါထက် အက်ဖ်ဘီအိုင်က ခင်ဗျားကိုဆက်သွယ်သလား'

'ဟင်အင်း... သူတို့က ဘာကိစ္စ ဆက်သွယ်ရမှာလဲ'

'လေယာဉ် အပျက်အစီးတွေကြားထဲမှာ ဂျက်နက် ကိုင်
လာပုံရတဲ့ သားရေအိတ်တစ်လုံး တွေ့ရတယ်။ အဲဒီသားရေ
အိတ်ဟာ ဂျက်နက်ထိုင်ခဲ့တဲ့ လေယာဉ် ရှေ့ခြမ်းကနေပြီး
အပြင်ကိုလွင့်စဉ်ထွက်လာပုံရတယ်။ ဒီတော့ အထဲမှာမပါတဲ့
ပစ္စည်းတွေဟာ သိပ် မပျက်စီးဘူးပေါ့'

'အဲဒါတွေကို ဦး စစ်ဆေး မကြည့်ဘူးလား'

'မကြည့်ရသေးဘူး၊ ဒါဟာ အရေးမပါတဲ့ ဆက်သေ
အထောက်အထားဆိုပြီး သာရေအိတ်ကို အက်ဖ်ဘီအိုင်က
ထိန်းသိမ်းထားတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်သတင်းရသလောက်
ဆိုရင် အိတ်ထဲမှာ ဂျက်နက် ရေးမယ် ဆောင်းပါးတွေနဲ့
ပတ်သက်တဲ့ မှတ်စုတွေရယ်၊ လမ်းတော်လ်မင်းနဲ့ အမေး
အဖြေ လုပ်တာတွေကို အသံအုပ်ထားတဲ့ တိပ်ခွေတွေရယ်ပဲ
ပါတယ်တဲ့။ မြို့နယ်တရားရုံးက ကျုပ်ရဲ့ရှေ့နေတွေက ဂျက်
နက်ရဲ့ ပစ္စည်းမှန်သမျှကို အရင်းဆုံးဆွဲမပြီးဖြစ်တဲ့ ကျုပ်ကို
လွှဲပြောင်းပေးဖို့ လျှောက်ထားနေပြီ။ ဒီနေ့ မကုန်ခင်မှာပဲ
တရားရုံးက ကျုပ်တို့ကို အနှိပ်ပေး ဆုံးဖြတ်မှာပါ'

'လမ်းတော်လ်မင်းရဲ့ အလောင်းကို လာထောင်းတဲ့ဗျာ
ဗျား ရှိသေးလား'

ကျုပ် သိသလောက်ကော့ မရှိဘူး၊ ဒီမိစ္ဆာခါဒီ ကောင်
မလေးနဲ့ ခေတ္တမျိုးကောင်းတယ်လို့ ပြောချင်တဲ့ လူတောင်
ရှိတယ်လို့လည်း၊ ဂျက်နက်ရှဲ့ အခြေအနေကိုတော့ ခပ်ဗျား
ကျုပ်ကို မပြတ်သတင်းပေးနေပါနော်၊ ပေးမယ် မဟုတ်
လား။’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ အပြောင်းအလဲ ရှိရှိချင်း ပြောပါမယ်’

‘ဒါထက် ပြောရဦးမယ်၊ ဂျက်နက်ရှဲ့ ခပ်ပန်းလောင်း
ကျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်လဲ ဒီညနေ လေယာဉ်နဲ့ ချီကာဂိုကနေ
ရောက်လာပြီး သူက ကျုပ်တို့နဲ့ ဆက်သွယ်ထားတဲ့ သတင်း
စာ တစ်ဒါဇင်လောက်မှာ ဘာသာရေး တွေးခေါ်မြော်
မြင်ရေးကဏ္ဍကို တာဝန်ယူထားတဲ့ အယ်ဒီတာလေ’

‘ဒါဆို သူက ဓမ္မကထိကလား။’

‘မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူက တရားဓမ္မကိုလိုက်စားတဲ့
လူ၊ အိပ်စွဲကပယ် ကျောင်းတော်မှလဲ တက်တက်ကြွကြွ
လှုပ်ရှားနေတဲ့လူပါ။ သူက ခပ်ဗျားနဲ့ စကားပြောချင်လိမ့်
မယ်၊ ကောင်မလေး ရာသက်ပန်ပုံပျက်ပန်း ပျက်ဖြစ် သွား
မယ့် ကိစ္စကိုတော့ နည်းနည်း လျော့ခလျော့ပေါ့ပေါ့ ပြော’

‘အဲဒီလို ဖြစ်မယ်ဆို ကျွန်တော်မထင်ဘူး၊ ထိစိကျကျ
ပြောရရင် သန်ဘက်ခါဆိုရင် ခွဲစိတ်ပြုပြင်ပြီးတဲ့အခါ ဖြစ်
ပေါ့လာမယ့် သူ့ရဲ့မျက်နှာ နမူနာပုံစံကောင် ပြီးတော့
မယ်၊ အ...သူက သဘောတူ လက်ခံရင်ပေါ့လေ’

‘သဘာဝကပေးထားတဲ့ အနေအထားထက် ပိုလှလာ
အောင် ပြုပြင်ယူတာဟာ အမြော်အမြင်ရှိရာရောက်ပါ့မလား
ဒေါက်တာ’

‘အဲဒါကိုတော့ သူပဲဆုံးဖြတ်ပါစေဦး၊ ကျွန်တော်ထပ်
ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တင်ပြတဲ့ အပြောင်းအလဲတွေ သူ
သဘောကျမှာပါ’

မုန်းလို့ တစ်နာရီမထိုးမီ နေ့လယ်စာ ထွက်စားတော့
မည့်ဆဲဆဲတွင် သူ့ရုံးခန်းမှ သူ့နာပြုဆရာမက ဧည့်သည်
တစ်ဦးရောက်နေကြောင်း သတင်းပို့သည်။ ဧည့်သည်မှာ သူ
နှင့်အတူ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်တွင် ပါလာသည့် အက်ဖ်ဘီအိုင်
စုံထောက် စတတ်ဖို့ ဖြစ်၏။

‘ကျွန်တော် ခုလေးပဲ မိုက်ဖြည်တော့မလို့ဗျ၊ နေ့လယ်စာ
စားပြီးပြီလား’

မိုက်က မေးသည်။

‘ဟင်အင်း’

‘ဒါဆို ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ပြီးစားပါလား၊ လမ်းထောင့်
မှာ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ စားသောက်ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင် ရှိပါ
တယ်’

စတတ်ဖို့က သူ့လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်သည်။

‘သုံးနာရီမှာ ဒါးလက်စ် လေယာဉ်ကွင်းက လေ
ကြောင်း ထိန်းသိမ်းရေးမှူးကို သွားတွေ့ရမယ်၊ မနေ့က
လေကြောင်းအစီအစဉ် ခြောက်နှစ်သုညကို ညွှန်ကြားခဲ့တဲ့

လူလေ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ စားရင်းသောက်ရင်း စကားပြောဖို့ အချိန်ရပါတယ်

‘ပေါက်ကွဲမှုဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းကို သိရပြီလား’
စားသောက်ဆိုင်သို့ လျှောက်သွားရင်း မိုက်က မေးလိုက်၏။

‘တပ်ဆင်သွားပုံက ရိုးရိုးကလေးပါပဲ၊ ခိုင်းနမိုက် သုံးလေးချောင်း ထောင်ထားတယ်၊ ဘီးတွေကိုချလိုက်တဲ့အခါ မှာ ခိုင်းနမိုက်တွေ ပေါက်ကွဲပြီး လေယာဉ်အထက်အဆင်း ကိရိယာ၊ အချိုးအနှေးကိရိယာနဲ့ အရိတ်တွေအကုန်ပျက် သွားတော့တာပဲ’

‘ဒီကိစ္စကို စီစဉ်တဲ့လူဟာ သူ့အလုပ်ကိုသူ တော်ထော် ကျွမ်းကျင်ရမယ်ဗျ’

‘အာမန်ဒက်စကော့ဟာ ကျွမ်းကျင်တဲ့လူပေါ့၊ ဒီယက် နှစ်မှာသူ့ကိုတပ်ကနေထုတ်ပစ်ခဲ့ကတည်းကဒီလူ့ အကြောင်းကို အမေရိကန်ကြည်းတပ်က သိခဲ့တယ်လေ’

‘ဒီကိစ္စကို ဘယ်သူ့စီစဉ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လို လုပ် သိလဲ’

‘ချီကာဂိုက ဘာသာရေးအယူသည်းနိမ်းမှာ တော်လှန် မင်း ပြီးရင် ဒက်စကော့ဟာ အဓိကပဲဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ အတော်ကြီး ကြာကတည်းက သိထားတယ်၊ ဒါပေမယ့်သူ့ကို လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ဆက်သေ အထောက်အထားပြုပြီး မပစ်ခင်းနိုင်ခဲ့ဘူး၊ သူတို့ဝိုင်းက ဖောက်ခွဲခဲ့တဲ့ စော့စော့ပိုင် ပေါက်ကွဲမှုတွေမှာလဲ ဒီလက်ရာမျိုးတွေပဲ တွေ့ခဲ့ရတယ်’

‘ဒီတော့ ဒါတွေဟာ ဒက်စကော့ရဲ့ လက်ချက်တွေပဲဆိုတာ သေချာနေတယ်လေ’

စားသောက်ဆိုင်သို့ ရောက်တော့ သူတို့နှစ်ယောက်ကို စားပွဲတစ်လုံးတွင် နေရာချပေးသည်။ သူတို့က အစားအသောက် ဝား မှာပြီးမှ စကားဆက်ကြသည်။

‘ဂျက်နက်ဘတ်ရဲ့ လက်ဆွဲသားခရုအိတ်ကကော့ခင်ဗျားတို့ မစုဘူး စတန်းဖီးကို လှပေးမှာလား’

‘ကျွန်တော်တို့ အပေးအယူလုပ်ထားတယ်၊ အိတ်ထဲမှာ ပါတဲ့စာ အားလုံးကို ကျွန်တော်တို့ မိတ္တူကူးယူထားမယ်၊ ဒါကို စတန်းဖီးက သဘောတူရမယ်၊ အဲဒီလိုသဘောတူရင် မူရင်းစာတွေကို ကျွန်တော်တို့က စတန်းဖီးကို လှပေးမယ်၊ ဒါပေမယ့်ဗျာ... ကဲမကောင်းချင်တော့ ကျွန်တော်တို့သိချင်နေတဲ့ အယူသည်း ဖျပ်စုခပ်တွေနဲ့ နာမည်ကျော် မပါဘူးဗျ၊ သူ့စာမူကြမ်းတွေမှာကော ထိပ်ခွေထဲမှာပါ မပါဘူး’

‘နေပါဦး၊ အယူသည်း ဖျပ်စုဆိုတာက အဘယ်လို ဘာလဲဟင်’

‘အဲဒီစကားလုံးက အားလုံးကို ခြုံငုံမိအောင်သုံးတာပဲ စကားပါ၊ အဲဒီစကားလုံးကအစွန်းရောက်ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးသမားတွေ၊ ကြောင်တောင်ထောင်လူတွေ၊ စိတ်ကစဉ်ကလျား ဖြစ်နေတဲ့လူတွေ၊ တစ်ယူဆနဲ့ ဘာသာရေး သမားတွေကို ညှဉ်းတာဗျ၊ ဒီတော့ဒီစကားလုံးကအဓိပ္ပာယ် ထိထိကျကျ မရှိပါဘူး၊ တော်လှန်မင်းက ပိစ္ဆာဝါဒ ကိုးကွယ်သူတစ်စုရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပုံရတယ်၊ အဲဒီပိစ္ဆာဝါဒ’

တွေက သူတို့ ထူးချွန်တဲ့ ဗုံးဖောက်ခွဲမှု၊ မီးရှို့မှု စတဲ့လုပ်ရပ်တွေ အကုန်အစင် ကာကွယ်ပေးတဲ့ အနေနဲ့ မာရ်နတ်ကို ကိုးကွယ်ကြသလို၊ ကျွန်တော်တို့ ထင်တာတော့ မိစ္ဆာခါဒဂိုဏ်းမှာ ပါဝင်တဲ့ ယောက်ျား အားလုံးဟာ ပြစ်မှုတစ်ခုခုကြောင့် တပ်ကနေအထုတ်ခံရတဲ့ ဗီယက်နမ် စစ်ပွဲပြန် တွေချည်းပဲ ဖြစ်မယ်'

အဲဒါသာ အမှန်ဖြစ်ခဲ့ရင် ဒုက္ခကော့ဆိုတဲ့လူက ဘယ်လို လုပ်ပြီး လေယာဉ်ပျံပေါ်မှာ ဗုံးတပ်ဆင်နိုင်ရတာလဲ'

'ဒီလူ အတော်ကို လျှင်လျှင်မြန်မြန် အလုပ် လုပ်ရလိမ့် မယ်၊ တောင်မင်းကို ဝါရှင်တန်ထောက်အောင် ခေါ်လာရမယ် ဆိုတဲ့ ညွှန်ကြားချက်ကို ချီကာဂို အက်ဖ်ဘီအိုင်က ညှဉ်းသန်းခေါင်လောက်ကျမှ ရတာပျ၊ အဲဒီညွှန်ကြားချက် ရပြီး တာနဲ့ သူတို့ တောင်မင်းကို ဖျောင်းဖျူကြရမယ်၊ ဂျက်နက်ဘတ် မပါရင် မလိုက်ဘူးလို့ တောင်မင်းက ငြင်းတဲ့အခါ ဂျက်နက်ဘတ်ကို သွားတွေ့ကြရမယ်၊ ဂျက်နက် မလိုက်ရင် တောင်မင်းက အစစ်ခံတော့မှာ မဟုတ်တဲ့ အကြောင်း ရှင်းပြပြီး ဂျက်နက်ပါ လိုက်ခဲ့ဖို့ ပြောကြမယ်၊ အဲဒီ အတော် အတွင်းမှာ သတင်း ပေါက်ကြားသွားတယ်'

‘ဂျက်နက်ဘတ်ဆီကလား’

‘မဟုတ်ဘူး၊ ချီကာဂိုက ဂျက်နက်ဆင်ရုံအခန်းကတယ်လီ ဖိုန်းကို ကျွန်တော်တို့ စစ်ဆေးပြီးပြီ၊ ဂျက်နက် ဆက်တာ မစွတာ စတန်းဖီးတစ်ဦးပဲ ရှိတယ်၊ ဒီတော့ သတင်း ပေါက်

ကြားမှဟာ အက်ဖ်ဘီအိုင်ထဲကပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ ဒီကိစ္စကြီးက ရင်ဆိုင်ရာမှာ ကြည်နူးစရာကိစ္စကြီး မဟုတ်ဘူးပျ’

စတက်ဖိုက လေသံမာမာဖြင့် ဆက်ပြောသည်။

‘ဒက်စကော့ ရည်ရွယ်တဲ့အတိုင်း ဆိုရင် လေကြောင်း ခရီးစဉ်အမှတ် ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်ဟာ လေထဲမှာ ပေါက်ကွဲ ပျက်စီးသွားရမယ်ပျ၊ ဒီတော့ ဒီယမ်းဗုံးပေါက်ကွဲမှုနဲ့ပတ်သက် တဲ့လူဟာ ဝယ်ယူပဲဖြင့်ပြင်ပေါ့၊ ဒီလူဟာ လင်းတောလ်မင်း ကို စောင်ရွှောက်လိုက်ပါလာတဲ့ ကျွန်တော်တို့ လူတွေကော့ တခြား ခရီးသည်တွေပါ သေကုန်မယ်ဆိုတာ သိနေရမယ်’

‘ဒီလေယာဉ်ကို ဖောက်ခွဲပစ်တဲ့ တခြား အကြောင်းက ဂျက်နက်ဘတ်ကိုပါ တစ်ခါတည်း နှုတ်ပိတ်ပစ်ဖို့ကော့မဖြင့် နိုင်ဘူးလား’

‘အဲဒီအတိုင်းပဲ ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားတယ်၊ ဒါကြောင့် ဂျက်နက်ဘတ်ကို နှစ်ဆယ်လေးနာရီ လုံးလုံး နာရီမလ၊ အစောင့်ချထားဖို့အတွက် ခင်ဗျားရဲ့ ခွင့်ပြုချက်လိုချင်တယ်’

‘ခွင့်ပြုပါတယ်ဗျာ၊ အဲ...ဆေးရုံ အာဏာပိုင်တွေက သဘောတူတယ်ဆိုရင်ပေါ့’

‘သူတို့ သဘောတူလာအောင် ကျွန်တော်တို့လုပ်လို့ရပ တယ် ဒေါက်တာကန်း’

‘ဒါဆို ဘာကိစ္စ ကျွန်တော် လာပြောနေသေးလဲ’

‘အကြောင်း ထစ်ကြောင်းကြောင့်ပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အချိန်အဝါကို သုံးလိုက်တိုင်း တစ်ယောက် ယောက်က သူနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ လွတ်တော်အမတ်ကိုတိုင်တေ

တာပဲ၊ လွတ်တော်အမတ်ကလဲ ဒီကိစ္စတာ နိုင်ငံရေးအရ အမြတ်ထွက်နိုင်တယ်ဆိုတာ ချက်ချင်းသိတယ်၊ ဒီတော့အင်္ဂလိပ် အိမ်ထောင်ရေး လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်မှုတွေကို အရင်က စုံစမ်းစစ် ဆေးထားတာထက် ပိုပြီးနက်နက်နို့နို့အောင် လွတ်တော် ကော်မတီကို တပ်ပြတော့တာပဲ၊ အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့ အင်္ဂလိပ်အိမ်မှာ နောက်ထပ် နိုင်ငံ့မူဝါဒရဲ့ ရင်ဆိုင်ရပြန် ရောဗျ'

'ဘာတွေ ဘယ်လို ပါတင် ပတ်သက်နေတယ် ဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်'

'ခင်ဗျားအကျွန်လုံးကို မသိနိုင်ဘူးပေါ့ကံတော့၊ ကျွန်တော် ဒီကိုလာတာဟာလဲ ခင်ဗျားရဲ့ ကတိစကားကို လိုချစ်လို့၊ ခု ကျွန်တော်ပြောမယ့်ကိစ္စကို ဘယ်သူမှ မပြောပါဘူး ဆိုတဲ့ ကတိကောင်းပဲ'

'ခင်ဗျားပြောမယ့်ကိစ္စဟာ ကျွန်တော် လူ့အဖွဲ့အကျိုးကို မထိခိုက်နိုင်ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ်'

'ထိခိုက်နိုင်တယ်'

'ဒါဆိုရင်တော့ ဘယ်ဟာက ထုတ်ပြောသင့်တယ်၊ ဘယ် ဟာက ထုတ်မပြောသင့်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် ချိန်ဆဆုံးဖြတ် ရလိမ့်မယ်'

တော်ဖို့ ခေါင်းညှိတ်လိုက်၏။

'ခင်ဗျား၊ ဒီလိုပဲ သဘောထားလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ကွက်တီ သိတယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီအကြောင်းကို ကျွန်တော် ညွှန်ကြားရေးမှူးနဲ့ ကြိုတင်ပြီး ညှိခဲ့တယ်၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်

ပြောမယ့် အကြောင်းအရာတွေကို အများပြည်သူသိအောင် ထုတ်ပြောတော့မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ကိုကြိုတင်ပြီး အသိ ပေးပါ၊ ပြောသင့် မပြောသင့်ဆိုတာတော့ ခင်ဗျားဘာသာ ဆုံးဖြတ်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ သဘောတူတယ်၊ အဲဒါဆိုရင်တော့ ဖြစ်မလား'

'ဒီမေတ္တာရပ်ခံချက်က မပျက် တဲ့ မေတ္တာရပ်ခံချက်မဟုတ် ပါဘူး၊ ကျွန်တော် လက်ခံတယ်'

နေ့လယ်စာစားအပြီး ကော်ဖီသောက်ရင်း တော်ဖို့က ထက်ပြောသည်။

'ကျွန်တော်တို့ အာရုံလှည့်စားမှုအစီအစဉ်မယ်၊ အဲဒီလို လုပ်ရတဲ့အကြောင်းက ထစ်ခုပ်ပိုတယ်၊ ချီကော့ဂိုက လာတဲ့ လေယာဉ်ပေါ်မှာ ဂျက်နတ်ဘတ်ပါလာမယ်၊ အဲဒီလို လိုက် ပါခင်ရဲ့အတွက်ဂျက်နတ်ဟာ သတင်းထောက်တစ်ယောက် အနေနဲ့ တန်ဖိုးတက်သွားမယ်၊ ပြီးတော့ သူ့ အလုပ်ခွင်အတွက် အကျိုးရှိမယ်၊ ဒါက သေချာတယ်၊ ဒါဝေမယ်ဆိုပါလားတဲ့ အတွက် ကျွန်တော်တို့အဖို့ ဘာမှမထူးဘူး၊ တော်လှမ်းရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ ဘယ်သူလဲဆိုတာတို့၊ သူတို့ ဘာဆက် လုပ်မလဲဆိုတာတို့ကို ကျွန်တော်တို့ ဘာမှမသိရဘူး'

'တော်လှမ်း အဖမ်းခံရတော့ သူတို့နဲ့ အဆက်အသွယ် ပြတ်သွားတာ ဖြစ်မှာပေါ့၊ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ်လေ၊ ဒက်စကော့ ကတော့ လေယာဉ်ကို ဖောက်ခွဲဖို့ ဖြစ်ကလတ်ဘန်း လုပ်သွား ရတယ် မဟုတ်လား'

အတော်ကြီးကို ကျပ်တည်းတဲ့ အနေအထားတွေထဲမှာ လုပ်သွားရလို့ပါ။ အစီအစဉ်က ထိုမှာပါးနပ်ပြီး ဗူးထောင် ရမယ့် နေရာတွေကို ဝတ်အချောချော ရေးထားတာပျ။ ဒါပေမယ့် ဖောက်ခွဲရေးသမားဟာ လေယာဉ်ဂိုထောင်ထဲရောက် ခနာင် ဝင်ရမယ်။ ပြီးတော့ လေယာဉ်ထဲဝင်ရမယ်။ ဝါယာ တွေအားလုံး နေရာတကျဖြစ်အောင် ဆက်ရမယ်။ ပြီးရင် အပြစ်ပြန်ထွက်ရမယ်။ အဲဒါတွေအားလုံး မိနပ်ပိုင်း အတွင်း ပြီးအောင် လုပ်ရတာပျ

ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိလဲ

စက်ပြင်သမား အတော်များများဟာ လေယာဉ်ပေါ် မှာ တစ်ညလုံး အလုပ်လုပ်နေကြတာပျ။ အဲ...မနက် ခုနစ် နာရီမှာ ဆယ်ငါးမိနစ်လောက်ပဲ လူပြတ်သွားတယ်။ အဆိုး ပြောင်းတဲ့ အချိန်ပေါ့။ စက်ပြင်အဖွဲ့က ညဆယ်ထစ်နာရီက နေ ခုနစ်နာရီထိ တစ်ဆိုင်။ ခုနစ်နာရီကနေ သုံးနာရီထိတစ် ဆိုင်းလေ။ အဲဒီနစ်ဆိုင် အသွက်အဝင်မှာမှန်းခြေဆယ်ငါး မိနစ်လောက်ပဲ လေယာဉ်ပေါ်မှာ လူပြတ်သွားတာ။ အဲဒီ အချိန်ကလေးအတွင်းမှာပဲထရိုက်ကွန်တိန်တယ်လေကြောင်း ရဲ့ စက်ပြင်ဆရာဝတ်စုံကို ဝတ်ပြီး စက်ပြင်ကိရိယာ သေတ္တာ တစ်လုံးကိုဆွဲလာတဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်ဟာ လေယာဉ် ဂိုဒေါင်ထဲကို ဝင်တယ်။ သူ့ရဲ့ အတွေ့အကြုံနဲ့ ကျွမ်းကျင်မှု ပေါင်းစပ်ပြီး ဒက်စကော့ဟာ ဗူးတွေကို နေရာတကျ တပ်ဆင်တယ်။ အသစ်ဝင်မယ့် စက်ပြင်အဖွဲ့မလာမီ အပြင်ကို ရအောင် ပြန်ထွက်သွားတယ်

ကျိုးကြောင်း ဆီလျော်သလိုပါပဲ

ဆီလျော်သလိုပါပဲ မဟုတ်ဘူး ဒေါက်တာ၊ သေကို သေ ချာတယ်။ ခရီးစဉ်အမှတ် ခြောက်ရာ့နှစ်ဆယ် ပျံတက်သွား ပြီးမှလေယာဉ်ကွင်းအမှုထမ်းတွေရဲ့ ကားရပ်ကွင်းက အမှိုက် ပုံး တစ်ခုထဲမှာ စက်ပြင်ဆရာဝတ်စုံတစ်ခုကို တွေ့ကြရတယ် လေ။ ဒါပေမယ့် ဒီဝတ်စုံကို အန္တရာယ်ဖြစ်ရမ်းနဲ့ ဆက်စပ်ပြီး ဘယ်သူမှ မစဉ်းစားမိကြဘူး။ နောက်ဆုံး လေယာဉ်ကြီး ဒါးလက်စ်မှာ ပေါက်ကွဲပျက်စီးမှုပဲ အတွေးပေါက်ကြတာ ကိုး

သံသယဖြစ်ဖွယ်ရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို တွေ့မိတယ်လို့ ဘယ်သူကမှ မပြောဘူးလား

အလုပ်သမား အဆိုးပြောင်းချိန်မှာ လူတွေက ဥဒဟ် ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် လုပ်နေကြတာပျ။ ဒီတော့ ဘယ်သူကမှ သတိထားမိပုံမရဘူး။ ဒီတော့ လင်းတောလ်မင်းရဲ့ အဖ အစည်းမှာ ကျန်နေတဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေ လန့်ဖျပ် ထွက် လာအောင် ကျွန်တော်တို့ တခြား တစ်နည်းနည်းကို သုံး တော့မယ်

ဒါပေမယ့် ဘယ်လို့သတင်းမျိုးကို သုံးမလဲ

ဝေါလ်စတရီ ညနေပိုင်းထုတ် သတင်းစာမှာ သတင်း ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ထည့်ပေးဖို့မစွတာ စတန်းမီးကသေ တူထားတယ်။ အဲဒီသတင်းထဲမှာ လင်းတောလ်မင်းက သူ့ အတူ တွဲလုပ်ခဲ့တဲ့ လူတွေရဲ့ နာမည်တွေ၊ သူတို့ရဲ့ အကြမ်းဖ

လုပ်ငန်းတွေကို စီစဉ်ခဲ့တဲ့နေရာတွေမှာလည်းကောင်း တွေ့ရှိရတာကိုလည်းကောင်း
ကို ဖွင့်ပြောခဲ့တယ်လို့ဆိုတဲ့အကြောင်း ပါမယ်လေ

ဘုရားရှေ့ ခပ်ဗျားတို့က ဂျက်နက်ဘတ်ကို အတင်း
အကြပ် ထုတ်နေတာပေါ့ကလား

အဲဒါက အကြမ်းဖျင်းစိတ်ကူးပဲ၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြော
ရရင် ကျွန်တော်လဲ စိတ်ပူတာပဲ၊ အဲဒီ အကောင်းဆုံးပါ
တေဟာ လူပေါင်းငါးဆယ်ကျော် ငွေအောင် ထုတ်ခွင့်
ကြပြီ၊ ဒီအထဲမှာ ခရီးစဉ် အမှတ်ခြောက်ခုနစ်ဆယ်ပေါ်က
လူတွေလဲ ပါတယ်၊ မစွဲဘာစတန်းဖီးက အားပေးပါတယ်၊
ဗာဏယ်လို့ ဂျက်နက်ဘတ်ဘာ အထိလည်းနေရင် ဒီမိစ္ဆာ
ခါစီတွေကို ချေမှုန်းဖို့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှာပေါ့
တယ်တဲ့

အင်း...နောက်ဆုံးကော စာရင်းအစားအစာ ပေါ်လာ
ပြီပေါ့၊ တခြားလူတွေရဲ့ အထိမ်းပေါင်းဗျားစွာကို ကယ်
တယ်ဖို့ အသက်တစ်ချောင်းကို စွန့်စားဖို့ ခပ်ဗျားကြွယ်နေ
တာပဲ၊ ဒါတောင် စွန့်စားရတဲ့တစ်ယောက်အတွက် အတော်
ကြီး အန္တရာယ်များတယ်နော်

ခပ်ဗျားထူနားကို အထူး စောင့်ကြပ် ကုသခန်းကနေ
သီးသန့်ဆခန်းကို ပြောင်းရွှေ့ထားခြင်းအားဖြင့် ခပ်ဗျား
ကျွန်တော်တို့ကို အများကြီး ကူညီရာ ရောက်နိုင်မိတယ်
ဒေါက်တာကန်း

ဒေး ဘောက် ဆိုင် ထဲမှ ထွက်လာကြခိုက် စောက်ဖိုက်
ပြောပါ

‘သူ လောလောဆယ်ရှိနေတဲ့ အထူးစောင့်ကြပ်ကုသခန်း
မှာထက် သီးသန့်ခန်းမှာရှိနေရင် သူ့ကို ကာကွယ် စော
ရှောင်ရတာ ပိုပြီးလွယ်မယ်ဗျ၊ ဒါဆိုရင် သူဟာ ရောဂါ ပြ
ဖြစ်မယ့် အန္တရာယ်မျိုး မရှိတော့ဘူး မဟုတ်လား

‘ခု ခပ်ဗျားတို့ သူ့ကို ပို့လိုက်တဲ့ အနေအထားမျိုး
လောက်တော့ စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူး၊ ကျွန်တော်ထို့ လုပ်ပေး
တာဟာ စက်ဝင်ပေါ်မှာဝင်နေတဲ့ သူ့ရဲ့ဦးနှောက် လျှပ်စစ်
ဆွဲမီးတွေကို ဂရုစိုက်ပြီး စောင့်ကြည့်နေရုံလောက်ပါပဲ’

‘ခါဆို ခပ်ဗျား သူ့ကိုရွှေ့ ပေးမှာလားဟင်၊ ကျွန်တော်
မစွဲလားစတန်းဖီးကိုလဲ ပြောပြီးပြီ၊ သူက ဘဘော တွေ
အယ်’

‘ခပ်ဗျားက အစောဆရာထုကို စောင့်စေ အောင် စေ
ထားတာပဲနော်’

အစစ အရာရာတော့ မဟုတ်နိုင်ဘူး ဒေါက်တာခေ
အိုလို့သာ စဉ်းစားခဲ့ရင် လမ်းတော်လမ်းကို ဝါရှင်တန်
ကို ခေါ်လာခဲ့ဖို့ အမိန့်ရောက်မှတော့ အဲဒါက ခိုမှာ ရှိ
တဲ့ အိမ်ထောင်ကြီးကို အစောင့်တော် ထုဖုထပ်ထပ်ချလ
ခဲ့မှာပေါ့

‘အင်စပက်တာစတက်ဖို့နဲ့ ကျွန်တော်တို့နေ့လယ်စာအတူ စားခဲ့ကြတယ်ဗျ’

‘စုံထောက် ဂျင်မက်ဆိုင်ဗာပါ ဒေါက်တာ၊ သိရတာ ဝမ်းသာပါတယ်’

‘ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်ရင်း လူနာခန်းထဲမှာ နာရီဝက် လောက် ရှိနေပါမယ်၊ တကယ်လို့များ ကော်ဖီ တစ်ခွက် တလေ ဆောက်ချင်လို့ နေ့လယ်စာ စားခန်းကို သွားချင်ရင် ပြောတာပါ’

‘စိတ်မရှိပါနဲ့ ဒေါက်တာ၊ ကျွန်တော်ကို အမိန့်ပေး ထားတာက ဆယ်တစ်နှာရှိမှာ လူစားလဲမယ်လို့ ဧကန် မလာမချင်း ဘာအကြောင်းကြောင့်မှ ဒီနေရာက မခွာရဘူး ထဲ့ ခင်ဗျ’

အခန်းထဲတွင် တာဝန်ခံဆရာမ အယ်လင်စတရာဘို ရှိနေ သည်။ သည်အမျိုးသမီးနှင့် မိုက်က မိတ်ဆွေဟောင်းများ ဖြစ်၏။ တစ်ခါတလေတော့လည်း ထိုအဆင့်ထက် ပိုခဲ့ကြ သည်။ အမျိုးသမီးက မိုက်အား နွေးထွေးလှိုက်လဲစွာ ကြံဆို နှုတ်ဆက်သည်။

‘ဝါရှင်တန်မြို့တော်မှ အကျော်ကြားဆုံး ရုပ်အလှပြင် ခဲ့စိတ်ကုဆရာဝန် ဖြစ်ရတာ ရင်ထဲမှာ ဘယ်လို ခံစားရ လဲဟင်’

‘အဲဒီလူကို တွေ့တဲ့အခါ ကျွန်တော် မေးကြည့်လိုက်ပါ မယ်’

၇။

လူနာများအား ညနေတစ်ခေါက် လှည့်လည် စစ်ဆေးရန် ဆေးရုံသို့ ရောက်လာသောအခါ ဂျက်နက်အား သီးသန့် အခန်းတစ်ခန်းသို့ ရွှေ့ သွားပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ၏။ ခုတော့ သတင်းထောက်တွေ ရစ်သီရစ်သီ လုပ်နေလို့ မရတော့။ သို့သော် သီးသန့်အခန်းပေါက်ကို ကောင်းကောင်းမြင်သာ သည့် အခန်းကျဉ်းကလေး တစ်ခန်းတွင် ထိုင်နေသည့်လူငယ် တစ်ယောက်ကို တွေ့ရ၏။ သူ့ ကြည့်ရတာ သူ့ကလက် ဖျတ် လတ်ပုံ ရသည်။ နှုတ်ခမ်းမေးကို တိတိချိချိ သေသေသပ်သပ် ညှပ်ထားသည်။

‘ကျွန်တော်က ဒေါက်တာကန်းပါ’

မိုက်က အက်ဖ်ဘီဆိုင်းစုံထောက်နှင့် လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက် သည်။

‘ဒါ့ည အိမ်ပြန်ရောက်ရှင် မှန်ထံမှာကြည့်လိုက်လော၊ ရှင်
အိမ်ထောက် ဆေးပိပြင်ကျော်ကြားမယ် ဆိုတာ ကျွန်မ အိ
ထားခဲ့ရင် ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်အတူ ခိတ်ဆဲချိုချိုကလေး
တွေ မနဲတီးကြကတည်းက ရှင်ကိုအပိုစိမ်းအေးဖို့ကြီးစား
ခဲ့ပါတယ်’

အခန်းထဲသို့ အခြား သူ့အပြုအမူပေးပေး ဖတ်လာသည်
နှင့် သူ့ လေဆံရှင်ခြင်းပြောင်းသွားသည်။

‘မီးခဲဆတ်ရုံထဲခြေအနေ ကောင်းပါတယ်။ ဧခါတ်တာ
ကန်း၊ ကျွန်မတို့မှာ ရုပ်သံလွှင့်စက်ဆစ်ခဲအား နေထယ်၊
မီတော့ သူ့ ခွဲခွဲနောက်လျှပ်စစ်မှတ်တမ်းကို စောင့်ကြည့်
နေကြတယ်’

‘အောင်းတယ်၊ ကျွန်တော် ဒီမှာရှိနေတုန်း သူ့နှလုံး
ထဲက လျှပ်စီးခေါင်းတိုပြန်ထုတ်ကြမယ်’

‘သွေးကြောပိတ်တဲ့ ကိစ္စမှာတွေ့တော့အဆင်မဲ့၊ မစက်
ရှက်မိတ်က ဆရာလိုချင်တယ်ဆိုတဲ့ အားကို အားအား ဟို...
‘သီတာ’ လိုင်းတွေကတော့ အရင်ကထက်ပိုပြီးစိပ်လာတယ်၊
အချိန်လျှင်ကြာလာတယ် ဆရာလူနာက ခြေထောက်လက်ထောက်
လုပ်လာတယ်’

သူ့ လက်မောင်းကို ငြိမ်စောစိမ်းပျော်ခြားတစ်ခုနှင့် တွဲချည်
ထားရာမှ ပြေးပေးသည်ထိပ် ဂျက်နက်ဆတ်ကလွှင့်ရှင်းမှုမပြု။
သွေးပြန်ကြောကြီးထဲတွင် ထည့်ထားသည့် လျှပ်စီးပိုက်ကို
ညှစ်ညှစ်သာသာထလေး ပြန်ထုတ်ပေးသည်။ နောက်ထပ်

ပြီးခါနီးတွင်ရှိ အသံတစ်သံကိုကြားလိုက်ရသဖြင့် မိုက်ပင်
ဆတ်ခနဲ တုန်သွားသည်။

‘ဆေးတော့မှာပဲ၊ နာလိုက်တာ’

မိုက် ကမန်းကတန်း မျက်လုံးပင်ကြည့်လိုက်၏။ သူ့ပြင်ပ
တွေ့ဖူးသမျှ မျက်လုံးတွေထဲတွင် အုပ်စုအကောင်းဆုံး
မျက်လုံးအစုံကိုကြည့်လိုက်သား ပြစ်နေသည်။ မျက်
သူငယ်ဆိပ်များမှာ ထိခိုက်ခက်ရာရုရှားကြောင့် အထိတ်
ထလန့် ဖြစ်နေသမျှ ပြားမျှော်စိုင်းစက်နေထီး ကြည့်ရသည့်
မှာ ရေတွေ ပျံနေသည့် ကန်ရေပြင်ကလေးနှစ်ခုလို ရိတ်
ခိုင်းညှို့ နေ၏။ သူငယ်အိမ်ကိုခိုင်းရဲတားသည့် မျက်ခဲ
အရောင်မှာမူ အုပ်စုခွဲခွဲရမ်းရောင်။ သည်မျက်လုံးတွေ
ခြုံငုံကြည့်လိုက်လော့ တစ်ခုည်းတစ်၊ ရှင်ခွန်လွင်ရွားပွ
ကောင်းနေသည်။ ခေတ်ပုံတွေထဲတွင်တွေ့ရသလို ယာမ
ရွက်ကြမ်းရေကျိုမျှသာရှိတော့ မိန်းကလေးလစ်ယောက်ထဲ
သည်လို ရပ်ရန်လွင်ရွားပွင် မျက်လုံးများရှိနေ လိမ့်မည်
မိုက် ထစ်မှတ်မထားခဲ့။ ရေပူစေတန်း အကောင်းအားသ
ရောင်စုံခေတ်ပုံထဲမှာပင် သူ့ မျက်လုံးများ၏ အလှသ
မပေါ်လင်ခဲ့။

‘အိမ်ထုကထမို့သုံးပြုတ်လိုက်ပြီလား’ မိုက်က အပြုံးဆွဲ
ပြင် ပေး၏။ ‘ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျား အယ်တော့မှမျှ
အိပ်ရာထထပေါ်မလဲလို ခဉ်းစားနေကြတာ’

‘ရှင်ဘယ်သူလဲဆိုတာရယ်၊ သာတွေ့ပြစ်နေသလဲဆို
ရယ်ကို ပြောပြနိုင်မလားဟင်’

သူ့အသံက ခပ်အုပ်အုပ်နှင့်နွာသံပါနေသည်။ သူ့နှာ
ခေါင်းကို စည်းထုပ်ထားသောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့သော်
စောစောပိုင်းက ရိုက်ထားသည့်ခတ်မှန်များအရ မေးရိုး
အောက်ခြမ်းမှ အရိုးများကျိုးပဲ့ပြီး နေရာလွဲသွားခြင်းမရှိ။
ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်လူနားလည်နိုင်လောက်အောင် စကား
ပြောနိုင်နေခြင်းဖြစ်၏။

ကျွန်တော် လုပ်လက်စအလုပ်ကလေးကို ပြီးအောင်
ဆက်လုပ်လိုက်ပါရစေဦး၊ ခင်ဗျားနည်းနည်းတော့နာလိမ့်
မယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဘတ်နိုဝ်သလောက် ညင်ညင်
သာသာလုပ်ပါမယ်၊ ပြီးမှ စကားပြောကြတာပေါ့ဗျာ’

လျှပ်စီးပိုက်ကို ထုတ်ယူရသည်မှာ မိနစ် အနည်းငယ်ပဲ
ကြာသည်။ နာကျင်မှုကြောင့် ညည်းသံကို တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်
ကြားလိုက်ရ၏။ သို့သော် အော်ဟစ် ညည်းညူခြင်းမျိုး
မဟုတ်။ ဖြတ်ထားသည့် သွေးကြောမှ သွေး နည်းနည်းပဲ
ထွက်သည်။ မိုက် သွေးထွက်ခြင်းကို အလွယ်တကူပင် ထိန်း
ချုပ်လိုက်၏။

‘ဟောဒီမှာ ထင်ကျန်မယ့် အမာရွတ်ကလေးက သိပ်
သေးလွန်းတော့ ဒီနေရာမှာ အမာရွတ် ရှိနေမှန်းတောင်
ခင်ဗျားသိမှာ မဟုတ်ဘူး’

သွေးကြောပေါ်မှ ခွဲထားသည့်အရေပြားကို ထိပ်စဖြင့်
ကပ်ရင်း မိုက်ကပြောလိုက်၏။

‘ကျွန်မမျက်နှာက မျက်နှာတည့်တည့်ပေါ်ကို ဆင်နင်း
ခံထားရသလို ခံစားနေရတယ်ရှင်’

‘ဒါးလက်စ်လေဆိပ်ကြမ်းပြင်ပေါ်ကို ခင်ဗျားကျသွား
တော့ ဆင်နင်းခံရတဲ့ အဖြစ်မျိုးနဲ့ ခင်ဗျား ကြုံခဲ့ရတယ်
လေ’

သူက သူ့နာပြုဆရာမဘက်လှည့်ကာ....

‘ကျေးဇူးပဲ မီးစစ်ထရာဘို၊ ကျွန်တော် မီးစစ်ဘက်နဲ့ခဏ
တစ်ဖြုတ် စကားပြောနေလိုက်ဦးမယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား
ကို ဒီမှာဆွဲထားပြီး ဒုက္ခပေး မနေတော့ပါဘူး’

သူ့နာပြုဆရာမက သွေးတိတ် ကိရိယာများ ထည့်ထား
သည့် လင်ပန်းနှင့် လျှပ်စီးပိုက်ကိုယူပြီး အခန်းပြင်သို့ ထွက်
သွားသည်။ မိုက်က ကုလားထိုင်တစ်လုံးဆွဲယူပြီး ဂျက်နက်
ဘတ်၏ ခုတင်နံဘေးတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ ပြီးတော့ ခုတင်
အတင် အနှိမ် ပြုလုပ်သည့် ခလုတ်ကိုကိုင်သည်။

‘ခေါင်းနည်းနည်းထောင်နေရင် စကားပြောရတာပိုပြီး
လွယ်လိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားသက်တောင့်သက်သာ အနေအထား
ကို ရရင်ပြောလေ’

မိုက်က ခုတင်ခေါင်းရင်းပိုင်းကို မြှင့်တင်သည်။ ခုတင်
ခေါင်းရင်းပိုင်းသည် လေးဆယ့်ငါးဒီဂရီလောက် ထောင်
သွားသည်။ ထိုအခိုက်တွင် ထိတ်လန့်တကြား ညည်းတွား
လိုက်သည့် ဂျက်နက်၏ အသံကို ကြားရသည်။ မိုက်က
ခလုတ်ကို ကြည့်နေရာမှ ခေါင်းမေ့ကြည့်လိုက်၏။

ခုတင် ခေါင်းရင်းပိုင်းမှာ မြင်တက်လာသဖြင့် ခုတင်
နံဘေးရှိ စားပွဲပုဂံကလေးပေါ်မှ မှန်ကလေးကို ကောင်း
ကောင်း မြင်ရသည့် အနေအထားသို့ ရောက်သွားသည်။

မုန့်ကလေးမှာ အမိုးသမီးလူနာများအလှပြင်လျှင် ကြည့်ဖို့
လို့မဟုတ် အမိုးသားလူနာများ မုတ်ဆိတ်ရိပ်လျှင် ကြည့်ဖို့
အသင့် ထားပေးခြင်းဖြစ်၏။

‘အဲ့ဒါ ကျွန်မ မျက်နှာလားဟင်၊ ဒါမဟုတ် ကျွန်မ
မျက်နှာကော ကျန်သေးရဲ့လား’

မိန်းကလေးက ငိုညည်းလိုက်၏။

‘ခင်ဗျားမျက်နှာ အစိတ်အပိုင်းအားလုံး သူ့နေရာနဲ့သူ
ရှိတယ်’

မိုက်က မိန်းကလေး ငို၍ သက်ဆောင်သက်သာချီးအောင်
ခြေတံကောက်ကွေး အောက်တွင် စောင့်ခူပေးရင်း အား
ပေး စကား ပြောလိုက်၏။

‘ခင်ဗျားအရေပြားကဲ့သွားတာတောင် နည်းနည်းလေး
ရယ်ဗျ’

မိန်းကလေး၏ ညာဘက်မျက်လုံးထောင့်မှ ပတ်တီးနေရာ
ကို လက်ဖြင့် တို့ထိလိုက်၏။

‘ဟဲ့...ဒဲ့ဒီဒီမာကို ကျွန်တော် ကုသပြီးတဲ့အခါမှာ အဲ့ဒီ
နေရာမှာ ဒဏ်ရာရခဲ့တယ်ဆိုတာတောင် ခင်ဗျားသိမှာမဟုတ်
တော့ဘူး’

‘ရှင်ကဘာလဲ...မှော်ဆရာလား’

‘ရုပ်အလှပြင် ခွဲစိတ်ကု ဆရာဝန်တစ်ယောက်ပါ၊ ဒါပေ
မယ် ကျွန်တော်တို့လဲ မှော်ဆရာရဲ့ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာမှုမျိုး
လို့အပ်တယ်ဗျ၊ ခင်ဗျာ့ကိစ္စမှာတော့ အရှင်တုန်းက ခင်ဗျာ့

မျက်နှာအတိုင်း ပြန်ဖြစ်စေရမယ်လို့ ကျွန်တော် ကတိပေး
နိုင်ပါတယ်’

‘ကျွန်မကို ချောပါတယ် လှပါတယ်လို့ ဟိုတုန်းကတည်း
က ဘယ်သူကမှ ပြောခဲ့ဖူးတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီကြားထဲ
ခုတော့...’

သူ့အသံ ဆိုနစ်ပြီး မျက်နှာကို တစ်ဖက်သို့လှည့်သွား
သည်။

‘အနေအထားက ခုခင်ဗျား မြင်ရတဲ့ အနေအထား
နီးပါးလောက်ကောင် ဆိုးမှာမဟုတ်ပါဘူး’

ပိုက်က အားပေးစကားပြောရင်း ကြည့်မှန်လေးကိုကြည့်
လို့မရအောင် အပုံးအုပ်ပစ်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားထက် ပိုပြီး ဒဏ်ရာပြင်းထန်တဲ့ မျက်နှာတွေ
အများကြီးကို ကျွန်တော် ပြန်ပြီး ပြုပြင်ပေးခဲ့ဖူးသားပါ
ဗျာ’

‘ဒါပေမယ့် ရှင်အနေနဲ့ အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ခွဲစိတ်
ပစ်ရမယ် မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ အမှာရွယ်တွေ ကျန်နေ
တော့မှာပေါ့’

‘အဒီနေရာမှာ ခင်ဗျား ကံကောင်းတာပေါ့၊ အလုပ်
အားလုံးနီးပါးကို ခင်ဗျာ့ပါးစပ်ထဲကနေပြီး တစ်ခါတည်း
လုပ်လို့ရတယ်ဗျ’

မိန်းကလေး၏ မျက်ဝန်းထဲမှ မျက်ရည်များကို တို့ပစ်ဖို့
အားပဲ့ပုကလေးပေါ်ရှိ ဘူးတစ်ဘူးထဲမှ စက္ကူတို့ပစ်ပင်
ခပ်စကို ယူပြီးပေးလိုက်၏။

ရှင် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တစ်ခါတည်းလုပ်နိုင်မှာလဲ
'အဓိကအလုပ်က ခင်ဗျားရဲ့ ပါးရိုးနှစ်ဖက်ကို ပြန်ပြီး
မြှင့်တင်ဖို့ပါပဲ။ ပါးရိုးနှစ်ဖက်ညီအောင်နဲ့ ပုံစံတကျ ဖြစ်
အောင် တစ်ခါတည်း တစ်ချိန်တည်းလုပ်ရမယ်ဗျာ။ နောက်
ပြီး ခင်ဗျားရဲ့တင်ပါးရိုးထိပ်ပိုင်းက အရိုးသေးသေးလေး
တစ်စကိုလဲ ဖဲ့ယူရလိမ့်မယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားအတွက် နှာခေါင်းရိုး
အသစ်လုပ်ပေးဖို့လေ'

'ကျွန်မနှာခေါင်းမှာ အရင်က ခုံးခုံးကလေး ဖုနေတာ
ရှိတယ်။ ဆယ်နှစ်သမီးတုန်းက ဘေ့စ်ဘောကစားရင်း နှာ
ခေါင်းရိုး ကျိုးသွားတာလေ'

'ခင်ဗျားက အဲဒီခုံးခုံး ဖုဖုကလေးကို ဆက်ရှိနေစေချင်
လို့လား'

'တင်အင်း'

'ဒါဆို ကျွန်တော့ပြုပြင်ပြီးချိန်မှာ အဲဒီအဖုရှိမနေစေရ
ဘူး။ အဲ...ခင်ဗျာ့မေးရိုးတွေကိုတော့ ခဏလောက် ဝါယာ
နဲ့ တွဲထားရလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါကျ ခုပြောနေသလို ပြောရ
တာ လွယ်ချင်မှလွယ်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် အသံ ကြည်ချင်မှ
ကြည်မယ်'

'စကားပြောရတာ ကျွန်မပြောနေတာ မဟုတ်သလိုဘဲ
လည်ချောင်းထဲက လေ လုံလုံလောက်လောက် မထွက်
သလိုပဲ'

'လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးဆယ်ခြောက်နာရီလုံးလုံး ခင်ဗျားအသက်
ရှူနေတာ ခင်ဗျားရဲ့ အသက်ရှူလေမြှန်ထဲကို ထည့်ထားတဲ့

ပိုက်ကလေးကတစ်ဆင့် ရှူနေတာ။ အဲဒီပိုက်ကလေး ရှိနေ
သမျှကာလပတ်လုံး အဆုတ်ကထုတ်လိုက်တဲ့ခလတချို့ တစ်
ဝက်ဟာ လည်ချောင်းထဲက အသံကြီးတွေအောက်ကိုရောက်
ကုန်တယ်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ပိုက်ပါးခေါက်စကလေး တစ်ခု
လောက် ခုပေးလိုက်ရင် အသံပိုပြီး ကျယ်လာလိမ့်မယ်'

မိုက်က ပိတ်ခေါက်စကလေးတစ်ခုကို လေမြှန်မိုက် အဝ
ပေါ်တွင် တင်ပေးလိုက်၏။ ထိုအခါ မိန်းကလေး၏ အသံ
သည် ချက်ချင်းပင် ပိုကျယ်ပြီး ပိုကြည်လင်လာသည်။

'ကြည့်ရတာ ရှင်ဟာ ကျွန်မရဲ့အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင်
ဖြစ်နေပြီထင်ပါရဲ့ ဒေါက်တာ'

'ကန်း၊ မိုက်ကယ်ကန်းပါ'

'ကျွန်မ ကျေးဇူးတင် ဝမ်းမြောက်ရမယ် ထင်ပါတယ်
ဒေါက်တာကန်း၊ ဒါပေမယ့် ဟိုမှန်လေးထဲ ကြည့်လိုက်မိ
တော့ ...

သူ့အသံနစ်သွားသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်
သွားသည်။

'ကျွန်မမျက်နှာ အရင်ကအတိုင်း ပြန်ဖြစ်လာမယ်ဆိုတာ
ကို ကျွန်မခုထိ မယုံနိုင်သေးဘူး ဖြစ်နေတယ်'

'ခင်ဗျား တခြားတစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ရုပ်ချင်းဆင်နေ
တယ်ဆိုရင်လဲ ခင်ဗျားကို မျက်နှာအသစ် တစ်ခု ရအောင်
ကျွန်တော်လုပ်ပေးနိုင်တယ်နော်။ အဲဒီလို အလှပြင်ခွဲစိတ်
ကုသမှုတွေကို ကျွန်တော်တို့ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ လုပ်နေကြတာ
ပါ...'

‘ဖြစ်ရပ်တစ်ခုလုံးကတော့ တော်တော် ကိုးရိုးကားဆူး နိုင်တာပဲနော်၊ လင်းတောင်မင်းက ကျွန်မမပါရင် ဝါ ရှင်တန်ကို မလာဘူးဆိုလို့ အက်ဖ်ဘီအိုင်က ကျွန်မကို လာ ခေါ်တော့ ကျွန်မအိမ်မှာ အိပ်ပျော်နေပြီ၊ ဟော...ခုတော့ ကြည့်ပါဦး၊ ကျွန်မမျက်နှာတစ်ခုလုံး ခုတ်လို့ ပြတ်လို့’

‘အဲဒါတောင် ခပ်ပျားကံကောင်းခဲ့ပါတယ်၊ ဒါးလက်စိ လေဆိပ် ပင်မ အဆောက်အဦးကြီးက မုန်ချုပ်ကြီးတွေကို လေယာဉ်ခေါင်းနှဲ့ဝင်တိုက်မိပြီး စက္ကန့်ပိုင်း အတွင်းမှာပဲ လေယာဉ်စက်ခန်းနဲ့ ရွှေခြမ်းတစ်ခြမ်းလုံး မီးဟုန်းဟုန်း ထတောက်တာမျှ’

‘အိပ်မက်တစ်ခုလိုပဲ၊ နှလုံးသွေးပျက်စရာ ကောင်းတဲ့ အိပ်မက်တစ်ခုလိုပဲ၊ အဲဒါတွေဖြစ်တာ ရုပ်မြင်လိုက်ရ လား’

ဂျက်နက်က အံ့သြတွေ့ဝေစွာ ပြော၏။

‘တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းတော့ မြင်လိုက်ရတယ်၊ မာနုမနက်က ကျွန်တော်က ဒါးလက်စိ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလေဆိပ်နဲ့ သိပ် မဝေးလှတဲ့ လမ်းမကြီးပေါ်မှာ ရှိနေတယ်လေ’

‘ကျွန်မ အဲဒီလောက် အကြာကြီး သတိမေ့နေတယ်၊ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါပျား၊ ကျွန်တော်တို့ ခဏဘစ်ဖြုတ်တော့ ထပ် လိုက်ကြသေး၊ ခပ်ပျား အယ်တော့မှ ပြန်ပြီးသတိလည်လာ မှာ မဟုတ်တော့ဘူးလို့’

‘အဲဒီလို သတိလည်မလာပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းမိမတတ် တဲ့...’

‘အစစအရာရာ အဆင်ချော သွားမှာပါ၊ ကျွန်တော် အာမခံတယ်ဗျာ၊ ဟုတ်ပြီလား’

မိန်းကလေးက မိုက်အား ခဏကြာမျှ အကဲခတ်လျက် ကြည့်နေ၏။ ပြီးမှ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ကောင်းပါပြီလေ၊ ကျွန်မမှာ ထခြားရွေးစရာလမ်းလဲ သိပ်မရှိပါဘူး’

‘ကျွန်တော်ပြောသလိုပေါ့၊ ကျွန်တော်က ဒါးလက်စိကို အလာမှာ အဲဒီ (၇၂၇) လေယာဉ်ကြီး အရေးပေါ် ဆင်း လာတာကို မြင်ရတာမျှ၊ ခပ်ပျား အဲဒီအကြောင်း ပြောချင် ရဲ့လား၊ အာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ခပ်ပျားမှာ ဦးနှောက်ထိ ခိုက်မှု မြင်းမြင်းထန်ထန် ဖြစ်သွားတယ်လေ’

‘ပြောချင်ပါတယ်၊ ရှင် အချိန်ရရင်ပေါ့၊ ကျွန်မသိသင့် သိထိုက်တာတွေ အများကြီး ရှိနေတယ်မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပြီ...ဆက်လုပ်၊ ဒါပေမယ့် ခပ်ပျား ငြီးငွေ့လာ မယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ခေါင်းကိုက်လာတယ်ဆိုရင်တော့ ဆက် မပြောနဲ့တော့’

‘ကျွန်မကတိပေးပါတယ်၊ အက်ဖ်ဘီအိုင်က လင်းတောင် မင်းကို ဝါရှင်တန်ကိုခေါ်လာဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့ ကျွန်မ ကို ညှဉ်းသန်းခေါ်လောက်ကြီးမှာ အိပ်ရာထဲကနေ ခေါ် ထုတ်သွားကြတာရှင်၊ ကျွန်မမှာ အန်ကယ်ဂျော့ဆီ ကမန်း ကတန်း လှမ်းပြီးဖုန်းဆက်၊ အဝတ်အစားအိတ်ထဲကိုအဝတ်

အထည်ကလေး ပစ်ထည့်ရုံပဲ အချိန်ရတယ်၊ ပြီးမှ လင်း
တောင်ကို ဖမ်းထားတဲ့ အကျဉ်းထောင်ကို သွားရတာ၊
နောက်ပြီး အဲဒီအကျဉ်းထောင်ကနေ လေယာဉ်ဆီကို တိုက်
ရိုက် လိုက်ပို့ပေးတာပဲ’

‘အဲဒီလောက်အထိတော့ မစ္စတာဝေတန်းဖီးက ပြောပြ
ထားတယ်ဗျ၊ သူ့ခမျာ ခင်ဗျားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အရမ်း
သောကရောက်နေရှာတာ၊ ခင်ဗျား ခုလိုသတိရနေပြီဆိုတာ
သိရရင် သူ အရမ်းဝမ်းသာမှာပဲ၊ ကျွန်တော် ခိုဆေးရုံက
နေ ပြန်သွားရင် သူ့ ဆီဖုန်းဆက်လိုက်မ ဦးမယ်၊ ကဲ...ဆက်
ပြောပါဦး’

‘လေယာဉ်မယ်က မနက်စာလာပို့ချိန်မှာ ကျွန်မက သူ့တို့
မနက်စောစော ခရီးစဉ်တွေမှာ ပထမတန်းခရီးသည်တွေကို
တိုက်လေ့ရှိတဲ့ ရှန်ပီနီ နှစ်ခွက်တောင် သောက်ပြီးနေပြီရှင်၊
ဒီတော့ ကျန်တဲ့ခရီးစဉ်တစ်လျှောက်လုံး ကျွန်မ အိပ်ပျော်
လာပုံရတယ်၊ ကျွန်မတို့ လေယာဉ်ဆင်းမယ်လုပ်တော့ လေ
ယာဉ်ဘီးတွေ ချလို့မရဘူး၊ ဒါပေမယ့် တွဲဖက်လေယာဉ်မှူး
ကိုယ်တိုင်သွားပြီး လက်နဲ့တွန်းချနေတဲ့ အကြောင်း လေ
ယာဉ်မှူးက ခရီးသည်တွေကို သတိပေးသံ ကြားလိုက်ရ
တယ်၊ အဲဒီတော့ ဘာကြောင့်မှန်းမသိဘူး၊ လင်းတောင်
မင်းဟာ ကြောက်လန့်တကြား ဖြစ်သွားတယ်၊ ဒါနဲ့ ကျွန်မ
က ကျွန်မရဲ့ ထိုင်ခုံခါးပတ်ကိုဖြုတ်ပြီး သူ့ကို အားပေး
စကားလှမ်းပြောတယ်’

‘အင်း...အဲဒီလို စည်းကမ်းဖောက်လိုက်တာဟာ ခင်ဗျာ
အသက်ကို ကယ်လိုက်တာပဲ၊ လေယာဉ်ခေါင်းပိုင်းကို မီး
စွဲမလောင်မီ လွင့်စဉ်ကျလာတဲ့ ခရီးသည်ဆိုလို့ ခင်ဗျား
တစ်ယောက်ပဲရှိတာ’

‘အဲဒီနောက် ပေါက်ကွဲမှုဖြစ်တာပဲ၊ ပြီးတော့ လေယာဉ်
ဘီးတွေနဲ့ လေယာဉ်ပြေးလမ်း ထိတာကို သိလိုက်ဗယ်၊
ဒီတော့မှ တွဲဖက်လေယာဉ်မှူးက ဘီးတွေကို ချလိုက်နိုင်ပြီ
ဆိုတာသိပြီး သက်သာရာရသွားတယ်လေ’

‘သူ့ ခမျာ ဘီးတွေချရင်း အသက်ဆုံးသွားရှာတယ်’

‘အဲဒီနောက် လေယာဉ်မှူးက ပြောတယ်၊ လေယာဉ်ကို
ရပ်လို့မရတော့ဘူးတဲ့၊ တစ်ခုခုကို ဝင်တိုက်မိတော့မယ်တဲ့
လေယာဉ်မယ်ကလေးက ခရီးသည်တိုင်း ခေါင်းငုံ့နေဖို့
ခေါင်းဆုံးပင်မှာ မှောက်နေဖို့ ခေါင်းဆုံးတွေထုတ်ပေး
အလုပ်ရှုပ်နေတယ်၊ လင်းကတော့ လေယာဉ် တိုက်မိရ
ကျန်မတို့ အားလုံး မီးလောင်ပြီး သေတော့မှာပဲ ဆို
အကြောင်း သံကုန်ဟစ်ပြီး အော်နေတယ်၊ ကျွန်မက သူ့
မစိုးရိမ်ဖို့အားပေးတယ်၊ သူ ခုလိုလိုက်လာဖို့ ဖျောင်းဖျ
တာ ကျွန်မလေ’

‘ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက် အရမ်း ရင်းနှီးသွားတယ်၊
ခင်ဗျာဦးလေးက ပြောတယ်’

‘တခြားလူတွေဆို ရင်းနှီးဖို့မပြောနဲ့၊ သူ့ အနားတေး
ကပ်ခွင့်ရတာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့နဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်မမှာတာ
ရှိတယ်လို့ ကျွန်မ ခံစားရတယ်လေ၊ ဒါပေမယ့် သူ

မီးလောင်ခံရမှာကို သိပ်ကြောက်ပြီး သွေးရှူးသွေးတန်း အော်ဟစ်....

ဟုတ်တယ်၊ ကြားလိုက်ရတယ်၊ ကျွန်တော်က လေယာဉ် များနဲ့ ဒါးလက်စံ လေကြောင်းထိန်း ဖျော်စင်တို့ စကား ပြောနေတာကို စက်ပေါ်မှာနားထောင်နေရင်း သူ့အသံ ကိုပါ ကြားလိုက်ရတာ

အိုး...နည်းသွေးပျက်ချင်စရာကြီးပါရှင်၊ အဲဒီနောက် လေဆိပ် အဆောက်အဦးကြီးက ကျွန်မတို့ဆီ ပြေးလာနေ လိုက်တာ ကျည့်ဆန်စုထားကြီး ကျနေတာပဲ၊ အဲဒီနောက် တော့ ကျွန်မလဲ ဘာမှမသိတော့ဘူး

တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် လေယာဉ်စက်ခန်းတံခါး ပွင့်သွား တာ သေချာတယ်၊ အဲဒီနောက် မှန်တွေကိုပြီး အပေါက်ဖြစ် သွားတဲ့အထဲကနေ ခင်ဗျား လွင့်စဉ်ထွက်လာတာပဲ၊ လေ ဆိပ် အဆောက်အဦးရဲ့ ကြမ်းပြင်ပေါ်ကိုမျက်နှာနဲ့ကျတာ။

လေယာဉ်ကြီး ထိုးဆင်းသွားတာမြင်ရတာနဲ့ကျွန်တော် လဲ လေဆိပ်ကို အပြန်ဆုံးထောက်အောင် သွားတာပဲ၊ ပစ်မ အဆောက်အဦးထဲကို ကျွန်တော် ရောက်တော့ ကြမ်းပြင် ပေါ်မှာ ခင်ဗျားနဲ့ တော်လှိုင်းဆိုတဲ့ ကော်ပီလေးကိုတွေ့ ရတယ်၊ အဆောက်အဦးနံရံမှာ တစ်နေထဲ လေယာဉ်ကြီးထဲ က သူ့ကိုယ်ခန္ဓာကို မီးသတ်ဆေးတွေကဆွဲထုတ်လာတာ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီကတည်းက သူသေနေပါပြီ။

ခင်ဗျားကိုစစ်ဆေးကြည့်တော့ အသက်လဲ မရှိဘူး၊ နှလုံးလဲ မခုန်တော့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဘာကြောင့်မှန်း မသိ

ဘူး၊ အသက်ရှင်နိုင်သေးတယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားအဆုတ်ထဲကိုလေသွင်းလို့ရအောင် လေပြန်အတူတပ် ပေးလိုက်တယ်၊ ကံကောင်းချင်တော့ စစ်တပ် အထူး ကယ် ဆယ်ရေး တပ်ဖွဲ့က အသက်ရှူစက်တွေ၊ နှလုံးခုန်စက်တွေနဲ့ ရောက်လာကြတယ်၊ အဲဒီမှာ ခင်ဗျားကို နှလုံးခုန်စက်ကော် အသက်ရှူစက်ပါ တပ်ပေးပြီး တက္ကသိုလ်ဆေးရုံကို ခင်ဗျား နဲ့ အတူ ကျွန်တော်ပါတစ်ခါတည်း လိုက်လာတာပဲ

လင်းတော်လှမ်းက ဘယ်ပုံဘယ်နည်းနဲ့ သေသွားရ တာလဲ

မီးလောင်လို့ပေါ့၊ ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်ဆီကို ကျွန် တော် ရောက်တော့ သူ့ကို ကယ်နိုင်စရာလမ်း မရှိတော့ဘူး၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားကိုပဲ အာရုံစိုက်ပြီး တုခဲရတာပေါ့

ဪ...လင်း...လင်း... သနားပါတယ်၊ ပြစ်မှုပေါ့ အောင် ရုံးတော့မှာ အထူးနားခံပြီး တခြားလူတွေရဲ့နာမည် ကို ဖော်ထုတ်အစစ်ခံဖို့၊ ကိုယ့်ဘဝကိုကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပြစ်အောင် ပြုပြင်ဖို့...သူ့ကို ကျွန်မပဲ နားချခဲ့တာ

အဲဒီလူတွေရဲ့ နာမည်တွေကို ခင်ဗျားသိလား

ဟင်အင်း...သူက မပြောဘူး၊ ကျွန်မကလဲ မသိချင်ပါ ဘူး၊ အဲဒီသတင်းမျိုးသိထားရင် ချီကာဂိုမှာနေရတာ စိတ် မချရဘူးရှင်

တကယ်လို့ အက်ဖ်ဘီဆိုင်းရဲ့ အစီအစဉ်က အောင်မြင်မှု ရှိလို့ ဟိုလူ ဖမ်း၊ သည်လူ ဖမ်းဆိုရင် ဝါရှင်တန်မှာလည်း နေထိုင်ချရမိဘူးဟု ခိုက် တွေး၏။ သို့သော် သူ့ စိုးရိမ်မှုကို

အသံထွက်၍တော့ မပြော။ ဂျက်နိုက်ဘတ်မှာ သူ့အသက် အန္တရာယ်ကိစ္စကို စိုးရိမ်သောကဏ္ဍေကစရာမလိုဘဲနှင့်ပင်စိတ် ညစ်စရာတွေ တစ်ပျံကြီး ရှိနေသည် မဟုတ်လား။

‘အဲ့ဒါကတော့ ကံကြမ္မာရဲ့ ပြက်ရယ်ပြုမှု တစ်မျိုးလို့ ခေါ်ရတော့မှာပဲ။ ဒါမှမဟုတ် ခက်ထန်မာကျောတဲ့ တရား စီရင်မှုတစ်မျိုးလို့ ခေါ်ရလိမ့်မယ်။ သူ့ဟာ ပထမ အနေ အထား အတိုင်းဆိုရင် တစ်သက်တစ်ကျွန်း ထောင်ကျမယ်။ ဒီထက်ဆိုးရင် သေဒဏ်ကျခံရမယ်။ အဲ့ဒါကို ပြစ်ဒဏ်လျော့ ပါစေတော့ ဆိုပြီး အစိုးရဆီမှာ ဖော်ကောင်လုပ်မယ့် လမ်း ကြောင်းကို ရွေးခဲ့တယ်။ အဲ့ဒီလိုရွေးပြီးကာမှ ဝါရှင်တန်ကို အလာမှာ လေယာဉ်ပျက်ကျရတယ်လို့ ရှင်’

‘အဲ့ဒါ လေယာဉ် ပျက်ကျရုံသက်သက် မဟုတ်ဘူး။ တစ်ယောက်ယောက်က ဗူးကို စနစ်တကျ တပ်ဆင်ထား တာ။ ဒါမှ လေယာဉ်ဘီးတွေချတဲ့အခါ စနက်တံကို ဖြုတ် ပြီးသား ဖြစ်နေအောင် စီမံထားတာ။ အစီအစဉ်ကလေးဆိပ် နားကို လေယာဉ်ချဦးကပ်လာပြီး လေယာဉ်ဘီးတွေချလိုက် တာနဲ့ လေထဲမှာ ပေါက်ကွဲပျက်စီးဖို့ စီစဉ်ထားတာ’

‘လေယာဉ်ပေါ်မှာပါလာတဲ့လူတွေ အကျန်လုံး...အထူး သဖြင့် ကျွန်ုပ် သေအောင်ပေါ့လေ။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့သူတို့ ထင်ကောင်း ထင်နေလိမ့်မယ်။ ချီကာဂိုဗူးဖောက်ခွဲမှုတွေမှာ ပါဝင်ပတ်သက်နေတဲ့ လူတွေအကြောင်း လင်းတော့လ်မင်း က ကျွန်မကို ပြောပြထားပြီလို့’

‘အက်မ်ဘီအိုင်ကလဲ အဲ့ဒီအတိုင်းပဲ သုံးသပ်တယ်။ ဒီ အခန်းဟာ နှစ်ဆယ်လေးနာရီပတ်လုံး အစောင့်ချထားတဲ့ အခန်းပဲ’

မိန်းကလေးသည် ကြက်သီးဖြန်းဖြန်း ထသွားသည်။

‘ပြဿနာတွေ ရှုပ်ထွေးကုန်တော့တာပဲ’

‘ခင်ဗျားဟာ အသက်ရှိနေတယ်။ နောက်ပြီးခင်ဗျားဆန္ဒ ရှိမယ်ဆိုရင် ဟိုအရင်တုန်းကထက် အများကြီးမိုပြီးချောလှ လာနိုင်တယ်ဗျ’

‘နေပါဦး၊ ရှင်က ဘယ်သူလဲ၊ မဟာထန်ခိုးရှင်ဆရာဝန် လား’

မိုက်က ရယ်မောလိုက်၏။

‘အဲ့ဒီလောက်ကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်အထူး ကျွမ်းကျင်တဲ့ ပညာရပ်က ရုပ်အလှပြုပြင်မှုနဲ့ ပြန်လည်တည် ဆောက်ခြင်း ဆိုင်ရာ ခွဲစိတ်ကုသမှု ပညာရပ်ပဲ။ ဒီတော့ ခင်ဗျားမျက်နှာ သစ်သစ်လွင်လွင် လှလှပပလေး ဖြစ်လာ အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိတယ်။ အဲ... ခင်ဗျားက လုပ်စေချင်တဲ့ဆန္ဒ ရှိရင်ပေါ့လေ’

‘ကျွန်မကို စောင့်ရှောက်ဖို့ ဦးလေးလျော့က ရှင်ကိုခွင့် ပေးထားပြီလား’

‘ဟုတ်ကဲ့...ခင်ဗျား သတိ ရလာတဲ့အခါ ခင်ဗျားရဲ့ သဘောတူ ခွင့်ပြုချက်ရပြီးမှဆိုတဲ့ ခြင်းချက်နဲ့ပေါ့’

‘ဒီကိစ္စကြီးကို မြန်မြန်ပြီးစေချင်ပြီရှင်၊ ဒီတော့ ရှင် ဘယ် တော့ စပြီးလုပ်မလဲ’

‘ကံ့ကောင်းလို့ မြန်လှရင် သန်တက်ခါပေါ့၊ ခုချိန်ထိ ခင်ဗျားကို ယာယီခတ်မှန်တွေပဲ ရိုက်ရသေးတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားကို နေရာရွှေ့ရပြောင်းခဲ့မှာစိုးလို့၊ ဒါပေမယ့် နက်ဖြန်မနက်မှာ တွဲကျသေချာတဲ့ ခတ်မှန်အဖြေတွေ လိုချင်သေးတယ်၊ မဲ့ဒီလောက်ထိ သည်းခံနိုင်ရဲ့လား’

‘ကျွန်မ လုပ်ရမယ့် ကိစ္စကို ကျွန်မလုပ်မှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် လောလောဆယ် မြင်ရတဲ့ ကျွန်မမျက်နှာ အနေအထားအရ တော့ရှင်...ဘယ်လို အဖြေထွက်လာမယ် ဆိုတာ မတွေ့စုံလောက်အောင်ပဲ’

‘ကျွန်တော်တို့ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်တွေဟာ လူနာရဲ့မျက်နှာတစ်ခုလုံးကို ခွဲစိတ်ပြုပြင်ဖို့အခွင့်အရေး သိပ်မရကြပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားကို အစအဆုံးပုံသွင်းပြုပြင်ပြီး ရင်ပေါ်ထွက်လာမယ့် မျက်နှာသွင်ပြင်ကို ကျွန်တော်နမူနာပုံသွင်းထားတယ်...အနက်ဆုံးမျက်စိနှစ်လုံးနဲ့ပေါ့ဗျာ၊ ဒါ့ဒီပုံစံကို မြင်ရရင် ခင်ဗျားသဘောကျသွားမှာ သေချာပါတယ်’

* * *

မိုက်က ရှေ့စတန်းဖီးထံ တယ်လီဖုန်းဆက်သည်။ သူ့တူမ သတိပြန်လည်လာပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့်စဉ်းစားတွေးခေါ်နိုင်စွမ်းလည်း ရှိနေပုံရကြောင်း သတင်းပေးသည်။ မိုက်အိမ်ထုတ်ခါနီးမှာ ညဉ့်သန်းခေါင်ရှိနေပြီဖြစ်၏။

နမူနာ မျက်နှာပုံစံသွန်းထုမှုမှာ ညဦးပိုင်းကပင် ပြီးစီးသွားပြီ။ ဂျက်နက်အားခွဲစိတ်ခုံပေါ်တွင်တင်ပြီး ခွဲစိတ်ကုသသောအခါ သူ့ယခု သွန်းထုထားသည့် မျက်နှာပုံစံအတိုင်း ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဆိုသည်ကို စိတ်ချယုံကြည်သည်။ သည်တော့ ခွဲစိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာဖြင့် အိပ်ပျော်သွားသည်။

သူ့ အတွက်ပြဿနာပေါ်နေသည့် မျက်နှာအစိတ်အပိုင်းမှာ တစ်ခုပဲရှိသည်။ ယင်းအစိတ်အပိုင်းကား ပါးစပ်။ သို့မဟုတ် နှုတ်ခမ်းများ။ သည်နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို ရုပ်စာမျက်နှာတွင် ပုံသွန်းရာ၌ မိုက်၏ဆန္ဒအတိုင်းဖြစ်မလာ။ သူ၏ဆင်ခြင်ထုတ်ဖော်ဆန်းကျင်သော အာရုံစစ်စစ်ခုခုက သူ၏ညာဘက်လက်မှ ကြွက်သားများကို အတင်းခိုင်းစေနေသည် သို့ ရှိ၏။ ၎င်းအာရုံ၏ခိုင်းစေချက်မှာ ဂျက်နက်ဘတ်၏ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို မထိတရီကွေးညွတ်နေသော နှုတ်ခမ်းများ ဖြစ်လာဖို့ဖြစ်၏။ ဂျက်နက်ဘတ်၏နှုတ်ခမ်းများသည် လက်ရှိအခြေအနေတွင် ယောင်ကိုင်းနေ၏။ ပုံပျက်ပန်းပျက်ဖြစ်နေ၏။ သို့တိုင် မထိတရီနှုတ်ခမ်းမျိုးမဟုတ်။

သို့ဖြင့် မိုက်က သည်နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ပြုပြင်ပုံသွင်းသည်။ နောက်ဆုံး စိတ်ကျေနပ်ပြီဆိုမှ အထင်ကိုရပ်လိုက်၏။ ခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုပြုလုပ်ပြီး ဒဏ်ရာ

များ ပျောက်ကင်းချိန်တွင် ဂျက်နက်ဘတ် သည် မဟာအာဇာ
မိုင်းရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မည်။

သို့တိုင်....

အိပ်ရာမဝင်မီ မျက်နှာနမူနာပုံစံကို နောက်ဆုံးအကြိမ်
အဖြစ် ကြည့်လိုက်၏။ ထိုအခါ မိုက်၏ရင်ထဲတွင် မအိမလည်
ကြီးဖြစ်နေမိ၏။ ဘာကြောင့် မအိမလည်ဖြစ်မိမှန်းလည်း
မသိ။ တစ်ခုခုတော့တစ်ခုခုပဲ။ သူ့ ရုပ်တူသည် သူ့မကြာမီ
ကလေးကမူ မြင့်ပွားတွေ့ဖူးထားသူဘဝဦးဦးနှင့် ဆင်ဆင်တူ
နေသည်။ ထိုသူမှာ ဂျက်နက်ဘတ်မဟုတ်။ တစ်ဦးဦး၊ တစ်
ယောက်ယောက်။ သို့သော် ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါရယ်လို့တော့
မိုက် အတိအကျမပြောတတ်။

ဘတ်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးရွဲ့ မျက်နှာအတွင်းပိုင်းက တော်
တော် ကိုကြေမှုပျက်စီးသွားတာပါကလား မိုက်’
နောက်နေ့နံနက်တွင် ဓာတ်မှန်ဌာနသို့ မိုက် ရောက်လာ
သောအခါ မိုက်၏မိတ်ဆွေဟောင်းလည်းဖြစ် ရွန်ဂျင် ရောင်
ခြည်သုံး ဓာတ်မှန်ဌာနမှူးလည်း ဖြစ်သည့် ဒေါက်တာ
သောင်းခိုက်က သတင်းပေးသည်။
‘ကျုပ်ကတော့ အံ့ဩ တွေဝေနေတယ်ဗျါ။ ခင်ဗျား
တောင် သူ့ကို မဲခွဲရန်မျက်နှာကြီးကလွဲပြီး ဘာလုပ်ပေးနိုင်
မှာလဲလို့’
‘မဲခွဲရန်မျက်နှာ’ ဆိုသည်မှာ မွေးကသည်းက ပုံပျက်
ပန်းပျက် ဖြစ်လာသည့် မျက်နှာမျိုးကို တစ်စားခေါ်ဝေါ်
ခြင်း ဖြစ်၏။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း မျက်နှာတွင် ဒဏ်ရာ

သည်ကို ကနဦးကတည်းက ကျွမ်းကျွမ်း ကျွမ်းကျင် ခဲ့စိတ်
ကသမ္မ မခံရသဖြင့် ပုံပျက်ပန်းပျက် ဖြစ်နေသည့် မျက်နှာ
မျိုးကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်၏။

‘သူ့နှာခေါင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေ ကြေမှု
ကုန်တယ်’

ဒေါက်တာ သောင်းခိုက်က သည်နေ့မနက်မှ ရိုက်ယူ
ထားသည့် ဓာတ်မှန်ပြားတွေကို အောက်မှ အလင်းရောင်
ထိုးထားသည့် မှန်သေတ္တာပေါ်တွင် တင်ရင်း ဆက်ပြော
နေ၏။

‘သူ့မေးစေ့ အပေါ်ခြမ်းလဲ ကျိုးမဲ့ကုန်တယ်၊ ပါးရိုး
ဆီရင် လေးနေရာတောင် ကျိုးသွားတယ်၊ သော်ပါးသေး
ရွဲ့...အနေအထားတွေ ရှေ့စောင်းမကုန်လို့’

‘သူ စကား ပြောတော့ ပီပီသသ ပြောနိုင် ကတည်းက
အရိုးတွေ ရွဲ့စောင်းမကုန်ဘူးဆိုတာတော့ ကျွန်တော် မှန်း
မိတယ်ဗျ’

ဟု ခိုက်က ဓာတ်မှန်ပြားတွေကို စေ့စေ့စပ်စပ် လေ့
လာရင်း ပြော၏။

‘သူ ဓာတ်မှန်ခန်းမှာပဲ ရှိနေသေးလား’

‘ရှိနေသေးတယ်၊ ခင်ဗျားစိတ်ကျေနပ်အောင် ရိုက်မပြီး
မချင်း သူ့ကို ပြန်မလွှတ်သေးဘူးလို့ ပြောထားတယ်’

‘သူ့မေးရိုး အပေါ်ခြမ်းကို ကာရံထားတဲ့ အရိုးတွေရဲ့
အတွင်းပိုင်းက ဘယ်လောက် အကောင်း ကျန်နေသေးမလဲ
ဆိုတာ ပြနိုင်မလား’

‘ရပါ့တယ်၊ ပါးစပ်ထဲကနေ အာခေါင်ကို ရိုက်လိုက်ရင်
ရပါ့တယ်၊ နေရာတကျဖြစ်အောင် ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ရိုက်ပေး
ပါ့မယ်’

ဓာတ်မှန်ဆရာဝန်ကြီး ရုံးခန်းအပြင်သို့ သွားနေခိုက် ခိုက်
က ရိုက်ထားသည့် ဓာတ်မှန်ပြားများကို နောက်တစ်ကြိမ်
ထပ်ပြီး လေ့လာကြည့်သည်။ ကျက်နက်၏ မျက်နှာကို မည်သို့
မည်ပုံ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ရမည်ဆိုသည်ကို စိတ်ထဲ
တွင် စိမ့်ကိန်း ဆွဲနေ၏။

မေးရိုး အောက်ခြမ်းက လွယ်သည်။ သူ လုပ်ရမည်မှာ
မေးစေ့ကို ရှေ့သို့ဆွဲထုတ်။ ပြီးတော့ ချိတ်ကလေးတွေ ပါ
သည့် သတ္တုပြား ကွေးကွေးကို သွားတွေရှေ့တွင် တွဲချည်
ထား။ ထို့နောက် ဆင်တူသတ္တုပြားကွေးကွေး တစ်ခုကို
မေးရိုး အပေါ်ခြမ်းတွင် ကပ်ပြီး တွဲချည်ထား။ ထို့နောက်
အပေါ်သွားအရှေ့ဘက်ရှိ သတ္တုပြားနုငွေ့အောက်သွားရှေ့
ရှိ သတ္တုပြားကို ဆွဲစေ့ထားမည်။ ပြီးတော့ သတ္တုပြားများ
တွင် ပါသည့် ချိတ်ကလေးတွေကို သားရေကြိုးကလေးများ
ဖြင့် ဆိုင်းတွဲထားရမည်။ သို့မှ အရိုးတွေ နေရာတကျ ပြန်
ဆက်သွားမည်။ ဒဏ်ရာပျောက်ကင်းအောင် စောင့်နေသည့်
ကာလအတွင်း မေးရိုး အောက်ခြမ်းသည်လှုပ်ရှားလို့ ရမည်
မဟုတ်။ မတော်တဆ အန်ချင်လျှင် အန်ပတ်များ ဆို မနေ
စေရန် သားရေကြိုးကလေးများကိုဖြတ်တောက်ပြီး ပါးစပ်
ဖွင့်ပေးလို့ရသည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ၊ မိုက်ဦးနှောက်ခြောက်နေသည်မှာမေးရိုးအပေါ်ခြမ်းကိစ္စဖြစ်၏။ မိန်းကလေး၏မြက်နှာကို သူပထမဦးစွာ စစ်ဆေးကြည့်လိုက်ကတည်းက ပါးရိုးတွေမှာခုံးမနေတော့ဘဲ ပြားချပ်နေသည်ကို တွေ့ခဲ့ရ၏။ နောက်ပြီး သွားတွေ၏ အပေါ်ဘက်အာခေါင်ရှေ့ခြမ်းမှာတစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကျိုးကြေသွားပုံရသည်။ သည်ပျက်စီးမှုကိုတော့ နေရာတကျ ပြန်ဖြစ်အောင် အာခေါင်တွင်းမှပင် ပြန်ပြီး မြင့်တင်လိုရသည်။

‘အာခေါင်ရှေ့ခြမ်းနံရံတွေကတော့ ခင်ဗျား ထင်ထားသလိုအထဲကို ကျွဲဝင်သွားတယ်မိုက်’

ဒေါက်တာ သောင်းခိုက်က လောလောလတ်လတ် ကူးဆေးလာသည့် ဓာတ်မှန်ပြားများကို ယူလာရင်း မိုက်အားသတင်းပေးသည်။

‘ဒါပေမယ့် ပါးရိုးတွေ ကျိုးကြေသွားသလောက်တော့ အခြေအနေ မဆိုးဘူး၊ ခင်ဗျား သူ့မျက်နှာကို အစိတ်စိတ် အမြွှာမြွှာ ခွဲစိတ်လှီးဖြတ်တာတွေ မလုပ်ဘဲ အဲဒီအကျိုးအပံ့တွေကို ပုံစံမပျက် ပြန်ပြီးပြုပြင်နိုင်တယ် ဆိုရင်တော့ ကျုပ်ခင်ဗျားကို မနာလိုမဖြစ်တော့ပါဘူး’

‘ကုသမှုရဲ့ အဓိက အစိတ်အပိုင်းကို ပါးစပ်ထဲကနေပြီး လုပ်မှာပါ’

ဒေါက်တာ သောင်းခိုက်၏ မျက်ခုံးများ မြင့်တက်သွားသည်။

‘သူ့ပါးပေါ်မှာ ချိတ်တွေမချိတ်ဘဲ ပါးရိုးခုံးများ မြင့်တင်လို့ရအောင် ခင်ဗျား ဘယ်လိုစီစဉ်မလဲဗျ’

‘သူ့ညာဘက်မျက်လုံးထောင့်က ဇာဏ်ရာကလေးကို ခင်ဗျား တွေ့မိသလား’

‘တွေ့တယ်လေ၊ ဒါပေမယ့်...’

‘အဲဒီဇာဏ်ရာက လက်မဝတ်ကျယ်တဲ့ ဝန်မကိရိယာအလေးချိန်လို့ရလောက်အောင် ကြီးတယ်ဗျ၊ အဲဒီ ဝန်မကိရိယာကလေးကို ပါးရိုးအပေါ်ဘက်က ချိတ်မယ်ဗျာ၊ အဲဒီကိရိယာမျိုး နောက်တစ်ခုနဲ့ သွားအပေါ်ဘက် သွားပုံးအစစ်ပါးစပ်ထဲကနေပြီး ပါးရိုးကို မြင့်တင်မယ်ဗျာ၊ အဲဒီနည်းနဲ့ လုပ်ရင် သူ့ပါးရိုးကို ကျွန်တော်တို့ကဲ့ပုံစံရအောင်ပြုပြင်ပေးလို့ ရနိုင်တယ်ဗျာ’

‘ဇာဏ်ရာမရှိတဲ့ ထူးခြားဘက်ခြမ်းကျတော့ကော’

‘သူ့ညာဘက်မျက်လုံးထောင့်က ဇာဏ်ရာရထားတနေရာ အတိုအကျအတိုင်း ဘယ်ဘက်မျက်လုံးထောင့်က အရေပြားကို ခွဲလိုက်မယ်ဗျာ၊ အဲဒီဇာဏ်ရာနှစ်ခုကို ပြန်ချုပ်ပြီးတဲ့အခါ သူ့မျက်လုံးတွေဟာ အရွေ့တိုင်းဆန်ဆန် လှမနေဘူးလို့ ခင်ဗျား ပြောနိုင်မလား’

‘မေးရိုးအပေါ်ခြမ်းရဲ့ အတွင်းနံရံတွေ ပြားချပ်သွားတာကိုကော ဘယ်လိုလုပ်မလဲ’

‘အဲဒါကိုလဲ ပါးစပ်ထဲကနေပြီး မြန်မြန်တင်နိုင်မယ်ထင်တာပဲ၊ အဲဒီလိုမှ လုပ်လို့မရရင် သူ့တင်ပါးရိုးက အရိုးစကလေးတစ်ခု ထုတ်ယူမယ်ဗျာ၊ ပြီးတော့ အဲဒီအရိုးကလေး

ကို ပုံသွင်း အစားထိုးပြီး အပေါ်နှုတ်ခမ်းကို သဘာဝ အနေအထားအတိုင်း ကြတတ်လာအောင် လုပ်မယ်ဗျာ၊ တကယ်တမ်း တိတိကျကျပြောရရင် နှာခေါင်းနဲ့ ပတ်သက် တဲ့ ကျိုးပဲ့မှုတွေက ဖော်တော်ပြင်းထန်တယ်ဗျာ၊ ဒီတော့ သူ့နှာခေါင်းရိုးကို အသစ်တည်ဆောက်ပေးရမှာပဲ၊ ဒါဒီ လို တည်ဆောက်ပေးရမယ့် အတူတူ သူလိုချင်တဲ့နှာခေါင်း ပုံစံအတိုင်း ကျွန်တော် လုပ်ပေးလို့ ရတယ်ဗျာ

‘အဲဒီနှာခေါင်းရိုး အသစ်ကို နေရာမရွေ့အောင် ခင် ဗျား ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ထိန်းထားမလဲ’

‘တစ်ပါးရိုးထိပ်က အရိုးစကလေးတစ်ခု ထုတ်ယူမယ် ဗျာ၊ အဲဒီ အရိုးစကလေးကို နှစ်ပိုင်းပိုင်းလိုက်မယ်၊ တစ်ပိုင်း ကို အင်္ဂလိပ်စာလုံး ‘အယ်လ်’ ပုံစံသွင်းပြီး အလယ်မှာ အပေါက်ကလေး ဖောက်ထားမယ်၊ အဲဒါ တစ်ခုလုံးကို အပေါ်သွားတွေရဲ့ အထက် သွားပုံးတွေထဲမှာ ခိုက်ထား တယ်၊ အဲဒါက နှာခေါင်းထိပ်ပိုင်းပေါ်လေဗျာ၊ အဲဒီမြင်း ခွာရဲ့ အလယ်ပေါက်မှာ အယ်လ် ပုံစံ အရိုးကိုချိတ်မယ်၊ အယ်လ်ရဲ့ လက်တံရှည်က နှာခေါင်းရိုးဖြစ်ပြီး လက်တံတိုက မြင်းခွာပေါက်နဲ့ ချိတ်ပြီး နှာခေါင်းထိပ်ပိုင်း ဖြစ်နေမယ်’

‘ကိစ္စဝိစ္စတွေအားလုံးပြီးစီးသွားရင် သူ့မျက်နှာ သွင် ပြင်တာ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးဖြစ်လာမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိပြီး နေပြီလို့ မပြောနဲ့ပေါ့ဗျာ’

‘ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေမှာ ကျွန်တော်က နမူနာ ရုပ်တုကို ကြိုတင်ပြီး သွန်းထုထားလေ့ရှိတယ်ဗျာ၊ ဒါမှ ဖြစ်ပေါ်လာ

မယ့် အနေအထားကို သက်ဆိုင်ရာ လူနာတွေ ကြိုပြီးသိထား ရအောင်လေ’

မိုက်က ခာတ်မှန်ဌာနသို့ ယူလာသည့်ဘူးကိုဖွင့်ပြီး အထဲမှ ပလာတောရုပ်တုကို ဂရုတစိုက်ထုတ်ယူသည်။ ထိုနောက်....

‘ဒီပုံစံဆို ဘယ်နှလုံးလဲ’
ဟု မေးသည်။

ဒေါက်တာ သောင်းခိုက် မိုက် နှစ်ည တိုင်တိုင် အချိန် ကျင့်ခံပြီး ထုလုပ်ထားသည့် နမူနာဦးခေါင်းပုံစံကိုမိုက်ကြည့် နေသည်။

‘သူ့ကို ဒီပုံနဲ့တူအောင် လုပ်ပေးမယ်လို့ ခင်ဗျား သူ့ကို သွားခံပြောမလို့လားဟင်’

ဒေါက်တာသောင်းခိုက်က မယုံကြည်နိုင်သလိုမေး၏။

‘သူကသာ ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် အဲဒီအသိုင်း တူအောင် လုပ်မှာဗျာ၊ ဒီပုံကို သူ့ကြိုက်မယ်ထင်သလားဗျာ’

‘ကြိုက်မယ် ဟုတ်လား၊ အဲဒီပုံနဲ့သာတူမယ်ဆိုရင် မိန်းမ အားလုံးနီးပါးဟာ သူတို့ရဲ့ အကျင့်သီလစာပါအဝင် တာကို မဆို ပေးအပ်ကြမှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒါကို မလုပ်ပါနဲ့ မိုက်’

‘ဟာ....ဘာကိစ္စ မလုပ်ရမှာလဲဗျာ’

‘ခင်ဗျား အောင်မြင်သွားရင် ခင်ဗျားသူ့ကို ခေတ်သစ် အလှနတ်ဘုရားမဖြစ်အောင် လုပ်ပေးရာ ရောက်သွားမယ်၊ အဲဒီလို အလှနတ်ဘုရားမ ဖြစ်သွားတဲ့အတွက် ဘာ အကျိုး ကျေးဇူးမှ မရနိုင်ဘူး၊ အလှတရားကို ကိုးကွယ်တဲ့ လူတွေ

အတွက် စိတ်ဆင်းရဲမှုပဲ ရနိုင်တယ်၊ ဒီတော့ဗျာ...သူ့ကို လက်ရှိအတိုင်းပဲ ထား၊

‘သူ့ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပြားချပ် နေတာကြီးနဲ့လား၊ ဘာမှ ဟုတ်တိပတ်တိ မရှိလှတဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ စည်းစိမ် ကလေးပြုတ်သွားအောင် သူက တဆူးစွဲနိုင်တယ်နော်’

‘ဒါဆိုလဲ အရင်က သူ့ရှုပ်သွင်းအတိုင်း ပြန်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလိုက်ဗျာ’

မိုက်က သူ့ယူလာသည့် စာအိတ်ကြီးထဲမှ ဂျော့စတန်းဖီး ပို့ပေးထားသည့် ဓာတ်ပုံတွေထဲမှ တစ်ပုံကိုထုတ်ယူလိုက်၏။

‘ဒီရုပ်မျိုးလား၊ သူဟာ ‘အက်ဖရိဒိုက်’နဲ့ တူနိုင်တဲ့ အနေအထား ရှိပါလျက်နဲ့ ဒီမျက်နှာမျိုး ပြန်လုပ်ပေးရ မှာလား’

ဆရာဝန်ကြီးက ဓာတ်ပုံကို သေသေချာချာကြည့်သည်။ ပြီးတော့ နမူနာ ဦးခေါင်းရုပ်တုကို တစ်ကြိမ်ထပ်ကြည့်၏။

‘ခင်ဗျားအနေနဲ့ အဆိုးအကောင်း ဝေဖန်တတ်တဲ့ စိတ် ကလေး မေးပြီး သူ့ကိုပဲ ရွေးချယ်ခွင့် ပေးသင့်တယ်၊ အရင်တုန်းက မျက်နှာမျိုး ပြန်လိုချင်သလား၊ ဒါမှမဟုတ် ခု ခင်ဗျား ပိုသွင်းထားတဲ့ မျက်နှာမျိုး လိုချင်သလား ဆိုတာလေ’

ဒေါက်တာ သောင်းဒိုက်က ဆုတ်ဆိုင်းဆိုင်းဖြင့် ဆက် ပြောသည်။

‘သူ့အနေနဲ့ အရင်တုန်းကမျက်နှာမျိုးကိုပဲ နှစ်သက်ပြီး အဲဒီလို ပြန်ဖြစ်ဖို့ကိုပဲ ရွေးချယ်ပါစေလို့ ကျုပ် ဆုတောင်း တယ်ဗျာ၊ ဒီရုပ်တုအတိုင်း တူအောင် လုပ်ပေးလိုက်လို့ ကတော့...သူဟာ လူသားတွေရဲ့အသည်းပေါင်းများစွာကို ခွဲတော့မှာပဲ၊ ပထမဦးဆုံး စပြီးကဲ့တဲ့အသည်းဟာ ခင်ဗျား အသည်း ဖြစ်သွားနိုင်တယ်နော်’

ဂျက်နက်က ကျိုးနွံစွာပင် မျက်လုံးတွေကို မှိတ်လိုက်၏။ မိုက်က နမူနာရုပ်တုကို ဂျက်နက်၏ ရတင်တစ်ဖက်ရှိ စားပွဲပေါ်တွင် တင်လိုက်သည်။ သို့မှ ဂျက်နက်မျက်စိတွေ ပွင့်လိုက်လျှင် နမူနာရုပ်တုကို တည်တည်မြင်ရမည်။

‘ကဲ...မျက်လုံးတွေ ပွင့်နိုင်ပြီ’

စံပြရုပ်တုကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ဂျက်နက်၏ မျက်လုံးတွေ အံ့အားတသင့်ဖြင့် ဝိုင်းစက်ပြူးကျယ်သွားသည်။ ထို့နောက် ကြည့်နူးရိပ်များ။ နောက်ဆုံးမှာတော့ မယုံကြည်နိုင်မှုများ။

‘အို... မဖြစ်နိုင်၊ ရှင် ကျွန်မကို အဲဒီအတိုင်း တူအောင် တကယ်လုပ်ပေးနိုင်ပါဘူး’

ဟု နောက်ဆုံးတွင် ပြော၏။ ထိုနောက် စူးစမ်းလေ့လာသော မျက်လုံးများဖြင့် မိုက်ကား ကြည့်ကာ...

‘ရှင် လုပ်နိုင်လို့လား’

ဟု မေးသည်။

‘ရုပ်ပြင် ခွဲစိတ်ကုသမှုဆရာဝန်တစ်ဦးဆိုတဲ့ဂုဏ်သတင်းကို ကျွန်တော် စွန့်လွှတ်ဖို့ အသင့်ပါ’

‘ဘာဖြစ်လို့’

‘ဒီကိစ္စမှာ ခွဲစိတ်ကုသနည်းပညာတွေက ကျွန်တော်ကို စိန်ခေါ်နေတာပဲ။ ကျွန်တော် ဘာတွေလုပ်ဖို့ စီမံကိန်း ဆွဲထားတယ်ဆိုတာ ပြောပြရမလား’

အမျိုးသမီးက ခေါင်းခါသည်။

‘အဲဒီအကြောင်းတွေ ကျွန်မ မကြားချင်ဘူး၊ တကယ်လို့ ရှင် မအောင်မြင်ရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ’

၉။

ဂျက်နက်ဘတ်အား ဓာတ်မှန်ဌာနမှ နှလုံးရောဂါသည်များ အထပ်သို့ လူနာတစ် တွန်းလှည်းဖြင့် ပြန်သယ်လာရာတွင် မိုက်ပါ တစ်ခါတည်း လိုက်လာခဲ့၏။

‘ဟိုဘူးထဲက ဘာတွေလဲဟင်’

မိုက်က သူ့အား ခုတင်ပေါ်သို့ ကူမ၊ တင်ပေးပြီး နောက် ဂျက်နက်က မေးသည်။

‘ခင်ဗျားလေ၊ ဒါမှမဟုတ် ခင်ဗျား ဖြစ်နိုင်တဲ့သူပေါ့’

ဂျက်နက် ပခုံးထွန်လိုက်ကာ...

‘ကဲ...ဘူးကိုပွင့်ပြီး အထဲက ပုံဆိုးပန်းဆိုးတွေကိုသာ ပြပါ တော့ရှင်’

ဟု ပြန်ပြောသည်။

‘မျက်လုံးတွေ မှိတ်ထားလေ’

‘အရင်တုန်းက ခင်ဗျားမျက်နှာထက်ပိုပြီး ရုပ်ဆိုးမသွား နိုင်ဘူး၊ အရင်မျက်နှာကလဲ...’

မိုက်က ကမန်းကတန်း ဆက်ပြော၏။

‘မဆိုးပါဘူး’

‘ရှင် ကျွန်မကို လျှိုပြီးပြောစရာ မလိုပါဘူး ဒေါက်တာ ကန်း၊ လင်းတောင်မင်းကို မြင်ရတိုင်း အဲဒါတောင် သူက အကျဉ်းထောင်ထဲမှာနေဘူး၊ အဲ...သူ့ကို မြင်ရတိုင်း ကျွန်မ ကိုယ်ကျွန်မ အကျဉ်းတန် ဘဲကလေးလို ခံစားရတယ်ရှင်၊ ဒါပေမယ့် ဘဝကပေးတဲ့ အခြေအနေတိုင်း လက်ခံပြီး အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် နေမယ်၊ ရုပ်ဆိုး အကျဉ်းတန်မ ကြောင့် ငါ့ဘဝ မနိမ့်ပါးစေရဘူးလို့ ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်ထား တာ ကြာပါပြီ’

‘လင်းနဲ့ ချီကာဂို အကြမ်းဖက်မှုတွေအကြောင်း ခင်ဗျား ရေးတဲ့ စာအုပ် ထွက်လာရင် လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျေ ကြားသူတစ်ဦး ဖြစ်လာမှာပေါ့ဗျာ’

‘ရှင် စိတ်ကူးထားတဲ့အတိုင်း ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလိုက် နိုင်ရင်လဲ ကျွန်မ ဒီ ထက်တောင်လျှမ်းလျှမ်းခေတ် ကျေ ကြားသွားဦးမှာရှင်’

‘အဲဒါလဲ မဆိုးပါဘူး’

‘ငါသာ မဟာအလှပိုင်ရှင်ဖြစ်ခဲ့ရင် ဘယ်လိုနေမလဲဆိုတဲ့ အတွေးမျိုးကို မတွေးဖူးဘူးလို့ ကျွန်မ မပြောပါဘူး၊ ဝန်ခံချင်ခံ၊ ဝန်မခံချင်နေ မိန်းကလေးတိုင်း ဒီအတွေးမျိုး တွေးမိကြတာချည်းပဲ၊ ဒါပေမယ့် ရှင် ကျွန်မကို ကမ်းလှမ်း

နေတဲ့ ကမ်းလှမ်းချက်ကတော့ ကျွန်မကိုအသက်ရှူမှားစေ တာ အမှန်ပဲ’

‘ခင်ဗျား ခုချက်ချင်းကြီး ဆုံးဖြတ်ဖို့ မလိုပါဘူး၊ ခင်ဗျား ငလေ့လာလို့ ရအောင်နမူနာရုပ်တူကို ဒီမှာထားခဲ့မယ်၊ မစွတာ စတန်းဖီးကိုလဲ ပြုလိုက်ပါဦး၊ ဒါမှ ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက် အတူဆုံးဖြတ်နိုင်မှာပေါ့’

‘ကျွန်မရဲ့ ခင်ပွန်းလောင်း ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်ကမနေ့ က ညဉ့်နှက်ပိုင်းမှ ချီကာဂိုကနေရောက်လာတယ်၊ ဧည့်သည် ဝင်ချိန်လွန်မှပေါ့၊ ဒီတော့ ကျွန်မ သူ့ကိုဖုန်းနဲ့ပဲ စကား ပြောရသေးတယ်၊ သူတို့ ဒီကို မနက်စာ စားပြီးချိန်လောက် ရောက်လာကြလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှင် သူ့ကျွန်မမျက်နှာကို ခွဲစိတ်ကုသပြီးမှပဲ မြင်စေချင်ပါတော့တယ်’

‘ခင်ဗျားခံစားချက်ကိုစာနာနားလည်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် နမူနာရုပ်တူကိုကြည့်ပြီးနောက်ဆုံး ပေါ်ထွက်လာမယ့်အဖြေ ကို သူ သိသွားနိုင်တာပေါ့’

မိန်းကလေးက မိုက်အား တွေးတွေးဆဆကြည့်နေသည်။ ပြီးမှ....

‘ရှင်မိန်းမကို အချစ်နတ်တုရားမနဲ့တူတဲ့ ရုပ်သွင်မျိုးနဲ့ ရှင် မြင်ချင်သလား ဟင်’

ဟု မေးလိုက်၏။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က သူ့ကိုအဲဒီ ရုပ်သွင်မျိုးဖြစ်အောင် လုပ်ပေးခဲ့ရင်ပေါ့ဗျာ’

ကျွန်နက်က ကြေမ့ပျက်စီးနေဆဲမဲ့များနာဖြင့်ပင် တစ်စွမ်းသမျှ ပြုံးပြသည်။

‘ကျွန်ရယ်က ရှင်လောက်မှ သဘောထားကြီးပါမလား မဆီဘူး ဒေါက်တာကန်း၊ သူက ‘နဂိုနေအတိုင်း’ ဆိုတာကို သိပ်အစွဲကြီးတာရှင်၊ ဒါထက် ရှင် စံပြအဖြစ်သုံးတဲ့ ရုပ်တုရဲ့ နာမည်ကို ထပ်ပြောပြပါဦး’

‘ပုဂံကစီတလိန် ထုလုပ်ခဲ့တဲ့ အက်ဖရိဒိုက်ရုပ်တုလေ၊ မိတ္ထူရုပ်တုတစ်ခုက ပြတ်သွားပြီတိုက်မှာ ရှိတယ်’

‘ကဲ့ဒီကို ကျွန်မ တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးဘူးရှင်’

‘ကျွန်တော် စွယ်စုံကျမ်းကို ယူလာခဲ့တယ်’

ဟု ပြောပြီး စွယ်စုံကျမ်းအထူကြီးကို ပွင့်သည်။ နာမည်အကြီးဆုံး ခေါ်မပန်းပုဆရာများကပင် အံ့ဩချီးမွမ်းခဲ့သည့် ‘အက်ဖရိဒိုက်’ ကိုယ်တစ်ပိုင်းပြတ်ရုပ်တု၏ ဓာတ်ပုံကို ပေါ်ပြုထားသည့် စာမျက်နှာကို လှည့်သည်။ ပြီးတော့ ဂျက်နက်အလွယ်တကူ မြင်သာသည့် မှန်ဘင်ဆုံပေါ်တွင် စာအုပ်ကို ထောင်ထားပေးသည်။

‘ကဲ...ဟေ့ ဒီမှာ’

ဟုလည်း ပြောသည်။

ဂျက်နက်က ဓာတ်ပုံကို သေသေချာချာ ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ နမူနာရုပ်တုကို တစ်ခါပြန်ကြည့်သည်။

‘မူရင်းရုပ်တုရဲ့ အလှကျက်သရေလဲ မပျက်စေဘဲ ရှင်နမူနာရုပ်တုမှာ အပြောင်းအလဲကလေးတွေ လုပ်ထားတာတွေ့ရတယ်၊ ဒါထက် ရှင် ကျွန်မကို လင်းနဲ့ နည်းနည်းသေ

တူအောင် လုပ်ဖို့ ပြင်ဆင်ထားတယ် ဆိုတာကိုကော ရှင် သတိထားမိရဲ့လား၊ အထူးသဖြင့် ပါးစပ်နဲ့ ပတ်သက်လို့လေ’

‘အဲ့ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော် ပြဿနာတက်တာပေါ့၊ အဲ့ဒီနေရာကို ပုံသွင်းတော့ ကျွန်တော် ရည်ရွယ်တဲ့ပုံစံအတိုင်းဖြစ်မလာဘဲ တခြားပုံစံတစ်ခု ဖြစ်လာအောင် ပလာစတာတွေက ကျွန်တော် လက်ချောင်းတွေကို ဇွတ်အတင်း ခိုင်းသွားသလိုပဲဗျ’

မိုက်က ဝန်ခံစကားပြော၏။ ဂျက်နက်ကမျက်မှောင်ကြုတ်သည်။

‘ကျွန်မ သဘောမပေါက်ဘူး’

‘ကျွန်တော်လဲ သဘောမပေါက်ဘူး၊ ဒါပေမယ့်တစ်နည်းတစ်ဖုံအားဖြင့် ကျွန်တော် လက်ချောင်းတွေ ကြီးစား ထုလုပ်နေတာက သရော်တော်တော်... မထိမဲ့မြင်နှုတ်ခမ်းကွေးမျိုးတွေ ဖြစ်နေတယ်၊ အဲ့ဒီနှုတ်ခမ်းမျိုး ခင်ဗျားမှာမှ မရှိတာ’

‘လင်းမှာ ရှိတယ်၊ ရှင် သူ့ကို ဘယ်မှာသိခဲ့လဲ’

‘လေဆိပ်အဆောက်အဦးထဲက ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာလေ... ခင်ဗျားနံ့စေးမှာ အဆန့်သား သေနေတုန်းကပေါ့၊ အဲ့ဒီတစ်ကြိမ်ကလွဲပြီး သူ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခါမှမမြင်ဖူးခဲ့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူ့မျက်နှာပေးကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မေ့မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ အဲ့ဒီတုန်းကဆို ကျွန်တော် ဘယ်လိုစဉ်းစားမိလဲ ဆိုတော့... သူ့သာ အသက်ရှင်နေပြီး တစ်

ယောက်ယောက် အပေါ်ကို တစ်စုံတစ်ရာ ပုံချလိုက်ရလို့ အောင်မြင်သွားတဲ့အခါမှာ သူ့မျက်နှာပေးကအဲဒီလိုနေမှာပဲလို့ကို စဉ်းစားမိတာဗျ

‘ချီကားကိုမှာ သူ့ကို လပေါင်းများစွာအနီးကပ်လေ့လာခဲ့တုန်းက အဲဒီမျက်နှာပေးမျိုး တစ်ကြိမ်ထက်မက တွေ့ခဲ့ဖူးတာပေါ့ရှင်’

‘ခင်ဗျား သူ့နဲ့ အနည်းအကျဉ်းကလေး တူသွားမှာကို ကန့်ကွက်စရာများ ရှိလားဟင်’

‘တကယ်လို့ နမူနာရုပ်တူအတိုင်း ကျွန်မ ရုပ်သွင်ကိုရှင်က ပြန်လည်ဖန်ဆင်းပေးမှတော့ ကျွန်မဟာ အရမ်းလှနေမှာပဲ၊ ဒီတော့ လမ်းနဲ့ အနည်းအကျဉ်းတူတာလောက်ကို ကန့်ကွက်နေစရာ မလိုပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မရဲ့မျက်လုံးတွေတည်နေပုံက အရှေ့တိုင်းဆန်ဆန် ခပ်စွေစွေကလေး ဖြစ်နေဖို့လို့လို့ လားရှင်’

‘ခင်ဗျားညာဘက်မျက်လုံးဆောင်က ပတ်ဘီးရဲ့ အောက်မှာ ပေါက်ပြဲသွားတဲ့ ဒဏ်ရာကလေးတစ်ခုရှိတယ်၊ အဲဒီဒဏ်ရာက တစ်လက်မတောင် မရှိဘူး၊ ဒါပေမယ့် အသားချပ်တချို့ စုတ်ပြဲသွားတယ်၊ အဲဒီဒဏ်ရာကို ပြန်ချုပ်တဲ့အခါ အမာရွတ်ကလေး ရေးရေးထပ်ကျွန်းခဲ့လိမ့်မယ်၊ မျက်ခွံပုံစံကိုလဲ မဆိုလေလောက်ကလေး ပြောင်းပစ်ရမယ်၊ ဒီတော့ဟိုဘက်မျက်လုံးကိုလဲ ဒီဘက်မျက်လုံးနဲ့ ညီအောင် ပြောင်းပေးရတော့မှာပေါ့’

‘ရှင်ပြောပုံကြီးကလဲ စက်ချုပ်သမား ကျနေတာပဲ’

ခိုက်ကပြုံးလိုက်၏။ ပြီးမှ...

‘အောင်မြင်တဲ့ ရုပ်အလှပြင် ခွဲစိတ်ကုပညာမှာ စက်ချုပ်သမားရဲ့ အတတ်ပညာတွေ အများကြီး ပါဝင်နေတယ်ဗျ’ ဟု ပြောလိုက်၏။

‘ကျွန်မလည်ချောင်းထဲက ပိုက်ကြီးက ဘယ်တော့မှတုတ်မှာလဲ’

‘ခင်ဗျားကို မေ့ဆေးအပျော့စား ပေးခဲ့ရတယ်လေ၊ အဲဒီမေ့ဆေးရဲ့ ဒဏ်တွေ လုံးဝကင်းစင်ပြီ ဆိုတဲ့ အခါကျတော့ ထုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ဒီပိုက်ကို အပို အသက်ရှူပေါက်အနေနဲ့ ဆက်ပြီးထားချင်တယ်၊ ဦးနှောက်ထိခိုက်မှုရဲ့ နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်အဖြစ် အသက်ရှူရ ခက်ခဲလာရင် ခင်ဗျား အသက်ရှူရ လွယ်အောင်လို့ ပေါ့ဗျာ’

‘ဒါဆိုလဲ ဒီအတိုင်းပဲထားပါ၊ ကျွန်မ ပြန်လည်ရှင်သန်လာအောင် ရှင်က တစ်ကြိမ်လုပ်ပေးခဲ့ပြီ၊ ဒါပေမယ့် နောက်တစ်ချိန်ဆိုရင်တော့ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်စလုံး အဲဒီလောက် ကံကောင်းချင်မှ ကောင်းတော့မယ်’

ချောချောသဖြစ်၏။ သူ့ဆံပင်တွေက ကျောဘက်တွင် အရှည်ကြီးဖြစ်နေသည်။ စကားပြောရာတွင် သူ့အသံလှိုင်း မှာ သဘာဝအသံမဟုတ်ဘဲ တမင်လေ့ကျင့်ထားမှ ထွက်နိုင် သည့် အသံမျိုးဟု မိုက်ထင်သည်။ ရွှေကိုင်းမျက်မှန်နောက်မှ သူ့မျက်လုံးများကတော့ မီးခိုးရောင်။ သူ့ဟန်ပန်က သူ့ ကိုယ်သူ ယုံကြည်မှုအပြည့် ရှိသည့်ပုံ။ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက် သည့် သူ့လက်ချောင်းများက သန်မာလှသည်။ တစ်ဖက် လူ၏ လက်ချောင်းတွေ ကြော့မှုသွားမည်လား ထင်ရသည်။ မိုက်၏ လက်ချောင်းများကလည်း တင်းနစ်ဗိုက်ခြင်း၊ လက် ပစ်ဘော ကစားခြင်းတို့ကြောင့် သန်မာနေသဖြင့်သာ တော်တော်၏။

၁၀။

နောက်နေ့နံနက် ဆယ်နာရီတွင် မိုက်၏ရုံးခန်းသို့ ဂျော့ စတန်းဖီး တယ်လီဖုန်းဆက်သည်။
'ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်နဲ့ ဦးနဲ့ ခုလေးပဲ ဂျက်နက်နဲ့တွေ့ ပြီး ဆေးရုံက ပြန်လာတယ်၊ ဂျယ်ရယ်က မောင်ရင်ခွံသိပ်ပြီး စကားပြောချင်နေတယ်ကွယ်၊ အဲဒါ မောင်ရင်ခွံခန်းကို ဝင်လာရင် မောင်ရင်မအားမလပ်များ ဖြစ်နေမလားလို့၊ ဦးတို့ထောက်နေတဲ့နေရာက မောင်ရင်ခွံနဲ့ တော်တော်လေး နီးတယ်လေ'

'နာရီဝက်အတွင်း ကျန်တော်မှာ ချိန်းထားတာ မရှိ ပါဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လာခဲ့ကြပါ'
ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်က ဆယ်မိနစ်အတွင်း ရောက်လာ သည်။ ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်သည် တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်နှင့် ခန့်

'ကျုပ် ဒီကိုမလာမီ ကွတ်မြို့နယ်ဆေးရုံက ဆေးဘက် ဆိုင်ရာ စာကြည့်တိုက်ကိုသွားပြီး အထူးကုဆရာဝန်တွေ စာ ရင်းမှာ ခင်ဗျာနာမည်ကိုရှာကြည့်ခဲ့တယ် ဒေါက်တာကန်း၊ အဲဒီလမ်းညွှန်စာအုပ်ရဲ့ အဆိုအရဆိုရင် ခင်ဗျား အထူးကု ဆရာဝန်ဖြစ်တာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ကမှနော်'

'အဲဒါအမှန်ပါပဲ'

'ဟတ်ချင်ဆန်၏ ကိုယ်နှုတ်အမှုအရာကို အကဲခတ်ကြည့် ခြင်းဖြင့် သည်လူ့ဘာဆက်ပြောတော့မည်ကို မိုက်သိနေ၏။ သို့သော် သတင်းစာဆရာ ကိုလူထွားကြီးသည် ဂျက်နက် ဘတ်ကို တကယ်ပင် ရင်ထဲအသည်းထဲကချစ်ပြီး တကယ်ပင် လက်ထပ်ယူဖို့ စီစဉ်ထားသည်ဆိုပါလျှင် သူ့ဇနီးလောင်း

အား အထော်ဆုံးဆရာဝန်များနှင့် ကုသရေးကိုတောင်းဆို ပိုင်ခွင့် ရှိနေပေသည်။

‘ဒါဆို ခင်ဗျား အပြင်မှာဆေးကုတာ ဘာမှ ကြော သေးဘူးပေါ့နော်’

‘တစ်နှစ် မပြည့်သေးပါဘူး... ကျွန်တော် ဒီတက္ကသိုလ် ဆေးရုံမှာ ရှုပ်အလှပြင် ခဲ့စိတ်ကုသမှုဆိုင်ရာ အလုပ်သင် ဆရာဝန်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းအပြီးမှာ ဘဝလဲယူပြီး သွား ပြီးတော့ စမတ်တစ် ခွဲစိတ်ကုသမှုသင်တန်း သွားတက်ပါ တယ်။ အဲဒီသင်တန်းဒုတိယနှစ်မှာ အထူးကုဆရာဝန်ဘွဲ့ကို ရခဲ့ပါတယ်’

‘ဒီပညာရပ်နဲ့ ဆိုင်လိုတော့ တက္ကသိုလ်ဆေးရုံက ဌာနမှူး လဲဖြစ်၊ ဒီပညာရပ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စာအုပ်ကိုလဲ ပြုစုခဲ့တဲ့ ဧကိတ်တာ အယ်လ်မိုဆိဘတ်စတီယံဟာ အကျွမ်းကျင်ဆုံး ဖြစ်မယ် ထင်ပါရဲ့’

‘ခင်ဗျားပြောတာ မှန်ပါတယ် မစ္စတာ ဟတ်ချင်ဆန်၊ ကျွန်တော်က ဧကိတ်တာဆိဘတ်စတီယံရဲ့ ဌာနမှာ လက် ထောက် ပါမောက္ခပါ’

‘ဗျယ်ရယ်...’
‘ဗျော့စတန်းဖီးက ဝင်ပြီးဟန်သည်။’
‘ဒီသတင်းတွေသိရဖို့ အမှန်တကယ်ပဲ လိုအပ်လို့လား ကာ’

‘ကျွန်တော်က ကျွန်တော် ဇနီးလောင်းအတွက် ဘာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်မလဲဆိုတာကိုသာ စဉ်းစားတာပါ’

ဟုဲ့ ဟတ်ချင်ဆန်က ခပ်ဆတ်ဆတ်ကလေး ပြောသည်။
‘လေဆိပ်မှာ ဧကိတ်တာကန်းရဲ့ တိကျမြန်ဆန်တဲ့ဆောင် ရွက်မှုက ဂျက်နက်ရဲ့အသက်ကို ကယ်နိုင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ဘယ် သူမှ မမြင်ပါဘူး။ အဲဒီအတွက် ကျွန်တော်လဲကျေးဇူးတင် တယ်။ ဒါပေမယ့် ခုဂျက်နက်ရဲ့မျက်နှာမှာ ရတားတဲ့ ဇဏ် ရာမျိုးကို ကုသတဲ့နေရာမှာ အရေးပေါ် လေပြန်အစားတစ် ပေးတဲ့ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာမှုမျိုးထက် ပိုပြီး သာတဲ့ကျွမ်းကျင် လိမ္မာမှုမျိုးကို လိုအပ်ပါတယ်’

‘တကယ်လို့ ဧကိတ်တာဆိဘတ်စတီယံကိုယ်တိုင် မီးစိ ဘတ်ကို ကုသမှု မီးစိဘတ်ရဲ့ နောင်ရေးအတွက် စိတ်အေး မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ဧကိတ်တာဆိဘတ်စတီယံကိုပြောပေး ပါ့မယ်’

‘ကျုပ်ဝှံ့စကားထဲမှာ အဲဒီသဘော ပါသွားပြီထင်ပါ တယ်’

ဟတ်ချင်ဆန်ကပြော၏။ မိုက်က တယ်လီဖုန်းကိုကောက် ကိုင်ပြီး ဧကိတ်တာဆိဘတ်စတီယံ၏ နံပါတ်လှည့်သည်။ ဆရာဝန်ကြီးက ကြေကြားသောအခါ အပြန်အလှန် ပြော စကားကို အများကြားနိုင်ရန် မိုက်က အသံ ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်၏။

‘ကဲ...ဆိုစမ်းမိုက်၊ ဘာပြောချင်လဲ’

ပါမောက္ခကြီးက မေးသည်။

‘ကျွန်တော် ဆီမှာ လူနာတစ်ယောက် ရှိနေတယ်ဆရာ၊ လူနာခွဲတဲ့ နှစ်ရက်လောက်က ဒါးလက်ခံ ၇၂၇ လေယာဉ်ကြီး ပျက်ကျတုန်းက ဒဏ်ဆရာခွဲတဲ့...’

‘ငါသိတယ်၊ ငါကြားရသလောက်ဆိုရင် မင်းသာအဲဒီကို အချိန်မီဒဏ်ဆရာရင် အဲဒီကောင်မလေး အသက်ရှင်မှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့’

‘ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး ကံကောင်းပါတယ် ဆရာ၊ ခုကျွန်တော်ဖုန်းဆက်ရတဲ့အကြောင်းရင်းက အဲဒီမိန်းကလေးရဲ့ ခင်ပွန်းလောင်းက ကျွန်တော် ဆီဆုတ်နေပါတယ်ဆရာ၊ အဲဒါမိန်းကလေးကို ကုသဖို့အတွက် ကျွန်တော်ဟာ အရည်အချင်းမီတဲ့ ဆရာဝန်မှ ဟုတ်ပါလေစလို့ သူက သံသယဝင်နေပုံရလို့ပါ’

‘အရည်အချင်းမီတဲ့ ဆရာဝန်၊ ဟုတ်လား’

ဆီဘတ်စတီယံ၏အသံသည် ဆွေးနွေးပွဲအသံချဲ့စက်ထဲမှ ဟိန်းထွက်လာသည်။

‘ဘယ်ပျူးမှာ နှစ်နှစ်သွားပြီးသင်တန်းတက်လာခဲ့တဲ့မင်းတာ အလှပြင်ခဲ့စိတ်က အပိုင်းမှာ ငါမြင်တာထက်တောင်ပိုပြီး မြင်နေသေးတယ်ကွ’

‘လူနာမိန်းကလေးဆိုတာကို ဆရာကိုယ်တိုင် လာကြည့်မယ်ဆိုရင် ပိုပြီး စိတ်ချမ်းသာသွားမယ် ထင်ပါတယ် ဆရာ’

ရပါတယ်လေ၊ ငါနေ့လယ်စာစားဖို့သွားရင်း သူ့ကို ဝင်ကြည့်လိုက်မယ်၊ ပြီးရင် မင်းဆီကို ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်’

‘ဆရာမိတ်ဘတ်ရဲ့ ခင်ပွန်းလောင်းဟာ မစ္စတာဂျယ်ရယ် ဟတ်ချင်ဆန်ရှိတဲ့ ဝါရှင်တန် စတားနယူးသတင်းစာတိုက်ကိုပါ တယ်လီဖုန်း ဆက်ပေးပါဆရာ’

‘ကောင်းပြီ၊ ဘာမှစိတ်မပူဖို့ သူ့ကိုသွားပြောလိုက်ကွာ၊ သူ့ဇနီးလောင်းဟာ ဒီတိုင်းပြည်မှာ အတော်ဆုံး ရုပ်အလှပြင် ခဲ့စိတ်ကဆရာဝန်တစ်ယောက်ရဲ့ လက်ထဲကိုရောက်နေတာပါလို့ ပြောလိုက်’

တစ်ဖက်မှ တယ်လီဖုန်းချသွားသည်နှင့် ဂျော့စတန်းဖီးက....

‘ကဲ...လာတွေ ဂျယ်ရယ်’

ဟု ပြောလိုက်၏။ ထို့နောက် မိုက်အား....

‘မောင်ရင် ဘယ်တော့လောက် လုပ်ငန်းစဖို့ စီစဉ်ထားလဲ ဒေါက်တာ’

ဟု မေးသည်။

‘တကယ်လို့ မီးစိတ်က ခွင့်ပြုလွှာပေါ်မှာ လက်မှတ်ထိုးပေးမယ်ဆိုရင် မနက်ဖြန် စပါ့မယ်၊ ဆေးရုံက ခွဲစိတ်’

ခန်းတစ်ခန်းနဲ့ မေ့ဆေး ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦး ကျွန်တော်
အတွက် စီစဉ်ထားပေးပါကယ်၊ တကယ်လို့ စီစဉ်တဲ့အတိုင်း
ချောချော မောမော ဖြစ်သွားရင် သူဟာ ဆယ်နာရီ
ဆယ်နာရီခွဲလောက်မှာ နာလန်ထအခန်းထဲကိုပြန်ရောက်နေ
ပါပြီ၊ ကိစ္စဝိစ္စ အားလုံးပြီးစီးတဲ့အခါ သူတို့နှစ်ယောက်
စလုံးနဲ့ တွေ့ပါဦးမယ်။

ပိုက်ဆံခန်းမှ သူ့နာပြုဆရာမက ယနေ့ ချိန်းထားသည့်
လူနာတွေထဲမှ နောက်ဆုံး တစ်ယောက်အား ရုံးခန်းအဝ
အထိလိုက်ပို့ပြီးချိန်တွင် နှစ်နာရီထိုးနေပြီ။ သို့သော် ဆရာမက
ရုံးခန်းထဲသို့ ချက်ချင်းလို ပြန်ဝင်လာပြန်သည်။

‘ဒေါက်တာရန်း ဒေါ်မက်ကာသီဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်
ဆရာနဲ့တွေ့ဖို့ စောင့်နေတယ်၊ ကျွန်မ သူ့ကို ခေါ်လာခဲ့ရ
မလား။’

‘မက်ကာသီ၊ ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော် မမှတ်မိ...’

‘သူက စိတ်ကုဆရာဝန်လေ၊ တက္ကသိုလ်ဆေးရုံက လူနာ
တစ်ယောက်ကို ကြည့်ပေးပါလို့ ဆရာက သူ့ကို မေတ္တာရပ်ခံ
ထားတယ်တဲ့’

‘ဪ...ဟုတ်ပြီ၊ ခေါ်လာခဲ့ပါ’

ဒေါက်တာရန်း ဒေါ်မက်ကာသီသည် မိုက်နှင့် လုံးတူ ရုပ်တူလောက်ပဲရှိသည်။ အဝတ်အစားဝတ်ဆင်ပုံက သပ်ရပ် သည်။ သန့်ရှင်းသည်။ အသက်ငါးဆယ်လောက်ရှိပြီဟု မိုက် ခန့်မှန်းသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာအချိုးအဆစ်က အားကစားသမား တစ်ယောက်လို ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ်ရှိပြီး လမ်းလျှောက်ပုံက ကျားကျားလျားလျား ရှိသည်။ သို့သော် သူ့မျက်နှာက တော့ သူ၏ အခြားကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်းများလိုမဟုတ်။ တစ်မူထူးနေသည်။

သူ့မျက်လုံးတွေက မျက်သွင်းနက်နက်ထဲမှာ တည်ရှိနေ သည်။ သို့သော် တောက်ပသည်။ ဥာဏ်ရှည်သက်မြက်ခြင်း ကိုဖော်ကျူးနေသည့် မျက်လုံးများ။ သည်မျက်လုံးများ ပြင့်ဖွဲ့စည်းထားသည့် မျက်နှာမှာမူ ရင့်ရော်သည်။ ဇရာ၏ ဖိစီးမှုကြောင့်၊ သို့မဟုတ် ဘဝကြမ်းကြောင့်ဖြစ်မည်။ မျက် လုံးများအောက်မှ မျက်အိမ်များမှာ ဖောင်းပြီး အိတ်ကျ နေ၏။ နောက်ပြီး ပါးရေများလည်း အောက်သို့အိတ်ကျနေ သည်။ သည်အချင်းအရာတွေက သူသည် စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့နေ ထိုင်ခဲ့သူတစ်ဦး သွင်ပြင်မျိုး ပေါက်နေစေ၏။ သက်တမ်း တစ်လျှောက်အတွင်း နှစ်ဘဝစီ၊ သုံးဘဝစီသူတစ်ဦး၏ သွင် ပြင်မျိုး ပေါက်နေစေ၏။ သူ၏မုတ်ဆိတ်မွေး သေးသေး ချွန်ချွန်ကလေးက သူ့အား အသက်အရွယ်နှင့် မမျှအောင် အပျော်ကြူးသူတစ်ဦး၏ သွင်ပြင်မျိုးပေါက်နေစေ၏။ သူ၏ ထင်ရှားပေါ်လွင်လွန်းလှသော နှာခေါင်း ချွန်ချွန်ကြီးက

လည်း သူ့အပေါ် တစ်ဖက်သားကမြင်သည့် ကနဦးအမြင် များကို ချေဖျက်နိုင်စွမ်း မရှိပါချေ။

‘ပြည်သူ့ကျင့်ဝတ် အသင်းတစ်ခုရှိ အစည်းအဝေးကို တက်ရင်း မြို့ထဲရောက်နေတာနဲ့ ခင်ဗျားဆီ လှည့်ဝင်လာတာ ပါ။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားလူနာ ဂျက်နက်ဘတ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပါးစပ်နဲ့ သတင်းပို့ခဲ့မယ် စိတ်ကူးရလို့၊ လူနာရဲ့ ဆေးမှတ် တမ်းမှာ ရေးထားဖို့လဲ ကျွန်တော် နှုတ်တိုက် ချပေးခဲ့ပါ တယ်’

နှစ်ဦး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နေခိုက် မှက်ကာသီက ပြော၏။ ‘ကျွန်တော် လူနာကို သွားကြည့်ရတဲ့အတွက် ဆရာကသိ ကအောက် မဖြစ်ဘူးထင်ပါကလေးနော်’

မိုက်က သူ့စားပွဲရွှေမှ ကုလားထိုင်ဆီသို့ လက်ဝှေ့ယမ်း ပြသည်။

‘မီးခတ်က ကျွန်တော်တို့ မျှော်လင့်ထားတဲ့အချိန်မှာ သတိပြန်လည်မလာဘူး၊ နောက်ပြီး ဦးနှောက် လျှပ်စစ် မှတ်တမ်းစက်ပေါ်မှာလဲ ‘သိတာ’ လှိုင်းတွေ တစ်သိကြီး ပေါ်လာတယ်လေ၊ ဒီတော့ ဒီမိန်းကလေးဟာ အပြင်ပန်း အမြင်အရထက် ပိုပြီးသတိရှိနေတယ်လို့ ဒေါက်တာ ဖော် ဂါတီနဲ့ ကျွန်တော်က ထင်ကြတယ်’

‘မှက်ကာသီ ပြီးလိုက်၏။ သူ့အပြုံးက သူ့အား သရော် လှောင်ပြောင်နေသူတစ်ဦး၏ သွင်ပြင်မျိုး ပေါက်သွားစေ သည်။

‘လှည့်စားနေတယ်လို့ ဆိုလိုတာလား’

‘အဲဒီလိုမျိုး ဆိုပါတော့၊ အင်းလေ... ခုတော့ သူက သတိလဲပြန်လည်လာပြီး စဉ်းစားဆင်ခြင်နိုင်စွမ်းလဲ အပြည့် ရှိနေပြီဆိုတော့... ကျွန်တော် ဆရာ့အချိန်တွေကို ပြုန်းမိ သလို ဖြစ်နေပြီထင်ပါရဲ့’

‘ဖြစ်ပါဘူး ဒေါက်တာ၊ မဖြစ်ပါဘူး၊ မီးခတ်ဟာ အင်မတန် ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ပါ၊ သူ့နဲ့စကားပြောရတာ ကျွန်တော်တွေအရမ်းကျေနပ် တာပဲ၊ အထူးသဖြင့် စောလ်မင်း ဆိုတဲ့ ကောဝိမလေး အကြောင်း ပြောကြတဲ့အခါမှာပေါ့၊ အဲဒီလို စိတ်ထောင့် ဆန်တဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးရှိတဲ့ လူမျိုးဆို ကျွန်တော်က အားကြီး စိတ်ဝင်စားတာပဲ၊ မီးခတ်ဟာ ချီကာဂိုမှာ တုန်းက လင်းတောလ်မင်းနဲ့ အတော်ကြာကြာ တရင်းတနီး နေခဲ့ကြတာကိုး’

‘မီးခတ်မှာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ချို့ယွင်းချက်တစ်ခုတစ်ရာ များ တွေ့ရသလား ဆရာ’

‘သူက ဆံပင်အနီနဲ့ပဲ၊ ဆံပင်အနီနဲ့ဆိုကတည်းက အလို အလျောက် ဖြစ်နေတာက စိတ်ကဓဉ့်ကလျား...’

‘အဲဒီနေရာမှာ ဆံပင်အနီနဲ့ မိန်းမအတော်များများက ဆရာ့အဆိုကို သဘောတူကြမယ် မထင်ဘူး’

‘ခင်ဗျားပြောသလို မဟုတ်ရုံမကဘူး၊ မိန်းမအားလုံး နီးပါးက သူတို့မှာ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး တစ်မျိုးထက်မက ရှိတယ်လို့ ထင်ချင်ကြတာပဲ၊ တကယ်လဲ ရှိကြတယ်လေ၊ မိန်းမတွေတစ်ယောက်ဆိုရင် နေ့လယ်နေ့ခင်းတိုင်း အပေါ်စား

မိဒီယိုဇာတ်လမ်းတွေကို ကြည့်တယ်၊ ပြီးတော့ အဲဒီခေတ် လမ်းစောထဲကအတိုင်း လိုက်လုပ်တာပျံ့တခြားတစ်ယောက် ကတော့ သူ့ယောက်ျား ရုံးသွားဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ပေးတယ်၊ ကိုယ်တိုင်ကားမောင်းပြီး ကလေးတွေကို ကျောင်းပို့ပေးတယ်၊ ဂိတသင်တန်းတွေ၊ ကမ်းထောက်အဖွဲ့ သင်တန်းတွေကို လိုက်ပို့ပေးတယ်၊ အဲဒါနဲ့ပေါင်းဖျားစွာ ကြာအောင် အဲဒီလိုနေခဲ့တာ၊ တစ်နေ့မှာတော့ သူ့အစတ် အစားတွေထုပ်ပိုးပြီးအိမ်ကထွက်သွားတယ်၊ သူ့အကြောင်း ပြချက်က သူ့ဘဝသူ့ထူထောင်ပြီး သူ့ဘဝသူ့ကျောင်းချင် လို့ထဲပေါ့’

‘အများအားဖြင့် ဆံပင်နီနဲ့ မိန်းမတွေဟာ ပုံမှန်စံကိုက် မိန်းမတွေပေါ် ဒေါက်တာကနီး၊ တစ်ခုပဲရှိတယ်၊ သူတို့ဟာ သိုင်းရှိုက်လွန်တဲ့ဘက်ကို နည်းနည်းလေး ရောက်နေတတ် ကြတယ်၊ အဲဒီလို ဖြစ်နေတဲ့အတွက် သူတို့ဟာ စွဲမက်စရာ ကောင်းတဲ့ သတ္တဝါတွေဖြစ်လာတယ်၊ အဲ...ခင်ဗျာ့ လူနာ မီးခတ်အကြောင်း ပြန်ကောက်ရရင် သူ့မှာ ပုံမှန်စံကိုက် မိန်းမငယ်တစ်ယောက်...’

‘အဲဒါ မဂ်လာသတင်းပေါ့ပျာ’

‘ကျွန်တော် သူ့ကို ဒီနေ့မနက်မှတွေ့ရတာ၊ ကျွန်တော် တက်ခဲ့တဲ့ ခုတက္ကသိုလ်က စိတ်နယ်လွန် ပညာရပ် ဆိုင်ရာ နီးနှောဖလှယ်ပွဲမှာ ရောက်နေလို့’

‘ခင်ဗျား ဘယ်လိုဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဆဋ္ဌမအာရုံအကြောင်း စိတ်ဝင်စားသွားရတာလဲ’

‘ဒေါက်တာကန်းရေ...တဆိတ်လောက် ကျွန်တော်တို့နဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ နာမည်ကလေးတွေ ခေတီဝေတီ သုံးနှုန်းပါ ဗျာ၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့ ဆဋ္ဌမအာရုံဆိုတာကို သိပ္ပံနည်းကျ ခေတီမယ်ဆိုရင် စိတ်နယ်လွန်ပညာရပ်လို့ ခေါ်တယ်ဗျာ။’

‘ကျွန်တော် ဆေးကျောင်းတက်နေရင်း နေ့တစ်နေ့မှာ နယ်လှည့်မျက်လှည့်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့မှာ အလုပ်ဝင်လုပ်ဖြစ်တယ်ဗျာ။ အဲဒီမှာ စံချိန်မီ မျက်လှည့်ပြကွက် တော်တော်များများကို ကျွန်တော် သိလာခဲ့တယ်။ လေထဲမှာ ဈာန်နဲ့ ပျံနေတာ၊ မြင်ကွင်းထဲက ပျောက်သွားတာ၊ အိပ်မေ့ချထားတာလို ဟာမျိုးတွေပေါ့ဗျာ။ အဲဒီအထဲမှာ မိန်းမတစ်ယောက်က စိတ်ဖတ်ပညာ၊ တစ်ဖက်သားရှဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဘာတွေဖြစ်နေ တယ်ဆိုတာကို ပြောနိုင်တဲ့ ပညာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီပြကွက်ကို သရုပ်ဆောင်ရတယ်လေ။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်က သူနဲ့တူပြီး အများကြီး အလုပ်လုပ်ဖြစ်တာပေါ့’

‘အဲဒီ ပြကွက်တွေဟာ သရုပ်ဆောင် ထားတာချည်းပဲ မဟုတ်လား’

‘ထုံးစံအားဖြင့်တော့ ဟုတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအမျိုး သမီးကော ကျွန်တော်ကော ရှင်းမပြနိုင်တဲ့ ကိစ္စ တချို့

ဖြစ်သွားတာတွေရှိတယ်ဗျာ။ ဒါနဲ့ နွေကျောင်းပိတ်ရက် ကုန် တော့ ဒါကိုပြန်ပြီး ဆရာဝန်ဘွဲ့ရအောင် ဆေးပညာကို ဆက်သင်ရင်း စိတ်နယ်လွန် ရောဂါ ပညာရပ်နဲ့ ပီအိပ်ချိဒီဘွဲ့ ပါရအောင်ဖြေဖို့ ပြင်ဆင်တော့တာပဲ’

‘ဒါနဲ့ စကားမစပ်ပြောရဦးမယ်။ မီးစိဘတ်ရုံမျက်နှာကို ပြန်လည်ပြုပြင်တည်ဆောက်ပြီးရင် တူလာမယ်ဆိုတဲ့ နမူနာ ရုပ်တုကို သူ့အခန်းထဲမှာ ကျွန်တော်တွေခဲ့တယ်။ အဲဒီ ရုပ် တုဟာ ပန်းပုပညာအရ တော်တော် လက်ရာမြောက်တာပဲ ဒေါက်တာ ကန်း’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က ပန်းပုပညာကို မတောက်တခေါက် လေ့လာလိုက်စားတယ်။ ဒါပေမယ့်... အဲဒီညာနဲ့ အသက်မွေးဖို့တော့ မရည်ရွယ်ပါဘူး’

‘ကျွန်တော်ပြောတာကိုယ့်၊ ခင်ဗျားအောင်မြင်နိုင်တယ် ဗျာ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ ရုပ်တုအတိုင်းတူအောင် မီးစိဘတ်ကို လုပ်ပေးနိုင်ရင်တော့ ခင်ဗျားဟာ ပန်းပုဆရာ အဖြစ်ထက် ရုပ်အလှပြင်ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်အဖြစ်နဲ့ လူ့လောကကို အများ ကြီး အကျိုးပြုနိုင်ဖူးဗျာ’

‘ကျွန်တော်ကလဲ အဲဒီအတိုင်းပဲ ခံစားမိပါတယ်’

‘ကျွန်တော် ဒီလိုဝင်လာခဲ့တဲ့ တခြားအကြောင်းတစ်ခုက တကယ်လို့ ကျွန်တော်က မီးစိဘတ်ကို စိတ်ပညာအရ လေ့ လာကြည့်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကန်ကွက်စရာများ ရှိ သလားဆိုတာ မေးချင်လို့ပဲ။ ဆိုလိုတာက ခင်ဗျား သူ့ကို ကုသပြီး သူ့နေကောင်းသွားမှပါ’

‘သူ့ကို ဆေးရုံက ဆင်းခွင့်ပြုပြီးတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူ
ဘာလုပ်တယ်၊ ဘာမလုပ်ဘူးဆိုတာကို ကျွန်တော် ချုပ်ကိုင်
ထားလို့ မရတော့ပါဘူး၊ ခင်ဗျားရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို
ခွင့်ပြုနိုင်တာ သူတစ်ယောက်ပဲ ရှိပါတယ်၊ ဒေါက်တာ မက်
ကာသီ’

‘သူ ခွင့်ပြုလိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ ဆေးရုံမှာ
ရှိနေတုန်း ကျွန်တော် သူ့ကို ကြုံရင်ကြုံသလို ဝင်တွေ့တာကို
ခင်ဗျား မကန့်ကွက်တဲ့အကြောင်း စောစောစီးစီး သေချာ
သိထားချင်လို့ပါ’

‘ကန့်ကွက်စရာ အကြောင်း မမြင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်
လက်ခံပြီးတော့ပါလို့ သူ့ကို ကျွန်တော် အစိန်မပေးနိုင်ဘူး၊
နောက်ပြီး ဆေးဝါးကုသသမျှလဲ ခင်ဗျားအတွက် ထည့်
မပေးနိုင်ဘူး’

‘ကျွန်တော် သူ့ကို သွားတွေ့တဲ့ အတွက် အခကြေးငွေ
ယူဖို့ စိတ်မကူးပါဘူး၊ သူ့ဟာ ချီးနိုးကစပြီး ကမ္ဘာ့အချော
ဆုံး အလှဆုံး ပီနိုးကလေး စာရင်းဝင်တော့မယ်လေ၊ အဲဒီ
ပြောင်းလဲမှုဟာ သူ့တစ်ကို ဘယ်လို အကျိုးသက်ရောက်မှု
ရှိမလဲဆိုတာကို စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန် ကစီဇယာက အနေနဲ့
ဖွဲ့စည်းစားလှူခဲ့လို့ပါ’

‘ပြောင်းလဲမှုဟာ သူ့ အတွက်ပိုသောင်းဖို့ ဖြစ်မယ်လို့
ခင်ဗျားထင်သလား’

‘ဒီမိန်းကလေးက ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်တယ်၊ ပါရမီပါတဲ့
စာရေးသူ တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်၊ နောက်ပြီး သူက ရည်
မှန်းချက်မြင့်မားတယ်၊ ဒီလိုမိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက်
ဖြစ်ပေါ်လာမယ့် ပြောင်းလဲမှုဟာ ပိုကောင်းဖို့က လွဲပြီး
တခြား ဘာများ ဖြစ်နိုင်ဦးမှာလဲ’

‘ကျွန်တော်က ဆွေရာ စိတ်ကူးကြည့်တာပါ’
မက်ကာသီ မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ လက်
တစ်ဖက် ကမ်းပေးသည်။

‘မီးခတ်ကိုလာကြည့်ပေးဖို့ ဖိတ်ခေါ်တဲ့အတွက် ကျေး
ဇူး တင်ပါတယ်ဗျာ၊ သူ့ဟာ ဆေးပညာပိုင်းဆိုင်ရာ အလွန်
စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ လူနာတစ်ယောက် ဖြစ်မှာပဲဗျ၊
အဲဒီနေ့မနက်က ဒါးလက်စိကိုသွားတဲ့ လမ်းပေါ်မှာ ခင်
ဗျားရောက်နေတာ သူ့အတွက် ဘယ်လောက် ကံကောင်း
လိုက်သလဲနော်’

မိုက်က ရုံးခန်းအပြင်ဘက်ရှိ ဧည့်ခန်းကလေးထဲ ရောက်
သည်အထိ ဧည့်သည်ကို လိုက်ပို့ သည်။ သူ့ သူနာပြု ဆရာ
မက တစ်နေ့တာအတွင်း လာရောက်ခဲ့သော လူနာများ၏
မှတ်တမ်းကို ပိုင်တဲ့နေရာမှ မော့ကြည့်သည်။ သည် အမျိုး
သမီးက ကလေးနှစ်ယောက် မိခင် ဖြစ်သည့်တိုင် ကိုယ်ခန္ဓာ
အချိုးအဆက် ပြေပြစ်လှပသူ ဖြစ်၏။

‘ဒီလူကို ဆရာ ဘယ်လို အကဲဖြတ်လို့ ရသလဲ ဒေါက်တာ’
‘ကျွန်တော်ကလဲ ခင်ဗျားကို အဲဒီမေးခွန်းပဲ မေးမလို့ဗျ’

‘ဒီလူက ထူးခြားတာတွေအမှန်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် တကယ်ကို အဖိုဆန်တဲ့ အဖိုသတ္တဝါပါပဲ၊ ဆရာ နောက်ဆုံးလူနာနဲ့တွေ့နေ ကတည်းက ဒီအခန်းထဲကို သူ့ရောက်နေတာ၊ စုစုပေါင်း ဆယ်စိနစ်လောက်ရှိမှာပေါ့၊ အဲဒီတစ်ချိန်လုံး သူ့ကျွန်မကို စိတ်မျက်စိနဲ့ အဝတ်အစားတွေ ချွတ်ကြည့် နေတယ်လို့ပဲ ကျွန်မဖြင့် ခံစားရတယ်’

‘မက်ကာသီပြန်သွားပြီး ခဏအကြာမှာပင် ဒေါက်တာ ဆီ ကတ်စတီယံက တယ်လီဖုန်းဆက်သည်။

‘မိုက်ရှေ...မီးစိဘတ်ကို နေ့လယ်စာစားပြီး ဝင်တွေ့လိုက် တယ်၊ မင်း သူ့ကို ပြုပြင်ကုသပြီးရင် သူ့ဟာ မင်းထုထားတဲ့ ပန်းပူရုပ်နဲ့ တူလိမ့်မယ်လို့ မင်း တကယ်ပဲ ဆင်လား’

‘အဲဒီရုပ်တုကို ထုပြီးကာစကတော့ တူလိမ့်မယ်လို့ ကျွန် တော် အတော်ကြီး ဟုံကြည်စိတ်ချတယ်ခင်ဗျ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒါကို လူအတော်များများက သံသယရှိနေတော့ ဒီနေ့ဆို ကျွန်တော် ကိုယ်ကျွန်တော် မယုံမရဲ ဖြစ်နေပါပြီ’

‘အေး...သူတို့ရဲ့ သံသယတွေက မင်းကို မတားဆီးစေနဲ့၊ တကယ်လို့ မင်း အဲဒီရုပ်တုနီးပါး လှအောင် ပြုပြင်ပေးနိုင်

တယ်ဆိုရင်ပဲ မင်းမှာ မှတ်လောက်ဆားလောက်တဲ့ အောင်
မြတ်မှု တစ်ခုကို ရတာပဲကွ'

'သူ့ခပ်ပွန်းလောင်းကော အဲဒီမှာ ရှိနေသလားဆရာ'

'ငါ့ကို စောင့်နေပါဗျာ၊ မင်းဟာ ဒီအလုပ်ကို လုပ်ဖို့အရည်
အချင်း မမီတဲ့လူဖြစ်ကြောင်း ငါ ဝန်ခံစကားကို ကြားရဖို့
မလွယ်ဘူးဆိုတာ သူ မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပဲသဘောပေါက်သွား
ပါကယ်၊ ဒါပေမယ့် မီးစိဘတ်ဟာ ဒီလောက် ပြင်းပြင်းထန်
ထန် ဦးနှောက်ထိခိုက်ခံရပြီးတဲ့နောက် သူဟာ မှန်မှန်ကန်
ကန် စဉ်းစားချင့်ချိန်နိုင်စွမ်း မရှိဘူး ဆိုတာကိုတော့ ငါ
လက်ခံလာအောင် ဖုတ်ပြောတယ်ကွ၊ အဲဒီကိစ္စကိုလဲ ငါ သူ့
ကို ဖျောင်းဖျားချခဲ့ပါတယ်'

'သူ ကျွန်တော် ကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် မလို
တမာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ စဉ်းစားလို့ မရဘူးဆရာ၊ မနေ့က
မီးစိဘတ်နဲ့ သူ့ဦးလေးက ကျွန်တော် ကို ပြောမပြမချင်း
ဒီလောကကြီးမှာ အဲဒီ လူတစ်ယောက် ရှိနေမှန်းတောင်
ကျွန်တော် မသိခဲ့ဘူး'

'ဟတ်ချင်ဆန်က ရုပ်ရည် ချောမောပြီး မာနကြီးတယ်၊
ဒီတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဆက်ဆံရေးမှာ သူကအပေါ်စီး
ကနေ လှမ်းမှီးထားလိမ့်မယ်လို့ ငါ သံသယရှိတယ်၊ ဒီအနေ
အထားထဲမှာ သူ့ ဇနီးလောင်းဟာ ရှားပါးတဲ့ အလှပိုင်ရှင်
အဖြစ် နေချင်းညချင်း ပြောင်းလဲသွားမယ့် အလားအလာ

ရှိနေတယ်၊ အဲဒါဆို ယောက်ျား တော်တော်များများဟာ
ကောင်မလေးကို စွဲမက်ကြတော့မယ်၊ မင်းက ကောင်မလေး
ကို ခေတ်သစ် အလှနတ်ဘုရားမအဖြစ်ဖန်ဆင်းပြီးတဲ့ အချိန်
မှာ တို့ မိတ်ဆွေကြီးဟာ မှေးမှိန် ပျောက်ကွယ်သွားမှာကို
စိုးရိမ်နေတာ ဖြစ်ရမယ်ကွ'

'ဒေါက်တာ ရန်းဒေါက်ကာသီလဲ မနေ့မနက်ပဲ လူနာ
ကို ကြည့်ပြီးပြီ ဆရာ၊ သူ့စောစောလေးကပဲ ပြန်သွား
တယ်'

'သူလဲ ခေတ်လူ မဟုတ်ဘူးနော့'

'ကျွန်တော်နဲ့သူ ပထမဆုံးတွေ့ဖူးတာပါဆရာ၊ ဒါပေမယ့်
ကျွန်တော် သူ့ကိုအထင်ကြီးပါတယ်၊ သူကလဲ ဆရာ့လိုပဲ
ဂျက်နက်ဘတ်ဟာ သူ့ဘာသာသူ ဆုံးဖြတ်နိုင်လောက်
အောင် ဦးနှောက်ကောင်းနေပြီလို့ ပြောပါတယ်'

'နေ့ခင်းကပဲ သူ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချခဲ့သေးတယ်လေ၊
ခွဲစိတ်ကုသမှု သဘောတူခွင့်ပြုလွှာကို ဝါရှေ့မှာပဲလက်မှတ်
ထိုးခဲ့တယ်၊ ဟတ်ချင်ဆန်ကတော့ နံဘေးမှာ ရပ်ပြီး လက်
သည်းတွေကို သွားနဲ့ကိုက်နေတာပဲ။

'ဒါထက် မက်ကာသီရဲ့ပုံက လူရှုပ်လို့ပေပုံစံမျိုး ပေါက်
တယ်နော်၊ အဲဒါလဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့ဒီလို ဖြစ်
နေလို့ ဆိုပြီး သူ့ကို လျော့ပတ်လက်လိက်လေနဲ့ သူနဲ့ ဆိုပုံတဲ့
စိတ်နယ်လွန်ရာ ဂါဆိုင်ရာပညာပိုင်းမှာတော့ သူ့ကိုတလေး

တစားရှိကြတယ်ကွ၊ ငါက မင်းကိုလျှို့ဝှက်ချက် တစ်ခုလဲ
ပြောပြရဦးမယ်၊ အခါကတော့ တက္ကသိုလ်စိတ်ပညာ ဌာနနဲ့
ဆေးကျောင်းစိတ်ရောဂါ ကျော့နုနုပေးမေးပြီး မက်ကာ
သိအတွက် သုတေသနစီမံကိန်း တစ်ခု ထူထောင်ပေးထား
တယ်၊ အထူးသဖြင့် သူတို့အပေါ် အရ အဝေးကို ရှုမြင်ခြင်း
ဆိုတဲ့ အကြောင်းအရာကို သုတေသနပြုမှာတဲ့ကွ'

'ကျွန်တော်ဖြင့် တစ်ခါမှ မကြားဖူးဘူး'

'ဆဋ္ဌမအာရုံရဲ့ ပုံစံတစ်မျိုးပေါ့ကွာ၊ စတန်းဖို့သုတေသန
ဌာနကအထူးပြု လေ့လာနေတဲ့ကြိုတင်သိမြင်ခြင်းအကြောင်း
ပေါ့၊ မက်ကာသိရဲ့ လက်တွေ့စမ်းသပ်မှုအဖြေတချို့ကို ငါ
တွေ့ဖူးတယ်၊ အတော်တော့ ဆန်းပြားတယ်ကွ'

'ကျွန်တော်ဘဲလ်ဗျူးမှာသင်တန်းသွားတက်နေရတဲ့နှစ်နှစ်
က အတော်ကြီးကို အားထုတ်ဖို့ကြိုးစားရတာ ခင်ဗျ၊ ဒီတော့
ကျွန်တော်မှာ သတင်းစာတောင် မဖတ်နိုင်ခဲ့ဘူး'

'တစ်ခါတစ်ရံ မက်ကာသိနဲ့စကားပြောကြည့်ကွ၊ ဒဲဒီ
အခါကျ မင့်စိတ်ထဲမှာ မှန်ဘယ်လို လက်ခံယုံကြည်ထားတဲ့
ကိစ္စ အတော်များများကို ယုတ်မှယုတ်ပါလစေဆိုပြီး အံ့ဩ
တွေဝေ ကျန်ခဲ့လိမ့်မယ်။

'ဒါထက် စကားမစပ် ပြောရဦးမယ်၊ နက်ပြန်ကျ မင်း
လုပ်တာကိုင်တာတို့ကို ငါတို့ ချောင်းကြည့်လို့ ရမလား၊
ကျိုးသွားတဲ့ ပါးရိုးတွေကို မင်း ဘယ်လိုမြင်တင်မယ် ဆိုတဲ့
အကြောင်း ချာလီသောင်းဒိုက်က ပြောပြလို့ ငါ အရမ်း

အံ့ဩစိတ်ဝင်စားနေတယ်ကွ၊ တကယ်လို့ မင်းနည်းကအလုပ်
ဖြစ်တယ်ဆိုရင် ငါရေးထားတဲ့ ကျောင်းသုံးစာအုပ်နောက်
တစ်ကြိမ် ထပ်ရှိက်တဲ့အခါ ထည့်ရေးမလို့'

'ဆရာ့ကို ဖိတ်ခေါ်ပါတယ် ဆရာ၊ ဆရာတို့ ရှိနေရင်
ကျွန်တော်လဲ လုပ်ရကိုင်ရတာ ယုံကြည်စိတ်ချမှု ရှိတာပေါ့'

'ငါတို့ကလဲ မင်းကို ဆရာဝန်ဘွဲ့အတူ ဒဲဒီ ယုံကြည်
စိတ်ချမှုကိုပါ ပေးလိုက်တာပဲဟာ၊ အောင်မြင်ပါစေကွာ'

အထား ရှိနေတော့ သူ့ကိုမှာထားတာ ပြန်ဖျက်ဖို့မေ့သွား
တယ်ဗျ၊ ဒါထက် ခင်ဗျားနဲ့ ဒေါက်တာမက်ကာသိန္နဲအဆင်
ပင်ပြုကြဘူးလား’

‘ဆိုး...သူနဲ့ အဆင်ပြေပါတယ်၊ ကျွန်မ ဂျယ်ရယ်နဲ့အချေ
အတင် ပြောရလွန်းလို့ စိတ်တိုနေမိတာထင်ပါရဲ့၊ သူကကျွန်မ
ကိုရှင် မကုစေချင်ဘူးလေ’

‘ဆိုးဒါ အတော်ကြီးကို လျော့လျော့ပေါ့ပေါ့ ပြော
ထားတာဗျ’

ဟဲ့ မိုက်က ပြီးပြီးပြောသည်။

‘သူက ချီကောဂိုကနေ ဒီကိုမလာခင်ကတည်းက အလှူကု
ဆရာဝန်များလမ်းညွှန် စာအုပ်ကို လှူကြည့်ပြီး ခင်ဗျားကို
ဒေါက်တာဆိဘတ်စတီယံပဲ ကုဆင့်တယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လာ
တာ’

‘သူလဲ ဒီကို ရောက်လာသေးတယ်’

‘ကျွန်တော် သိတယ်၊ ခင်ဗျာ့ခင်ပွန်းလောင်းရဲ့ ခံစား
ချက်ကို သိသိချင်းပဲ ဌာနမှူးဆီ ဖုန်းဆက်ပြီး ခင်ဗျားကို
လာကြည့်ပေးဖို့ ကျွန်တော်ပဲပြောခဲ့တာပါ၊ သူကကျွန်တော်
စီစဉ်ထားတဲ့ ပြုပြင်ကုသနည်းကို အဆန်းတကြယ် ပြစ်နေ
တာဗျ၊ ဒါထင်မဟုတ်သေးဘူး...နမူနာရုပ်တုနဲ့ပတ်သက်လို့
လဲ စိတ်ဝင်စားနေတာ’

‘ဂျယ်ရယ်က အဲဒီရုပ်တုဟာအယုံသွင်းထားတဲ့ရုပ်တုတဲ့၊
ကျွန်မကို ခွဲစိတ်ကုသခွင့်ရအောင် စည်းရုံးဖို့ ရုပ်ပြလုပ်ထား
တာတဲ့လေ’

ညနေ ငါးနာရီမတိုင်မီကလေးတွင် မိုက်က လူနာများကို
လှည့်လည်စစ်ဆေးကြည့်သည်။ ဂျက်နက်ဘတ်အား ခုထင်
ခပင်တွင် ကိုယ်တစ်ပိုင်းထောင်ပြီး လဲလျော့ငါးနေသည်ကို
တွေ့ရ၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ အမျိုးသမီးသည် သူ့ကိုမြင်လိုက်ရ
သဖြင့် ဝမ်းသာအယ်လဲ ဖြစ်ပုံမရ။

‘ရုပ်က ကျွန်မကို စစ်ဆေးဖို့ဆိုပြီး ဘာကိစ္စဟိုစိတ္တစဆရာ
ဝန်ကို လွှတ်လိုက်ရတယ်’

ဂျက်နက်က ရုန်တွေ့သည်။

‘ခင်ဗျား သတိမေ့နေတုန်းက ဦးခေါင်းထိခိုက်မှုကြောင့်
ခင်ဗျားဦးနှောက်တွေ တယ်လောက်ထိခိုက်သွားတယ်ဆိုတာ
ကျွန်တော်တို့ ပင်ပြောနိုင်ဘူးလေ၊ ဒါနဲ့ အကြံဉာဏ်ဘောင်း
ရအောင် ဆိုပြီး သူ့ကို မေတ္တာရပ်ခံလိုက်တာ၊ ခင်ဗျား
သတိပြန်လည်လာပြီး ခင်ဗျားဦးနှောက်ကလဲ ပုံမှန် အနေ

၁၅၆ မြတ်ငြိမ်း

‘ခင်ဗျာ့သဘောကကော ဘယ်လိုလဲ’

သည်တော့မှ ကျန်နက် ပြီးဖော်ရသည်။

‘တကယ်လို့ အဲဒီရုပ်တုနဲ့ တစ်ဝက်လောက် တူအောင် လုပ်ပေးနိုင်ရင်တောင် ကျွန်မ အရင်ကရုပ်ရည်ထက် နှစ်ဆ လောက် လှနေပြီလို့ သူ့ကို ကျွန်မ ပြောပစ်လိုက်တယ်။ ဂျယ်ရယ်တာ ရှင်ကို မတွေ့ရခင်ကတည်းက သဘော မကျ ဘူး ဆိုတာ သိသာတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ ဒေါက်တာဆီဘတ် စတီယံက ရှင်ကို အကြီးအကျယ်ထောက်ခံတော့ ယမ်းပုံ မီး ကျ ဖြစ်တော့တာပေါ့။ နောက်ပိုင်းမှာ သူနဲ့ ကျွန်မနဲ့သတ် မခန်း ဖြစ်မခန်း ဖြစ်ရတာရှင်၊ ကျွန်မလက်ဝှက်ကိုသာ မီးခံ သေတ္တာထဲ ထည့်ပြီး သော့ခတ်မထားခဲ့ရင် ကျွန်မ အဲဒီ လက်ဝှပ်နဲ့ သူ မျက်နှာကို ပေါက်ပစ်မိမှာပဲ’

‘စေ့စပ် ကြောင်းလမ်းထားတာကို ဖျက်သိမ်းဖို့အထိ အရေးကြီးတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်မျိုးကိုတော့ ခွဲစိတ်ကုသမှုပြီးတဲ့ အထိ စောင့်လိုက်ပါဦးဗျာ၊ ကျွန်တော် ကြောင့် အဲဒီလို ဖြစ်သွားရလေခြင်း ဆိုတဲ့ လိပ်ပြာမသန်စိတ်ကြီး ကျွန်တော့် ရင်ထဲမှာ စွဲနေချင်လို့ပါ’

‘တကယ်တမ်းပြောရရင် ရှင် ကျွန်မကို နမူနာရုပ်တုနဲ့ တကယ်တူအောင် လုပ်ပေးလိုက်နိုင်မှာကို သူ ကြောက်နေ တာရှင်၊ ဒါကြောင့် သူ ဒီလောက် အကျောက်အကန်ပြော နေတာ၊ သူက ဒုတိယလူနေရာမှာ မနေနိုင်တဲ့လူ၊ ဒီတော့ ပရက်စိတလိစ်ရဲ့အက်ဖရိဒိုက်လော က် လှတဲ့ဇနီးတစ်ယောက် နဲ့ ဆိုရင်....’

‘ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် အတူတူသွားတိုင်း သူဂုဏ်တက် မှာပေါ့ဗျာ’

ကျန်နက်က မိုက်အား နှစ်နှစ်ကာကာ ကြည့်လိုက်၏။

‘သူ့ နေရာမှာ ရှင်ဆိုရင် ရှင် စိတ်ညစ်မှာလားဟင်’

‘တစ်စက်ကလေးမှ မဖြစ်ဘူး၊ ကုန်ကုန်ပြောရရင်ဗျာ....’

ခင်ဗျားက ရုပ်အလှပြင် ခွဲစိတ်ကုသရာဝန်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော့် ရဲ့ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာမှုကို ကြော်ငြာပေးနေမယ့် လမ်း လျှောက် ကြော်ငြာတစ်ခုပဲမဟုတ်လား၊ ဒါထက်ဒေါက်တာ မက်ကာသီအကြောင်း ပြန်ကောက်လိုက်ဦးမယ်၊ ခင်ဗျား သူ့ကို ဘာဖြစ်လို့ သဘောမကျတာလဲ’

‘ကျွန်မ သူ့ ကိုသဘောမကျစရာအကြောင်း ဘာမှမရှိ ပါဘူး၊ သူက စကားပြောရတာ အရမ်းကို အားတက် ရှင် လန်းစရာ ကောင်းတဲ့လူပါ၊ ဒါပေမယ့်ရှင်....သူက ကျွန်မကို လမ်းတော်လမ်းမင်းလောက် စိတ်ဝင်စားတာ မဟုတ်ဘူးရှင်၊ သူ ကျွန်မကို လမ်းအကြောင်း မေးမြန်းစုံစမ်းနေပုံကြီးက သူဟာ ကျွန်မကနေတစ်ဆင့် လမ်းရဲ့စိတ်ကို စိစစ်ကြည့်နေ သလိုပဲ’

‘သူက စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန်သက်သက်မဟုတ်ဘူး၊ စိတ် နယ်လွန်ဝညာ....ဆဋ္ဌမအာရုံပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ လဲ အထူးကုဆရာဝန်ဗျာ၊ ခင်ဗျား သတိလည်မလာခင်က ခင်ဗျားရဲ့ ဦးနှောက်လျှပ်စစ်တိုင်း ကိရိယာပေါ်မှာ ထူး မြားတဲ့ လျှပ်စစ်လှိုင်းတွေ တစ်သံကြီး ပေါ်ပေါ်လာတတ် တယ်၊ အဓိပ္ပာယ်က ခင်ဗျားရဲ့အသိစိတ်ကထိုးဖောက်ထွက်ဖို့’

ကြီးစားနေတဲ့ပုံမျိုး၊ ဒါနဲ့ ဒေါက်တာ မက်ကာသီ ဆိုရင် ဒီလှုပ်ခတ်လှိုင်းတွေကိုကြည့်ပြီးတစ်စုံတစ်ရာတော့ပြောနိုင်မှာပဲဆို ဖော်ဂါတီက တွေးခဲ့တာကိုး'

အဲဒီအကြောင်းပြောမှ သတိရလို့ပေးရဦးမယ်၊ ကျွန်မ ခေါင်းမှာစိုက်ထားတဲ့အပ်တွေက လိုအပ်နေသေးလို့လား ဟင်း၊ ကျွန်မရဲ့ဆံပင်မှာ စေးကပ်နေတဲ့သွေးတွေကို ရေလျှော်ပစ်ချင်လို့'

'ခေါင်းလျှော်လို့ မရနိုင်စရာအကြောင်း မရှိပါဘူး၊ ကျွန်တော်ပြန်တဲ့အခါ သူနာပြုဆရာမတွေကိုမှာခဲ့ပါမယ်'

'ဟို...စိတ္တဇဆရာဝန်က ကျွန်မအကြောင်း ဘာများ ပြောသွားသေးလဲ'

'ခင်ဗျားက ဆံပင်အနီနဲ့ဆိုတော့ စိတ်ကစဉ်ကလျား ရောဂါအပျော့စားကလေး ရှိတယ်ဆိုတာပဲ ပြောပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒါကလဲ ပုံမှန်ပါပဲတဲ့'

'နောက်ပြီး သူက မေးသွားသေးတယ်၊ ကျွန်မရေးနေတဲ့ စာအုပ်က ဘယ်လောက်ထိပြီးသွားပြီလဲတဲ့၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီ မေးခွန်းကို ကျွန်မပဖြေနိုင်လို့ကဲဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ဆိုတော့ လေယာဉ်တိုက်ပြီး မီးအလောင်မှာ ကျွန်မရဲ့လက်ဆွဲအိတ် ပါသွားလားမပါသွားလား မသိရသေးဘူးလေ'

'ပါမသွားဘူး၊ လက်လွဲအိုက်က ခင်ဗျား ဦးလေးဆီမှာ'

'သူက ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မကိုမပြောရတာလဲ'

'ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူနဲ့ အက်ဖ်ဘီအိုင်က သတင်း တစ်ခုပြန်လိုက်တယ်ဗျ၊ ခင်ဗျားလက်ဆွဲအိတ်ထဲမှာ ပါတဲ့ စာရွက်စာတမ်းတွေနဲ့တိပ်ခွေတွေကချီကားမှာလမ်းတော်လ် မင်းတို့လုပ်ခဲ့တဲ့ အကြမ်းဖက်မှုတွေအကြောင်း အတော်ကြီး ဖော်ထုတ်ထားတယ်လို့ အဲဒီသတင်းကဆိုတယ်'

'ဒါပေမယ့် ပါမှပမပါဘဲ၊ ကျွန်မက သူ့ဆီကအသေးစိတ် သိရအောင် ကြိုးစားတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူက ရေငုံ့နှုတ်ပိတ် နေတာရှင့်'

'အဲဒါကို ကျွန်တော်တို့သိပြီးသားပါ၊ ဒါပေမယ့် အက်ဖ်ဘီအိုင်ကဖြစ်စေချင်တာက မိစ္ဆာဝါဒီဂိုဏ်းရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေအကြောင်း လင်းတော်လ်မင်းက အတော်များများ ဖော်ထုတ်သွားတယ်လို့ ထင်စေချင်တာ၊ ယုတ်စွာဆိုးချီကားဂိုဏ်းသားတွေက အဲဒီလိုထပ်ရင်တော်ပြုဗျာ၊ အက်ဖ်ဘီအိုင်က လင်းရဲ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ သွေးလန့်ပြီး အပြစ်ထွက်လာအောင်လုပ်တာ'

'ကျွန်မကိုတည့်ကြက်လုပ်ပြီးတော့ပေါ့လေ'

'အဲဒါက အကြမ်းဖျင်းသဘောပေးဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားအခန်း အပြစ်ဘက်မှာ အက်ဖ်ဘီအိုင်ဆိုထောက်တင်ပေးတာက နှစ်ဆယ့်လေးနာရီပတ်လုံး စောင့်ကြပ်ပေးနေတယ်၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားမှာ အန္တရာယ်မရှိနိုင်ပါဘူး'

'ဒီစာစီအစဉ်ကို ကျွန်မပဲကြိုက်နိုင်သေးဘူး၊ လမ်းခမျာ သွားသွားရှာပြီ...ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်မကြောင့်၊ ခုတစ်ခါ သူ့ဂိုဏ်းသားတွေ ပစ်ကွင်းလဲကိုထွက်လာအောင်

ခြောက်လှန့်ထုတ်ဖို့ အက်ဖ်ဘီအိုင်က ကျွန်မကိုအသုံးချနေပြန်ပြီ၊ အဲဒီအပြုအမူဟာ နည်းနည်းလေးကောက်ကျစ်ရာမရောက်ဘူးလား ဟင်

‘လင်းနဲ့သူ့အဖွဲ့သားတွေ လုပ်ခဲ့တဲ့လုပ်ရပ်တွေနဲ့ယှဉ်ပြီး စဉ်းစားမယ်ဆိုရင် ကောက်ကျစ်ရာမရောက်ဘူး’

‘ရှုပ်ပြောတာမှန်ပါလိမ့်မယ်’

‘ဒါထက် စကားမစပ်ပြောရဦးမယ်ဗျ၊ ခင်ဗျာ့ရှုပ်သွင်ပြောင်းလဲသွားပြီး နောက်တစ်လနှစ်လ ကြာတဲ့အခါကျတော့ ခင်ဗျားအပေါ်မှာ ဘယ်လိုအကျိုးသက်ရောက်မှုတွေဖြစ်လာမလဲဆိုတာကို ဒေါက်တာမက်ကာသီက လေ့လာချင်ပါတယ်တဲ့’

‘ဆရာသဘောတူသား’

‘ခင်ဗျားက မကန့်ကွက်ဘူးဆိုရင်ပေါ့’

‘အင်း...စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းမှာပါ၊ နောက်ပြီး ဒီလူက ဟာသဇာတ်ခံရုံတယ်ရှင်၊ သူ့ကိုပြောလိုက်ပါရှင်၊ ကျွန်မက သဘောတူပါတယ်လို့’

‘ကိုစွဝီစွအားလုံးပြီးသွားတဲ့အခါ သူ့ဆီဖုန်းဆက်လိုက်ပါမယ်၊ ကျွန်တော်မသွားခင် မနက်ဖြန်ကိုစွနဲ့ပတ်သက်ပြီး တာမေးချင်တာများရှိသေးလဲ’

‘ဆရာလုပ်ငန်းမဝင် ဆရာ့ကိုကျွန်မ မတွေ့ရတော့ဘူးလား’

‘ခင်ဗျားကျွန်တော် ကိုတွေ့လိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား ကျွန်တော် ကို မှတ်မိမှာမဟုတ်တော့ဘူး၊ မေ့ဆေးဆရာဝန်

ဒေါက်တာပက်ထရီက ခင်ဗျားကိုကြိုတင်ပြီး မေ့ဆေးခပ်ပြင်းပြင်း ပေးထားလိမ့်မယ်၊ ဒါမှကုသမှုပြုနေချိန်အတွင်းမှာ မေ့ဆေးတွေ့ဆုံများကြီးမသုံးရအောင်လေ’

‘သူ့တို့ ကျွန်မကို ခွဲစိတ်ခန်းထဲခေါ်မသွားခင်ကတည်းက လုံးဝ သတိမေ့နေအောင်လုပ်ပေးပါလို့ ပြောပေးပါနော်၊ ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို ကျွန်မသိမနေချင်ဘူး...’

‘ခင်ဗျား ဘာတစ်ခုမှသိမနေစေရပါဘူး’

မိုက်က အခန်းတံခါးဝဆီသို့လျှောက်သွားရင်း ကတိပေးလိုက်၏။

‘ဒေါက်တာကန်း’

တံခါးလက်ကိုင်တုပေါ်တွင်လက်တင်လျက် မိုက်ရပ်တန့်လိုက်၏။ နောက်ပြီး ဝဏအားဖြင့် ကြောင်စိစိဖြစ်သွားသည်။ မိမိမြင်လိုက်တဲ့ အခန်းထဲသို့ မိန်းမတစ်ယောက် ယောက်ျား ဝပ်နေသလား။ အခြား မိန်းမတစ်ဦး၏ အသံက သူ့နာမည်ကိုခေါ်လိုက်သည်။ သူ့တိုင် တံခါးပေါက်ဆီမှ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အခန်းထဲတွင် သူနှင့် ဂျက်နက် ဘတ်မှလူပြီး တခြား ဘယ်သူ့ကိုမျှမတွေ့ရ။

မည်သို့ဆိုစေ အသံကတော့ လုံးဝမတူ။ ဂျက်နက်ဘတ်၏အသံ မဟုတ်။ စောစောက သူ့နာမည်ကိုခေါ်လိုက်သည့် အသံမှာ အက်ထက်တက် စူးရှရှ အသံ။ မိုက် ခုတင်ဆီသို့ ပြန်လျှောက်သွားသည်။ သူတွေ့လိုက်သည့် ဂျက်နက်ဘတ်၏ မျက်နှာပေးသည် သူ့မျှော်လင့်ထားသက် မျက်နှာ

ပေးမျိုး မဟုတ်တော့။ ပြောင်းလဲနေသည်။ စောစောက
ဂျက်နက်၏ မျက်နှာသွင်ပြင်မှာ မနက်ဖြန် ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်
ပြီး စိတ်ဝင်တစား ရှိနေသည်။ စိုးရိမ်သောကရိပ်ကလေး
မဆိုစလောက်လွမ်းနေသည်။ ခုတော့ သူ့မျက်နှာပေးက
ကြာစောင်းစောင်း ဖြစ်နေသည်။ စိန်ခေါ်နေသည်။ နေ့ဘက်
ပြီး မထိထထိ ရန်စသည့် ဟန်မျိုးပင် ပေါ်ပေါက်နေ လိုက်
သေး။ မျက်လုံးတွေကိုကြည့်လိုက်တော့ မိုက် အရင်က မမြင်
ဖူးခဲ့သည့် လှောင်ပြောင်ပြက်ရယ်ပြုသည့် အရောင်များကို
တွေ့ရ၏။ တကယ်တော့ သူ့သိနေပါသည်။ ကောင်းကောင်း
ကြီး သိနေပါသည်။ ခုတင်ပေါ်မှ မိန်းကလေးသည် ဂျက်
နက်ဘတ်မှ ဂျက်နက်ဘတ်အစစ်ပါပဲ။ ထိုသို့ သိသာမလား
လျှင် ဂျက်နက်ဘတ်နေရာတွင် တခြားမိန်းကလေး တစ်
ယောက် ဝင်ပြီးလဲလျောင်းနေသည်ဟု အလွယ်တကူယုံကြည်
မိမှာမလွဲ။

‘ဘာပြောမလို့လဲ’

မိုက်က မေး၏။

‘ဩတ်...ဟို အက်ဖရိုဒိုက်ရှဲ့ ရုပ်တုကို တွေ့ခဲ့တာ ခုမှ
သတိရလို့ မြတ်သျှ ပြတိုက်ထဲမှာလေ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်
လား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘အဲ...ရှင် ကျွန်မကို အဲဒီနတ်ဘုရားမနဲ့ တူအောင်ပြုပြင်
ဖန်တီးပေးတဲ့ နောက်မှတော့ နတ်ဘုရားမတပါးမှာ ရှိသင့်

ရှိထိုက်တဲ့ ရင်သားမျိုးပါ ဖန်တီးပေးပါလား။ လန်ဒန်
ပြတိုက်ထဲက ကိုယ်တစ်ပိုင်းရုပ်တုလိုလေ’

လေသံမှာ စောစောကအတိုင်း ရိတ်တိ သရော်တွေ
တော်လေသံ။ ဂျက်နက်ဘတ် ပုံမှန်ပြောလေ့ရှိသည့်အသံမျိုး
လုံးလုံးမဟုတ်။

‘ခင်ဗျား ဘရာစီယာနံပါတ် ဘယ်လောက်ဝတ်လဲ’

‘သုံးဆယ်နှစ် အေ၊ ဝတ်တဲ့အခါမှာပေါ့လေ၊ ဒါပေ
မယ် အမြဲတမ်းတော့လဲ မဝတ်ဘူးရှင်’

‘ခင်ဗျားက’ ဘယ်အရွယ်အစားလောက် ဖြစ်ချင်လို့လဲ’

‘ရှင်ကဆရာဝန်ပဲ၊ ရှင်ကသတ်မှတ်ပေါ့’

‘သုံးဆယ်ခြောက်ဘီဆိုရင် ဘယ်နှယ်နေမလဲ၊ ခင်ဗျား
အရပ်၊ ခင်ဗျာ့ကိုယ် အလေးချိန်နဲ့ ဆိုရင် ဒီလောက်က
အတော်ပဲ’

‘ကောင်းသားပဲ၊ ရှင်လုပ်ပေးနိုင်ရင်ပေါ့လေ’

အသံမှာ စူးစူးရှရှဖြစ်နေဆဲ။ ထို့ပြင် ထူးထူးဆန်းဆန်း
မြို့ညိုသည့် လေသံမျိုးလည်း စွက်နေသည်။ သည်စကား
လုံးများကို ပြောနေသည့် မိန်းကလေး၏နှုတ်ခမ်းတွေ လှုပ်
နေသည်ကို မိုက်မြင်တွေ့ရ၏။ ထိုသို့ အသံကို ကြားလိုက်ရ
တော့ ဂျက်နက်ဘတ်ကိုယ်တိုင် ပြောနေကြောင်းကိုအတော်
ကြီး ယုံရခက်နေ၏။

‘ခင်ဗျာ့ ရင်သားတွေကို မနက်ဖြန်မှာ ပြုပြင်ပေးမယ်လို့
တော့ ကျွန်တော် ကတိမပေးနိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျာ့ မျက်နှာ
ကို ပြုပြင်တာ အချိန် ဘယ် လောက် ကုန်မလဲဆိုတဲ့

အပေါ်မှာ မှုတည်နေတယ်၊ ဒါပေမယ့် မနက်ဖြန် မဟုတ်
ခတ်ခင် နောက်တစ်ရက်နှစ်ရက်အကြာမှာလုပ်လို့ရပါတယ်၊
ခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုက ရိုးရိုးစင်းစင်းကလေးပါ။ ခွဲစိတ်မှုက ခင်
ဗျာ့ ချိုင်းအောက်မှာပဲရှိမယ်၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားအပေါ် ပိုင်း
ဗလာဖြစ်နေတာတောင် ခွဲစိတ်ထားတာကို မမြင်ရဘူး။

‘သဘောတူခွင့်ပြုလွှာမှာ ကျွန်မလက်မှတ်ထိုးပေးမယ်
လေ၊ နောက်ပြီး ဒေါက်တာကန်း...’
‘ပြောပါ’
‘အဲဒီအတွက် ရှင် နောင်တမရစေရပါဘူး၊ ကျွန်မ ကတိ
ပေးတယ်’

နောက်ဆုံးစကားလုံး ခြောက်လုံးကို ထူးထူးခြားခြား
သိသိသာသာ ပြောလိုက်သည်မှာ ယုံမှားသံသယ ဖြစ်စရာ
မလို။ သည်လေသံ သည်ဟန်ပန်နှင့် သည်စကားလုံးတွေကို
ပြောလိုက်တော့ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အဓိပ္ပာယ်မှာ တစ်မျိုး
တည်းသာ ရှိနိုင်တော့၏။ သွေးအေးလှပါသည် ဆိုသည့်
မိုက်သည်ပင် ခိုင်းခန့် သွေးခန့်နှုန်း ဆောင့်တက်သွား
သည်။

‘ဒါဆို အပေးသယံ တည့်ပြုလားဟင်’
‘စောစောက ခင်ဗျားပြောခဲ့သလိုပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်
က ဆရာဝန်ပဲ’
ပြောပြောဆိုဆိုပင် ခုတင်တက်သီမှ ကိုယ်ကိုလှည့်ရင်
ဦးနှောက် လျှပ်စစ်ထိုင်းစက်ပေါ်တွင် ထိုင်တင် နေသည့်
လျှပ်စစ်လှိုင်းများကို ကြည့်လိုက်မိ၏။ မိုက်သည် ဖြစ်နက်

အသံနှင့် မျက်နှာပေး ရှုတ်တရက်ပြောင်းသွားစဉ်က တုန်
လှုပ်သည်ထက် ပိုပြီးတုန်လှုပ်သွား၏။ ဂျက်နက် သတိလည်
လာကတည်းက ပိုမိုပေါ်နေသည့် ဦးနှောက်လျှပ်စစ်လှိုင်း
ပုံစံ နေရာတွင် ထူးဆန်းသော သီတာလှိုင်းတုန်ကြီးတွေ
တစ်သိကြီး ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဆေးရုံမှ အိမ်သို့အပြန်လမ်းတစ်ဝက်ရောက်မှ သူ့ ခေါင်း
ထဲကို အတွေးတစ်ခု ရုတ်ခြည်း ဝင်လာသည်။ မြိတ်သို့
တိုက်ထဲမှ ကိုယ်တစ်ပိုင်းရုပ်တုအကြောင်း ရဲ့ကိနက်က ပြော
လိုက်သည်။ သို့သော် သည်နေ့မနက်ကပဲ မြိတ်သို့ပြုတိုက်သို့
သူမရောက်ဖူးကြောင်း ပြောခဲ့သည် ဖောက်လား။ သည်
မချက်ကား ဂျက်နက်တတ်နှင့် ပတ်သက်သော ထူးဆန်း
ဖြစ်စဉ်တွေထဲမှ ဖြစ်စဉ်တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်၏။ လေယာဉ်တိုက်
ဖိစဉ်က လေယာဉ်စက်ခန်း၏ ကဲ့သွားသော မှန်ပေါက်ထဲမှ
လွင်ထွက်လာသည့်အဖြစ်။

သတိမလည်မီက ဦးနှောက် - လျှပ်စစ် လှိုင်းတွေထဲတွင်
‘သီတာ’ လှိုင်းတွေ ပေါ်ခဲ့ရာမှ ယခုတစ်ဖန် ပြန်ပေါ်လာ
ခြင်း။ သူ့ ရင်သားများ ကြီးထွားလာအောင် လုပ်ပေးဖို့
ပြောသည့် သူ့ လေသံနှင့် သူ့ ဗဟုတန်များ ပြောင်းလဲသွား
ခြင်း၊ နောက်ပြီး မြိတ်သို့ပြုတိုက်ထဲရှိ အက်ဖရိုဒိုက် ရုပ်တု
အကြောင်းပြောခြင်း။

အထိတ်တလန့်ဖြစ်စရာ အကောင်းဆုံးမှာ ဂျက်နက်တတ်
၏ ဒုတိယအသံကို မိုက်ကိုယ်ထိုင် ယခင်က တစ်ကြိမ်ကြားဖူး
ခဲ့ပါကလားဟု သတိရလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ သို့ တစ်ကြိမ်မှာ

လင်းတောလ်မင်းအား သေတိုင်းသို့ သယ်ဆောင်လာသည့်
လေယာဉ်ကြီးပေါ်မှ မြည်ကြွေးလိုက်သည့် အသံကို မိမိ၏
အသံဖမ်းစက်ထဲမှတစ်ဆင့် ကြားလိုက်ရတုန်းက ဖြစ်၏။

‘သခင်ကြီး ကယ်တော်မူပါ’

အသံဖမ်းစက်ထဲမှ ကြားခဲ့ရသည့် အသံ။ ဘုရားဝတ်ပြု
ဆုတောင်းသည့်အခါ တောင်းပန်တိုးလျှိုးသည့် အသံမျိုး။
စောစောက မိမိနားဖြင့် ဆတ်ဆတ် ကြားလိုက်ရသည့် အသံ
မှာလည်း သည်အသံပါပဲ။ ဟိုးတုန်းကတော့ သည်အသံ၏
နောက်တွင် နှလုံးသွေးပျက်လှခမန်း အော်ဟစ်လိုက်သည့်
အသံတစ်ခုပါ ကပ်ပါလာ၏။ ထိုအသံမှာ အခြားကမ္ဘာ
တစ်ခုမှ သတ္တဝါတစ်ကောင်၏ လည်ချောင်းထဲမှ ထွက်လာ
သည့် အသံမျိုး၊ ထိုအသံကိုကြားလိုက်တော့ မိုက်သည်ပင်
ကျောထဲစိမ့်သွားခဲ့သည် မဟုတ်လား။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် မိုက်က ကိုယ်လက် သန့်စင်ခန်းမှ
ထွက်ကာ အခန်းချင်း ဆက်လျက်ရှိသည့် ခွဲစိတ်ခန်းထဲသို့
ဝင်ခဲ့သည်။ ခွဲစိတ်ခန်းထဲတွင် ဒေါက်တာဟိလ်ပက်ထရီက
ဂျက်နက်တတ်၏ လက်မောင်း သွေးကြောထဲသို့ ဆေးထိုးဖို့
ပြင်ဆင်နေသည်။ သူ့ဆေးဆိုးအပ်၏ အထက်ရှိ ပိုက်ပြန်ထဲ
တွင် ဆိုဒီယံ ပင်တိုသဲလ်ဆေးရည်တွေ့ရှိသည်။

သည်ဆေးရည်က မေ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်ပေး လိမ့်မည်။
မိုက်က သူ့မျက်နှာဖုံးမှ ကြိုးစနစ်စကို ဆွဲချည်ရင်း ခွဲစိတ်
စားပွဲဆီသို့ လျှောက်လာသည်။ ခွဲစိတ် စားပွဲပေါ်တွင် လဲ
လျောင်းနေသည့် မိန်းကလေးကို ငိုကြည့်သည်။

မိန်းကလေး၏ ဆံပင်များကို သူ့နာပြု ဆရာမများက
ခေါင်းလျှော်ရည်ဖြင့် လျှော်ပေးထားပြီး။ ဦးရေပြားတူင်

စိုက်ထားလည် လျှပ်စီးအပ်ချောင်းများကိုလည်း ပြန်လည်
ဖြုတ်ထားပြီး။ မိန်းကလေး၏ ဆံပင်အရောင်မှာ မိုက် ထင်
ထားသည့် အနီအောက်သက် ပိုပြီး အရောင်နုသည်။ ယခု မြင်
တွေ့နေရသည့် အရောင်သည် ရွှေဝါရောင် စွက်သည့် အနီ
ရောင်ဖြစ်နေ၏။

‘ခုစကားပြောနေတာ ဒေါက်တာကန်းလေ’
ဟု သူက ကောင်မလေး၏နားအနီးသို့ကပ်ပြီး ပြောလိုက်
သည်။

ကျွန်တော်ပြောတာ ကြားရသလား မီးမိဘတ်’
မျက်လုံးတွေ ဖွင့်လိုက်၏။ မိုက် နေခက်တစ်ကြိမ် တုန်
လှုပ်သွားပြန်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွေ့ရသည့် မျက်လုံးမှာ
မရမ်းရောင်ရင့်ရင့်။ မနေ့ညက သူ့ကို တီးဝ ဂေ့ကံမှ
ပြန်ခေါ်ပြီး အလှနတ်တရားမ တစ်ပါးမှာ ရှိသင့်သည့် ရပ်
ကားများဖြစ်လာအောင် ပြုပြင်ပေးဖို့ စီမံခန့်ခွဲစဉ်က တွေ့
မြင်ခဲ့ရသည့် မျက်လုံးအရောင်တွေကို စိုးစဉ်ပျံမဟုတ်တော့။
ထိုစဉ်က မြင်တွေ့ခဲ့ရသည့် အသိုက်ညှိုးညှိုး တောက်နေသော
အရောင်တွေကို စိုးစဉ်းမျှမဟုတ်တော့။

‘ဟဲလို...ဒေါက်တာ’
မေ့ဆေးအချိန်ကြောင့် သူ့အသံသည် လေးတို့ နေ၏။
သို့သော် အသံကစော့ ဂျက်နက်တတ်၏ သံပါပဲ။
‘အစစအရာရာ အဆင်ချောသွားမှာပါ။ ခင်ဗျား အိပ်
ပျော်သွားအောင် ဒေါက်တာပက်ထရိုက တစ်ခုခု လုပ်ပေး
လိမ့်မယ်’

မေ့ ဆေးဆရာဝန်က လက်မောင်းသွေးကြောထဲသို့ ဆေး
ထိုးအပ်ကို ထိုးစိုက်ထားပြီး။ ဆေးသွင်းပေးဖို့ အသင့်ဖြစ်
နေ၏။

‘မီးမိဘတ်ရေ...တစ်ကနေစပြီး ရေထွက်ဗျာ၊ နေ့နိုင်း
ထမ္မ နေ့အောင် ရှုတ်ချင်ရှုတ်၊ ဒါမှမဟုတ် ပြန်နိုင်းထမ္မ
ပြန်အောင်ရှုတ်’

‘တစ်...နှစ်...သုံး...’
သူ့နှုတ်ခမ်းတွေ တရွရွလှုပ်နေ၏။ ပက်ထရိုက မေ့ ဆေး
ရည်ကို သူ့ သွေးကြောအတွင်းသို့ တဖြည်းဖြည်းချင်း သွင်း
ပေးသည်။

‘လေး...ငါး...ခြောက်...’

မိုက်က အခန်းချင်းဆက်နေသည့် ကိုယ်လက် နှစ်ဖီခန်း
သို့ သွားရန် တန်ပြင်သည်။ ခွဲစိတ်ကုသမှုအတွက် အသင့်ဖြစ်
အောင် ပြင်ဆင်ရဦးမည်ဖြစ်၏။ ထိုအခိုက်တွင် ဖြည်းဖြည်း
လေးလေး ရှုတ်ဆီနေသော ရေထွက်သံသည် ရုတ်ခြည်း
ပြောင်းလဲသွားသည်ကို ကြားလိုက်ရ၏။ ပြောင်းသွားသည့်
အသံမှာ မနေ့က သူ့ကြားခဲ့ရသည့် စူးရှအက်တံတံ အသံ
မျိုးဖြစ်နေ၏။ တစ်ခုပဲရှိသည်။ သည်တစ်ကြိမ် ပြောသည့်
အသံက ကျယ်လောင်သည်။ ပီလသည်။ နောက်ပြီး ဆဲရေး
တိုင်းထွာမှုတွေ၊ ကြမ်းတမ်းသည့် စကားလုံးတွေပါ အလျဉ်
မမြတ် တရစပ်ပါလာသည်။ မေ့မျှော်လင့်သည့်ဖြစ်ရပ်ကြောင့်
ခွဲစိတ်ခန်းထဲမှ လှုပ်ရှားမှုအားလုံး ရပ်တန့်သွားသည်။

ရန်ခင်းကြမ်းတမ်းသော စကားလုံးများကြောင့် အလန့်
တကြား ဖြစ်သွားသည့် ဒေါက်တာ ပက်ထရီက ဆေးထိုး
မိုက်ထဲမှ မေ့ဆေးရည်များကို ခပ်သွက်သွက် သွင်းပေး
လိုက်သည်။ မြင်းထန်သော မေ့ဆေးရည်က အစွမ်းပြုလာ
သည်နှင့် တရစပ် ထွက်နေသည့် ကြမ်းကြမ်း တမ်းတမ်း
စကားလုံးများသည် ချက်ချင်းရပ်တန့်သွားတော့၏။

‘ဘုရားရေ၊ အဲဒါဘာဖြစ်တာလဲဗျ’
ပက်ထရီ အသံတွင် မယုံကြည်နိုင်မှုတွေပါဝင်နေသည်။
‘သူဟာ စက်ဆုပ်စရာကောင်းတဲ့ လူတချို့နဲ့ တွေ့ဆုံ
ဆွေးနွေးခဲ့ရတယ်၊ မှတ်မှတ်ရရ ပြောရရင် လင်းတောင်
မင်း ဆိုပါဒါတော့ဗျာ’

ဟု မိုက်က ကမန်းကတန်းမြောသည်။
‘ခင်ဗျားရှဲ့ မေ့ဆေးက သူ့ သိမှတ်စိတ်ထဲကအကြောင်း
အရာ တချို့ကို ခဏတဖြုတ် လွတ်ထွက်လာအောင် လုပ်ပေး
လိုက်တယ်ထင်ပါရဲ့ ဟိလ်’

‘ကျွန်တော် စိတ်ဆရာဝါဝေဒနာရှင် အတော် များများ
ကို ဆိုဒီယံပပ်တိုသဲလ်ဆေးရည် အကြိမ်ကြိမ် ထိုးပေးဖူးပါ
တယ်ဗျာ၊ တစ်ခါမှ အဲဒါမျိုးတွေ မကြားခဲ့ရပါဘူး’

ရန်ခင်းကြမ်းတမ်းသော စကားများ၊ ဆဲရေးတိုင်းထွာ
မှုများကြောင့် ရပ်တန့်သွားသည့် ပြင်ဆင်မှုများကို ပြန်ပြီး
လုပ်ကြသည်။ သို့သော် မိုက်ကတော့ သူ့ လက်များကို
ဆေးကြောသန့်စင်ရင်း ရင်ထဲမှာ ဆန္ဒဘစ်ချ်ဖြစ်ပေါ်နေမိ
သည်။

ဂျက်နက်ဘတ်အား ဦးနှောက် လျှပ်စစ်တိုင်းကိရိယာဖြင့်
ဆက်သွယ်ထားဆဲဖြစ်လျှင် အကောင်းသား။ ထိုသို့ဆက်သွယ်
ထားခဲ့လျှင် မနေ့က သူ့ အလန့်တကြား မြင်တွေ့ခဲ့ရသည့်
သိတာလှိုင်းများကို ယခုလည်း တွေ့မြင်ရမှာ သေချာသည်။
မိုက်က ဂျက်နက်ဘတ်၏အခန်းထဲမှ နမူနာရှုပ်တုကို ယူ
လာခဲ့သည်။ ပြီးတော့ သူ့ အလုပ်လုပ်ရင်း အလွယ်တကူကြည့်
နိုင်မည့်နေရာတွင် တင်ထားသည်။

‘ခင်ဗျား ခွဲစိတ်ပြုပြင်ပြီးရင် သူဟာ အဲဒီရုပ်တုနဲ့ တူမယ်
လို့ ခင်ဗျား တကယ်ပဲ ထင်သလားဟင်’

မိုက်က သူ့နာပြုဆရာမတစ်ဦး၏ အကူအညီဖြင့်လက်အိတ်
တွေ စုပ်သည်။ ခွဲစိတ်ခန်း ဝတ်ရုံကို ခြုံသည်။ ထိုအတွင်း ဟိလ်
ပက်ထရီက နမူနာရှုပ်တုကို ကြည့်လျက် မေးလိုက်၏။

‘သူ့ကို ကျွန်တော် ကတိပေးထားတာ အဲဒီအတိုင်းပဲ’
‘စာရွက် စာတမ်းနဲ့တော့ မဟုတ်ဘူး ထင်ပါရဲ့’

‘သက်သေတွေရွှေ့မှာကို လက်မှတ်ထိုးထားတာ၊ ခင်ဗျား
က ကျွန်တော် မလုပ်နိုင်ဘူး ထင်လို့လား’

‘ခင်ဗျား အဲဒီလောက်ထိ ယုံကြည် စိတ်ချနေရင်တော့
လုပ်နိုင်ကောင်း လုပ်နိုင်မှာပါ၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား ဒုက္ခ
ရောက်ဖို့ အခွင့်အရေး အများကြီးရှိတယ်နော့၊ ကောင်မ
လေး သတိရလာမယ်၊ သူဟာ အဲဒီရုပ်တုလောက် လှနေပြီ
ဆိုတာလဲ သိတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူဟာ လူသစ်တစ်ယောက်နဲ့
မတူချင်ပါဘူးဆိုပြီး မမှန်မကန် ခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုနဲ့ ခင်ဗျားကို
တရားစွဲမယ်ဗျာ’

၁၇၂ ဖြစ်ပြီး

‘သူ့မှာ ခင်ပွန်းလောင်းတစ်ယောက် တယ်ဗျ၊ အဲဒီလူက ကျွန်တော် ကို အဲဒီအတိုင်း လုပ်ချင်လွန်းလို့ လက်ယားနေ တဲ့လူဗျ’

‘ကျွန်တော်သိပါတယ်၊ ခွဲစိတ်ခန်းကို ကောင်မလေးနဲ့ အတူ လိုက်လာတယ်လေ၊ နောက်ပြီး ကောင်မလေးရဲ့ အက်ဖီဘီအိုင် အစောင့်ကတော့ ချောင်းကြည့်ပေါက်မှာ ရှိနေလေရဲ့’

မိုက်က မော့ကြည့်လိုက်၏။ ခွဲစိတ်ခန်း၏ ယစ်ဖက်ခြမ်း အပေါ်ဘက်ရှိမှန်ခန်းကလေးထဲတွင် ထိုင်နေသည့်စုံထောက် မက်အိုဗ်ဗာကို မှတ်မိလိုက်၏။

‘အချစ်တော်ကြီးကဗော’

မိုက်က မေးတော့ ဟဲလ်ဂက်ထရီက ရယ်မောလိုက်၏။ ‘ခင်ဆာန် မက်အိုဗ်ဗာကို စောင့်ကြည့်ခွင့် ကျွန်တော် ပေးတာကို ဟတ်ချင်ဆန် ကြားသားပါ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ အတွက် ဘာမှ မပြောဘူး။ ကြည့်ရတာ သူ့ ဝမ်းဗိုက်က သူ့ ရှိ တခြားကိုယ်ခန္ဓာအပိုင်းအပိုင်းတွေလို မမာကျောဘူး ထင်ပါရဲ့၊ နေပါဦး... ချီကာဂိုကလင်းတောင်လမ်းရဲ့ပိုက်က မီးစိဘတ်ကို အပြတ်ရှင်းမယ့် အန္တရာယ် တကယ် ရှိတယ်လို့ ခင်ဗျား ထင်လား၊ ဟာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ သူတို့ဂိုဏ်းသား တွေ ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ မီးစိဘတ် သိထားတယ်လို့ သူတို့ က ထင်လို့လေ’

‘အဲဒီအန္တရာယ်ကိုအက်ဖီဘီအိုင်ကအလေးအနက်သဘော ထားတယ်၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို ခွဲစိတ်ခန်းထဲ ရောက်နေတာ တောင် အလစ်မပေးဘဲ စောင့်ကြပ်ပေးနေတာပေါ့’

မိုက်က ရှင်းပြသည်။ လက်အိတ်စွပ်ပြီး ဝတ်ရုံဝတ်ပြီးပြီမို့ မိုက်က ခွဲစိတ်စားပွဲနားသို့ သွားသည်။

‘ခင်ဗျား ခွဲစိတ်ပြုပြင်တာ အောင်မြင်တဲ့ တိုင်အောင် ကောင်မလေးမှာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြောင်းလဲမှုတွေပေါ်လာ နိုင်သေးတယ်၊ အဲဒီလို စိတ်ပြောင်းစိတ်လွဲကလေး ဖြစ်လာ လို့ကတော့ သူ့ ခင်ပွန်းလောင်းက သူ့ကို လမ်းသွမ်းပြီး ခင်ဗျားကို ကုထုံးမှားပုန်မနဲ ဒုက္ခပေးလိမ့်မယ်နော်’

ပက်ထရီက သတိပေးသည်။

‘ဘဲဒါတော့ ကျွန်တော်လဲမထုတ်နိုင်ဘူးလေ၊ ကျွန်တော် အနေနဲ့ကတော့ သူ့ကို ကမ္ဘာပေါ်မှာ အလှဆုံးမိန်းကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင်လုပ်ပေးဖို့ပဲ ရှိတယ်၊ မဟုတ်ဘူး လားဗျာ’

မိုက်က ကိုရီးယားတန်ဆာပလာကိုဝိသည့် သူ့နာပြုဆရာမ လှမ်းဝေးသည့် ခွဲစိတ်စားကိုယူရင်း ပြန်ပြောသည်။

‘ဒီတော့ ခင်ဗျားရဲ့ သောက်ကျိုးနည်း အားပေးစကား တွေကို ရပ်တော့၊ လူနာရဲ့ အရေးတကြီး လက္ခဏာတွေကို စောင့်ကြည့်ပေးတာ’

‘ပိုသိပါတယ်၊ အဲဒီမေ့မေးကို စက်ရုပ်လူတစ်ခုကိုတောင် ပေးလို့ ရတယ်’

‘အဲဒီစက်ရုပ်လူ့ကို အနီးအနားလာ ခွင့်မပေးနဲ့၊ မဟုတ်ခင်
ခင်ဗျာနေရာမှာ လူစားဝင်သွားလိမ့်မယ်’

ဂျက်နက်ဘတ်၏ အပေါ်နှုတ်ခမ်းကို မပြုံးလှန်လိုက်၏။
ပြုံးတော့ နှုတ်ခမ်းအစပ်နှင့် ဆက်နေသည့် သွားဖုံးပေါ်မှ
အရှေ့ပြားကို ‘ယူ’ ပုံစံ ခွဲလိုက်၏။ ထိုပုံအတိုင်း သွားဖုံးအောက်
ရှိ အရိုးသို့ ထိသည့်တိုင် ဆက်ခွဲ၏။ ဓားကို ဆွဲချလိုက်၏။
အဖျားတစ်ဖက်တွင် ပြားထားသည့် သံမဏိချောင်းကလေး
ကို ယူသည်။ ပြုံးတော့ သွားအခြေဆီမှ လိုက်ခေါင်းများ
ကောင်းကောင်းပေါ်လာသည့်တိုင် သွားဖုံးပေါ်မှ အမြေး
ပါးကို ပင်တင်သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဆေးရုံမှ မှတ်တမ်းတင်ခတ်ပုံဆရာ
က ခွေးခြေတစ်လုံးပေါ်တွင် မတ်ဘတ်ရပ်ပြုံး ခွဲစိတ်ကုသပုံ
ကို ခတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့သည်။ ခွဲစိတ်ကုသမှုတွင် တိုက်ရိုက်ပါဝင်
ခြင်း မရှိသည့်အလွတ်သူနာပြုဆရာမနှစ်ဦးလိုပင် ခတ်ပုံဆရာ
သည်လည်း ခေါင်းဆောင်းမျက်နှာဖုံးနှင့် ခွဲစိတ်ခန်းဝတ်မှု
ကို ဆင်မြန်းသားလေသည်။

‘ရင်သားပြုပြင်မှုကော ဒီနေ့ တစ်ခါတည်း လုပ်မှာလား
ခိုက်’

မိုက်ကယ်ကန်း၏ အတွေးကွန်ရက်ကို မေ့ဆေးဆရာဝန်၏
အသံက နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်၏။ နူးညံ့သိမ်မွေ့လှ
သည့် ခွဲစိတ်ကုသမှုထဲတွင် အာရုံကို နှစ်မြှုပ်ထားခဲ့သည်မှာ
တစ်နာရီခွဲ ကြာသွားပြီ။

‘တစ်ခါတည်း လုပ်လိုက်ချင်တယ်၊ သူ့ အခြေအနေ
ကောင်းရဲ့လား’

‘ခင်ဗျား လုပ်နေတာတွေကို သူက ခုချိန်ထိတော့ မမှ
ဆေးဘူးဗျ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့ မှုနေတယ်’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟဲလီ’

‘သူ့ကို ခင်ဗျား ထုထားတဲ့ရုပ်တုနဲ့တူအောင် တကယ်ပဲ
လုပ်ပေးပြီးပြီလား၊ ခုလို ! သူ့မျက်လုံးရှိ အောက်ဘက်နဲ့

ပါးရိုး အပေါ်ဘက်က အရှေ့ပြားတွေ စုတ်ပြုကုန်ပုံနဲ့ဆို
ဘယ်သူ အာမခံနိုင်ပါဦးမလဲ

ပတ်တီးတွေ မခွာမချင်း၊ သွေးထွက်နေတာတွေမတိတ်
မချင်း ကျွန်တော်တို့ တပ်အပ် မပြောနိုင်ဘူး၊ အားလုံး
ခြောက်ပတ်ကနေ ရှစ်ပတ်လောက်အထိ ကြာလိမ့်မယ်၊ ဒါ
ပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့ကုသပြုပြင်ခဲမြူးမြူးမြက်မြက်ကြီး
ကို ရဦးမှာဗျ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ပေါ်ထွက်လာပမယ့်
အဖြေက စီစဉ်သားတဲ့အတိုင်း ဖြစ်လာမှာကိုး

အပေါ်သွားအခြေမများ၏ အထက်နားမှ သွားဖုံးကို
ပြေးခဲ့လိုက်ကတည်းက သူ့ နောက်ထပ် ဘာတွေ ဆက်လုပ်ရ
မည်ကို မိုက် အတိအကျသိပြီးသားဖြစ်၏။ အပေါ်နှုတ်ခမ်း
ကို ဆွဲလှန်လိုက်သောအခါ မေးရိုးအပေါ်ခြမ်း၏ အတွင်း
သားတွေ ပေါ်လာ၏။

ထိုအခါ ရေမြုပ်လို ခပ်ပွပွအရိုးတွေထဲမှ အခေါင်းများ
ကို တွေ့ရ၏။ ထိုအခေါင်းများကို ကာရံထားသည့် ရေ့နံရံ
အရိုးများမှာ ကျိုးပဲ့ပြီး အတွင်းသို့ကျ ဝင်သွားသည်ကိုတွေ့
ရ၏။ မိုက်က သွားအခေါင်းများဆီသို့ရောက်အောင် သွား
အခြေများ အထက်နားဆီမှ အပေါက်တစ်ပေါက်စီဖောက်
လိုက်သည်။

သွားအခေါင်းထဲမှနေပြီး အတွင်းသို့ ကျ ဝင်လာသည့်
သွားခံတွေကို ပုံမှန် အနေအထားနီးပါးရောက်အောင် ပြန်ပြီး
မြှင့်တင်ရသည်မှာ သိပ်အခက်အခဲမရှိလှပေ။ သည်လောက်
ခက်ချက်ပြင်းစွာဖြင့် ကျိုးကြေသွားသည့် အရိုးတွေကို ပုံမှန်

အနေအထားအတိုင်း ပြန်ဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့တော့ မလွယ်။
ထို့ကြောင့် ထိုသို့ဖြစ်လာအောင်လည်း သူက မကြိုးစား။
အထူးသဖြင့် အပေါ်ဘက်မှ နှာခေါင်း တည်ဆောက်ရန်
ထုထည်ခိုင်မာသော အောက်ခံလိုအပ်နေသည့်အနေအထား
မျိုးတွင် သူက အားထုတ်ခြင်း ပြုမနေတော့။

ထိုနောက်မှာတော့ မိုက်က ထိပ်တုံးတုံးဝက်အုလုည့်နှင့်
သဏ္ဍာန်တူသည့် ဝန်မ, ကိရိယာကို ညာဘက်မျက်လုံးထောင့်
နားရှိ ဒဏ်ရာအပေါက်ထဲမှ အတွင်းသို့ ထိုးထည့်လိုက်၏။
ထိုနောက် ဝန်မ, ကိရိယာ နောက်တစ်ချောင်းကို ဖောက်
ထားသည့် သွားဖုံးထဲမှ အပေါ်ဘက်သို့ ထိုးထည့်လိုက်၏။
ထိုနောက် ဝန်မ, ကိရိယာတစ်ခုစီကို လက်တစ်ဖက်စီဖြင့် ကိုင်
ထား၏။

ပြီးတော့ ဝန်မ, ကိရိယာကို ကုတ်သဖွယ် အသုံးပြုကာ
ကျိုးနေသည့် ပါးရိုးကို မြှင့်တင်လိုက်၏။ သူက ပါးရိုးကိုပို၍
ထင်ရှားအောင် မူလအနေအထားထက် ပို၍အနည်းငယ်မြင့်
အောင် မြှင့်တင်သည်။

ဘယ်ဘက်ကျတော့ ညာဘက်မျက်လုံးထောင့်မှအပေါက်
ကလေးနှင့် တူညီသည့်နေရာတွင် အပေါက်ကလေး ဖောက်
သည်။ ပြီးတော့ ညာဘက်ပါးရိုးကို မြှင့်တင်သလိုပင် မြင့်
တင်၏။ ပါးရိုးနှစ်ဖက်ကို မိမိစိတ်တိုင်းကျနီးပါး ပြုပြင်ပြီး
သောအခါ မျက်စိနှစ်လုံး၏ ထောင့်မှ အပေါက်များကို
၀ရု တစိုက် ပြန်ပိတ်သည်။ သို့မှ ဒဏ်ရာများ ပျောက်သွား

သောအခါ အမာရွတ် မကျန်သလောက်နီးပါး ဖြစ်သွားမည်။

အတော်ကြီး ဆိုးဝါးစွာ ပြားချပ်သွားသည့် နှာခေါင်းကို ပြန်လည်မတည်ဆောက်မီ ဂျက်နက်၏ ဘယ်ဘက်တစ်ပါးကို ခွဲသည်။ ပြီးတော့ တင်ပါးရိုးတစ်ဘုံးကို ဖြတ်ယူသည်။ သူ့အား ကူညီနေသည့် လက်ထောက်ဆရာဝန်က တင်ပါးပေါ်မှ ခွဲထားသည့်ဒဏ်ရာကို ပြန်ချုပ်နေသည်။ ထိုအခိုက် မိုက်က ထုတ်ယူထားသည့် အရိုးကို နှစ်ပိုင်း ချိုးလိုက်၏။ တစ်ပိုင်းကို လှေပုံစံလုပ်လိုက်၏။ သို့သော် တော်တော်ပြားသည်။

အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် 'ယူ' ပုံခံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ နောက်တစ်ပိုင်းကိုတော့ 'အယ်လ်' ပုံစံ ပြုလုပ်သည်။ ဇာတ်မှန်ရိုးခန်းထဲတွင် ဒေါက်တာသောင်းဒိုက်အား ရှင်းပြခဲ့သည့် ပုံစံအတိုင်း ဖြစ်၏။

ယခုတော့ သူက လှေပုံစံအရိုးကို သွားဖုံးအစပ် ခွဲထားသည့် နေရာတွင် နေရာတကျတပ်လိုက်၏။ ထိုအခါ ၎င်းအရိုးသည် ကျိုးကြေသွားသော အပေါ်သွားဖုံးအတွက် အမာခံ ဖြစ်သွားသည်။ နှုတ်ခမ်းသည်လည်း ပုံမှန်ကောက်ကြောင်းအတိုင်း ပေါ်လာသည်။ မိုက်က မိန်းကလေး၏ နှာခေါင်းထိပ်ဖျား နေရာတွင် ခပ်သေးသေးခွဲလိုက်သည်။ ကြေမှုနေသော နှာခေါင်းရိုးကို ဖယ်ထုတ်သည်။ ပြီးတော့ 'အယ်လ်' ပုံစံ ပြုလုပ်ထားသည့် အရိုးကို နေရာတကျ ထည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ခြောင်တန်းသွယ်စမ်းသည့် နှာခေါင်း ကောက်ကြောင်း ပြန်ပေါ်လာသည်။

'အယ်လ်' ပုံစံအရိုး၏ လက်တံအတိုကို လှေပုံစံအရိုး၏ အလယ်ရှိ ချိုင့်ကလေးနှင့် ချိတ်လိုက်၏။ အရိုးတစ်ခုက နှာခေါင်းပုံစံကို ဖော်ပေးပြီး ကျန်အရိုးတစ်ခုက သွားဖုံးပုံစံကို ဖော်ပေးထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ နှာခေါင်းထိပ်ဖျားမှ အပေါက်ကလေးကို ပင့်ကူအိမ်မျှင်လို သေးငယ် ပေါ့ပါးသော ပိုးကြီးကလေးဖြင့် ပြန်ချုပ်ပေးသည်။ ၎င်းပိုးကြီးဖြင့်ပင် အပေါ်နှုတ်ခမ်းနှင့် သွားဖုံးအစပ်တွင် ခွဲထားသည့် ဒဏ်ရာကို ချုပ်ပေးသည်။

မိုက်က မေးရိုးအောက်ခြမ်းကို မကိုင်းမီ ပလတ်စတစ်ပြား တစ်ပြားကို ရေနှေးထပ်စိမ်သည်။ ပြီးတော့ ပလတ်စတစ်ပြားကို သူ့ပြုပြင်ထားသည့် နှာခေါင်း၊ ပါးရိုးတို့နှင့် အံဝပ်ခွပ်ကျဖြစ်အောင် ပုံသွင်းသည်။

ထိုနောက် ပုံသွင်းထားသည့် ပလတ်စတစ်ပြားကို အနာများ ပေါ်တွင် စည်းထားသည့် ပတ်တီးများပေါ်မှ ထပ်အုပ်ပေးလိုက်၏။ ပုံစံအားဖြင့် ရုပ်ဖျက်ပွဲတော်များတွင် ရှေ့ပုံလာ ပရိသတ်များ မျက်နှာပေါ်တွင် တပ်ဆင်လာသည့် လိပ်ပြာပုံ မျက်နှာပုံးကဲ့သို့ဖြစ်သွားသည်။ ထိုသို့ ထပ်ပေးခြင်းဖြင့် ပြုပြင်ထားသော နှာခေါင်းနှင့် သွားဖုံးများ နေရာမရွေ့အောင် ကျပ်စည်းထားသလို ဖြစ်သွား၏။

မေးရိုးအောက်ခြမ်းကတော့ ပြုပြင်ရ လွယ်ပါသည်။ တံကောင်းထောက်စေ့ပင် လူနာ၏ မေးရေပုံစံမှာ နှုတ်က

ကဲ...ဒေါက်တာ ပက်ထရီနဲ့ ဒေါက်တာခင်ဆီဘတ်စတီယံ တို့က ဆက်လုပ်ဖို့ ဖိစိမ်းပြနေတော့ ကျွန်တော့်တို့ ရင်သား ခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုကိုလဲ ဒီနေ့ပဲ ဆက်လုပ်လိုက်ကြရအောင်

မိုက်က ခွဲစိတ်အဖွဲ့နှင့် ကြည့်စင်ပေါ်မှ ဆေးကျောင်း သားများ၊ သူနာပြုများကိုပြောလိုက်၏။ သူ၏လက်ထောက် ဆရာဝန်က နောက်ဆုံး သားရေကွင်းတစ်ကွင်းကို နေရာ တကျဖြစ်အောင်လိမ်သည်။ သို့ဖြင့် ဂျက်နက်ဘတ်၏မေးရိုး နှစ်ခုကို ဆွဲစေ ထားလိုက်သည်။

ဒီတော့ ကျွန်တော့်တို့ ပြင်ဆင်မှုအသစ်လုပ်ဖို့ လိုအပ် လိမ့်မယ်၊ လက်အိတ်တွေ၊ ဝတ်ရုံတွေကအစ အသစ်လဲကြ ပါ’

‘အားလုံးအဆင်သင့်ပဲဒေါက်တာ၊ ခွဲစိတ်ခားကိုအောင် ပေးစေချင်သလား ဆရာ’

ကြီးကြပ်သူနာပြုဆရာမက မေးလိုက်၏။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ တစ်ဆိတ်လောက်’ဟု မိုက်က ပြန်ပြောရင်း ဝက်ထားသည့်ဝတ်ရုံကို ချွတ်သည်။ စောစောပိုင်းက သို့ ထားသည့် လက်အိတ်များကိုချွတ်ရာ၌ သူ့လက်တွေ ပေကျ မကုန်အောင် ဂရုတစိုက်ချွတ်သည်။ ပြီးမှ ကြီးကြပ်သူနာပြု ဆရာမလေးအား ‘လေးဆယ့်ငါး ဒီဂရီလောက် ရောက် အောင် ထောင်နိုင်လေ အလုပ်ပြန်ပြန်ပြီးလေပဲဗျါ...’ ဟု ပြောလိုက်၏။

လိုအပ်သည့်အပြောင်းအလဲများကို ပြုလုပ်သည်။ ခွဲစိတ် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့လုံး ပိုးသတ်ထားသည့် လက်အိတ်အသစ်များ၊

ဝတ်ရုံအသစ်များကို ပြောင်းလဲဝတ်ဆင်ကြသည်။ ထို့နောက် ကြီးကြပ်သူနာပြုဆရာမက ခွဲစိတ်မည့်နေရာတစ်ဝိုက်ကို အုပ် ထားသည့် တဘက်ကိုဆွဲခွာလိုက်၏။ သူတို့ကခွဲစိတ်မည့်နေရာ ကို အထူးသန့်စင်ဆေးကြောထား၏။ အပေါ်မှ အုပ်ထား သည့် တဘက်မှာလည်း ပိုးသတ် ပေါင်းတင် ထားသည့် တဘက်ဖြစ်၏။

မိုက်က ပေါ်လာသည့် ရင်သားများကို လေ့လာကြည့် သည်။ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် စင်ဆေးကြည့်ဥေ့က မိုက် သတ် ပြုမိခဲ့သည့်အတိုင်း ရင်သားတွေက သေးသည်။ သို့သော် ပုံစံလှပြီး တင်းတင်းရင်းရင်းရှိသည်။

‘ဒီလိုရင်သားမျိုးတွေအတွက် အကောင်းဆုံး ခွဲစိတ်ပြု ပြင်နည်းက ချိမ်းအောက်ခွဲစိတ်နည်းပဲ ဖြစ်တယ်’

သူက အဖွဲ့သားတွေကို ပြောသည်။ အဖွဲ့သားတွေက ခွဲစိတ်မှု နောက်ဆုံးအပိုင်းအတွက် ပြင်ဆင်ရင်း အလုပ်ရှုပ် နေကြသည်။

‘လူနာကို နေရာအလိုက် ထိုင်ဆေးပေးထားရုံနဲ့ ရင်အုပ် ကြက်သားကြီးပတ်ရုံ အောက်မှာရှိတဲ့ ရင်အုပ်ကြက်သား အစွန်းကို ဖော်ထုတ်လို့ရတယ်။ အဲဒီနေရာမှာပဲ ဓားချက် ခပ်ရှည်ရှည်နဲ့ပြီး အပေါက် ဖောက်လိုက်မယ်၊ ပြီးတော့ အဲဒီအပေါက်ကနေ အစားထိုး ပစ္စည်းကို ထိုးထည့်မယ်၊ နို့သီးခေါင်းကို အပေါ်ဘက်ကို တွန်းတင်ပြီး ရင်သား အရွယ်အဖားကို လူနာ နှစ်သက်တဲ့ အနေအထား အထိ ရှိအောင်ချဲ့ယူမယ်’

‘ခင်ဗျား စောစောက သူ့မျက်နှာကို ပြုပြင်ပေးခဲ့သလို မျိုး သူ့ရင်သားတွေတို့လဲ ပြုပြင်ပေးနိုင်မယ် ဆိုရင်တော့ နီကလေးမ ဘရာစီယာတောင် ဝတ်နေဖို့ မလိုတော့ဘူးဗျ’

ပက်ထရီက မှတ်ချက်ချသည်။
‘သူ ဘရာစီယာတော့ ဝတ်ရမယ်၊ မဝတ်ရင် သူ ကျွန်တော်ရဲ့ အကြိမ်းအမောင်းဒဏ်ကို ငရဲပွက်သလို ခံရမှာပေါ့’

မိုက်က ပြန်ပြောရင်း ဓာတ်ပုံဆရာက လှမ်းကြည့်သည်။
‘ဓာတ်ပုံဆရာက သေးသော်လည်း ပုံပန်းကျသည့် ရင်သား သေးသေးကလေးများကို ‘မပြုပြင်မီ’ ပုံများရိုက်ပြီးပြီဖြစ်၏။ မိုက် ဓာတ်ပုံဆရာအား ‘အဆင်သင့်ပဲလား ဂျီ’ ဟု မေးသည်။

‘ကျွန်တော် ဘက်ကတော့ အဆင်သင့်ပဲ ဒေါက်တာ’
‘အားလုံး အသင့်ပဲ’ ဟု ကြီးကြပ်သူနာပြုဆရာမက ပြောသည်။ ‘ဆရာမှာထားတဲ့အတိုင်း အစားထိုးပစ္စည်း အရွယ် အစား နှစ်မျိုးကို ပိုးသတ်ပေါင်းတင်ထားပါကယ်’

‘ကြည့်စင်ပေါ်က ဆေးပညာနဲ့ မပတ်သက်တဲ့ လူတွေ နားလည်အောင်ပြောရရင် ရင်သား ကြီးထွားလာအောင် ခွဲစိတ်ပြုပြင်ပေးရာမှာ နေရာအလိုက် ထိုဆေးပေးပြီး ချိုင်းအောက်က ခွဲစိတ်ပြုပြင်ပေးနည်းဟာ အရိုးဆုံး အကောင်းဆုံးနည်းပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ဓားချက်ကို ချိုင်းမွေးရှိတဲ့နေရာမှာ ပေးမယ်၊ ဒါမှ အနာကျက်သွားတဲ့အခါမှာ ဓားချက်ကို ပုံးကွယ်ပြီးသားဖြစ်နေမယ်၊ နောက်ပြီး မတော်တဆမှု

တွေကို တားဆီးတဲ့အနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ရင်သားရဲ့အသား ဆိုင်တွေကို မလိုအပ်ရ မဖြတ်ရဘူး၊ ဒါမှ နောင်တစ်ချိန်မှာ နို့ရည်ထုတ်လုပ်မှုကို မထိခိုက်မှာ’

သူက ပြောရင်းဆိုရင်းပင် ရင်အုပ်ကြွက်သားကြီး၏ အစွန်း၊ ချိုင်းရွှေပိုင်း၏ နောက်နားကလေးဆီမှ နေပြီး အောက်ဘက်သို့ ဓားရာပေးလိုက်၏။ လက်ထောက်များက ထွက်လာသည့်သွေးတွေ တိတ်အောင် အရေပြားကိုညှပ်ကလေးများဖြင့် ညှပ်ထားကြသည်။ အနာချုပ်ကြီးဖြင့် ချည်ထားကြသည်။ မိုက်က ရင်သားနှင့်ရင်သားအောက်ခံကြွက်သားအပြားကြီးကြားတွင် အပေါက်တစ်ပေါက်ဖွင့်သည်။ ပြီးတော့ ညှပ်ကြီး၏အသွားများကိုအသုံးပြု၍လည်းကောင်း၊ လက်အိတ်စုပ်ထားသော လက်ချောင်းများကို သုံး၍လည်းကောင်း ထိုအပေါက်ကိုဖြည်းဖြည်းချင်းခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ရင်သားနှင့်ကြွက်သားကြားတွင် အစားထိုးပစ္စည်း ထည့်လိုရသည့်အိတ်တစ်အိတ် ဖြစ်သွားသည်။

‘ခင်ဗျားတို့ သတိထားမိကြလိမ့်မယ်’

မိုက်က ကြည့်စင်ပေါ်မှလေ့လာသူများအားရည်ညွှန်း၍ ပြောသည်။

‘ကျွန်တော်ဖွင့်တဲ့နေရာဟာ ဒုတိယမြောက် နံရိုးထက် မမြင့်ဘူး၊ ကိုယ်ခန္ဓာရဲ့အလယ်မျဉ်းနဲ့နှစ်လက်မ၊ ဒါမှမဟုတ် နှစ်လက်မကျော်ကျော်ကလေးခွာပြီးခွဲတယ်၊ ဒီခွဲကြောင်း

ဟာ ဆဋ္ဌပဋ္ဌာန်နှိုးထက်လဲမကျော်ရဘူး၊ မဟုတ်ရင် ထည့်လိုက်တဲ့ အစားထိုးပစ္စည်းဟာ အောက်ကိုလျှောက်ပြီး ပြုပြင်ထားတဲ့ ရင်သားရဲ့ပုံသဏ္ဍာန် ပျက်သွားနိုင်တယ်'

ရင်သားအတူ၏အောက်ခံအတွက်ပြင်ဆင်မှုမှာ ပြီးသွား ပြီဖြစ်၏။ မိုက်က သူ့ဖန်စီးထားသည့်အခေါင်းကို သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်သည်။ သွေးထွက်ခြင်း မရှိတော့။ သွေးထွက်ခြင်းကို ဂရုစိုက်ထိန်းချုပ်ထားပြီးပြီ။

'ရင်သားအစားထိုးပစ္စည်းတွေက ဆီလီကွန်အိတ်ထဲမှာ ထည့်ထားတဲ့ ဆီလီကွန်စေးခဲအရည်တွေပါတယ်။ အဲဒီ ဆီလီကွန်အိတ်ဘေးမှာ 'ဒက်ကဂွန်' အိတ်ကလေးတွေ ကပ် ထားတယ်။ အဲဒီပစ္စည်းတွေကို စောစောက ကျွန်တော်ဖွင့် ထားတဲ့ အခေါင်းပေါက်ထဲကိုထည့်ရမယ်။ အဲဒီပစ္စည်းတွေ နေရာရွေ့ မသွားအောင် ချုပ်စက်ချက်တွေနဲ့ ထိန်းပေးထား မယ်'

မိုက်က ပလတ်စတစ်အိတ်ဝိုင်းဝိုင်းကလေးကို ထောင်ပြ ရင်း ခြေပြန်၏။

'ဤထုန်းပြောရဦးမယ်။ ကျွန်တော်တို့ သဘာဝအလှ ရှုအောင်သက်သက်ကနေ ပြောရမယ်ဆိုရင် အိတ်ကလေးထဲ က ဆီလီကွန်စေးခဲအရည်ဟာ ရင်သားထဲက သဘာဝ အသားမျှင်ကလေးတွေလိုပဲ နူးညံ့ ပျော့ပျောင်းပါတယ်'

မိုက်က ခွဲစိတ်ထားသည့်အခေါင်းပေါက်နှုတ်ခမ်းကို ဆဲ လှန်သည်။ ပြီးတော့ အခေါင်းပေါက်ထဲသို့ ဆီလီကွန် အိတ်ကလေးကို ထည့်လိုက်၏။

'အစားထိုး ပစ္စည်းတွေဟာ ရင်အုပ်ကြက်သားကြီးရဲ့ အပေါ်မှာ ကျွန်တော်ဖွင့်ထားတဲ့အခေါင်းပေါက် ထဲကို လုံးဝညှပ်ဝင်သွားတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့တွေလိမ့်မယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်တို့ခွဲစိတ်လှီးဖြတ်တဲ့အခါမှာ နို့အံ အသားမျှင်ကလေးတွေကို လုံးဝမထိခိုက်စေရဘူး။ ဒါမှ နို့အံအသားမျှင်ကလေးတွေဟာ သူတို့ရဲ့အလုပ်ကိုဆက်လုပ် နေနိုင်မှာဖြစ်တယ်။ က...ခုဆိုရင် အထဲကပစ္စည်းတွေနေရာ တကျရှိနေအောင် ချုပ်ဆက်မှုတွေလုပ်မယ်။ ပြီးရင် ဒက်က ဂွန်ကို ပိတ်ပစ်လိုက်လို့ရပြီ'

သူ့လက်ထောက်များက ခွဲစိတ်သောအခါပေါ်လာသည့် အရေပြား၊ အသားအလွှာအထပ်ထပ်ကို ချုပ်ချက်အသေး ကလေးပေါင်းများစွာဖြင့်ချုပ်သည်။ ဆက်သည်။

မိုက်က အခြားတစ်ဖက်သို့ရွှေ့သွားပြီး အခြားရင်သား တစ်ဖက်အတွက် စောစောကအတိုင်း ခွဲစိတ်မှုများပြုလုပ် သည်။ သူ၏လက်ထောက်ဆရာဝန်ကညာဘက်တွင်နောက်ဆုံး ချုပ်ချက်ကိုချုပ်ပြီးချိန်တွင် မိုက်က ဖယ်သက်မှဒဏ်ထုကို စတင်ပိတ်နေပြီဖြစ်၏။

သူ့ ခွဲစိတ်စားပွဲနားမှခွာလိုက်သောအခါ ကြည့်စင်ဘက် ဆီမှ ဩဘာသံများထွက်ပေါ်လာ၏။ ဓာတ်ပုံဆရာက လှပ

ချစ်စဖွယ်ကောင်းသော နောက်ဆုံးရလဒ်ကို အနီးကပ်
ခတ်ပုံရိုက်ယူရန် နေရာယူလိုက်၏။

‘တကယ်ကိုအနုမညာမြောက်တဲ့လက်ရာပဲဟေ့...နောက်
ပြီး လှလိုက်တဲ့ပန်းချီကားကလေးပဲ’ဟု ခေါက်တာပက်ထရို
က ပြော၏။ ‘တစ်ခုတော့သေချာတယ်ဗျို့၊ သူ့ဟာ သူ့ရဲ့
မျက်နှာအသစ်ကို ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ မကြိုက်သည်ဖြစ်စေ
ရင်သားပြုပြင်မှုနဲ့ပတ်သက်လို့တော့ ခင်ဗျားကိုတရားမစွဲဘူး
မှတ်’

ကျော့စတန်းပို့နှင့် ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်တို့က ဂျက်နက်၏
အခန်းထဲမှ စောင့်နေကြသည်။

‘သူ့အခြေအနေကောင်းပါတယ်၊ သူ့ကိုသတိပြန်လည်
လာတဲ့အထိ နာလန်ထအခန်းထဲမှာ ထားကြလိမ့်ဦးမယ်၊
ဒါကလဲ ကြိုတင်ကာကွယ်မှုသဘောနဲ့ထားတာပါ၊ မတော်
တဆ အော့ချင်အန်ချင်ရင် ‘မေးရိုးကသားရေကွပ်တွေကို
ကမန်းကတန်းဖြုတ်ပေးဖို့ လိုအပ်လို့ပါ’

ဗိုက်ကပြောပြ၏။

‘ဒါဆို သူ နေကောင်းသွားမှာပေါ့နော်’

စတန်းပီးကမေး၏။

‘အဲဒီအတွက် ဘာမှ ဒီဟာဖြစ်စရာမရှိပါဘူး၊ ခေါက်တာ
ဆီဘတ်စတီယံလဲ ကြည့်စင်ပေါ့ကနေပြီးကြည့်နေပါတယ်။

ကုလုံးကုနည်းအစအဆုံးကို သူက အပြည့်အဝထောက်ခံပါ
တယ်။ တိတိကျကျပြောရရင် ကျိုးသွားတဲ့ပါးရိုး တွေကို
ပြန်ပြီးမြင်တစ်ဖို့ ကျွန်တော်သုံးသွားတဲ့နည်းကို နောက်
တစ်ကြိမ်ရိုက်မယ်။ သူ စာအုပ်ထဲမှာ ထည့်သွင်းမယ်လို့ကောင်
ပြောပါတယ်။

‘ဟား...အဲဒါ သိပ်ကောင်းတာပေါ့’

ကျော့စတန်းဖီးကပြော၏။

‘ရင်သားခွဲစိတ်ပြုပြင်တဲ့ကိစ္စကလဲ သူ့ကို ဘာမှ မထိခိုက်
နိုင်ပါဘူး’

မိုက်ကထပ်ပြောသည်။

ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်က ပြတင်းပေါက်မှအပြင်သို့ဝေး
နေသည်။ မိုက်က ရင်သားခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုအကြောင်း ပြောပြ
ချိန်ထိ တစ်ခွန်းတစ်ပါးမျှ ထစ်မြင်ချက်မပေး။ ယခု မိုက်က
ရင်သားပြုပြင်မှုအကြောင်းပြောလိုက်မှ ချာခနဲ လှည့်လာ
သည်။

‘ရင်သားပြုပြင်မှု ဟုတ်သား၊ အဲဒါက ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ’

‘အဲဒါက ခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုလေ... သူ့ ရင်သားတွေကြီးထွား
လာအောင် ပြုပြင်ပေးတာ’

‘ရင်သားခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုဆိုတာ ကျုပ်နားလည်တယ်...
မိန်းမတွေရဲ့ဝင်္ဂါကို ကလိမ်ကျပြီးအမြတ်ထုတ်တဲ့နည်းပဲ။
အဲဒါလုပ်ဖို့ ဝင်ပျားကိုဘယ်သူက ခွင့်ပြုခဲ့လို့လဲ’

‘မနေ့ညက ကျွန်တော်လူနာတွေလှည့်လည်စစ်ဆေးတော့
သူကပြောတာ။ ဒီမနက် သူ့မျက်နှာကိုခွဲစိတ်ပြုပြင် ပြီးရင်

သူ့ ရင်သားကိုခွဲစိတ်ပြုပြင်ပေးနိုင်မလားဘဲ၊ သူ့ အတွေး
အခေါ်က သူ့ကိုနတ်သူရားမခွဲတူအောင် ပြုပြင်ပေးတဲ့
နောက်မှတော့ နတ်သူရားမတစ်ဦးမှာရိုသင့်တဲ့ ရင်သားစိမ်း
ရလာအောင်လဲ ပြုပြင်ပေးဆင်တယ်တဲ့’

‘ဦးတော့ ခုမှပဲကြားရတာကွယ်’

စတန်းဖီးက ပြော၏။

‘မနေ့ညက ဦးတို့နှစ်ယောက် ဘယ်အချိန်ထိ ဒီမှာရှိနေ
လဲ...’

‘ဦးက သုံးနာရီလောက်မှာ ထောက်လာတာပဲ’

‘ကျုပ်က လေးနာရီလောက်အထိ ဒီမှာရှိနေတယ်။ ည
ဘက်မှာ သဝိတန်းပို့ချပွဲတစ်ပွဲ ရှိနေတာနဲ့’

ဟတ်ချင်ဆန် ဝင်ပြော၏။

‘ဒီရင်သား ပြုပြင်မှုကိစ္စကို ခင်ပျားတို့ပြန်သွားပြီးမှဆုံး
ဖြတ်လိုက်ရုံပေါ့တယ်။ ငါးနာရီ ကျွန်တော်ပြန်ပြီး ပြီးချင်း
ပဲ သဘောတူခွင့်ပြုလွှာမှာ သူ့လက်မှတ်ထိုးခဲ့တယ်။ ဒီတော့
သူ ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို သူ ကောင်းကောင်းသိတာ
ထင်ရှားပါတယ်။ ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒီခွဲစိတ်မှုက အသေး
စား ခွဲစိတ်မှုပါ။ ရုပ်ပြင်ခွဲစိတ်ကဆရာဝန်အတော်များများ
ဆိုရင် အဲဒီခွဲစိတ်မှုမျိုးကို သူတို့ခိုးခန်းတွေထဲမှာပဲ လုပ်နေ
ကြပြီပေါ့။ သူ့မျက်နှာကို ခွဲစိတ်ပြုပြင်ပြီးချိန်မှာ သူ့
အခြေအနေက ကောင်းနေတယ်။ ဒါနဲ့ ရင်သားကိစ္စကို
ကျွန်တော်ဆက်လုပ်လိုက်တယ်။ ဒီကိစ္စအကြောင်း ခင်ပျား
တို့ မသိဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်စိတ်မကောင်းပါဘူး’

‘အတုတွေတပ်ဆင်တာနဲ့ပတ်သက်လို့ ဂျက်နက်က နောက်ပြောင် ပြောလေ့ ရှိတယ် ကွယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စကို သူ ဒီလောက် အလေးထားတယ်ဆိုတာ ဦးမသိခဲ့ဘူး၊ မနေ့က ဦးတို့ပြန်သွားမှ ဒီကိစ္စကိုလဲ မောင်ရင်ပြုပြင်ပေးရင် ရတာပဲလို့ အတွေးပေါက်သွားပုံရပါတယ်’

‘ဦးလေး ဒီထက်မက ဥာဏ်ရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်’

ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်၏ လေသံမှာ လူကြီးတစ်ယောက်က ကလေးတစ်ယောက်ကို ရယ်သွမ်းသွေးနေသည်သို့ရှိ၏။

‘ဂျက်နက်က သူ့ကိုပြောချင်ပြောမှာပေါ့၊ ဦးလေးကော ကျွန်တော်ကော သူ့ကိုတားဆီးဖို့ ပြန်လာမှာ မဟုတ်တော့ဘူးလို့၊ ဒီတော့ ဂျက်နက်ရဲ့ချင်ချိန်နိုင်းစွမ်း နည်းပါးနေတဲ့ အခြေအနေကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး ဝေ့ကုန်ကြေးကျများမယ့် နောက်ထပ် ခွဲစိတ်မှုတစ်ခုလုပ်ချင်လာအောင် ဆွယ်တရားဟောမှာပေါ့၊ ဒါမှ ခွဲစိတ် တနင့်တပိုးရမယ်မဟုတ်လား’

သူက မိုက်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။

‘ဒီတစ်ခါတော့ ဂျက်နက်ဟာ ခေါင်းကို ထိခိုက်ခံခဲ့ရပေမယ့် စိတ်မှန်နေပါတယ်လို့ ခင်ဗျား ပြောလို့ မရတော့ဘူး မဟုတ်လား’

‘သူ့ကြည့်ရတာ စိတ်လှုပ်ရှားနေပုံရှိပြီး ပုံမှန် အနေအထားမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး’

မိုက်၏ မွေးရာပါဖြောင့်မတ်စိတ်က ဝန်ခံစကားကိုပြောဖြစ်အောင် တုန်းအား ပေးနေ၏။

‘သူ့ ရဲ့ရင်သား ခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုကို ဘယ်တော့လုပ်နိုင်မလဲဆိုတဲ့ သူ့အသံဟာ တခြားတစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့အသံမျိုးဖြစ်နေတာတော့ အမှန်ပဲဗျ’

‘ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲကွယ်၊ သူ့အသံက တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့အသံနဲ့ တူနေတယ်ဆိုတာက’

စတန်းဖီးက မေးသည်။

‘ဒီအတိုင်းပါပဲ၊ သူ့ရင်သားကို ခွဲဖို့စိတ်ပို့ပြောရတော့ ရှက်၍ နေလို့ ဖြစ်မှာပဲလို့ ကျွန်တော်က ယူဆလိုက်တယ် ခင်ဗျ၊ ဒါပေမယ့် တခြား ထူးခြားတဲ့ကိစ္စလေးတွေလဲ ဖြစ်ခဲ့သေးတယ်’

မိုက်က ဂျက်နက်၏ ဦးနှောက်လျှပ်စစ်တိုင်း ကိရိယာပေါ်တွင် ထူးခြားသည့် လှိုင်းများပေါ်ခဲ့သဖြင့် အစွေးနှေးတိုင်ပင်ရန် ဧဒေါက်တာ ရန်းဧဒေါက်ကသိ ခေါ်ခဲ့ရသည့် အကြောင်းများကို ရှင်းပြသည်။

‘မက်ကသီ ဟုတ်လား’

ဟုတ်ချင်ဆန် မျက်မှောက်ကြီးကြုတ်လျက် ပေး၏။

‘သူ့ဒီတက္ကသိုလ်မှာ စာသင်ပို့ရောက်လာပြီး နောက်ပိုင်းထတမ်းစာတွေထဲမှာ အရှုပ်သတင်းတွေ ပါလာတာပဲမဟုတ်လား’

ကျွန်တော် မသိပါဘူး၊ အဲဒီအချိန်တုန်းက ကျွန်တော်
က နယူးယောက်မှာ အလုပ်လုပ်နေပါတယ်'

'ဦးရုံးကို ပြန်ရောက်တဲ့အခါ ဒီကိစ္စကို စစ်ကြည့်လိုက်
ပါ့မယ်၊ ဒါပေမယ့် အရှုပ်တော်လမ်းတွေ ဖြစ်တယ်လို့တော့
ဦး မမှတ်မိဘူး'

'ဂျက်နက်ရဲ့ လက်ဆွဲအိတ်ထဲမှာပါတဲ့ စာရွက်စာတမ်း
တွေနဲ့ တိပ်ခွေကို အက်ဖီဘီအိုင်က မိတ္တူကူးပြီး သူ့ကိုပေး
မယ်လို့ ကျွန်တော် ကိုပြောခဲ့သလားလို့၊ လမ်းတော်လှန်
မင်းနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့တာတွေလေ'

'ဦးဆီမှာက မူရင်းတွေ၊ အက်ဖီဘီအိုင်က မိတ္တူတွေကို
ဆန်းစစ်ထားတာ'

'ကျွန်တော် အဲဒီတိပ်ခွေတွေထဲက တချို့ကိုနားထောင်
ရဲ့ ရှုမလားဟင်'

'ရပါတယ်'

ဟုပြောပြီး စတန်းဒီက ခူးစမ်းသည့် အကြည့်ဖြင့် ကြည့်
သည်။

'ညနေ ငါးနာရီလောက် ဦးရုံးခန်းကို လာခဲ့လေ၊
အဲဒီအချိန်လောက်ဆို ဒေါက်တာမက်ကာသီနဲ့ ပတ်သက်တဲ့
သတင်းကိုလဲ စုံစမ်းလို့ ရလောက်ပြီလေ'

'နောက်ထပ် ဒေါက်တာရမ်းကဲ့တစ်ယောက်သား'

ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်ကသံချော်သည်။

'ဂျက်နက်ဟာ တွေးခေါ်ချင်ချိန်ခိုင်စွမ်း မရှိသေးတာ
သေချာပါလျက်နဲ့ ချင့်ချိန်ခိုင်စွမ်း ရှိနေပါပြီလို့ ခင်ဗျား
သူ့ဆီက ထောက်ခံချက်ရအောင် ယူနိုင်တာ သိပ်မဆန်း
ပါဘူး'

ဟတ်ချင်ဆန်၏ထိုးနှက်ချက်ကို မိုက်က ဥပမာပြုလိုက်၏။
ထိုသို့မူ ဥပမာပြုလျှင်လည်း သည်နေ့ကြီးကို ထထိုးပစ်
လိုက်ဖို့ပဲရှိတော့သည်။

ပြုသခဲ့သည့် လက်တွေ့ စမ်းသပ်မှုများအကြောင်း ရေးထား
သည်။ သည်တော့မှ မိုက်က ဒေါက်တာဆီဘတ်စတီယံ ပြော
ခဲ့သည့် စကားကို အမှတ်ရမိ၏။ ဒေါက်တာဆီဘတ်စတီယံ
က စိတ်နှယ်လွန်ပညာနှင့်ပတ်သက်၍ ဒေါက်တာမက်ကာသီ
အား အထင်ကြီးကြောင်းပြောခဲ့သည် မဟုတ်လား။ သတင်း
စာ ဆောင်းပါးများကို မိုက် ဖတ်၍ မပြီးတတ်သေးမိမှာပင်
ထယ်လီဖုန်းခေါ်သံ မြည်လာသည်။ စတန်းဖီးက ဖြေသည်။

‘အသံစတုဒီယိုထဲမှာ သူတို့အသင့်ဖြစ်နေကြပြီ မိုက်’

‘ကောင်းတာပေါ့၊ ကျွန်တော်လဲ ဆေးရုံမှာ ညနေဘက်
လှည့်စစ်ဆေးရမယ့်တာဝန် ရှိသေးတယ်’

အသံစတုဒီယိုကလေးထဲရှိ ဆုံလည် ကုလားထိုင်များကွင်
ထိုင်ကြသည်။

‘မင်း အဆင်သင့်ဖြစ်ရင် ဖွင့်လေကွာ’

တုစတန်းဖီးက အော်ပရေတာအား ပြောလိုက်၏။ ထို့
နောက် ‘ကလစ်’ ခနဲ မြည့်သံနှင့်အတူ ဂျက်နက်သတ်၏ အသံ
ကို အသံချဲ့စက်များမှတစ်ဆင့် ကြားကြရ၏။

‘တိပ် အမှတ်သုံး၊ လမ်းတော်လမ်းမင်းနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်း
ခြင်း၊ ကောဗီးပြီ လမ်း၊ သူငယ်ချင်း ဘယ်လိုဖြစ်ပြီးပဲ... တွေ့
ပေမာန်ခဲနေတဲ့ ဖျပ်စုနဲ့ ပေါင်းမိသွားတယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ကို
ပြောပြပါလား’

၁၇။

‘မောင်ရင် နားထောင်ချင်တဲ့တိပ်ခွေကို ဦးတိုအသံစတုဒီယို
ထဲမှာ ဖွင့်ကြည့်ကြတာပေါ့’

ညနေပိုင်းတွင် သတင်းစာဆရာကြီး၏ ရုံးခန်းထဲသို့ မိုက်
ဝင်သွားတော့ ဂျော့စတန်းဖီးက ပြောသည်။

‘လောလောဆယ် ဒေါက်တာမက်ကာသီနဲ့ ပတ်သက်တဲ့
သတင်းတချို့ တွေ့ဖူးတယ်၊ မောင်ရင် ဖတ်ကြည့်ချင်
မလားလို့’

ရုံးခန်းထဲတွင် ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်လည်း ရှိနေသည်။
သို့သော် မိုက်ဝင်လာကတည်းက စကားတစ်ခုနဲ့မျှမပြော။
ဒေါက်တာမက်ကာသီနှင့် ပတ်သက်သည့်သတင်းမှာ သည်
တက္ကသိုလ်သို့ သူ့ရောက်ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် စိတ်နှယ်လွန်
ဧရာဝါနှင့် ပတ်သက်၍ အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက်အောင်

အသံချဲ့စက်ထဲမှ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသည့် စကားများ တသိကြီး ထွက်လာသည်။ မိုက်၏ တစ်ကိုယ်လုံး ရုတ်ခြည်း ကောင့်တောင့်ကြီး ဖြစ်သွားသည်။ သည်အသံကို သူ မှတ်မိ နေသည်။ အက်တက်တက် ရှုတတအသံ။ ပထမဆုံး စကား တစ်လုံးကို စတင် ကြားလိုက်ရကတည်းက မှတ်မိနေသည်။ မနေ့ညနေက ဂျက်နက်ဘတ်၏ဆေးရုံအခန်းထဲတွင်ဂျက်နက် ဘတ်က သူ့ရင်သားကို ခွဲစိတ်ပြုပြင်ပေးဖို့ ပြောတုန်းက တစ်ကြိမ်။ ပြီးတော့ သည်နေ့မနက်တံလပ်ကထရီ မေ့ဆေး ထိုးပေးစဉ် တစ်ကြိမ်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဒေါက်တာ’

ဂျော့စတန်းဖီးက မေးသည်။
‘မဖြစ်ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ မေးတာလဲဟင်’

‘မောင်ရင့် ကြည့်ရတာ သရဲတစ်ကောင် မြင်လိုက်ရတဲ့ပုံ မျိုး ဖြစ်နေလို့’

‘မြင်လိုက်ရတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကြားလိုက်ရတာ ဦးရေ’

မိုက်သည် လျင်လျင်မြန်မြန်ပင်ကိုယ်ကိုယ်ယုံကြည်မှုတွေ ပြန်ပြည့်လာ၏။

‘လင်းတောင်မင်းကို ကျွန်တော် ပထမဦးဆုံးနဲ့ နောက် ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် တွေ့လိုက်ရတာ လေအိပ် အဆောက်အဦး ထဲက ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ သေနေတုန်းကဗျ၊ ခု သူ့အသံကို’

ကြားလိုက်ရတော့ ကျွန်တော် ရင်ထဲမှာ တုန်လှုပ်သွားသလို ဖ....

သူက အဖြစ်မှန်ကို ဂျော့စတန်းဖီးအား ပြောမပြလိုက်။ ထို့အတူ သူ့အား မယုံသင်္ကာမျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေ သည့် ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချစ်ဆန်ကိုလည်း ပြောမပြလိုက်။ တကယ် တော့ သူသည် သည်အသံကို နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ အတွင်း နှစ်ကြိမ်တိတိ ကြားခဲ့ရသည်။ နှစ်ကြိမ်စလုံး ဂျက်နက်၏ နှုတ် ဖျားမှ ပြောခဲ့သည်ချည်း ဖြစ်၏။ ထိုမျှ မကသေး၊ နောက် တစ်ကြိမ် ရှိသေးသည်။ ထိုတစ်ကြိမ်ကတော့ လေယာဉ်ကြီး တိုက်ခိုက်မှု ဖြစ်တော့မည့်ဆဲဆဲတွင် လေယာဉ်မှူး၏ အသံ လွှင့်စက်ထဲသို့ ဝင်လာသည့်အသံကို မိမိ၏ကား အသံဖမ်း စက်ထဲသို့ ဝင်လာသည့် အသံကို ကြားရစဉ်ကဖြစ်၏။ ထိုအသံ မှာ ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်လိုက် သည့်....

‘သခင်ကြီး....ကယ်တော်မူပါ’

ဟူသည့်အသံ ဖြစ်၏။

ထိုစဉ်ကတော့ ထိုအသံသည် လင်းတောင်မင်း အသက် ရှင်လျက်ရှိနေစဉ် လင်းတောင်မင်း၏အသံကြီးများမှ ထွက် လာသည့်အသံ ဖြစ်၏။ သူ့အား ကယ်မပေါ့ရန် အသနားခံ လိုက်သည့် တန်ခိုးရှင်ကား မိစ္ဆာထိပ်ခေါင် မာရ်နတ်မင်းမှ တစ်ပါး တခြား မဖြစ်နိုင်ပေ။ သည်တော့ ကောက်ချက်

ဆွဲစရာဆိုလို့ တစ်ခဲပဲ ရှိတော့သည်။ ကောက်ချက် ဆိုသည်
ထက် မိုက်၏ ယုံကြည်ယူဆချက်ဆိုက မိုမှန်မည်။ သူသည်
ဂျက်နက်၏ ဦးနှောက် လျှပ်စစ်တိုင်း ကိရိယာပေါ်တွင်
စူးဆန်းသောလှိုင်းများ ပေါ်လာသည်ကို ပထမဆုံးအကြိမ်
တွေ့မြင်လိုက်ရကတည်းက သည်ယူဆချက်ရှိခဲ့၏။ သို့သော်
သူသည် တက်နိုင်သမျှ သည်ယူဆချက်ကို ချောင့်လွှဲနေခဲ့၏။
သို့သော် ယခုတော့ မရတော့။ သည်ကောက်ချက်ကိုပဲ ဆွဲရ
တော့မည်။

လင်းတောလ်မင်း၏အလောင်းသည် ဆေးမို့ရေခဲတိုက်ထဲ
ရောက်နေပြီ ဖြစ်၏။ တစ်နည်းဆိုသော် လင်းတောလ်မင်း
သည် သေပြီ ဖြစ်၏။ သို့သော် လူငါးဆယ်ကျော် သေကြေ
သည်အထိအကြမ်းဖက်မှုများကိုလုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် မကောင်း
ဆိုးဝါး၊ သို့မဟုတ် နတ်ဆိုးသည် ရှင်သန်နေဆဲ ဖြစ်၏။
ကျန်းမာနေဆဲ ဖြစ်၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ၊ လင်းတောလ်မင်း၏ မကောင်းဆိုးဝါး
ဝိညာဉ်သည် ဂျက်နက်ဘတ်၏ကိုယ်ခန္ဓာကို တစ်နည်း တစ်ဖုံ
အားဖြင့် ဝင်ရောက် ပူးကပ်သွားခြင်း ဖြစ်၏။ လေဆိပ်
အဆောက်အဦးကို လေယာဉ်ကြီးဝင်တိုက်ချိန်တွင်ဝင်ရောက်
ပူးကပ်သွားမှာ သေချာသည်။

ကဲ...ခုတော့ သည်နေ့ နံနက်ပိုင်းကပဲ မိုက်က သူ ကျွမ်း
ကျင်လိမ္မာသော လက်ချောင်းကလေးများဖြင့် ဂျက်နက်
အိတ်အား အသွင် ပြောင်းပေးခဲ့ပြီ။ ဂျက်နက်ဘတ်သည်

ကမ္ဘာ့အလှဆုံး အမျိုးသမီးစာရင်းဝင်တစ်ဦး ဖြစ်တော့မည်။
ဤကား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သမျှ ဖြစ်ရပ်တွေထဲတွင် အဆိုးဆုံး ဖြစ်
သွားပြီ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဂျက်နက် ကိုယ်တိုင်ပင်
အဆိုးကကော့ ကဆိုးဆုံး နတ်ဆိုးမလေးတဝလို့ ခံယူနိုင်စွမ်း
ရှိသွားမည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်
မိုက်သည် ဆွက်ပေါက်မရှိသော ဖြစ်ရပ်မှန် တစ်ခုထဲတွင်
ချောင်ပိတ်မိနေပြီ ဖြစ်ပြီး သူ့ထိုသို့ ဖြစ်နေကြောင်းကို
သယ်သူကမျှ ယုံကြည်လိမ့်မည် မဟုတ်သောကြောင့်ပင်။

ထင်ပါရဲ့၊ ဒါပေမယ့် ခု ဆက်ပြီးနေမှတော့ တယ်လီဖုန်းထဲ ကပဲ ပြောလိုက်ပါတော့မယ်လေ၊ခင်ဗျား အဲဒီမှာ နောက် ထပ် နာရီဝက်လောက်ထိ ရှိနေဦးမလား ခေါက်တာ'

'သေချာပေါက်ရှိတယ်၊ နီးနှော ဖလှယ်ပွဲတစ်ခု တက်ဖို့ ဒုဂျမ်ကို သွားနေတုန်း ဒီမှာ စုပုံနေတဲ့ ဉာဏ်စမ်းပုစ္ဆာ အဖြေ လွှာတွေကို စစ်နေရတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ရုံးခန်းက ဆေး ကျောင်း အဟောင်းမှာ ရှိတယ်၊ တိုက်နံပတ် ၁၃ ဒီ၊အခန်း နံပတ် ၃၁၄၊ ခင်ဗျား အဲဒီကိုလာဖို့ ဘယ်လောက် ကြာ မလဲ'

'ဆယ်ငါးမိနစ်လောက်ပေါ့၊ ကျွန်တော် စကား သတင်း စာတိုက်ထဲက ထွက်လာတာ၊ ခုလေးပဲ ကျေ့စတန်းဖီးနဲ့ သူ့တူမအကြောင်း ပြောနေတာ'

'သူ အခြေအနေ ကောင်းတယ် မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော် တောင် နေ့လယ်စာ စားပြီးတော့ သူ့အခန်းကို ဝင်ခဲ့သေး တယ်၊ သူ့ကြည့်ရတာ အခြေအနေကောင်းလာမှာ သေချာ ပါတယ်'

'ဪ...ဒါဆို ကျွန်တော် သူနဲ့ တွေ့ပြီးတဲ့နောက်မှာ ခင်ဗျား တွေ့ပြီးပြီပေါ့၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျားဆီကို ဆယ်ငါး မိနစ်အတွင်း ရောက်လာမယ်လေ'

ဆေးကျောင်းမှာ ရောမ အဆောက်အဦး စီမံကိန်း တစ် ခု၏ အလယ်တွင် ရှိသည်။ တိုက်နံပတ် ၁၃ ဒီနှင့် အခန်း နံပတ် ၃၁၄ ကို ခက်ခက်ခဲခဲ ရှာဖွေမနေရဘဲ တွေ့သည်။ အခန်းတံခါးကို ပွင့်လိုက်သည်နှင့် မိုက် တွန့်ခနဲ ဖြစ်သွား

၁၀။

မိုက်ကယ်ကန်းက သတင်းစာတိုက် ဧည့်ကြိုခန်းရှိတယ်လီဖုန်း ရုံကလေးထဲသို့မဝင်မီ တယ်လီဖုန်းလမ်းညွှန်စာအုပ်ကိုလှန်ပြီး နံပတ်တစ်ခုကိုရှာသည်။ ပြီးမှ တယ်လီဖုန်းရုံကလေးထဲသို့ ဝင်ပြီး ရှာထားသည့်နံပတ်ကို လှည့်သည်။

'ခေါက်တာ မက်ကာသိရဲ့ ရုံးခန်းကပါ'

ယောက်ျားသံတစ်သံက ဖြေသည်။

'ခု စကားပြောနေတာ ဘယ်သူများလဲ ခင်ဗျာ'

'ခု ပြောနေတာ ရန်းခေါက်ကာသိပါ၊ ခုဆက်နေတာ ကန်းလား၊ ကျွန်တော်တောင် ခုလေးပဲခင်ဗျား အကြောင်း စဉ်းစားနေတာ'

'ကျွန်တော်လဲ ဒုဒီအတိုင်းပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက် ကိုတစ်ယောက် တယ်လီဖုန်းဆက်နေဖို့တောင် မလိုတော့ဘူး

၂၀၄ မြတ်ငြိမ်း

သည်။ ရန်ဒေဝါမက်ကာသိက စာရေးစားပွဲကြီးတစ်လုံး၏ နောက်တက်တွင် ထိုင်နေသည်။ ဆူးကုသားထိုင်၏ နောက် တက်ရှိ နံရံပေါ်တွင် လူဦးခေါင်းတစ်လုံး ချိတ်ဆွဲထား သည်။ ရှည်လျားတော့ ဆံပင်များက နားရွက်ျားကို ကျော်ပြီး တွဲလောင်းကျနေသည်။ မျက်လုံးများ ကတော့ အကြည်ခတ်ကင်းမဲ့နေပြီဖြစ်သော ကြောင်တောင်တောင် မျက်လုံးများ။ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးမှာ ခြောက်ပြီးကြုံ နေပြီ။ မျက်နှာပေါ်မှ အရေပြားများမှာ တုန်နေ၏။ ချိုင့်နေ၏။ သက်ရင့်သားရေပြားတစ်ချပ်လို့ ဖြစ်နေ၏။

‘လာဗျာ ဒေါက်တာကန်း’

စာမေးပွဲ အပြေလွှာတွေ အပိုလိုက် ဖြစ်နေသည် စားပွဲ ပေါ်မှကျော်ပြီး မက်ကာသိ မော့ကြည့်သည်။ ပြီးတော့... လက်တစ်ဖက်ကမ်းပေးသည်။

‘ဒီဟာတွေကြည့်ပြီး စိတ် ကသိကအေ က် မဖြစ်နဲ့ဗျို့၊ ကျွန်တော်က စာသင်နှစ်ဝက်လောက်ကြာအောင် အမေ့ အထက်ပိုင်း၊ ဂျီဗာရီအင်ဒီယန်းတွေနဲ့အတူ နေခဲ့တာဗျာ၊ သူတို့မှာ လူချိမ်းတွေရှိ ထုံးတမ်းစဉ်လာတွေရှိတယ်။ သို့ဒါက အမဲလိုက်ရာမှာ ရတဲ့ သားကောင်တွေ၊ ဒါမှမဟုတ် တိုက် ပွဲမှာ ကျတဲ့ ရန်သူရဲ့ အသားကိုစားတဲ့ ထုံးတမ်းစဉ်လာပါ။ ဒါပေမယ့် သူတို့ ရဲ့စွမ်းသတ္တိရှိမှုကို သက်သေထူတဲ့ အနေနဲ့ အဲဒီသားကောင်တွေရဲ့ ဦးခေါင်းတွေကို မပုပ်မသိုးအောင် ပြုပြင်စီမံထားတတ်ကြတယ်’

‘အင်း...နည်းနည်းတော့ ရင်တုန်စရာပဲ’

‘ကျန်တဲ့ စာခြားဟာတွေကတော့ ကျွန်တော် လေ့လာ ရေး ခရီးတစ်ခေါက် ထွက်တုန်းက စုဆောင်းခဲ့တဲ့ဟာတွေ ပေါ့။ အာဖရိကအလယ်ပိုင်းက ပစ္စည်းတွေပါတယ်၊ ဖေ တိကဟာတွေလဲပါတယ်’

သူက ပစ္စည်းတွေ တင်ထားသည်ဘက်သို့ ဘယ်ဘက် လက်ဖြင့် ဝှေ့ယမ်းပြသည်။ သူ့လက်ချောင်းတွေက ရှည်ရှည် သွယ်သွယ်။ ဝှေ့ယမ်းပြပုံမှာ ဘားမပါလှ။ လက်ချောင်း တစ်ချောင်းပေါ်တွင် ဝှေ့ယမ်းစွပ်ကြီးတစ်ကွင်း စွပ်ထား သည်။ လက်စွပ်ပေါ်တွင် အရောင်တဖိတ်ဖိတ်ထွက်နေသည့် မြတစ်လုံးမြှုပ်ထားသည်။ ဝိညာဉ်လောကနှင့် ဆိုင်သည့် ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်မည်။ တန်ဖိုးမရှိသည့် ရှေးဟောင်းပစ္စည်း တွေဖြစ်မည်ဟုလည်း မှိုက်စိတ်ထဲက မှတ်ချက် ချလိုက်၏။

‘ဟိုဟာလေးက ကဝေအရုပ်ကလေးနဲ့ တူလိုက်တာ’

စားပွဲပေါ်ရှိ အရုပ်ကလေး တစ်ရုပ်ကို ညွှန်ပြပြီး ပြော လိုက်၏။ အရုပ်ကလေး၏ ဝမ်းဗိုက်တွင် အပ်ချောင်းကြီး တွေ ထိုးစိုက်ထားသည်။

အသုံးချပြီးသား ကဝေရုပ်လေး ဖေတိက မှော်ဆရာ တစ်ဦးဆီက ဝယ်လာတာ၊ ဒီအရုပ်က သူ့ကာဝန်သူထမ်း ပြီးပြီလေ။ အမှုလာအပ်တဲ့လူရဲ့ ရန်သူကို အဝသ သတ်ပစ် လိုက်တာ၊ သေဆုံးသေနည်းကလဲ ထူးဆန်းပါဗျာ။ သေသူရဲ့ ကိုယ်ပေါ်မှာ အရာကလေးတစ်ခုတောင် မထင်ဘူး၊ ဒါပေ မယ့် သူ့ဗိုက်ထဲမှာ နေရာတစ်ခု ခိုင်လောက် ပေါက်ပြုစုတ် ပြုတ်ကုန်ပြီး ငမ်းတွင်းမြေးယောင်ရမ်းတဲရာက နိ သေတာ

ပဲ၊ အဲဒီရောဂါနဲ့ သေတယ်ဆိုတာကို အလောင်းကို ခွဲစိတ်ကြည့်မှ သိရတာ၊ ငှာနေဆေးဆရာတစ်ဦးက အဲဒီလို ခွဲစိတ်ကြည့်တာကို လွန်ခဲ့တဲ့ မေလက ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မြင်ခဲ့ရတာဗျ'

'ဘယ်တကယ်တော့ မှော်အတတ်ပညာကို ခင်ဗျားမယ့်ဘူး မဟုတ်လား ဒေါက်တာ'

'မယ့်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် သတိထားမိတာ တစ်ခုက မှော်ဆရာတွေဟာ သူတို့ရဲ့ အစီအရင်တွေ အကြောင်း သူတို့ရည်ရွယ်တဲ့ ကာယကံရှင်ရဲ့ နားထဲ ရောက်အောင် အမြဲတမ်း သတင်းပို့လေ့ရှိတယ်၊ ဥပမာ... အရုပ်ကလေး တစ်ရုပ် လုပ်ပြီး အဲဒီအရုပ်ရဲ့ ဝမ်းဗိုက်မှာ အပ်တွေစိုက်ထားတာမျိုး ပေါ့ဗျာ၊ သူတော့ အဲဒီလိုစီရင်လိုက်ပြီ ဆိုဘာ ကာယကံရှင် သိအောင် လုပ်တယ်၊ အဲဒီလိုလုပ်ပြီ ဆိုတာကို ကာယကံရှင်က သိတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အဲဒီကာယကံရှင်ရဲ့ ဝမ်းတွင်းမြွေးတွေ ပေါက်ပြဲ စုတ်ပြတ်ကုန်တော့တာပဲ၊ အဲဒီလို ဖြစ်တာဟာ သောကဖိစီးမှုနဲ့ စိတ်တင်းကျပ်မှုကြောင့် အစာအိမ်ရောဂါ ဖြစ်လာတာမျိုးနဲ့ တူတယ်လို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား'

'ဟင်အင်း... မတူနိုင်ဘူးထင်တယ်'

'အင်း... တယ်လိုတယ်လို ဖြစ်လာတယ်ဆိုတာတော့ ရှင်းရ နည်းနည်းခက်တယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီအမှုကို လေ့လာကြည့်တော့ အရှက်ကလေးရဲ့ ဗိုက်မှာ အပ်ခြောက်ချောင်းစိုက်ထားတယ်၊ သေတဲ့လူရဲ့ ဝမ်းတွင်းမြွေးတွေမှာ ဆယ့်နှစ်နေရာတိတိ ပေါက်ပြဲနေတယ်၊ က... ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ'

မိုက် ပခုံးတုန်လိုက်၏။

'ဒီကိစ္စမျိုး တွေနဲ့ ပတ်သက်လာရင် တော့ ကိုယ်ယုံချင်ရာယုံလို့ပဲ ပြောရတော့မှာပဲ'

'လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်လောက်က မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ကျွန်တော်တို့ တွေးထင်ထားတဲ့ ကိစ္စတွေကို ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်လာတာဟာ ကျွန်တော် ပညာနဲ့ပဲ ပတ်သက်ပါတယ်ခေါက်တာ၊ ခင်ဗျာပညာနဲ့ မဆိုပေါ့ဘူး၊ ဆေးလောကကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်တွေဟာ လက်ငင်းအကျိုးတရားကို အကြည့်တတ်ဆိုး ပုဂ္ဂိုလ်တွေလို့ ဆိုရမယ် မဟုတ်လား၊ က... ဒီတော့ ဒီနေ့ ခင်ဗျား ဘာစိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေလဲ၊ ပြော'

မိုက်က သူနှင့် ဂျော့စတန်းဖီး ပြောခဲ့သည့် အကြောင်းအရာတို့ အကျဉ်းချုပ် ပြောပြသည်။ ပြီးတော့ လျက်နက်ဘတ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ခပ်ဆန်းဆန်းဖြစ်ရပ်များ အကြောင်းကိုလည်း စိကစဉ်က ပြောပြသည်။ စိတ်ကုဆရာဝန်က မိုက် ပြောပြပြီးသည်အထိ စူးစူးစိုက်စိုက် နားထောင်သည်။ ထို့နောက် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်သည်။ သူ၏ သေးသေးချွန်ချွန် မုတ်ဆိတ်မူးကလေး လှုပ်ယမ်းနေပုံမှာ ညစ်ကျယ်ကျယ် ပညာရှိ ဆိတ်အိုကြီး၏ မုတ်ဆိတ်မူးနှင့် တူသည်ဟု မိုက် တွေးမိ၏။

'ဒီတစ်ခါတော့ ခင်ဗျား စောစောက ပြောခဲ့သလို ကိုယ်ထင်ရာ ကိုယ်ယုံနေဖို့ မလိုဘူး ဒေါက်တာကန်း၊ အဖြေက ရှင်းရှင်းကလေးပါ'

'ခပ်ဗျားဆာတွက် ရှင်းကောင်းရှင်းမှာပေါ့၊ ကျွန်တော်
အတွက်တော့ မရှင်းဘူးဗျို၊ ကျွန်တော်စိတ်ကူးနဲ့မုန်းဆဲပြီး
ထုတ်လိုက်တဲ့အခါပြတိုင်းဟာ ယုတ္တိပေဒနဲ့ ချိန်တိုးကြည့်လိုက်
တော့ မဖြစ်နိုင်တာတွေချည်း ဖြစ်နေတယ်၊ ခုတော့ လမ်း
တော်လမ်းခင်းရဲ့ မကောင်းဆိုးဝါး ဝိညာဉ်ဟာ ဂျက်နက်
ဘတ်ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ ဝင်ပြီးပူးကပ်နေပြီလို့ ယုံချင်သလိုဖြစ်
လာပြီဗျာ'

'အဲဒီမဖြစ်နိုင်ခြေကိုတော့ ခပ်ဗျားသွားပြီးယုံလို့ မဖြစ်
ဘူး ဒေါက်တာဇနီး၊ နတ်ဆိုးတို့ မကောင်းဆိုးဝါး ဝိညာဉ်
တို့ဆိုတာတွေဟာ တကယ်ရှိတာမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒါတွေဟာ
ယုံလွယ်တတ်သူတွေရဲ့ စိတ်ထဲမှာပဲ ရှိတာ၊ ဒါမှမဟုတ် ဒီ
အကြောင်းတွေရေးရင် ရောင်းကောင်းမယ် ဆိုတာ သိတဲ့
စာရေးဆရာတွေရဲ့ စိတ်ကူးထဲမှာပဲရှိတာ၊ အဲဒီလို ယုံမယုံ
အစား ခပ်ဗျာလူနာမှာ မျိုးပေါင်းစုံ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး
ရောဂါရှိနေတယ်လို့ပဲ ကြီးစားပြီး ယုံလိုက်ပါ၊ အဲဒီလိုဖြစ်
နေတဲ့ ဝေဒနာရှင်တွေကို ကျွန်တော်တို့ စိတ်ဆရာက
လောကမှာ အပြုတွေနေရတာကလား၊ အထူးသဖြင့် စိတ်
ကစဉ်ကလျားဖြစ်နေတဲ့ ဝေဒနာရှင်တွေမှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့်
လဲ ဒီရောဂါဟာ လူဦးရေအများစုထဲမှာ ခပ်ဗျားထပ်ထား
တာထက် ပိုပြီးခိုးနေပြီဗျ'

'ဒါဆို နတ်ဆိုးတို့ မကောင်းဆိုးဝါးတို့ ဆိုတာတွေကို
ခပ်ဗျား တကယ်ကိုမယုံဘူးလို့ ပြောနေတာလား'

'ခပ်ဗျား ဘာကိုစွဲမရှိတာကို အချို့ဖြစ်အောင် ဖန်တီးချင်
ရတာလဲဗျာ၊ ကမ္ဘာကြီးမှာ အကုသိုလ် ပွားများအောင်
ပြုလုပ်နေတဲ့လူတွေရှိတယ်၊ အဲဒီအောက်တန်းကျစိက်ခတ်နဲ့
လူတွေဟာ လိုတာထက်တောင် ပိုများနေပါပြီဗျာ၊ ဒါကို
ခပ်ဗျားက ထင်ပြီးပြည့်စွက်ဦးမလို့လား၊ အဲဒါနဲ့ပတ်သက်လို့
အကောင်းဆိုး သာဓကတွေ လမ်းတော်လမ်းပဲပေါ့'

'ဂျက်နက်ဘတ်ရဲ့အသံဟာ ထိပ်ခွေထဲက လမ်းတော်လမ်း
ပမ်းရဲ့ အသံမျိုး ပြောင်းသွားတာကျတော့ကော'

'ဒုတိယကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး၊ ဒါမှမဟုတ် တတိယ ကိုယ်
ရည်ကိုယ်သွေးက ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ပေါ်လာတဲ့အခါမှာ
ဝေဒနာရှင်ရဲ့ ပင်ကိုအသံ၊ ပင်ကိုအကျင့်စရိုက်တွေနဲ့ကျား
ခြားနားပြီး ပေါ်လာလေ့ရှိတယ်၊ တကယ်လို့ ဝေဒနာရှင်
က ခပ်ဗျားဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့တူအောင် လိုက်တုပြီဆိုတဲ့
အခါကျ အထိတ်တလန့်ဖြစ်ရော ကောင်းတော့တာပေါ့၊
မနေ့ကနဲ့ ဒီမနက် ခပ်ဗျားဖြစ်သလိုပေါ့'

'ဒါပေမယ့် ဘာကိုစွဲ လမ်းတော်လမ်းခင်းကိုမူ သွားတုရ
တာလဲ'

'ကျွန်တော်အထင်တော့ မီးခဲဘတ်ဟာ လမ်းတော်လမ်း
ခင်းကို တိတ်တိတ်ကလေး ကိုတီးပြီးအားကျနေလို့...'

'လမ်းခင်းစရိုက်မူမှာ သာယာတဲ့ ဇာတိစိတ်တွေကိုတော့
မဟုတ်ပါကူးနော်'

'မဟုတ်တန်ကောင်းပါဘူး၊ ခွဲစိတ်ကုသမှုတွေ မလုပ်ခင်
က ခပ်ဗျာလူနာတို့ ကျွန်တော် စကားပြော ကြည့်ခဲ့တယ်

လေ၊ အဲဒီတုန်းက သူ့ပြောပြတယ်၊ လင်းတောင်မင်း
ဘယ်လောက် ချောတဲ့လှတဲ့အကြောင်း၊ သူ့သဘောကျတဲ့
ဘယ်ယောက်ျားမဆို သူ ရအောင် ဆွဲဆောင်နိုင်တယ်လို့
လင်းတောင်မင်းက ကြားတဲ့အကြောင်းတွေပေါ့၊ အဲဒီမှာ
သူဟာ လင်းတောင်မင်းကို ကျိတ်ပြီး အားကျမနာလို့ဖြစ်
နေတဲ့ပုံမျိုးလေး ကျွန်တော် သတိထားမိတယ်။

ဂျက်နက်ဘတ်က မချောဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူ့ အခန်းထဲ
မှာ မြင်ခဲ့ရတဲ့ နမူနာရုပ်တုနဲ့ တူပြီဆိုရင်တော့ ချောပုလား
တော့မှာပဲ၊ ဒီတော့ လေယာဉ်တိုက်မှု ဖြစ်တုန်းက သူ့
ခေါင်းကို ခိုက်မိမယ်၊ အဲဒီ ခိုက်မိတဲ့အချိန်ကြောင့် သူ့
ဦးနှောက်ကြီးထဲက ကလာပ်စည်းတွေ တုန်ခါသွားမယ်၊
အဲဒီတုန်းခါမှက ဒုတိယကိတ်ရည်ကိတ်သွေးပေါ်လာလောက်
အောင် ပြင်းထန်လိမ့်မယ်၊ အဲဒီလိုပေါ်လာတဲ့အခါကျ မသိ
စိတ်မှာစွဲနေတဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်ဆိုပါတော့ လင်းတောင်
မင်းလို ချောတဲ့လှတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရှိ ကိုယ်ရည်
ကိုယ်သွေးမျိုး တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပေါ်လာတာဟာ သဘာဝ
ပဲ....

ဤကား နားလည်ရန် ခက်ခဲသော ပြဿနာတစ်ရပ်ကို
ဖြေစဉ်ပွင့်လင်းပြီး ယုတ္တိတန်သည့် ဖြေရှင်းချက် ဖြစ်သည်ဟု
မိုက် ယူဆသည်။ နောက်ပြီး သည်အဖြေကို နူးညံ့သိမ်မွေ့
သော စိတ်ထောင့်ကုဆရာဝန်က လွယ်လွယ်ကူကူလက်ခံသလို
မိမိက ဘာကြောင့် လက်မခံနိုင်ခဲ့ပါလိမ့်ဟုလည်း အတွေး
ပွားမိ၏။

‘အဲဒီအခြေအနေမျိုးကဘယ်လောက်ကြာကြာထိအောင်
ဖြစ်နေမယ်ထင်လဲ’

‘သိပ်မကြာဘူးလို့ထင်ပါတယ်၊ တကယ်လို့ ခွဲစိတ်ပြုပြင်
ပြီး အခြေအနေတွေ မဖောက်ပြန်ဘူးဆိုရင် သူ့ဟာ သူ့မတူ
အောင် လှတဲ့မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သွားတော့မယ်၊
လင်းတောင်မင်းထက်တောင် လှနေဦးမယ်၊ တိတိကျကျ
ပြောရရင် ကျားသတ္တဝါတွေဟာ သူ့နောက်ကို အုပ်ဖွဲ့ပြီး
လိုက်ကြလိမ့်မယ်၊ အဲဒီလို အာသာငမ်းငမ်းနဲ့ လိုက်ရမှာကို
ကျွန်တော်တောင် သဘောကျတယ်ဗျ’

မက်ကာသီက မိုက်အား လှစ်ခနဲ စူးစမ်းစွာကြည့်သည်။

‘အဲဒါကလဲ ခင်ဗျား ဖန်ဆင်းထားတဲ့ အလှပစွန်း
ကလေးဟာ ခင်ဗျာ့အတွက်ပဲလို့ လျာထားတာ မဟုတ်ရင်
ပြောတာပဲ’

‘အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ မစိုးရိမ်ပါနဲ့’ ဟု မိုက်က
ခိုင်ခိုင်မာမာ ပြောလိုက်၏။ ‘ကျွန်တော် နယူးယောက်ကို
လွှားပြီး ရုပ်အလှပြင် ခွဲစိတ်ကုသမှုပညာကိုသင်ကတည်းက
ကျွန်တော် ပြုပြင်ကုသပေးရမယ့် လူနာအများစုဟာ မိန်းမ
တွေဖြစ်မယ်ဆိုတာ သိပြီးသားပါ၊ သူတို့က သူတို့ရဲ့ အသွင်
အပြစ်တွေကို ပြောင်းပစ်ချင်ကြမယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့
ယောက်ျားတွေကို ညှိယူဖမ်းစားချင်လို့၊ ယောက်ျားတွေ
ဆိုရာမှာ သူတို့ရဲ့ခင်ပွန်းတွေ၊ ချစ်ဖော်တွေ၊ ဒါမှမဟုတ်
သူတို့ရဲ့ တစ်ယောက်ယောက်ပေါ့ဗျာ၊ ဒီတော့ ကျွန်တော် ရဲ့

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်၌ လူမှုရေးကို တစ်ကန်
ခြားထားဖို့ အမြဲတမ်း သတိထားပါတယ်

မက်ကာသီ ပခုံးတွန့်လိုက်၏။

‘တကယ်လို့ ခင်ပွန်းသည်တွေ့လာချစ်ဖော်တွေလိုတာဝန်
ကျေကြမယ် ဆိုရင် ခင်ဗျားကော ကျွန်တော်ကော အလှ
သိပ်များမှာ မဟုတ်ဘူး၊ စိတ်ရောဂါသန့်သန့်ဖြစ်တဲ့ လူနာ
တွေကလွဲရင် စိတ်ကုဆရာဝန်တစ်ယောက် ကုဆေးပေးနေရင်
လူနာအများစုဟာ အချစ်ဝတ်နေတဲ့ မိန်းမတွေမျှ သူတို့ဟာ
အချင်ခံချင်ကြတယ်၊ မကြာမကြာ ကြုံရတတ်တာက သူတို့
ရောဂါပျောက်အောင် ကြိုးစားကုဆေးပေးနေတဲ့ ဆရာဝန်
အချစ်ကိုတောင် ခံယူချင်ကြတာပဲ’

‘ရုပ်အလှပြင်ခွဲစိတ်ကုသမှုပညာရဲ့ အစွမ်းကို သိထား
ဆရာဝန်တစ်ယောက် ဆိုတော့ ကျွန်တော် သန့်ရှင်းတစ်ခု
ထားပါတယ်၊ အဲဒါကတော့ ကိုယ်ကုပေးတဲ့အမျိုးသမီးတွေ
နဲ့ စိတ်ကူးယဉ်အချစ်စာတ်လမ်းတွေ မပေါ်ပေါက်စေရအောင်
ဆိုတဲ့ စိတ်ဆိုးဖြစ်ချက်ပါပဲ’

‘အင်း...အဲဒါကတော့ ခင်ဗျာ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ
ထက် အများကြီးသာတဲ့ ထိန်းသိမ်းမှုတစ်ခုပဲ၊ ဒီမို့ပေါ့၊ ခု
ရိုတဲ့ ရုပ်အလှပြင် ဆရာဝန်တချို့...နောက်ပြီး အနောက်
သက် ကမ်းခြေက ဆရာဝန်အတော်များများဟာ ပျိုမေ့
အချစ်တော်ကြီး ကက်ဆာဒီဗာလို မနူးမနပ် ကောင်လေးတွေ
တစ်ယောက် ဖြစ်သွားလောက်အောင် အစွမ်းပြနေကြတ
ကတာ။’

‘ခင်ဗျား မီးခတ်တတ်တဲ့ ထပ်တွေ့ပြီး ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး
ဖောက်ပြန်မှုကို ကြိမ်မတ်ကုဆေးပေးမှာလား၊ တကယ်လို့ သူ
ဖြစ်နေတာ အဲဒီထောက်ဆိုရင်လေ’

‘ကုပေးမှာပေါ့ဗျာ၊ တကယ်တမ်းပြောရရင် ခင်ဗျား
ကျွန်တော်ကို ခင်ဗျာ့လူနာအဖြစ် လက်ခံပါလား၊ အဲဒါဆို
ရင် ကျွန်တော် ဆေးရုံမှာ ခဏတစ်ဖြုတ် လာနေဖို့ စီစဉ်
မယ်၊ အဲဒီလိုနေထိုင်ရင်း မီးခတ်တတ်လဲ နေ့တိုင်း တွေ့လို့ရ
မယ်လေ’

‘ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို ဘာလုပ်ပေးနိုင်မှာမို့လို့လဲ’
‘ကျွန်တော် အတွက် နေရာသိအားလပ်ရက်က မနက်ဖြန်
ပဲပြီဗျာ၊ အဲဒါကျွန်တော် မျက်နှာကို ပြုပြင်မလားလို့စဉ်းစား
တယ်၊ အဲဒီလို ပြောလိုက်လို့ ခင်ဗျား အဲအားဆင့်ဆွဲ
လား’

‘လုံးဝ မအံ့အားသင့်ပါဘူးဗျာ၊ ဒီခေတ် ဒီတခါမှာ
ယောက်ျားတွေလဲ ဒါတွေ လုပ်နေကြတာပဲဟာ၊ ဒါပေမယ့်
လောလှာလုပ်တဲ့ လူတွေက ခင်ဗျားထက် အသက်ကြီးပုံ ရကြတာ
အမှန်ပဲ’

‘ကျွန်တော်က လေးဆယ်ခုနှစ်နှစ် ရှိပြီ၊ ဒါပေမယ့် ဖန်
တစ်ရာတေနေတဲ့ စကားတောင်းကြီးအထိမ်း ပြောရရင်
ကျွန်တော် သဝဏ ကြမ်းတမ်းခဲ့တယ်ပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါကို
ကျွန်တော် မျက်နှာက သက်သေထူနေပါတယ်၊ ကံအာ

လျော်စွာ တခြားကိယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်းတွေက သန်မာ
ဖျတ်လတ်နေလို့ တော်ပါသေးရဲ့။ ခင်ဗျား ကျွန်တော် ကို
ဒီထက်နုပျိုတဲ့ရုပ်မျိုး ပေါ်လာအောင် ဆောင်ကြဉ်းပေးနိုင်
မယ် ထင်လား။’

မိုက်က သူ့ အနီးသို့ ကပ်သွားသည်။ စားပွဲတင်မီးကို မက်
ကာသိ မျက်နှာပေါ်သို့ ထိုးသည်။ ပြီးတော့ ခဏတာမျှ
အနီးကပ် လေ့လာကြည့်သည်။

‘အတော်ကြီး ယိုယွင်းနေပြီ မဟုတ်လား။’

စိတ်ရောဂါက ဆရာဝန်က ခြောက်ကပ်စွာ ပြုံးလျက်
မေးသည်။

‘ပိုဆိုးတာကို ကျွန်တော်တွေ့နေရတယ်။ ခင်ဗျား ဘာဖြစ်
လို့ ဒီမုတ်ဆိတ်မွေးချွန်ချွန်ကို မွေးထားတယ်ဆိုတာ ပြောပြ
နိုင်မလား။’

‘ကျွန်တော် အရှက်ကြီးရှက်နေတဲ့ကိစ္စကိုခင်ဗျား သိမှဖြစ်
မယ်ဆိုရင် ပြောပြပါမယ်။ အဲဒီမုတ်ဆိတ်မွေးက တိုနေတဲ့
မေးစေ့ကို ဖုံးကွယ်ဖို့ မွေးထားတာပျ’

‘အဲဒီလောက်ထိတော့ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိပါတယ်’
မိုက်က စားပွဲတင်မီးကိုပိတ်ပြီး မူလအနေအထားအတိုင်း
ပြန်ရှေ့ထားလိုက်၏။

‘မုတ်ဆိတ်မွေး ထားရတာကို အထူးတလည် ကြိုက်လို့
လား။’

‘မျက်ရစ်တွေ ဖောင်းနေတာ၊ ပါးရည့်တွေ တွဲကျနေ
တာ၊ မေးစေ့ တိုနေတာထက် ပိုပြီး မကြိုက်ပါဘူး။’

‘ဒါဆိုရင် မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပြုပြင်ဖို့ ကျွန်တော် အကြံ
ပေးမယ်ဗျာ။ မျက်လုံးအောက်က အဆီအိတ်တွေ ဖယ်ထုတ်
မယ်။ နှာခေါင်းရိုး ချွန်ကောက်နေတာ ပြောဝင်းသွား
အောင် ညှိပစ်မယ်။ နှာရိုးအလယ်မှာ ဖုနေတဲ့ ဘကြီးကို
ညှိပစ်ရင်း ပိုလာတဲ့ အရိုးကို မေးစေ့မှာ ပြန်ပြည့်ပစ်
မယ်။’

‘ခင်ဗျား အဲဒါတွေ အကုန်လုံးကို တစ်ထိုင်တည်းနဲ့ လုပ်
နိုင်လို့လား။’

‘သိပ်လုပ်နိုင်တာပေါ့။ မေးစေ့ ကိုပြည့်ဖို့ နှာရိုးအဖုကိုယူ
တာဟာ အရိုးရှာရတာ အလွယ်ဆုံးပါ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျာ
မျက်နှာနဲ့ လိုက်ဖက်တဲ့ မေးစေ့ အချိုးအစား ရအောင်
အရိုးက လုံလောက်ချင်မှ လုံလောက်မယ်။ အဲဒါဆို ခင်ဗျာ
တင်ပါးရိုးကနေ ခင်လွယ်လွယ်ထုတ်ယူလိုရတယ်။ ဒါမှမဟုတ်
နံရိုးလွတ်တော့ ရိုးဆက်အရွတ်တချို့ကို ထုတ်ယူမယ်ဗျာ။’

‘ကဲ...ခင်ဗျားမှာ လူနာတစ်ယောက် ရပြီလို့ မှတ်လိုက်
ဗျာ။ ဒါပေမယ့် နှာခေါင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ ကျွန်တော်
နည်းနည်းစဉ်းစားဦးမယ်။ ဒီနှာခေါင်းကို ကျွန်တော် တွယ်
တာသလို ဖြစ်နေမိလို့။’

‘ခင်ဗျား သဘောကျတယ်ဆိုရင် နှာခေါင်းကို ဒီအတိုင်း
ထားလော့။ မေးစေ့ အတူက အရိုးကတော့ တင်ပါးရိုးကနေ
အလွယ်တကူ ထုတ်ယူလို့ ရပါတယ်။’

‘ဘယ်တော့လောက် ခွဲစိတ်နိုင်မလဲ’

‘ခင်ဗျားအားပြီဆိုတာနဲ့ လုပ်လို့ရတယ်။ ကျွန်တော်က ရုပ်အလှပြင် ခွဲစိတ်ကုသတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ရတာ နည်းနေ သေးတယ်ဗျ’

‘တနင်္လာမနက်ဆို အဆင်ပြေမလား’

‘ကျွန်တော် ခဏနေရင် ဂျက်နက်ဘတ်ကို ကျွန်တို့ အကြွ သိုက် ဆေးရုံကို သွားမှာပဲ။ အဲဒီအကုသိုလ် အခန်းတစ်ခန်းရ ဖို့နဲ့ ခွဲစိတ်ခန်းပြင်ဆင်သားဖို့ ကျွန်တော်အိမ်ထဲ သိုက်ပါမယ်။ သမားတော်ကြေး ဘယ်လောက်ကျမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားမသိ ချင်ဘူးလား’

‘ဓမ္မသတ်ကျမ်းစာထဲက တစ်နေရာရာမှာရေးထားတယ် ဗျ။ အလုပ်ကြမ်းသမားတောင် သူ့ကြေးရုံအုရိကယ်၊ အသေး စိတ် သိချင်ရင်တော့ ခင်ဗျာ့ဘာသာ ခင်ဗျားရှာကြည့်’

‘အဲဒီလောက်လက်ဝင်တဲ့ အလုပ်တစ်ခု အကုသိုလ်ကျွန်တော် ယူနေကျကြေးက ဒေါ်လာငါးထောင်ပဲ။ လုပ်ဖော် ကိုင် ဖက် ဆရာဝန် တစ်ယောက်နဲ့ လျှော့ပေးရမယ်ဆိုရင် သုံး ထောင်အထိ လျှော့ပေးလို့ ရပါတယ်’

‘ကျွန်တော် သဘောတူနိုင်တဲ့အနေအထားမှာရှိပါတယ်’

‘ဒါဆို ခင်ဗျားဆေးရုံဘက်ဖို့ စီစဉ်တော့လေ။ စနေနေ့ ညနေပိုင်းမှာ မေ့ဆေးမသုံးမီ ကြိုတင်ဝမ်းသပ်မှုတွေ လုပ်ရ

မယ်။ စနေ တနင်္ဂနွေ ရုံးပိတ်ရက်မှာ ကျွန်တော်မြို့ထဲမှာပဲ ရှိနေမယ်။ ဒီတော့ တနင်္ဂနွေမနက်ကျတော့ ဆေးရုံကို ဝင် လာပြီး ခင်ဗျားကို မုတ်ဆိတ်ပေးမပါဘဲ ဓာတ်ပုံတွေ ရိုက် ကြည့်မယ်’

‘အဲဒီအကြောင်း လွေးကြည့်ရမှာတောင် ကျောတုန့် တယ်ဗျ’

ဟု မက်ကသိက မပြောင်ချော်ချော် ပြော၏။ ပြီးမှ...

‘တနင်္ဂနွေနေ့ကျမှ တွေ့မယ်လေ ဒေါက်တာ’

ဟု ဆက်ပြောလိုက်၏။

‘အစာအရာရာ ရှင်လိုချင်တဲ့ပုံစံအတိုင်း ဖြစ်ခဲ့လား’
‘စင်းလုံးချောပဲ၊ ကျွန်တော် လေပြန်ပိုက်ကိုထုတ်ပေး
မယ်’

‘နမူနာရုပ်တုကလေးမရှိတော့တာကို ဒီနေ့မနက် တွေ့ရ
တော့ အရုပ်ကလေးကို ရှင်ယူသွားပြီ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့
ကျွန်မ အဲဒီအရုပ်နဲ့တူတော့မှာ မဟုတ်လို့ ဆိုပြီး ကျွန်မ စိတ်
မကောင်း ဖြစ်လိုက်ရသေးတယ်’

မိုက်က သူ့လည်ပင်းမှ အနာကလေးကို ပတ်တီးစည်း
ပေးနေခိုက် ဂျက်နက်က ဝန်ခံစကားဆို၏။

‘အဲဒီအရုပ်ကို ကြေးသွန်းဖို့ ဒီမနက်ပဲ ဆေးရုံကို လာ
ရင်း ကြေးသွန်းအလုပ်ရုံမှာ ဝင်ပေးခဲ့တယ်လေ’

‘ရှင် အမြဲတမ်း ဒီလိုပဲ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်ယုံကြည်စိတ်ချ
သလားတင်’

‘ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ကတိပေးထားတယ်မဟုတ်လား၊
ခင်ဗျားစိတ်တိုင်းကျအလှဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ပေးမယ်လို့၊
ခုချိန်ထိ ဘာမျှားမကျေနပ်တာရှိလဲ’

‘အစ်ခပ်ရှိပါတယ်၊ ကျွန်မရင်ဘက်မှာ ဘာဖြစ်လို့ မျှော့
ပတ်တီးကြီး စည်းထားရတာလဲ၊ အသက်ပြင်းပြင်း ရှူလိုက်
တိုင်း အဲဒီပတ်တီးကြီး စန့်တွက်လာတာကို ခံစားလို့ ရနေ
တယ်၊ တစ်ခါတလေကျတော့လဲ လက်မောင်းတွေ အောက်
က နာတယ်ရှင်’

‘အဲဒါကတော့ အစားထိုးပစ္စည်းတွေရဲ့ ပတ်လည်မှာ
သွေးတွေစုမနေအောင် တားဆီးဖို့’

နောက်နေ့နံနက်တွင် မိုက်သည် တက္ကသိုလ်ဆေးရုံရှိဂျက်နက်
ဘတ်၏ အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသောအခါ ဂျက်နက်ဘတ်
အိပ်ရာမှနိုးနေပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ၏။ ဆေးမှတ်တမ်း စာ
ရွက်တွင် ညက အိပ်ဆေးတစ်လုံးသာ ထိုးပေးရကြောင်း
ဖော်ပြထားသည်။

‘ခင်ဗျားကို ကြည့်ရတာ အတော်အခြေအနေကောင်း
နေပါလား’

‘လူလိမ့်ကြီး၊ ကျွန်မကိုကြည့်ရတာ သံချပ်မျက်နှာဖုံးစွပ်
ထားတဲ့လူလိုပဲ၊ ဒီအစည်းအနှောင်တွေကို ဘယ်လောက်
ကြာကြာဆက်ပြီး စည်းနေရဦးမှာလဲ’

‘နှစ်ပတ်လောက်ကျိုးသွားတဲ့အချိုးတွေပြန်ဆက်တဲ့အထိ
ပေါ့’

‘ဘာအစားထိုး ပစ္စည်းတွေလဲရှင်’
‘ခင်ဗျာ့ရင်သားနှစ်မြွှာရှင်အောက်မှာ ကျွန်တော် ထည့်ပေးသားတဲ့ ဆီလီကွန် အဆီခဲအိတ်တွေလေ’
‘ကျွန်မ ချီကာဂိုမှာ ရင်သားပြုပြင်မှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးဖူးတယ်။ ဒီတော့ ရင်သားပြုပြင်တဲ့အခါမှာ ရှင်တို့ ပလတ်စတစ်ဆရာဝန်တွေ ဘာလုပ်ကြတယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိပါတယ်။ ခုရှင်ပြောနေတာက ကျွန်မကိုလဲ အဲဒီလိုအစား တစ်ခုနဲ့စုံစုံ ထိုးလိုက်တယ်လို့ ပြောတာလား’

‘မျက်နှာ ခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုတွေပြီးသွားတော့ ခင်ဗျာ့အခြေအနေက သိပ်ကောင်းနေတယ်။ ဒီတော့ တစ်ဆက်တည်းပဲ ခင်ဗျာ့ရင်သားနှစ်မြွှာအောက်မှာ ဆီလီကွန်အဆီခဲအိတ်တွေ ထည့်ပေးလိုက်တယ်။ ခင်ဗျား မေတ္တာရပ်ခံခဲ့တဲ့အတိုင်းအတိုအကျပဲလေ’

‘ကျွန်မရင်သားကို ဘာလုပ်ပေးပါ ညာလုပ်ပေးပါလို့ ပြောမိလို့လား။ ကျွန်မတော့ မမှတ်မိတော့ဘူး ဒေါက်တာ’

သူ အသံသည် ဒေါသကြောင့်မှာဆတ်နေ၏။
‘ခင်ဗျားကို မခွဲခင်ညနေက ကျွန်တော်ပြန်မယ်လုပ်တုန်း ခင်ဗျားက ကျွန်တော် ကိုပြန်ခေါ်တယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားက ပြောတယ်။ ‘ရှင် ကျွန်မကို အဲဒီနတ်ဘုရားမနဲ့တူအောင် ပြုပြင်ဖန်တီးပေးတဲ့နောက်မှတော့ နတ်ဘုရားမတစ်ပါးမှာ ရှိသင့်ရှိထိုက်တဲ့ ရင်သားမျိုးပါ ဖန်တီးပေးပါလား’တဲ့။

အဲဒီခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုအတွက် သဘောတူခွင့်ပြုလွှာကိုလဲခင်ဗျားလက်မှတ်ထိုးပေးခဲ့တာပဲ’

‘အဲဒီစာရွက်ကို ကြည့်ပါရစေ’

သူ့ လေသံတွင် ဒေါသရိပ်ကလေး မဆိုစလောက်လျော့သွားသည်။ ယုတ်စွာအဆုံး မိမိနားကြားမှားတာမဟုတ်ပါစေနဲ့ဟု မိုက်ဆုတောင်းမိ၏။

‘ကျွန်မတော့ ခုထိ သတိမရသေးဘူးရှင်’

မိုက်က လူခေါ်ခေါင်းလောင်းခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်၏။ တာဝန်ကျဆရာမကဌာနတွင်းစကားပြောစက်ပြင်ဖြေသည်။

‘တစ်ဆိတ်လောက်ဗျာ...မီးခဲသတ်ရှင် ခွဲစိတ်ကုသမှုခွင့်ပြုလွှာတွေ ကျွန်တော် ထံ လာပေးပါလား။ နှစ်စောင်စလုံး နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့...ဒေါက်တာ၊ ခုချက်ချင်း လာခဲ့ပါမယ်’

ခဏနေတော့ တံခါးကို ခပ်ပူပူခေါက်သံ ကြားရသည်။ သူ့နာပြုဆရာမဝင်လာပြီး မိုက်အား စာညှပ်ကတ်ပြားတစ်ခု ပေးသည်။ စာညှပ်ကတ်ပြားတွင် ညှပ်ထားသည်မှာ ခွင့်ပြုလွှာ နှစ်စောင်။ မိုက်က ကတ်ပြားကို ဂျက်နက်အား လှမ်းပေးသည်။ ဂျက်နက်က စာနှစ်စောင်ကို ရှေ့စေ့ကြည့်နေသည်။ ခဏအကြာတွင် မိုက်က...

‘ခွင့်ပြုလွှာ နှစ်စောင်ပေါ်က လက်မှတ်တွေဟာ ခင်ဗျာ့လက်မှတ်တွေ ဟုတ်ခဲ့လား’

ဟ မေးလိုက်၏။

‘ကြည့်ရတာ ကျွန်မ လက်မှတ်တွေလိုပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ရင်သား ခွဲစိတ်ဖို့အကြောင်း ရှင့်ကို ပြောမိတယ်လို့ ကျွန်မ အစပော်ကြည့်လို့ မရသေးဘူးရှင့်’

သူက သူ့နာပြုဆရာမအား စာညှပ် ကတ်ပြားကို လှမ်း ပေးသည်။ ဆရာမ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။

‘အဲဒါတင်မဟုတ်သေးဘူး၊ ရှင့်ကို အဲဒီလို လုပ်ခွင့်ပေးဖို့ ခွင့်ပြုလွှာပေးပါမှာ လက်မှတ်ထိုးပေးတာကိုလဲသတိမရဘူး’

‘ပတ်တီးကြီးခွာပြီး ခင်ဗျားမှာ အက်ဖရိဒိုက်ရဲ့ ရင်သား မျိုး ရှိနေပြီဆိုတာကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် သိလာရတဲ့ အခါ ကျတော့ ခင်ဗျား လက်မှတ်ထိုးခွဲမိတဲ့အတွက် ကျေနပ် ဝမ်း သာသွားမှာပါ’

ဂျက်နက် ပခုံးတွန့်လိုက်၏။ ခံစားလိုက်ရသည့်နာကျင်မှု ဝေဒနာကြောင့် သူ့မျက်နှာ ရှုံ့မဲ့သွားသည်။

‘ကျွန်မမှာ သွားတွေနဲ့ သားရေကြီး ကွန်ယက်တွေရဲ့ ကြားထဲက သွင်းပေးတဲ့ ကလေးအစားအစာကို မျိုချနေရ တာရှင့်၊ ဒါပေမယ့်လေ.... ကျွန်မ အသက် ရှင်နေတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင် ဝမ်းမြောက်ရမယ် ထင်ပါရဲ့၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မ ကိုယ်ပေးပါမှာ အလေးချိန်တွေ သိပ် များနေတယ် လေ၊ ဒီတော့ ကလေးအစားအစာတွေပဲ မျိုနေရတဲ့အတွက် အခြေအနေတွေ ပိုဆိုးမလာနိုင်တော့ပါဘူး’

‘ဒါထက် စကားမစပ်ပြောရဦးမယ်၊ တနင်္လာနေ့ကျရင် ခင်ဗျားသိတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ခွဲစိတ်ကုသပေးရဦးမယ်ဗျ၊ ဒေါက်တာ မက်ကာသီက သူ့မျက်နှာကို ခွဲစိတ်ပြုပြင်မလို့တဲ့’

‘သူ့ရဲ့ လက်ရှိမျက်နှာနဲ့ဆိုရင် ရှင် ဘာပဲ လုပ်ပေး လုပ် ပေး ဖို့ကောင်းလာဖို့ပဲ ရှိတယ်၊ ကျွန်မဟာ ရှင့်အတွက် ကံကောင်းမှုကို ဆောင်ကြဉ်း လာသူများ ဖြစ်နေမလား ခေါက်တာကန်း’

‘ကံကောင်းမှုက ခုပဲစနေပါပြီ။ လူတောသူတောထဲကို ခင်ဗျား ပြန်ဝင်တဲ့ အခါကျတော့ ခင်ဗျား ဘယ်လောက် ချောတယ် လှတယ်ဆိုတာကို လူတွေမြင်ကြတွေ့ကြလိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားနဲ့ ချိန်းတွေ့ခွင့်ရဖို့အတွက် ယောကျ်ားတွေက အလှ အယက် ကြီးစားကြလိမ့်မယ်လေ’

၂၀။

ထိုနေ့ညနေပိုင်းတွင် ကျော့စတန်းဖီး တယ်လီဖုန်းဆက်သည်။ သတင်းစာတိုက်ပိုင်ရှင်သည် စိတ်ကသိကအောက် ဖြစ်နေပုံ ရှိ၏။

‘ညနေ ငါးနာရီကျရင် ဦးနဲ့ဂျယ်ရယ်ကို ဦးရွှေရုံးခန်းမှာ လာတွေ့နိုင်မလား မိုက်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ်၊ ဘာများဖြစ်လို့လဲ ခင်ဗျ’

‘ဂျက်နက်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စပါ။ ဒါပေမယ့် ဦး တယ်လီဖုန်းထဲက မပြောချင်ဘူး’

‘ငါးနာရီ အရောက်သာပါမယ်၊ ဒုက္ခနဲ့တော် နောက်ဆုံး လူနာကို ကြည့်နေပါပြီ’

စကားပြောခွက်ကို ပြန်ချိတ်လိုက်၏။ ပြီးတော့ စကားပြောခွက်ကို အကြာကြီးစိုက်ကြည့်နေသည်။ သည် သတင်း

စာ ဆရာကြီး ဘာဖြစ်နေပါလိမ့်၊ သူ့တူမ၏ ကျန်းမာရေးမှာ သည့်လောက်ကောင်းမွန်နေပါလျက် ဘာတွေ ပြဿနာ ဖြစ်နေပါသလဲ။ ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်က ပြဿနာ ရှာကောင်း ရှာမည်။ ထားပါ။ ဒါကို မိမိ မျှော်လင့်ထားပြီး ဖြစ်၏။ သို့သော်....စတန်းဖီးကတော့ မိမိကို ဒုက္ခပေးမည် မထင်။

ထို့နောက် စိတ်ထဲမှာ ဖျတ်ခနဲ အတွေးပေါ်လာသည့် အတိုင်း တက္ကသိုလ်ဆေးရုံသို့ လှမ်းဆက်လိုက်၏။ ပြီးတော့ ဂျက်နက်၏အခန်းရှိမည့် အထပ်သို့ ဆက်သွယ်သည်။ တယ်လီဖုန်း ဖြေသူမှာ အယ်လင်စတရာဘို။

‘ခွဲပြောနေတာ ဒေါက်တာကန်းပါ၊ ဒီနေ့ မီးစဘတ်ဆီကို ညွှန်သည်များ လာသေးလား’

‘သူ့ဦးလေး မစွတာစတန်းဖီးနဲ့ သူ့ခင်ပွန်းလောင်းပဲ လာပါတယ်၊ ဆရာပဲမှာထားတယ် မဟုတ်လား၊ သူတို့နှစ်ယောက်ကတော့ လူနာကို အချိန်မရွေး ဝင်ကြည့်နိုင်တယ်လို့၊ ဒါတောင် ကျွန်မ ဆရာ့ဆီ လှမ်းဆက်နေတာ’

‘ဘာကိစ္စ....’

‘မီးစဘတ်နဲ့ စကားလဲပြောပြီးရော မစွတာစတန်းဖီးက အပြင်ဘက်ထွက်လာပြီး မီးစဘတ်ရဲ့ခိုက်ကုသမှု သဘောတူခွင့်ပြုလွှာတွေကို မိတ္တူ ကူးပေးနိုင်မလားလို့ မေးတယ်၊ မီးစဘတ်အတွက် ဝေငွေရေးကြေးရေး ကိစ္စတွေ တာဝန်ယူဖို့ မစွတာ စတန်းဖီးဟာ မီးစဘတ်ရဲ့ အရင်းဆုံး ဆွေမျိုးလို့ ဆေးရုံဖုတ်တမ်းမှာ စာရင်းသွင်းထားတာ တွေ့ရတယ်လေ။’

ဒီတော့ ခွင့်ပြုလွှာတွေကို မှတ်တမ်းဌာနကယူပြီး မိတ္တူကူးပေးတာ သာမူ ပြဿနာမရှိနိုင်ဘူးလို့ ကျွန်မ ယူဆလိုက်တယ် ဆရာ'

'သူတို့နဲ့ တွေ့ရတဲ့အတွက် လူနာမှာ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ပုံပေါ်နေလား'

'နည်းနည်းတော့ ဖြစ်ပုံရတယ်။ သူတို့လဲ ပြန်သွားရော တာဝန်ကျဆရာမကို ခေါ်ပြီး ဆရာမှာ သွားတဲ့အတိုင်း အိပ်ဆေးထိုးပေးဖို့ ပြောတာနဲ့ ကျွန်မတို့လဲ အိပ်ဆေး ထိုးပေးလိုက်တယ်။ မှန်းလွဲပိုင်း တစ်ချိန်လုံးလို့ အိပ်နေတော့တာပဲ'

ကျော့စတန်းဖီး၏ ရုံးခန်းထဲသို့ မိုက်ဝင်သွားတော့ ဂျယ်ရယ် ဟတ်ချင်ဆန်ကိုပါ တွေ့ရသည်။ သည်အတွက် မိုက်မအံ့ဩ။ မိုက် အံ့ဩမိသည်မှာ အခန်းထဲတွင် မျက်မှန်အလှူကြီး တပ်ထားသည့် ပုပုဝ လူတစ်ယောက်ပါ ရှိနေခြင်းပင်။

'သူက ပါမောက္ခ လိုင်ဘိုဝစ်။ သူက ခေါက်တာ ကန်း'

သတင်းစာ ဆရာကြီး၏ အသံသည် တယ်လီဖုန်းထဲက အသံထက် ပိုပြီး ဆတ်နေသည်။ အမူအရာမှာ ခါတိုင်းထက် ပိုပြီး ခပ်တန်းတန်း ဖြစ်နေသည်။ ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်၏ မျက်လုံးများကတော့ ကြည်နူးပီတိရိပ်ကိုသာ ပြနေ၏။ ရောမခေတ်က အင်းကဝားကွင်းဟုခေါ်သော လူသတ်ကွင်းထဲတွင် လူရဲကောင်း နှစ်ဦး လက်နက်စွဲကိုင် တိုက်ခိုက်နေသည်ကို ကြည့်ပြီး ကျေနပ်ပီတိဖြစ်နေသည့်ပမာ။

'တရားရုံးမှာ အမှုတစ်ခုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး သက်သေအဖြစ် သွက်ဆို့ခဲ့ဖူးတယ် ခင်ဗျ။ အဲဒီတုန်းက လိုင်ဘိုဝစ်နဲ့ဆုံပူးပါတယ်'

မိုက်က လက်ရေးပါရဂူဖြစ်သူနှင့် လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ရင်း ပြောလိုက်၏။

'ဦးတို့ ရှေ့ဆက်မပြောခင်ဦး ဝန်ခံစရာတစ်ခုရှိနေတယ် ကွယ်'

'သဘောတူ ခွင့်ပြုလွှာတွေကို မိတ္တူ ကူးယူလာတာနဲ့ ပတ်သက်လို့လား'

'ဟုတ်တယ်။ မောင်ရင်က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနေလဲ'

'စောစောက ဦး တယ်လီဖုန်း ဆက်ပြီးတော့ မီးစိဘက်ရှီ အခြေအနေပြောင်းလဲမှုများရှိသလား သိရအောင် ဆေးရုံကို ဖုန်းဆက်ကြည့်တယ်လေ။ အဲဒီမှာ တာဝန်ကျဆရာမ မီးစိစတရာဘိုက ပြောတယ်။ ဦးက ခွင့်ပြုလွှာတွေကို မိတ္တူ ကူးပေးပါဆိုလို့ ပေးလိုက်တယ်တဲ့'

'ဦး ဖဲဒီလိုမတောင်းမိမောင်ရင်ဆီကိုကြိုတင်တယ်လီဖုန်း ဆက်သင့်ပါတယ်'

စတန်းဖီး ဝန်ခံစကား ဆို၏။

'ဒီနေ့ မှန်းလွဲစောစောပိုင်းမှာ ဦးတို့ဂျက်နက်ဆီ သွားတော့ သူ့ခွဲတင်ခြေရင်းမှာ ဆေးမှတ်တမ်းစာရွက်ကို ချိတ်ထားတာ တွေ့တယ်။ ဒါနဲ့ ဂျယ်ရယ်က အဲဒီ စာရွက်တွေကို လှန်လှောကြည့်ခဲ့တယ်'

‘ခွင့်ပြုလွှာ နှစ်စောင်ပေါ်မှာ ထိုးထားတဲ့ လက်မှတ်တွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု မတူတာကို ကျုပ် တွေ့ရတယ်’
ဟတ်ချင်ဆန်က ကိုယ်တိုင် ဇာတ်ကြောင်းပြန်သည်။

‘ခွင့်ပြုလွှာ တစ်စောင်ပေါ်က လက်မှတ်တွေဟာ အတူဖြစ်နေတာ ထင်ရှားတယ်၊ ဒါနဲ့ အဲဒီ ခွင့်ပြုလွှာတွေကို မိတ္တူကူးယူခဲ့ပြီး လက်ရေး ပါရဂူ တစ်ယောက်ယောက်ကို ပြုကြည့်ဖို့ ဂျော့ကို ကျုပ် ဇွတ်ခိုင်းခဲ့တာ’

‘ဒီတော့ ဦးလဲ ဒေါက်တာ လိုင်ဘိုဝစ်ကိုပဲ သတိရမိတာပေါ့ကွယ်၊ မောင်ရင်လဲ သိချင်မှာပေါ့၊ လက်ရေးနဲ့ ပတ်သက်လာရင် သူ့ယူဆချက်တွေဟာ ခိုင်လုံ ယုံကြည်လောက်တယ် ဆိုတာလေ၊ ဒါကို တရားရုံးချုပ်ကတောင် အသိအမှတ်ပြုတယ်’

‘ပါရဂူကြီးရဲ့ ယူဆချက်ကို ကျွန်တော်ကြားပါရစေ’
မိုက်က တိုးတိတ်စွာ ပြော၏။

‘ခွင့်ပြုလွှာ နှစ်စောင်ပေါ်က လက်မှတ်တွေ မတူတာကို ပါရဂူကြီး တွေ့ကောင်းတွေ့ပါလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီ နှစ်စောင်စလုံးကို မီးစိတ် ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ထိုးခဲ့တာ ဆိုတာကိတော့ ကျွန်တော် ရဲရဲကြီး ပြောနိုင်ပါတယ်’

ချယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်က တွန်းခနဲ အသံထွက်ပြီး ပြက်ရယ်ပြု၏။ သို့သော် - ဝေဖန်ချက်တော့ မပေး။

‘ကဲ...ဆက်လုပ်ပါဦး ပါရဂူကြီး’
စတန်းဖီးက ပြောသည်။ လိုင်ဘိုဝစ်က မိတ္တူကူးထားသည့် စာသုံးစောင်ကို စတန်းဖီး၏ စားပွဲပေါ်တွင် စီပြီး

တင်သည်။ ပြီးတော့ စားပွဲတင်မီးကိုဖွင့်ကာ စာရွက်များပေါ်သို့ ထိုးထားသည်။ ကုတ်အင်္ကျီ ပုပူကြီး၏ အိတ်ထဲမှ မှန်တီလူးတစ်ချပ် ထုတ်ယူသည်။

‘ဒီ သက်သေခံပစ္စည်းသုံးခုကို အေ၊ ဘီနဲ့စီလို အမှတ်အသား လုပ်ထားတယ်’

သူ့လေသံမှာ တရားရုံးတွင်ထွက်ဆိုချက်ပေးသည့်အတိုင်း ဖြစ်နေသည်ဟု မိုက် တွေးမိ၏။

‘အထောက်အထားပစ္စည်း အေက လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပတ်က မစ္စတာ စတန်းဖီးဆီက မီးစိတ်ရေးခဲ့တဲ့စာ၊ အထောက်အထားပစ္စည်း ဘီက ခွဲစိတ်ကုသမှု သဘောတူ ခွင့်ပြုလွှာ၊ ဒီခွင့်ပြုလွှာပေါ်မှာ မီးစိတ် လက်မှတ်ထိုးပြီး သူ့နာပြုဆရာမ အမန်ဒါ ရှက်ဖိတ်က သက်သေအဖြစ် လက်မှတ်ထိုးထားတယ်’

‘မစ္စစ် ရှက်ဖိတ်က အဲဒီအထပ်မှာ မနက်ပိုင်း တာဝန်ကျဆရာမပါ’

မိုက်က ရှင်းပြသည်။

‘ဒီစာရွက်ကို မီးစိတ်ကို လိုအပ်တဲ့ ခွဲစိတ်မှုတွေကို ဒေါက်တာကန်းက ပြုလုပ်ပေးဖို့ ခွင့်ပြုကြောင်း ဖော်ပြထားပြီး ဒီစာကို မီးစိတ်ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ထိုးထားပုံ ရတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ဒီစာပေါ်က လက်မှတ်နဲ့ မစ္စတာစတန်းဖီးဆီကို ပို့တဲ့စာပေါ်ကလက်မှတ်ဟာ ထပ်တူထပ်မျှ တူနေလို့ပဲ’

‘ဒါဆို နုတ်ထပ်ပုံစံပေါ်က လက်မှတ်ဟာ သူ့ကိုယ်တိုင်ထိုးထားတာ မဟုတ်ဘူးလို့ ပါရဂူကြီးက ပြောနေတာလား’

မိုက်က မြဲမေးလိုက်၏။

‘ပါရဂူကြီးလိုင်ဘိုဝစ် ထွက်ဆိုဖွဲ့ပြင်ဆင်နေတဲ့အတိုင်းပါပဲ၊ ဒီစာကို ဂျက်နက် လက်မှတ်ထိုးထားတာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ သေချာတယ်’

ဟတ်ချင်ဆန်က အောင်မြင်သောလေသံဖြင့် ခပ်စွာစွာ ပြော၏။

‘လူကြီးမင်းတို့...တစ်ဆိတ်လောက်ဗျာ...’

ဟု လက်ရေးပါရဂူက မေတ္တာရပ်ခံသည်။ ပြီးမှ...

‘ကျွန်တော် ရဲ့ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ တင်ပြမှုကို ဆက်ပြောပါရစေဦး၊ ပြီးမှ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ ဆိုတာ ဆွေးနွေးကြတာပေါ့’

ဟု ပြောသည်။

‘ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ် ပါရဂူကြီး၊ တစ်ဆိတ်လောက် ဆက်ပြောပါ’

မိုက်က တောင်းပန်စကားဆိုလိုက်၏။

‘အထောက်အထားပြပစ္စည်း ‘စီ’ကတော့ ‘ဘီ’နဲ့ ပုံစံတူ ခွင့်ပြုလွှာပဲ၊ ဒီစာမှာ မီးစိဘတ်ရဲ့ ရင်သားနှစ်မြွှာကို ကြီးထွားလာအောင် ခွဲစိတ်ပြုပြင်ဖို့ ဝေါက်တာကန်းကို ခွင့်ပြုကြောင်း ဖော်ပြထားတယ်’

‘နောက်ပြီးတော့ အဲဒီညနေမှာပဲ သူ့ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ထိုးခဲ့တယ်’

မိုက်က ခိုင်ခိုင်မာမာကြီး ဝင်ပြောသည်။

‘ဒီစာပေါ်မှာ သူ့နာမည်နဲ့ လက်မှတ်ထိုးထားတယ်’ လိုင်ဘိုဝစ်ကလည်း မိုက်လိုပင် ခိုင်ခိုင်မာမာကြီး ပြောသည်။

‘ဒါပေမယ့် ငစ္စတာစတန်းပီးဆီကို ရေးခဲ့တဲ့အထောက်အထားပြပစ္စည်း ‘အေ’ရယ်၊ သဘောတူခွင့်ပြုလွှာ ဖြစ်တဲ့ အထောက်အထားပြပစ္စည်း ‘ဘီ’ရယ်ပေါ်မှာ လက်မှတ်ထိုးတဲ့ လက်နဲ့ ထိုးထားတာမဟုတ်ဘူး’

‘အဲဒါ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး’

မိုက် ဟစ်ကြေးလိုက်၏။

‘တကယ်ဖြစ်နိုင်ခြေရှိတာကို ခင်ဗျား မျက်စိလျှမ်းနေတာနီး ဝေါက်တာ’

ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်က ခပ်ဆတ်ဆတ် ဝင်ပြောသည်။ ပြီးမှ...

‘လက်မှတ်တူလေဗျာ’

ဟု ဆက်ပြောသည်။

‘အဲဒါ လိမ်တာ’

မိုက် ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောပင်လိုက်၏။

‘အဲဒီစွင်စွဲချက်အတွက် ခင်ဗျား တရားရုံးမှာ အပြောပေးရလိမ့်မယ်’

‘ကျုပ် တို့ကလဲ အဲဒီအတိုင်း မျှော်လင့်ထားပါတယ်’

ဟု ဟတ်ချင်ဆန်ကလည်း ယုံကြည်မှုအပြည့်ဖြင့် ပြန်ပြော၏။

‘လူကြီးမင်းတို့၊ တစ်ဆိတ်လောက်ကွယ်...ခုချိန်မှာအယ် သူက ဘယ်သူ့ကို တရားစွဲမယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စ မပေါ်သေးပါဘူး၊ ဂျက်နက်ရဲ့ အရင်းဆုံး ဆွေမျိုးတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဦးလုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေတာက ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ ဆိုတာကို ဖော်ထုတ်ဖို့ပဲ၊ ကဲ...ပါရဂူကြီး၊ ဆက်ပြောပါဦး’

‘ဒုတိယပုံစံပေါ်မှာ သက်သေအဖြစ် လက်မှတ်ထိုးတာက တခြားတစ်ယောက် ဖြစ်နေတယ်၊ သူ့နာမည်က ဖတ်ရတာခက်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကြည့်ရတာ စတုရန်းပုံဖြစ်မယ်... အယ်လင်စတရာဘို’

‘မီးစိတ်အယ်လင်စတရာဘိုက သုံးနာရီ- ဆယ်ဘစ်နာရီ တာဝန်ကျ ဆရာမပါ၊ မီးစိတ်က ရင်သားခွဲစိတ်ပြုပြင်မှု လုပ်ပေးဖို့ ကျွန်တော်ကိုပြောတာ မျက်နှာခွဲစိတ်ပြုပြင်မှု မလုပ်မီ အကြံနေ ညနေငါးနာရီ...သူ့ အခန်းကကျွန်တော် ပြန်မယ့်အလုပ်မှာ ပြောတာပါ၊ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က မီးစိတ်စတုရန်းကို ခွင့်ပြုလာတစ်စောင် ပြင်ဆင်ပြီး မီးစိတ်ကို လက်မှတ်ထိုးခိုင်းဖို့ပြီးတော့ သက်သေအဖြစ် လူပါလက်မှတ် ထိုးဖို့ မှာခဲ့ပါတယ်၊ မီးစိတ်စတုရန်းက ကျွန်တော် မှာခဲ့တဲ့ အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်၊ ဒါဟာ ဆေးရုံမှာ လုပ်ရိုး လုပ်စဉ် အလုပ်တစ်ခုပါ၊ ဒါပေမယ့် ခုမှတယ်လို့ဖြစ်ပြီးမီးစိတ်က ရဲ့ လက်မှတ် မဟုတ်ဘူး ဆိုတဲ့ ပြဿနာက ပေါ်လာရတာလဲ’

‘သက်သေအထောက်အထားက တော်တော်လေးခိုင်လုံနေတယ် ဒေါက်တာကန်း၊ မီးစိတ်ကလွဲလက်မှတ်ကို ထိုးသူ’

ဟာ သူ့ လက်မှတ်နဲ့ တူအောင် တော်တော် ကြိုးစားပြီး ထိုးတယ်၊ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးလက်မှတ်က ရှေ့ လက်မှတ် နှစ်ခုနဲ့ မတူဘူး၊ အဆွဲအသတ်ကလေးတွေမှာ နည်းနည်းကွဲလွဲနေတယ်’

‘ပါရဂူလိင်ဘိုဝစ်က ရှင်းပြသည်။
‘ဒါဆိုလဲ ဘာဖြစ်လို့ မီးစိတ်ကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်မေး မကြည့်လဲ’

‘မိုက် တောင်းဆိုလိုက်၏။
‘ကျုပ်တို့ မေးပြီးပြီ၊ ဒုတိယခွင့်ပြုလွှာကို သူ့ကို မြကြည့်တော့ သူ လက်မှတ်ထိုးခဲ့တယ် ဆိုတာကို သတိမရဘူးတဲ့’

‘ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်က ဝင်ပြောသည်။
မထင်မှတ်သည့် ဖြစ်ရပ်များကြောင့် မိုက်မှာ အံ့အားမထင် ဖြစ်နေသည်။ ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင်မီဖြစ်နေသည်။ သည်ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန် သူ့မှာ လောလောဆယ် အဖြေ မရှိ။ ထို့ကြောင့် သူ့ အတွေ့အကြုံကို တွေးတောဆင်ခြင် မြေလိုက်၏။

‘သူ့ ရင်သား နှစ်မြွှာကို ခွဲစိတ်ပြုပြင်ခဲ့တဲ့ အကြောင်း စီမံနက် ကျွန်တော် ပြောပြတုန်းက သူ အံ့အားသင့်သွားတာတော့အမှန်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ ကြည့်ရတာစိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ပုံတော့ မရဘူးခင်ဗျ’

‘နောက်ပိုင်းကျတော့ ဖြစ်တယ်၊ အကြီးအကျယ်ကို စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်တာပေါ့’
‘ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်က ပြောသည်။

‘ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊ သူ့ လက်မှတ်ထိုးထားတဲ့ ပထမ
ခွင့်ပြုလွှာထဲမှာ လိုအပ်သလိုခွဲစိတ်ပါလို့ ကျွန်တော် ကိုခွင့်ပြု
ထားတာပဲ’

‘တရားဇိုးတော်မှာဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့လျှောက်လဲချက်ဟာ
ဒုတိယခွင့်ပြုလွှာအတွက် အကျုံးဝင်မယ်မထင်ဘူး ဒေါက်
တာ ကနဲ’

ပါရဂူ လိုင်ဘိုဝစ်က ပြော၏။

‘ဘာဖြစ်လို့ အကျုံးမဝင်ရမှာလဲ’

‘ရင်သားခွဲစိတ် ပြုပြင်ဖို့ဟာ တကယ့်လိုအပ်ချက်လား’

‘ရုပ်အလုံးပြင်ဖို့အတွက် သေချာပေါက် လိုအပ်တာပေါ့’

‘လေယာဉ်တိုက်မှုကြောင့် ဒဏ်ရာရသွားတဲ့ မီးစိတ်ခွဲ
ကိုယ်ခန္ဓာကိုပြုပြင်တာနဲ့ ရင်သားခွဲစိတ် ပြုပြင်မှုဟာ ဆက်
စပ်နေလို့လား’

‘မဆက်စပ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ရင်သားခွဲစိတ် ပြုပြင်မှုကို
ကျွန်တော် လုပ်ခဲ့တာဟာ သူ့ရဲ့ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကြောင့်
လုပ်ခဲ့တာပျ။ နေဦး...နေဦး၊ ဆေးရုံမှာရှိနေတဲ့ မီးစိတ်အယ်
လင်စထရာ့ကို လှမ်းဆက်ကြည့်လိုက်ရင် ဒီပြဿနာ ကြီး
တစ်ခုလုံး ရှင်းသွားနိုင်တယ်’

မိုက်က ဂျော့စတန်းမီး၏ စားပွဲပေါ်မှ တယ်လီဖုန်းကို
ကောက်ကပ်ရင်း ‘ကျွန်တော် ဒီဟာဆုံးလို့ ရမလား’ ဟု
မေးလိုက်၏။

‘ရပါတယ်’

‘တစ်ဆိတ်လောက် အသံခွဲစိတ်နဲ့ ဆက်ပေးပါလား၊ သူ
ပြောတာကို ဦးတို့အားလုံး ကြားစေချင်လို့ပါ’

မိုက်ကပြောရင်း တက္ကသိုလ်ဆေးရုံနံပါတ်ကို လှည့်သည်။
ပြီးတော့ ဂျက်နက်ဘတ် ဆိုသော လူနာရှိသည့် အထပ်မှ
သူနာပြုဆရာပစားပွဲသို့ ဆက်သွယ်ပေးရန် ပြောလိုက်၏။
အဆက်အသွယ်ရသောအခါ မိုက်က စပြော၏။

‘မီးစိတ်ထရာ့...မီးစိတ်ကို မခွဲစိတ်မီ အကြိုနေ့ညနေ
ပိုင်းမှာ ရင်သားခွဲစိတ်ပြုပြင်ဖို့ ခွင့်ပြုလွှာကိုယူပြီး အခန်းထဲ
ဝင်သွားတဲ့အချိန်ကစပြီး ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ အတိ
အကျ ပြောပြစမ်းပါဗျာ’

‘ဆရာဝန်တစ်ဦးက ခိုင်းရင် လုပ်နေကျအတိုင်း ခွင့်ပြု
လွှာပုံစံပေါ်မှာ ခွဲစိတ်မှုအမျိုးအမည်ကိုဖြည့်တယ်၊ ပြီးတော့
လူနာရဲ့နာမည်ကိုဖြည့်တယ်၊ ပြီးတော့ အဲဒီပုံစံကို အခန်းထဲ
ယူသွားပါတယ်’

သူ့ လက်မှတ်ထိုးဖို့ တုံ့ဆိုင်းနေသေးလား’

‘မတုံ့ဆိုင်းပါဘူး ဒေါက်တာ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကိုကြည့်
ရတာ စိတ်လှုပ်ရှားနေသလိုပဲ၊ သူ့ဘာသာသူ တစ်ယောက်
တည်း ရယ်နေတယ်၊ နောက်ပြီး ခွင့်ပြုလွှာပုံစံကိုကြည့်လိုက်
တဲ့အခါ သူ့မျက်လုံးတွေက တောက်ပနေတယ်၊ မျက်လုံး
တွေထဲမှာ ထူးခြားတဲ့ အရောင်ကလေး လက်နေတယ်’

‘ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ထူးခြားတာလဲ’

‘အဲ...ကောက်ကျစ်တဲ့အကြည့်လို့ ပြောရမယ် တင်ပါရဲ့’

မိုက်သည်ထိုမေးခွန်းကိုမေးစဉ် လူအများကြားသာသည့် အသံချဲစက်နားတွင် ခါးကိုင်းပြီးထိုင်နေသည်။ ယခု သူ့နာပြု ဆရာမ၏ အဖြေကိုကြားလိုက်ရသောအခါ ခါးကို ဆတ်ခနဲ ဆန့်လိုက်၏။ သူ့မျက်နှာမှာ လန့်ဖျပ်သွားသည့် အသွင် ပေါ်နေ၏။

‘ခင်ဗျား ဘာပြောလိုက်တယ်၊ ကောက်ကျစ်တဲ့အကြည့် ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ သိတယ် မဟုတ်လား၊ ဇိတ်လှုပ်ရှားနေတယ် လေ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ဒုက္ခပေးလိုက်ရလို့ ဝိတ်လှုပ်ရှား နေပုံမျိုးပေါ့၊ သူ့အသံကလဲ ပြောင်းနေတယ်၊ အက်တက် တက် အသံမျိုး၊ ခွင့်ပြုလွှာပုံစံပေါ်မှာ လက်မှတ်ထိုးတော့ သူ့လက်တွေ နည်းနည်းတုန်နေတယ်ရှင်’

‘ဒါပေမယ့် လက်မှတ်ထိုးဖို့တော့ မငြင်းဘူးမဟုတ်လား’

‘အိုး...မငြင်းပါဘူး၊ တိတိကျကျပြောရရင် အဲဒီပုံစံကို ဖတ်ကြည့်ဖော်ကောင် မရဘူး၊ ကျွန်မက သက်သေအဖြစ် လက်မှတ်ထိုးနေတော့ သူက ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ပြောသေး တယ်၊ ‘ဆရာမရေ...ကျွန်မတော့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အလှဆုံး ရင်သားတွေကို ပိုင်ဆိုင်ရတော့မှာပဲ’...တဲ့’

‘အဲဒီစကားကတော့ ဟာသပဲဗျို့၊ ဂျက်နက်က ဘယ် တော့မှ အဲဒီစကားမျိုး မပြောဘူး’

ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်က ခပ်ဆတ်ဆတ်စင်ပြော၏။

‘သူပြောတာ အဲဒါအကုန်ပဲလား မီးစထရာဘို’

‘အဲ...မဟုတ်ဘူးရှင်၊ သူက ကျွန်မကို ဂတိတောင်း သေးတယ်၊ ညနေပိုင်းမှာ သူ့ဦးလေးနဲ့သူ့ခင်ပွန်းလောင်း လာလို့ရှိရင် ရင်သားခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုအကြောင်း ဘာမှမပြော ပါနဲ့တဲ့’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲလို့ ခင်ဗျားက မေးသေးလား’

‘မမေးဘူး၊ သူ့အရပ်အမောင်းနဲ့ယှဉ်ရင် သူ့ရင်သား တွေက သေးနေတယ်လေ၊ ဒီတော့ ရင်သားအသစ်တွေဟာ သူ့ရဲ့ မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့ ဖြစ်မှာပဲလို့ ကျွန်မက ယူဆလိုက်တာ ကိုး...’

ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်သည် နှလုံးထောင့်ဖြစ်ပြီး ပုံလျက် လဲတော့မလို ဖြစ်သွား၏။ သူက စကားပြောခွက် နားသို့ နီးအောင် ခါးကိုင်းကာ...

‘ခုပြောနေတာ ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်ပါ၊ ခွဲစိတ်မှုနဲ့ မတ်သက်လို့ ကျုပ်တို့ကို မပြောပါနဲ့လို့ ခင်ဗျားကို မှာတဲ့ သူ့ဟာ ဒေါက်တာကန်း မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သေချာခွဲလား’

ဟု မေးလိုက်၏။

‘အိုး...မဟုတ်ပါဘူး’

အယ်လင်စထရာဘို မဆိုင်းမတွဖြေသည်။

‘အဲဒီတုန်းက ဒေါက်တာကန်း ပြန်သွားပြီရှင်၊ ဒါပေ မယ့် ကျွန်မ သတိထားမိတာ တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ လူ့နာကို ဦးနှောက် လျှပ်စစ်တိုင်းစက်နဲ့ ဆက်သွယ်ထားတုန်း ဆိုတော့ ဒေါက်တာကန်းက ကျွန်မကိုမှာသွားတတ်၊ သူမကြာမကြာ တွေ့နေရတဲ့ ‘သီတာ’လှိုင်းတွေ ပိုပြီးပေါ်လာမလားဆိုတာ

ဂရုစိုက်ကြည့်လိုက်ပါတဲ့။ အဲဒီစကားတွေပြောနေတဲ့ အချိန်မှာ 'သိတာ' လှိုင်းတွေ မှတ်တမ်းတင်စက်ပေါ်မှာ အများကြီး ပေါ်နေတယ်ရှင်'

'ကျေးဇူးပဲ မီးစိမထရာဆို'

မိုက်ကပြောပြီး အသံချဲ့စက် ခလုတ်ကိုပိတ်လိုက်၏။

'အဲဒီ သိတာလှိုင်းဆိုတာတွေက ဘာသဘောလဲ'

ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်က သံသယဖြင့်မေးလိုက်၏။

'ကျွန်တော်တို့ မကြာမကြာဆိုသလို ဦးနှောက် လျှပ်စစ်ထိုင်းစက်ပေါ်မှာ ပုံမှန်မဟုတ်တဲ့ လှိုင်းတွေကို တွေ့တွေ့နေရတယ်။ ဒါတွေဟာ ဦးခေါင်းကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ထိခိုက်ထားတဲ့အတွက် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တဲ့ဖောက်ပြန်မှုတွေထဲက အကြမ်းအကျန်ကလေးတွေ ဖြစ်မှာပဲ'

သည်လျှောက်လဲချက်ကို ဟိုလူနှစ်ယောက် လက်ခံနိုင်ပါစေဟု သူ ဆိုတောင်းသည်။ သို့သော် သည်လျှောက်လဲချက်သည် သူ့ စိတ်ထဲမှာ ပုံပေါ်နေပြီဖြစ်သည့်ယူဆချက်နှင့်တော့ တခြားစီဖြစ်နေ၏။

'ခင်ဗျားနဲ့ သူနာပြု ဆရာမဟာ တစ်ကျိတ်ဘည်း တစ်ညာဏ်တည်းဆိုတာ သိသာပါတယ်'

ဟတ်ချင်ဆန်က ပြော၏။ မိုက်က ဒေါသကို ထိန်းထားလိုက်ရသည်။ တော်တော်ကြီး ကြီးစားပြီး ထိန်းထားလိုက်ရသည်။

'မီးစိဘတ်ဟာ စိတ်လှုပ်ရှားနေပုံရတယ်လို့ သူပြောတာ ခင်ဗျားကြားတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒါဟာ လက်မှတ်နှစ်ခု မတူတဲ့အကြောင်းရင်း ဖြစ်နိုင်တာပေါ့'

'ကျွန်တော် လက်ခံသွား'

လက်ရေးပါရဂူကြီးက မထင်မှတ်ဘဲ ဝင်ပြောသည်။

'ကွာခြားမှုတွေက ခင်ဗျားပြောတာလောက်ထက် ပိုပြီး ဆိုးနေတယ်'

'အဲဒါဆို ကွာခြားချက်တွေကို ကျွန်တော် ကိုပြု၊ အစုပ်စွဲခံရတဲ့ လူဟာ သက်သေ အထောက်အထားကို ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးကြည့်ခွင့် ရှိတယ်'

'မိုက်... မောင်ရင်ကို ဦးဘယ်လိုမှ စွပ်စွဲနေတာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ဦးအနေနဲ့ ပြောရရင်တော့ မောင်ရင်ရှင်းပြတာဟာ လုံလောက်နေပါပြီ'

ဂျော့စတန်းဖီးကပြောသည်။ သို့သော် ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်က...

'ကျွန်တော် အတွက် မလုံလောက်ဘူး၊ ဒီတော့ ဆက်ပြောပါ ဆရာကြီး'

ဟု ကန့်ကွက်သည်။

လက်ရေးပါရဂူက အထောက်အထားပြု စာရွက်သုံးရွက်ကို တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ပူးကပ်ထားသည်။ မြီးတော့ မှန်ဘီလူးကို မိုက်စားပေးလိုက်၏။

'ပထမ ခွင့်ပြုလွှာကို လေ့လာကြည့် ဒေါက်တာ၊ ထိုးထားတဲ့ လက်မှတ်ဆွဲပုံဟာ တိကျတယ်၊ ရဲတယ်ဆိုတာ တွေ့'

ရလိမ့်မယ်၊ ဂျေစာလုံးကြီးဆွဲပုံကညက်တယ်၊ အချိုးအစား ညီတယ်၊ အေအသေးလေးနဲ့ အန်အသေးလေး ဆွဲထားပုံက ပုံစံကျတယ်၊ အီးအသေးလေးနဲ့ တီးအလေးလေးကို တစ် ဆက်တည်း ဆွဲထားတယ်၊ ဘတ်ဆိုတဲ့ နာမည်မှာပါတဲ့ စာလုံးတွေလဲ ဒီအတိုင်းပါ၊ အထူးသဖြင့် လက်မှတ်တစ်ခုမှာ ဂေစာလုံး အသေးလေးက မပီမသဖြစ်နေတတ်တယ်'

'ကျွန်တော် တွေပါတယ်'

'အဲ...နောက်ဆုံးခွင့်ပြုလွှာပုံစံကိုကြည့်၊ ဂျေစာလုံးကြီး ရေးပုံက ပထမခွင့်ပြုလွှာမှာလို လက်ရေးပုံစံမဟုတ်ဘဲ ပုံနှိပ် စာလုံးပုံစံ ဖြစ်နေတယ်၊ အန်အသေးလေးနဲ့ အီးအသေး လေး ကြားမှာ ပြတ်နေတယ်၊ နောက်ပြီး တီးအသေးလေး ရေးပုံက ကွဲပြားနေတယ်၊ မစ္စတာစတန်းဖီးဆီကိုရေးတဲ့ စာ မှာကော ပထမ ခွင့်ပြုလွှာမှာကော သူ့နာမည်ရဲ့ နောက် ဆုံးက တီကလေး ရေးပုံကိုကြည့်၊ တီကို ဖြတ်ဆွဲတဲ့ တုတ် ချောင်းကလေးဟာ တိုတယ်၊ အလျားလိုက်တည့်တည့်ဆွဲတယ်၊ နောက်ဆုံး ခွင့်ပြုလွှာပေါ်က လက်မှတ်မှာ ကျတော့ တီ ကလေးကို ဖြတ်ဆွဲတဲ့တုတ်ချောင်းဟာ နှစ်ဆလောက်ပိုရှည် နေတယ်၊ ပြီးတော့ ဆွဲဖို့က ခပ်ထောင်ထောင် ဖြစ်နေတယ်'

'ဒီတော့ ဆရာကြီးရဲ့ ကောက်ချက်က ပုံစံ နှစ်ရွက်ကို လူနှစ်ယောက်က လက်မှတ်ဆိုးထားတယ်လို့ ဆိုလိုတာပေါ့၊ ဟုတ်လား'

မိုက်က မေးလိုက်၏။

'ယုတ်စွာဆိုး လက်ရေးနှစ်မျိုးနဲ့ လက်မှတ်ထိုးတယ်ဗျာ၊ သက်သေ အထောက်အထားက အငြင်းပွားစရာ မရှိဘူး၊ အဲဒါကို တရားရုံးမှာ ထွက်ဆိုဖို့လဲ ကျွန်တော် ဘက်က အသင့်ပဲ'

'မောင်ရင်ကို စော်ကားတယ် လို့တော့ မယူဆနဲ့နော် မိုက်၊ ဒါပေမယ့် တာဝန်မဲ့ ကုသမှုနဲ့ တရားစွဲခံရရင် ထက် မြက်တဲ့ရှေ့ နေတုတ်က ဘယ်ရှေ့ နေမဆို မလွဲမသွေ မေး မယ့် မေးခွန်းတစ်ခု ရှိနေတယ်မိုက်'

ဂျော့စတန်းဖီးက ဣန္ဒြေကြီးတစ်ခွဲသားဖြင့် ပြောသည်။

'အဲဒီလို မေးခွန်းမျိုးတွေ မေးတာကို ခံရမယ့် အနေ အထား ဖြစ်နေပါပြီ ဦး၊ ဒီတော့ မေးသာမေးပါ'

မိုက်က စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ပြောလိုက်၏။

'အယ်လ်စတရာဘိုနဲ့မောင်ရင်နဲ့ ဘယ်လောက်ထိရင်းနှီး သလဲ'

'ကျွန်တော်နဲ့သူ သုံးလေးကြိမ်လောက် ချိန်းပြီး အပြင် ထွက်လည်ဖူးတယ်၊ ကျွန်တော် ခွဲစိတ်ကုသခံတုတ်ပိုးကြီး ရအောင် မီးစစ်စရာဘိုက ကူညီပြီး ခွင့်ပြုလွှာပုံစံကို အတု လုပ်တာလားလို့ မေးတာဆိုရင်တော့မဟုတ်ဘူးလို့ ဖြေရပါ မယ်၊ တကယ်လို့ အဲဒီနေ့က ပုံစံနှစ်စောင်ကို လူနှစ်ယောက် က လက်မှတ်ထိုးခဲ့တယ် ဆိုရင် အဲဒီလူနှစ်ယောက်ဟာ ကိုယ် ခန္ဓာ တစ်ခုတည်းမှာ ပူးကပ်နေတာ'

မိုက် ရုတ်ခြည်း စကားရပ်လိုက်၏။ ပြီးတော့ လက်ရေး ပါရဂူ လိုင်ဘိုင်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။

‘အဲဒါပဲ အခြေဖြစ်ရမယ်၊ ဆရာကြီး၊ အဲဒီအမှုမျိုး ကြုံဖူးလား၊ လူတစ်ယောက်တည်းက လူနှစ်ယောက် ဖြစ်နေတာမျိုးလေ’

‘အဲဒီနှစ်ယောက်ရဲ့ လက်ရေးတွေဟာ သယ်အခါမှာမဆို တူညီနေသလား’

‘ဟင့်အင်း၊ လက်ရေးနှစ်ခုကတော်တော်ခြားနားတယ်၊ ဒီစာနှစ်စောင်လို့ပေါ့’

‘အဲဒါပဲဗျ၊ အဲဒါက ပြဿနာတစ်ခုလုံးကိုဖြေရှင်းလိုက်တာပဲ’

မိုက်က အောင်မြင်စွာ ကြားစွာ ပြောလိုက်၏။

‘ဂျက်နက်ဟာ စိတ် ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်တဲ့ လက္ခဏာ၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး ဖောက်ပြန်တဲ့ လက္ခဏာတွေ တစ်ခါမှမပြုခဲ့ဖူးတာကလွဲလို့ပေါ့၊ ဟုတ်လား၊ အဲဒီကိစ္စကို တရားရုံးမှာ လျှောက်လဲတဲ့အခါ ခင်ဗျားတော်တော်ကြီး ခုက္ခတ္တလိမ္မိမယ်နော့’

ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်က ကန့်ကွက်စကားဆို၏။

‘ဦးခေါင်းမှာ ဒီလောက် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခက်ရာရပြီး အသက်မတေဘဲ ရှင်ကျန်နေတဲ့ လူနာတစ်ယောက်အတွက် ဒီလျှောက်လဲချက်ကို တင်ရတာ ခုက္ခတ္တ မဆောက်နိုင်ပါဘူး၊ မီးစိတ်မှာမျိုးပေါင်းစုံ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးရှိတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြနေတယ်လို့ ခေါက်တာ ရန်းပေါ့မက်ကသိက ယူဆထားပါတယ်’

‘မက်ကသိ...ဟုတ်လား၊ လာပြန်ပြီလား ဒီမက်ကသိ’

ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်က ဒေါ်ကြီးမောကြီး ပြော၏။
‘မောင်ရင် ဘာတွေပြောနေတာလဲ မိုက်’
ဂျော့စတန်းဖီးက မေးသည်။

‘လူနာကို မက်ကသိ လာကြည့်ပေးဖို့ ကျွန်တော်က မေတ္တာရပ်ခံခဲ့တဲ့အကြောင်း ဦးထွဲကို ကျွန်တော်ပြောပြခဲ့...’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဦး မှတ်မိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပြုပြင်ခဲ့စိတ် မှ မပြုသင့်ပါဘူးလို့ အကြံပြုရလောက်အောင် မူလခက်ရာရဲ့ နောက်ဆက်တွဲရောဂါတွေ မရှိပါဘူးလို့ သူပဲ ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား’

‘အဲဒီအချိန်တုန်းက မျိုးပေါင်းစုံ ကိုယ်ရည် ကိုယ်သွေး ဖြစ်ပေါ်မှုလဲ မရှိခဲ့ပါဘူး ဦး၊ ဒါပေမယ့် ရင်သား ခွဲစိတ် ပြုပြင်ပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံမှုပတ်သက်ပြီး လူနာရဲ့ထူးခြားတဲ့ အမှုအကျင့်တွေ အကြောင်း မက်ကသိကို ဒီနေ့ မနက်ပဲ ကျွန်တော် မေးကြည့်ခဲ့တယ်၊ ဒီတော့ သူက ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး နှစ်မျိုး ယာယီဖြစ်ပေါ်လာလို့ အဲဒီလို ဖြစ်တာပါလို့ ပြောပြပါတယ်’

‘ဒါဆိုရင်တော့ ဂျက်နက်ကို မက်ကသိက ဆက်ပြီး လေ့လာကြည့်ဖို့ လိုအပ်နေပြီပေါ့၊ ပြီးတော့ မှတ်တမ်းတင်ထားဖို့ အစီရင်ခံစာ တင်စေခင်ပါပေါ့’

‘အဲဒီလိုလုပ်လို့ ဘာအကျိုးရှိမှာလဲ၊ သူက ကန်းပြောသလိုပဲ ပြောမှာပေါ့၊ သိတယ်၊ မဟုတ်လား၊ ဆရာဝန်တွေဟာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဆန့်ကျင်ပြီး ထွက်ဆိုချက်မပေးဘူးဆိုတာ...’

ဂျယ်ရယ် ဟတ်ချင်ဆန်က ဒေါသတကြီး ဝင်ပြော၏။
ကျောစတန်းဖီးက ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး
ဆက်မပြောနိုင်မိ....

‘ဂျက်နက်ကို မြန်နိုင်သမျှအမြန်ဆုံး စမ်းသပ် စစ်ဆေး
ပေးဖို့ မက်ကာသီကို မောင်ရင်ပြောပေးနိုင်မလား’

ဟု မိုက်အား မေးသည်။

‘ရပါတယ်၊ သူ့ မနက်ဖြန်လောက်ဆို ကြည့်နိုင်မှာပါ’

ဂျယ်ရယ် ဟတ်ချင်ဆန်က ကန့်ကွက်ဖို့ ဟန်ပြင်သည်။
သို့သော် စတန်းဖီး၏ မာထန်သော အာဏာသံကြောင့်
တန့်သွားသည်။

‘တော်စမ်း ဂျယ်ရယ်၊ ငါတို့ ဒေါက်တာကန်းကို တစ်နေ့
တာအတွက် ဒုက္ခပေးသင့်သသောက် ပေးပြီးပြီ’

‘ဂျက်နက်ဘတ်၏အခန်းရှိသည့်အထပ်သို့ရောက်တော့ ခြောက်
နာရီ ထိုးခါနီးနေပြီ။ အယ်လပ်စတရာဘိုသည် သူနာပြုစားပွဲ
တွင် ထိုင်ပြီး အလုပ်လုပ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ရွှေဝါရောင်
ဆံပင်နှင့် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း သူငယ်မသည် ဖျတ်
လတ်သည်။ လန်းဆန်း တက်ကြွသည်။ အမှုထမ်းတွေထဲတွင်
လူချစ်လူခင် ပေါ်သည်။ အထူးအပြင့် ဖိုသတ္တဝါတွေကသူ့ကို
ဖို့ပြီး ချစ်ကြသည်။’

‘ဆရာ....စောစောလေးက မေးတဲ့ ခွင့်ပြုလွှာပေါ်မှာ
ကျွန်မ သက်သေအဖြစ် လက်မှတ်ထိုးတဲ့ကိစ္စတွေက ဘာတော့
လဲ ဆရာရဲ့၊ ဆရာ ပြဿနာများ တက်နေလို့လား’

‘ခွင့်ပြုလွှာနှစ်စောင်ပေါ်က လက်မှတ်တွေဟာ မတူဘူး
လို့ လက်ရေးပါရဂူတစ်ယောက်က ပြောနေလို့’

အဲဒီစာရွက်ပေါ်မှာ မီးစိတ်က လက်မှတ်ထိုးတာကို ကျွန်မ တွေတယ်၊ နောက်ပြီး လက်မှတ်ထိုးတာ သူ့ကိုယ်တိုင် ပဲ ဆိုတာလဲ ကျွန်မ သိတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ရှင် ကြည့်နေတယ်။ ရှင်ကြည့်နေတာ တယ်သူတယ်ခါလဲဆိုတာလဲ ကောင်းကောင်းသိတယ်။ အဲဒီ နောက် ရှက်တရက်ဆိုသလို ရှင် ကြည့်နေသူဟာ တခြား တစ်ယောက်ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်သွားတာ ရှင်

‘တယ်ပုံဘယ်နည်းနဲ့ တခြား တစ်ယောက် ဖြစ်သွားတာ လဲ’

‘ရှင်းပြရတော့ တော်တော်ခက်သား၊ ဒါပေမယ့် သူ့ လေ သံ၊ သူ့ လှုပ်ရှားမှုတွေ၊ သူ့ မျက်လုံးတွေထဲက အရိပ်....’

‘တယ်လီဖုန်းထဲမှာတုန်းက ‘တောတ်ကျစ်တဲ့အကြည့်’ လို့ ခပ်များ ပြောခဲ့တယ်လေ’

‘သူ ကြည့်ပုံကြည့်နည်းက အဲဒီအတိုင်းအတိအကျပဲ။ သူ့ မျက်လုံးတွေက အရောင်တောက်နေတယ်။ ပြီးတော့ သူနဲ့ ပတ်သက်တာတွေ အကုန်လုံး တစ်နည်းတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲနေ တယ်’

‘ဟိုနေ့က သူ့ အခန်းထဲက ထွက်ခါနီးမှာ ကျွန်တော် ကို ပြန်ခေါ်ပြီး ရင်သားခွဲစိတ်မှု လုပ်ပေးဖို့ ပြောတုန်းက ကျွန်တော်လဲ အဲဒီလို ပြောင်းလဲမှုတွေကို သတိထားခဲ့မိတယ်’

‘ဒုတိယ ခွဲစိတ်ကုသမှုဟာ သူ့ အတွက်လိုအပ်တယ်ဆိုတာ ဘုရားသခင် သိပါတယ်။ အဲဒါကို သူက ဘာလာပြီးရစ်နေရ တာလဲ’

‘သူက ရစ်တာလို့တော့ အတိအကျမပြောနိုင်ဘူး။ အဲဒီ နေ့က သူ့ အမှုဆရာတွေနဲ့သူ့ သွင်ပြင်ကိုခပ်များမြင်တဲ့အတိုင်း ဆေးမှတ်တမ်းမှာ ရေးလိုက်သေးလား’

သူနာပြုဆရာပက ရှေ့ခါရောင်ခေါင်းကို ယမ်းခါ၏။ ‘ရေးစရာအကြောင်းရှိမယ် မထင်ဘူးလေ။ အထူးသဖြင့် သူ့ဦးလေးနဲ့ ဟိုဟိတ်တစ်လုံး ဟန်တစ်လုံး သေနာကောင် ခပ်ပွန်းလောင်းကိုထောင် ဘာမှမပြောပါနဲ့လို့ သူက မှာ ထားတဲ့နောက် မရေးသင့်ဘူးထင်တယ်လေ။ ဒါထက် ခွင့်ပြု လွှာပုံစံပေါ်မှာ သူ့လက်မှတ်ထိုးနေတော့ ကျွန်မ သူ့ကို စေ့စေ့ စိုက်ကြည့်နေခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ ကျွန်မသေသေချာချာ သိပါတယ်’

‘အဲဒီအချိန်တုန်းက သူ့ဘယ်သူဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို ခပ် များကော ကျွန်တော်ကော မသိတာလဲ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာ ပေါ့’

ဟိုမိုက်တွေ့၏။ ပြီးတော့ မိုက်က ဆေးမှတ်တမ်းစာရွက် ကို ကောက်ယူပြီး ဂျက်နက်ဘတ်၏ အခန်းမှီဆက်သို့ လျှောက်သွားသည်။

ဂျက်နက်သည် နုတ်ပေါ်တွင် ကိုယ်တစ်ပိုင်းထောင်ပြီ လဲလျောင်းနေသည်။ သူသည် စားပွဲပုံကလေးပေါ်မှ မှန်နံ့ ဆင်စွယ်ရိုးတပ် ဝက်မင်ဘီးကိုသုံးပြီး ခေါင်းပြီးပြီးစပ်

သေးသည်။ စားပွဲပုကလေးပေါ်ရှိ ကြည့်မှန် နံဘေးတွင်
ကျော်ဟူသော ရွှေရောင်စာလုံးနှစ်လုံးထိုးထားသည့် တီးတစ်
ချောင်းကို တွေ့ရ၏။

‘နေ့ရထိုင်ရသက်သာရဲ့လား’

‘သက်သာသလိုပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အရမ်းအားနည်းနေ
တယ်။ ရေအိမ်ကိုသွားဖို့ ခုခလေးပဲ မီးစိစထရာဘိုက လိုက်ပို့
ပေးရတယ်။ ကျွန်မအင်အားနဲ့ ကျွန်မဆိုရင် သွားနိုင်မှာ
မဟုတ်ဘူး’

‘ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားကိုသွေးသွင်းပေးတဲ့ပမာဏထက်
များတဲ့သွေးတွေကို ခင်ဗျားဆုံးရှုံးခဲ့တယ်လေ။ ဒါပေမယ့်
ခင်ဗျားကြောင့်စာထက်မကစားနိုင်သောက်နိုင်လာတဲ့အခါ
ကျွန်တို့အားအင်တွေ ပြန်ပြည့်လာမှာပေါ့’

အမျိုးသမီးက သူ့လက်ပက်နာရီကို ကြည့်လိုက်၏။

‘ဒီနေ့လူနာတွေလျှောက်ကြည့်ဖို့ရှင်နောက်ကျတယ်နော်’

‘ခင်ဗျားဦးလေးနဲ့ ရုံးခန်းမှာ ခင်ဗျားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့
ဆေးနွေးပွဲကစီခိုကို တက်နေရတာဗျ’

‘ကျွန်မနဲ့ပတ်သက်လို့ဟုတ်သား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

သူ့ကြည့်ရတာအမှန်တကယ်ပင်အံ့အားသင့်နေဟန်ရှိ၏။

‘ရင်သား ခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုခွင့်ပြုလွှာပေါ်မှာ ခင်ဗျား
လက်မှတ်ထိုးခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့အကြောင်းကို ခင်ဗျား
ခင်ပွန်းလောင်းက သက်သေထူနေတာဗျ’

‘ကြော်.....ဂျယ်ရယ်.....ဂျယ်ရယ်၊ ကျွန်မထို့နှစ်ယောက်အတူ
ရှိနေတိုင်း သူက ကျွန်မကိုနောက်တန်းမှာထားဖို့ အမြဲ ကြိုး

စားခဲ့တာပါရှင်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မသာ ရှင်ပြောသလို လှ
လာမယ်ဆိုရင်.... သူဟာ အဖြည့်ခံလူပဲ ဖြစ်တော့မယ်လို့ တွေး
တယ် ထင်ပါရဲ့’

‘အဲဒီလိုဖြစ်တာကို ခင်ဗျားမစိုးရိမ်ဘူးလား၊ အိမ်ထောင်
ရေးအတွက် အခြေခံတစ်ခုအနေနဲ့လေ’

အဲဒီအကြောင်းကို ကျွန်မအရင်က တစ်ခါမှမစဉ်းစားမိ
ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူက အရမ်းထက်ကြံ ထက်
မြက်တဲ့ လူရှင်။ ဒီတော့ အဖြည့်ခံနေရာက နေရမှာကျွန်မပဲ
လို့ တွက်ထားတာကိုး။ အင်း.... ဒါပေမယ့် ခုတော့’

စကားရပ်လိုက်၏ ပြီးမှ ဆက်ပြောသည်။

‘ခုဆို ခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုကို လုပ်ပေးပြီးပြီရှင်။ ရလာတဲ့ရလဒ်
ကိုလဲ ကျွန်မကနှစ်သက်တယ်ရှင်။ ဒီတော့ ကျွန်မလက်မှတ်
ထိုးထိုး မထိုးထိုး ဘာထူးတော့မှာမို့လို့လဲ’

‘အဲဒီတုန်းက ဒုတိယပုံစံပေါ်မှာ ခင်ဗျားလက်မှတ်ထိုး
တာကို မီးစိ စထရာဘိုလဲ ကြည့်နေသားပဲ။ ဒါပေမယ့်...ထမ
လက်မှတ်နဲ့ မတူဘူးဆိုတာကိုလဲ သတိမထားမိလိုက်ဘူး’

‘ဘယ်လိုမ တူတာလဲ’

သူ့ယူလာသည့် စာအိတ်အညိုကြီးထဲတွင် ခွင့်ပြုလွှာမိတ္တူ
တွေပါသည်။ နောက်ပြီး ဒေါက်တာရန်း ဒေါ်မက်ကာသီ
ကြည့်ချင်လျှင် ကြည့်ဖို့ဆိုပြီး ဂျော့စတန်းဖီးက ထည့်ပေး
လိုက်သည့် လက်ရေးပါရဂူ လိုင်ဘိုစစ်၏ အစီရင်ခံစာ
တစ်စောင်လည်းပါသည်။ မိုက်က အဆိုပါ စာရွက်များကို
ဖျတ်ပေးသည်။

‘လက်ရေးပါရဂူ၏ အစီရင်ခံစာကိုဖတ်ကြည့်၊ ဘယ်နေရာတွေကို ကြည့်ရမယ်ဆိုတာ သိထားရင် ခြားနားချက်တွေကို ကြည့်ရမယ်ဆိုတာ သိထားရင် ခြားနားချက်တွေ ပိုပြီး လွယ်လွယ်နဲ့ တွေ့နိုင်တယ်’

‘အဲ့ဒီခြားနားချက်တွေကို ကျွန်မတွေ့ပြီးပါပြီ၊ ကြည့်ရတာ ကျွန်မလက်မှတ်ကို ထစ်ယောက်ယောက်က အတုထိုးဖို့ ကြိုးစားထားသလိုပဲ၊ ထိုးထားတာလဲ နောက်တော်သေသင်တယ်ရှင်၊ မတူတာလေး နည်းနည်းပါးပါးကလေးရှင် ကျွန်မတောင် ကိုယ်လက်မှတ်ပါပဲလို့ ယုံမိမှာပဲ’

‘မတူတာလေးတွေ ပြောပါဦး’

‘ဂျက်နက်မှာပါတဲ့ ဂျော့စာလုံး၊ တစ်ခုက လက်ရေးဆံတယ်၊ ကျွန်မ ရေးပုံအတိုင်းပဲ၊ နောက်တစ်ခု ကျတော့ ပုံနှိပ်စာလုံးဆန်တယ်၊ ထိပ်မှာ အညွန့်ကလေးညှစ်ထားတယ်၊ လင်းတောင်လမ်းရေးလေ ရှိတဲ့ဂျော့မျိုးပဲ၊ အေတို့၊ အီးတို့နဲ့ တခြားစာလုံးတွေလဲ မတူဘူး’

‘ဒါဒါတွေအကုန်လုံးကို လက်ရေးပါရဂူက သူ့အစီရင်ခံစာထဲမှာ တညှိရေးထားတယ်’

ဂျက်နက်က ပုံစံစာရွက်ကို ကြည့်နေရာမှ မေ့ကြည့်သည်။

‘ဒီတော့ အဲ့ဒါက ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ’

‘ရင်သားခွဲစိတ်ပြုပြင်ဖို့ ကျွန်တော် ကိုပြောတာကိုခင်ဗျား ဟကယ်ပဲ သတိမေ့ဘူးဆိုရင်’

‘ကျွန်မကတော့ ကျွန်မရင်ဘတ်မှာစည်းထားတဲ့ မျှော့ပတ်တီးကြီးအကြောင်း ရှင်ကိုမေးမိတဲ့အချိန်အထိ ရှင်ခွဲစိတ်ထားတာကို မသိခဲ့ဘူး’

သူ့လေသံမှာ မိုက်အတွက် တကယ်ပင် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေဟန်ရှိ၏။ သို့သော် သူ့ကိုကြည့်နေရင်းပင် သူသည် အလန့်တကြားဖြစ်စရာကောင်းလောက်အောင် ပြောင်းလဲသွားသည်ဟု မိုက်ထင်လိုက်၏။ သူသည် ရုတ်တရက် အခြားသူတစ်ဦး ဖြစ်သွားသည့်နယ်။ သူ့အား ခွဲစိတ်ကုသမှုမပြုမီ တစ်ရက်က မြင်တွေ့ခဲ့ရသည့် မြို့ဆွယ်နှိုးဆွသော အဆောင်တောက်တောက်ကို သူ့မျက်လုံးတွေထဲတွင် ရုတ်တရက် ပြန်လည်မြင်တွေ့နေရပြန်ပြီ။ စကားပြောသောအခါ အသံလည်း ပြောင်းနေသည်။ အက်တက်တက်ရှုတ်တအသံ။ ဟိုထင်ခါက အတိုင်းပါပဲ။ သူ့အမူအရာတွေမှာ မိုက်အခန်းထဲသို့ ဝင်လာခါစတုန်းက အမူအရာများနှင့်မတူတော့။ နေ့နှင့်ညကွာခြားသလို ကွာခြားနေ၏။

‘ဟေး’

ရုတ်တရက် မြူးတူးတက်ကြွလာသည့် လေသံမျိုးဖြင့် ဟစ်ကြွေးလိုက်၏။

‘ကျွန်မ ရှင်ကိုတရားစွဲသို့ရတယ်နော့၊ မဟုတ်ဘူးလား’

‘ခင်ဗျား စွဲချင်ရင် စွဲလို့ရတာပေါ့’

မိုက်က ခပ်တင်းတင်းပြန်ပြောသည်။

‘ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မလိမ့်...’

‘ဟေ့လူ၊ ကျွန်မ ရှင်ကို ချွတ်ခြုံကျသွားအောင်လုပ် နိုင်တယ်နော့၊ တစ်နေရာရာမှာတော့ သူ...အဲ့...ကျွန်မရဲ့ရှင် ဟာ ဘယ်လောက်ပြားချပ်နေတယ်ဆိုတာကို သက်သေပြနိုင် တဲ့ ဇာတ်ပုံတွေရှိမှာပဲ၊ အဲဒီဇာတ်ပုံတွေကိုအထောက်အထား ပြုစုစဉ်း ‘အေ’ အနေနဲ့ပြမယ်၊ ပြီးတော့ ရှင်ပြုပြင်ပေးထား တဲ့ ရင်သားအသစ်ရဲ့ပုံကို အထောက်အထားပြုစုစဉ်း ‘ဘီ’ အနေနဲ့ပြမယ်၊ ဒါဆိုရင် တရားသူကြီးအဖွဲ့က ရှင်ကို နေရာ မရွေးစေဘဲ တစ်ထိုင်တည်းအပြစ်ပေးလိုက်မှာ သေချာ ပေါ့ကပ်ပဲ’

‘ခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုရဲ့အံ့ဖြေတွေကိုမှ ခင်ဗျား မတွေ့ရသေးဘဲ ကိုး....’

မိုက်က သတိပေးသည်။

‘ကျွန်မရဲ့အရေပြားအောက်မှာ ရှင်ထည့်ပေးတဲ့ အိတ် အတုတွေ...ဘယ်လိုခေါ်တယ်’

‘အစားထိုးပစ္စည်းတွေ’

‘အင်း၊ ဘာတွေပဲဖြစ်နေဖြစ်နေလေ...အဲဒါတွေ ထည့် ထားတော့ ကျွန်မဟာ သံထည်ကိုယ်ကျပ်ကြီးတွေဝတ်ထား သလို ခံစားရမှာပေါ့’

‘ဆီလီကွန်အဆီခဲဟာ ရင်သားအသားမျှင်တွေလိုပဲ နူးညံ့ ပါတယ်၊ အဆီခဲထည့်ထားတဲ့ ပလတ်စတစ်အိတ်ကို အရမ်း ညှစ်မကြည့်လို့ကတော့ အစားထိုးပစ္စည်းတွေထည့်ထားတယ် ဆိုတာ မသိရပါဘူး’

‘ရှင် ကျွန်မကို ဘယ်အရွယ်အစားလုပ်ပေးလိုက်လဲဟင်’

‘သုံးဆယ်ခြောက်ဘီခွက်အရွယ်လေ’
‘တော်တော်ရက်ရောတယ်နော်၊ မဟုတ်ဘူးလား’

သူ့အသံသည် စောစောကအတိုင်း စူးရှပင်ဖြစ်၏။ သို့သော် ခုတော့ သရော်လှောင်ပြောင်သံကလေးပင် စွက် လာပြန်သည်။

‘ကျွန်မသာ ရှင်ကိုတရားစွဲရင် ရှင်စကားနဲ့ကျွန်မစကား အနိုင်လူရမှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် တရားသူကြီးတစ်ဦးဟာ မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့စကားကိုယုံမှာပဲ...အထူးသဖြင့် ရှင်ထည့်ပေး ထားတဲ့ ဆီလီကွန်အိတ်တွေကို ပြုလိုက်ရင်ပေါ့ရှင်’

‘ခွင့်ပြုလွှာပေါ်မှာ ခင်ဗျားလက်မှတ်ထိုးတာကို မီးစစ် ထရာဘိုက သက်သေခံထားတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားမေ့နေတယ် ထင်ပါရဲ့’

မိုက်က မာမာထန်ထန်ပြော၏။ သို့သော် အမျိုးသမီးက ရယ်နေသည်။ စောစောကအတိုင်း ညစ်ကျယ်ကျယ် သရော် တော်တော် လေသံ။

‘ရှေ့နေကောင်းတစ်ယောက်ဟာ သူ့ရဲ့ ထွက်ဆိုချက်ကို တစ်စစဆိုပြုပစ်လိုက်မှာပေါ့၊ ရှင် ဒီကိုမလာခင်တစ်ညနေလုံး သူက ကျွန်မကိုထိန်းထားတာရှင်၊ သူက ရှင်အကြောင်းတွေ ပြောနေတာကလား၊ သူက ရှင်ကို အရူးအမူး ဖြစ်နေတာ မိုက်ရေ၊ ရှင်ကသင်ခေါ်မယ်ဆိုရင်လေ...သူက ဘယ်ကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် လိုက်မှာရှင်ရဲ့၊ ဒီတော့ ကျွန်မရဲ့စကားကိုနားထောင်၊ သူ့ ကိုခေါ် ထုတ်ပေတော့၊ သူက အကောင်းစားကြီးပါ’

မိုက် ခုခံငြိမ်းပယ်စကားမပြောနိုင်မိမှာပင် မျက်နှာကြီး နီမြန်းသွားခြင်းက အမှန်တရားကိုပေါ်သွားစေ၏။ ထိုအခါ ခုတင်ပေါ်မှမိန်းကလေး၏ စူးရှရှုရယ်မောသံ လွင့်ပျံ့လာပြန် သည်။ သည်ရယ်သံကား အသံကြားသတ်ချင်ပါစေဟူသော ဆုတောင်းပြည့်သည့် နားကြားပြင်းတတ်စရာ ရယ်သံဖြစ် ၏။ သည်ရယ်သံကိုကြားရတော့ မိုက် ကျောထဲစိမ့်ပြီး တုန်သွားသည်။

‘ဟော...ကြည့်၊ ကျွန်မ ရှင့်ကိုတုန်လှုပ်သွားအောင်လုပ် လိုက်နိုင်ပြီ မဟုတ်လား’

အောင်မြင်ငွေ့ကြားစွာ ကြွေးကြော်လိုက်၏။

‘ဘယ်လုပ်နိုင်လိမ့်မလဲဗျာ၊ ကျွန်တော် အဲဒီခေသက် မဆုံးပါဘူး’

သူက စိတ်ကသိကအောက်ဖြစ်နေသည့်လေသံကို ဖုံးကွယ် ဖို့ ကြိုးစားမနေတော့။

အမျိုးသမီးက သူ့ အား ခဏတာမျှ မှန်းမှန်းဆဆကြည့် နေသည်။ ကြည့်ပုံကြည့်နည်းက ရဲတမ်းလွန်းလှသည်။ မြူဆူယ် နှိုးဆူလွန်းလှသည်။ သည်အကြည့်က မိုက်၏လည်ကုပ်နှင့် ကျောပြင်တစ်လျှောက်တွင် ကြက်သီးခမ္မားညှိမ်းများ အောင် ထသွားစေ၏။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ မဆုံးပါဘူး၊ ရှင့် အဲဒီလောက် မဆုံးဘူးလို့ ကျွန်မထင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီခေသက်အဆီအဝမ်းဝမ်း ပြစ်နေတဲ့အသားထုံးကြီးကိုမစားဘူးလို့ငြိမ်းမယ့်ဝေယာကျား မျိုးလဲ မဟုတ်ပါဘူး’

‘ကဲ...ကျွန်တော် ရဲ့ သွေးသားကိစ္စကိုခင်ဗျားဆွေးနွေး ပြီးပြီဆိုရင်...’

‘ရှင့်မှာလဲ ပုံမှန်အဖိုဖိုစိတ်ရှိတာပါပဲလို့ စွပ်စွဲခုံလောက် နဲ့တော့ စိတ်မတိုပါနဲ့ မောင်မောင်ရယ်’

မိုက် ချာခနဲလှည့်သည်။ တံခါးပေါက်ဆီသို့ သွားသည်။ ကလီသလိုလို ရိသလိုလို ရယ်သံက သူ့ နောက်မှ ကပ်လိုက်လာ သည်။ အခန်းတံခါးကို ဝှန်းခနဲ ဆောင်ပိတ်လိုက်မှ ရယ်သံ ကို မကြားရတော့။ မိုက်၏ရင်ထဲတွင် ဒေါသတွေ ပွက်ပွက် ဆူနေ၏။ သို့သော် သူ ယုံကြည်လို့မရ။ သူစောစောက နားဆောင်ခဲ့ရသည့် စကားလုံးများ။ သည်စကားလုံးတွေ သည် သူ့ခွဲစိတ်မှုပေးမိက သိခဲ့သော ဂျက်နက်ဘတ်၏ နှုတ်ဖျားမှ ထွက်လာသည့် စကားလုံးများမှ ဟုတ်ပါလေ။

သူ့နာပြုစားပွဲသို့ ထောက်သောအခါ လူနာအခြေအနေ ကောင်းကြောင်းကို ဆေးမှတ်တမ်းထဲတွင် ရေးလိုက်၏။ သို့သော် လူနာ၏သွင်ပြင်နှင့် အမူအကျင့်ပြောင်းလဲမှုများကို တွေ့ခဲ့ရကြောင်းကိုမူ ထည့်ရေးမနေတော့။

‘ရှင့်ကြည့်ရတာ သိပ် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဖြစ် ပုံ မရပါ လား’

အယ်လင်စထရာဘိက ဆေးမှတ်တမ်းကို စာရွက်စာတမ်း စာရင်းစာရင်းပေါ်သို့ ပြန်တင်ရင်းပြော၏။

‘ခင်ဗျား သူ့ကို ကြည့်နေရင်း... ကုန်ကုန် ပြောရရင် ခင်ဗျား သူ့ကို စကားပြောနေရင်းကိုပဲ ဘယ်လိုဘယ်လို ဖြစ်

ပြီး အသွင်တူလူနစ်ယောက် ဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ ကျွန်
တော်ဖြင့် နားမလည်နိုင်လောက်အောင်ပဲ'

'စိတ်ရောဂါကုလုနာဆောင်က ညပိုင်းကြီးကြပ်သူနာပြု
ဆရာမနေရာမှာ ကျွန်မက တစ်ပတ်တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်လောက်
လူစားဝင်ပေးရတယ်။ အဲဒီမှာ တကယ်ကို သြချလောက်တဲ့
ဝေဒနာရှင်နစ်ယောက် ရှိတယ် ဆရာရဲ့၊ သူတို့ကြည့်လိုက်၊
ခုပဲ နှုတ်ခွန်းချီသာ ပာပီပလာနဲ့ တကယ်ကိုချစ်စရာ၊ အဲ...
ရှင် သူတို့နဲ့ စကားပြောနေရင်းမှာပဲ လုံးဝဥသုအသွင်ခြား
တဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်သွားပါလေရော၊ အဲဒါ ရှင်ခေါင်း
အဖြတ်မခံရအောင်သာ ကြည့်ရှောင်ပေတော့၊ တကယ်လို့
ရှင်လူနာလဲ စိတ်ဝေဒနာရှင်ဖြစ်ဖို့ အလားအလာ ရှိနေရင်
ရှင်ကို တစ်ခုခု ရူးရူးမိုက်မိုက် မလုပ်နိုင်ခင် စိတ်ရောဂါကု
လုနာဆောင်ကိုသာ ပြောဝံ့ထားလိုက်ပေတော့'

'သူ့ကို ခါတိုင်းထက် နည်းနည်းလေးသာ ပိုပြီးဂရုစိုက်
ကြည့်လိုက်ပါ၊ တကယ်လို့ နောက်တစ်ကြိမ် တပ်ပြီး ဒုတိယ
ရုပ်သွင် ပေါ်လာတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ကို အသိပေးပါ'

'သူ့ အမှုကျင့်ကို ဆေးမှတ်တမ်းထဲမှာ ရေးမှတ်ထားရ
မလား ဆရာ'

'ရေးမနေပါနဲ့ဗျာ'

'ကောင်းပါပြီမိုက်၊ ရှင်ကဆရာဝန်ပဲ'

သို့သော် ညနေပိုင်း ကားကျပ်ကျပ် လမ်းကျပ်ကျပ်ထဲ
တွင် ကားမောင်းပြီး အိမ်သို့ပြန်လာရင်း မိုက် အတွေးနက်
လာသည်။ မက်ကာသီကတော့ ဂျက်နက်ဖြစ်နေသည့်ရောဂါ
မှာ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး နှစ်ထပ်ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုသည်။ သို့
မဟုတ်ပါကလည်း နှစ်ကိုယ်ပွားရောဂါဟု ဆိုရမည်။ သည်လို
ရောဂါအမည်တပ်ခြင်းကို ဂျော့စတန်းဖီးက လက်ခံသည်။
သို့အတွက် မိမိအား တရားမစွဲအောင် သူ့တူမကို ဖျောင်းဖျ
ကောင်း ဖျောင်းဖျလိမ့်မည်။ သို့ပေမယ့် မက်ကာသီ၏ အဆို
ကို လက်မခံနိုင်သူမှာ ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်ဖြစ်၏။ ခက်သည်
မှာ ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်လို ဘဝင်မကျနိုင်သည့် နောက်
တစ်ဦးမှာ မိမိကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေခြင်းပင်။

လမ်းထိပ်မုန့်ပြားသလက်ဆိုင်မှ ဝယ်လာသည့် မုန့်ပြား
သလက်ကို ရေခဲသေတ္တာထဲမှတ်ယာတစ်ဘူးနှင့်မျှောချသည်။
ပြီးတော့ ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်ကြည့်ဖို့ အလုပ်ခန်း
လည်း ဖြစ်၊ နားနေခန်းလည်းဖြစ်သည့် အခန်းကလေးထဲသို့
ဝင်ခဲ့သည်။ ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကို မဖွင့်မီ သူ့မျက်လုံးတွေ
က စွယ်စုံကျမ်းကြီးပေါ်သို့ ရောက်သွားသည်။ စွယ်စုံကျမ်း
စာအုပ်ကြီးမှာ 'အက်ဖရိဒိုက်' ၏ဓာတ်ပုံပါသည့်စာမျက်နှာ
တွင် ဖွင့်ထားဆဲဖြစ်၏။

ချစ်စရာရှင်တူကလေးကို စူးစူးစိုက်စိုက်လေ့လာကြည့်နေ
မိ၏။ ထိုသို့စိုက်ကြည့်နေရင်း စိတ်ကူးကလေးတစ်ချက် ကွန်
မြူးလာသည်။ အကြည့်ငယ် ကင်းမဲ့သည့် ရှင်၏မျက်လို့

တွေ့ထဲတွင် အဆောင်တစ်ခု ထပ်ဟပ်လာသည်။ ဆိုးသွမ်း
ကောက်ကျစ်မှုကို ဖော်ကျူးနေသည့် အဆောင်။ ညနေက
ဆေးရုံပေါ် မှု့ကျက်နက်ဘတ်၏ပျက်လုံးတွေထဲတွင် မြင်တွေ့ခဲ့
ရသည့် အဆောင်။

နောက်တော့ ရုတ်ခြည်းပင် စိတ်အာရုံထဲမှ အဆောင်သည်
ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သူ့အကြည့်ကို ရင်ဆိုင်နေရသည့်
မှာ အချစ်နတ်တုရားပကလေးသာ ဖြစ်နေ၏။ လှပသော
မျက်နှာနှင့် ရင်သားများကိုပိုင်ဆိုင်သည့် အချစ်နတ်တုရားပ။
အေးစက်မာကျောသော ကျောက်သားကိုထွင်းထုထားသည့်
အချစ်နတ်တုရားပသာ ဖြစ်နေ၏။

သို့သော်....

ထိုညက မိုက် အိပ်မက်မက်သည်။ အိပ်မက်ထဲတွင်သူ့ ရင်
ခွင်ထဲသို့ တိုးဝင်ပူးကပ်လာသည့် အချစ်နတ်တုရားပကလေး
ကတော့ အေးစက်နေခြင်းမရှိ။ မာကျောနေခြင်း မရှိ။
ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကလေးလည်း မဟုတ်။ အသက်ရှူနေသည့်
မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။ သည့်မိန်းမက ဘယ်သူနှင့်
တူသလဲဆိုတော့ ကျက်နက်ဘတ်နှင့် တူသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်
မိမိလက်ချောင်းများဖြင့် ခွဲ တိပြုပြင် အလှဆင်ပေးခဲ့သည့်
အနာများ ပျောက်ကင်းသည့်အခါ ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ကျက်
နက်ဘတ်၏ ရုပ်သွင်နှင့် တူနေသည်။

နောက်ပြီး....

အိပ်မက်ထဲတွင် မိန်းကလေး၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် နွေးထွေး
နေ၏။ မိမိ၏ အထွေးအပွေ့များကို မှတ်မှတ်သိပ်သိပ်တုံ့ပြန်
နေ၏။ သူ့နှုတ်ခမ်းများသည် မိမိနှုတ်ခမ်းများအောက်တွင်
ထပ်မက်ခြင်းဖြင့် ဝူလောင်နေ၏။ တစ်စုံတစ်ရာကိုတောင်းဆို
နေ၏။ သည့်ဆန္ဒ၊ သည့်ရမ္မက်များကိုအချစ်နတ်တုရားပအား
တည်းကပ် ကိုးကွယ်သူတို့ကသာ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်လိမ့်မည်
ဖြစ်၏။

မွေးတွေ ပေါင်းစပ်လိုက်တဲ့အခါ ဒီလူ မာရ်နတ်ထက်နှစ်ဆ ဆိုးတဲ့လူ ဖြစ်သွားနိုင်တယ်နော်’

မိုက် အထိတ်အလန့် ဖြစ်သွားပြီး သူ့လက်ကို ပွတ်တိုက် ဆေးကြောနေသည့် ဝက်မင်ဘီးမှာ သူ့လက်ထဲမှ လွတ်ကျ သွားသည်။ ဂျော့စတန်းဖီး၏ ရုံးခန်းထဲတွင်အကြိတ်အနယ် ငြင်းခုံဆွေးနွေးပြီး နောက်နေ့မှာပင် ဒေါက်တာရုန်းဒေါ မက်ကာသိက ဂျက်နက်ဘတ်အား စစ်ဆေးကြည့်ရှုခဲ့သည်။ သူက ဂျက်နက်ဘတ်သည် ဦးခေါင်းကို ပြင်းစွာထိခိုက်ခံခဲ့ ရသဖြင့် မျိုးပေါင်းစုံ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး ဖြစ်ပေါ်သည့် ခရောဂါကို ယာယီခံစားနေရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ရောဂါ အမည်တပ်ခဲ့၏။ သို့ဖြင့် မိုက်မှာ ဂျယ်ရယ်ဟတ်ချင်ဆန်၏ အန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့ရ၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ ဟဲလ်ပက်ထရီ၏ မှတ်ချက်က မေးခွန်း အသစ်တစ်ခုကို ဖော်ထုတ်ပေးလိုက်၏။ သည်မေးခွန်းကား စိတ်ခုကွပေးမည့် မေးခွန်းလည်းဖြစ်၏။ လင်းတောလ်မင်း သည် အပြစ်မဲ့များစွာထို့သေကြအောင် ချီကာဂိုမိုးဖောက် ခဲ့မှုများကို စီစဉ်ညွှန်ကြားခဲ့သူဖြစ်၏။ လင်းတောလ်မင်း၏ မကောင်းဆိုးဝါးဝိညာဉ်သည် ဂျက်နက်ဘတ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာ တွင် ဝင်ရောက်ပူးကပ်နေသည်ဟု မိုက်က ယူဆထားသည်။ ယခု သူ့စိတ်ဖို့ပြင်ဆင်နေသည့် လူနာသည်လည်း ဂျက်နက် ဘတ်လို ဖြစ်နေလျှင် ဂျက်နက်ဘတ်၏ရောဂါကို အမည်တပ် ခြင်းသည် သူ့ရောဂါကို သူပြန်ပြောခြင်းသာ ဖြစ်နေပေ တော့မည်။ ဝိညာဉ်ဆိုး၊ သို့မဟုတ် နတ်ဆိုးတစ်ပါး၏ပြဿနာ

၂၂။

‘ဒီလိုမေးစေ့မျိုး ရှိနေတယ် ဆိုတော့လဲ ဒီလူ ဆိတ်သိုး မှတ်ဆိတ်မျိုးမွေးထားတာ မဆန်းပါဘူး’

ကိုယ်လက်သန်စင်ခန်းထဲမှ မိုက်က အခန်းချင်းဆက်နေ သည့် ခွဲစိတ်ကုသခန်းထဲသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ မေ့ ဆေးဆရာဝန် ဟဲလ်ပက်ထရီက လှမ်းပြောလိုက်၏။

‘ဒီမေးစေ့ကိုထပ်ဖြည့်ဖို့ သူ့နှုတ်သီးကြီးကရတဲ့ အရိုးနဲ့ လိုလောက်ပါ့မလား’

‘သူက သူ့နှာခေါင်းကြီးကို ဒီအတိုင်း ထားချင်တယ်တဲ့ ပျ၊ ဒီနှာခေါင်းကြီးက သူ့တို့ သိသာထင်ရှားစေတယ်တဲ့’

‘ဒီနှုတ်သီးက ခန့်ညားထယ်ဝါတဲ့ နှုတ်သီးကြီးဖြစ်တာ တော့ အမှန်ပဲ၊ ဒီနှာခေါင်းကြီးနဲ့ တောထနေတဲ့ မျက်ခုံး

များကို ပြေရှင်းရသည်နှင့်ပင် ဦးနှောက် ခြောက်လှပါပြီ။ ယခုတော့ မိုက်မှာ နတ်ဆိုးနှစ်ပါးနှင့် ဆက်ဆံရမလို ဖြစ်နေပါပြီကော။

လက်များကို ဆေးကြောသန့်စင်ပြီးပြီ။ ခွဲစိတ်ခန်းဝတ်ရုံကို ဝတ်ပြီးပြီ။ ခွဲစိတ်ခန်းလက်အိတ်တွေလည်း စုတ်ပြီးပြီ။ ခိုက်က ရန်းဖေါမုက်ကစသိ လဲထျောင်းနေသည့် ခွဲစိတ်ခန်းဝတ်ရုံအား ဆွဲချပြီးကပ်သွားသည်။ မက်ကာသီ၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို ပိုးဆတ်ပေါင်း တစ်ထောင်းသည့် ဆင်တင်စင်ဖြင့် လှမ်းထားသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးတင် လွတ်သည့်နေရာ နှစ်နေရာပဲ ရှိသည်။ တစ်နေရာက မျက်နှာ။ နောက်တစ်နေရာက လေးလောင်းအကွက်ကလေး လှမ်းထားသည့် တယ်ဘက် တင်ပေါ်စောင်း။ မေးစေ တွင်ထပ်ဖြည့်ဖို့ အရိုးကို တယ်ဘက်တင်ပေါ်ရိုးမှ ထုတ်ယူဖို့ စီစဉ်ထားသည်။

ခွဲစိတ်ကိရိယာကို ချိန်ချိန်ပြုဆရာမက ခရမ်းပြာဆေးရည် ဆိုထားသည့်ဂွမ်းဖတ်ကလေးကို မိုက်အားပေးသည်။ မိုက်က သူ့ခါးချက်ပေးမည့် ဝန်ဆောင်မှုများကို ခရမ်းပြာဆေးရည်ဖြင့် ဝရုတစိုက် လိုက်ပြီး မှတ်သားလျှာထားသည်။

ပထမဦးစွာ မက်ကာသီ မျက်လုံးများ အောက်ရှိ မှီဖောင်းဝန်သော မျက်ရစ်များနေရာတွင် သုံးဂရက်လ ပုံစံ ကွေးကွေးကလေးနှစ်ခု မှတ်သားလိုက်၏။ ထိုနောက် မျက်နှာ အသားအရေ တင်းအောင် ခွဲစိတ်ပြုပြင်ရန် အထွက်အမှတ်အသားများ စတင်ပြုလုပ်သည်။ အမှတ်အသားကို နားရွက်အပေါ်ဘက်မှ စသည်။ ပြီးတော့ နဖူးတည့်တည့်

ဆံစနားတွင် နှစ်လက်မရှည်အောင် အရာပေးသည်။ နဖူးမှ တစ်ဆင့် နားရွက်ရှေ့ဘက်ထောင့်အထိ ဆွဲချသည်။ နားရွက်ရှေ့ဘက်မှ အောက်ခြေအထိ အရာပေး မှတ်သားသည်။ ပြီးတော့ နားရွက် အဖျားသားကို ပုံမှန်ပြီး နားရွက်ကို အောက်ဘက်မှ ညှော့ရစ်ပြီးရေးဆွဲသည်။ ပြီးတော့ နားရွက် နောက်ဘက်မှ လည်ကုပ် တစ်ဝက်ကျော်လောက်ထိ ဆံစပ်အထိ ဆက်ပြီးရေးဆွဲသွားသည်။

နောက်တစ်ဆင့်အဖြစ် ပိုးကြီးအနက်ကလေး ထိုးထားသည့် အင်္ဂလိပ်စားတစ်ချောင်းကို ယူပြီး နားရွက်အောက်ဖျား အသားကို ထိုးဖောက်လိုက်၏။ ထိုနောက် နားအလယ်ပိုင်းတွင် တစ်ပေါက် ထပ်ဖောက်ပြီး ကြိုးထိုးထားသည်။ သည်ကြိုးနှစ်ချောင်းသည် သူ့ အလုပ်လုပ်နေစဉ် အတွင်းအရေပြားကို ဆွဲထားရန်ဖြစ်ပြီး အလုပ်ပြီးလျှင် ပြန်ဖြုတ်ပစ်မည်ဖြစ်၏။ ဆူက ဖက်ကာသီ၏ခေါင်းကို တစ်ဖက်သို့စောင်းပြီး ကျန်နားတစ်ဖက်တွင်လည်း စောစောကဆံတိုင်းပြုလုပ်သည်။

ထိုနောက် တင်ပေါ်ရိုးနေရာတွင် ခါးချက်ဆေးဆေးပေးပြီး အထဲမှ တင်ပေါ်ရိုးကို တင်လက်မလောက် ထုတ်ယူသည်။ ထိုအရိုးကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်ပုံဆွဲထားသည်။ ပြီးတော့ ဖက်ကာသီ၏ အောက်နှုတ်ခမ်းကို ဆွဲလှန်သည်။ ရှေ့ဘက်အောက်သွားများ၏ အခြေရှိ အရေပါးကို ခွဲလိုက်သည်။

ဆူက ပေါ်လာသည့် အသားမျှင်များကို အောက်ဘက်သို့ ဝရုတစိုက်ပြန်ထိုးထည့်သည်။ သို့မှ အဆိုပါအသား

မျှင်များက မေးစေအရိုးကို ပြန်အုပ်ထားနိုင်မည် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ပြင်ဆင်ပြီးသည်နှင့် သွင်းထားသည့်အရိုးကို မေးစေနေရာတွင် ထပ်ဆင့်တပ်ပေးသည်။ သို့ဖြင့် သူ့ လူနာသည် ယခင်က မရှိခဲ့သည့် ပုံမှန်မေးစေ အရွယ်အစားကို ရသွားလေသည်။

ထို့နောက် ခွဲထားသည့် အရေပါးကိုချုပ်ပြီး ဒဏ်ရာကို ပိတ်လိုက်၏။ ထို့နောက် ခွဲစိတ်ကုသမှုသားအားလုံး ဝတ်ရုံအသစ်များ၊ လက်အိတ်အသစ်များ လဲလှယ် ဝတ်ဆင်ကြသည်။ ယခုအခါ သူတို့အားလုံး အဓိက ခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုအပိုင်းကို ဆောင်ရွက်ဖို့ အသင့်ဖြစ်နေကြပြီ။

မိုက်က ခွဲစိတ်ခေးဆီသို့ ပြန်သွားသည်။ ပထမဦးစွာ ညာဖက်မျက်လုံးအောက်ဘက်၊ သူ့တေးမှတ်ထားသည့်အရာအတိုင်း ကွေးကွေးကလေး ခွဲသည်။ တေးမှတ်ထားသည့် မျဉ်းကွေးအတွင်းမှ အရေပြားကို ခွာထုတ်သည်။ မျက်လုံးအောက်ဘက်ရှိ ကြက်သား များတွင် ကပ်တွယ် နေသည့် အဆီအိတ်များကို ခြစ်ထုတ်ပစ်သည်။

ပြီးတော့ အရေပြားကို ချုပ်ချိး သေးသေးကလေးများဖြင့် ဂရုတစိုက် ပြန်ချုပ်ပေးသည်။ ထိုအခါ မက်ကာသီ၏ ညာဘက် မျက်လုံးအောက်မှ ဖောင်းအိနေသော မျက်ရစ်ကြီး မရှိတော့။ ဘယ်ဘက် ခြမ်းကိုလည်း ထိုနည်းအတိုင်း ခွဲစိတ်ပြုပြင်ရာ မိနစ်အနည်းငယ်မျှဖြင့်ပြီးစီးသွားလေသည်။

‘မျက်လုံးတွေ အောက်မှာရှိတဲ့ အသားမျှင် အပိုတွေနဲ့ အဆီတွေကို ပထမဖယ်ထုတ် လိုက်တယ်’

မိုက်က ခွဲစိတ်ကုသမှုအဖွဲ့သားများနှင့် ကြည့်စင်ပေါ်မှ လေ့လာသူ အနည်းငယ်ကို ရှင်းပြသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့၊ ‘ရိုင်တီဒိုပလာစတီ’ လို့ ခေါ်တဲ့ မျက်နှာ အသားအရေတင်းအောင် ပြုပြင်ခွဲစိတ်ကုသမှု ပြီးသွားရင် ခွဲစိတ်ထားတဲ့ အရေပြားတွေကို ပြန်ပြီး ချုပ်ရမယ်။ အဲဒီလို ချုပ်တဲ့အခါ ချုပ်ချိးတစ်လျှောက် နည်းနည်းလေး တင်းနေတတ်တယ်။ အဲဒီလို ချုပ်ချိး တင်းနေရင် အရေပြားကို ဆွဲစေ့ဖို့ အခက်အခဲ တွေ့ရတတ်လို့ပဲ’

မိုက်က ခွဲစိတ်ခေး အသစ် တစ်ချောင်းကို ကိုင်သည်။ မျက်နှာ ညာဘက်ခြမ်းတွင် အရာပေးထားသည့် ခရမ်းပြာ မျဉ်းကြောင်းအတိုင်း အရေပြားကို ခွဲချသွားသည်။ သူနှင့် သူ့လက်ထောက်တို့က ခွဲလိုက်သည့် အရေပြား အနားစွန်းတစ်လျှောက်တွင် ဆယ်နေရာလောက် ပိုးကြီးဖြင့်ပျောက်ပြီး ချည်ထားသည်။ မိုက်က ၎င်းကြို များကို ကိုင်ပြီး အရေပြားကို နှာခေါင်းဘက်သို့ ဆွဲလှန်သည်။ ကတ်ကြေး သေးသေးလေးဖြင့် အရေပြားကို အောက်ဘက်ရှိ မျက်နှာပြင် ကြက်သားများနှင့် ကွာအောင် ခွာထုတ်သည်။

သူ့လက်ထောက်က သွေးထွက်သည့်နေရာများတွင် သွေးကြော ညှပ်ကလေးများဖြင့် လိုက်ညှပ်ပြီး သွေးတိတ်အောင် လုပ်သည်။ သွေးကြောညှပ်ကလေး ခြောက်ခုလောက်ဖြင့် ညှပ်ပြီးသောအခါ သွေးကြောများကို လျှပ်စစ်ခေးကလေးဖြင့် လိုက်ပိတ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် မေးရိုးအောက်ဘက်လည်

ပင်းတွင် လည်စလုတီအထိ နောက်ဘက်တွင် လည်ကုပ်အထိ အရေပြားကို ခွဲသည်။ လှန်သည်။ အသားတွေထဲက အဆီ ပိုတွေ ရှိနေလျှင် ခြစ်ထုတ်သည်။

ကဲ...အခု အခက်ဆုံးအပိုင်းကိုရောက်ပြီ။ အရေပြားကို ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ ဖြတ်ထုတ်ပစ်မလဲဆိုတာ ဆုံးဖြတ် ရတော့မယ်'

ညှပ်ကြီးတစ်ချောင်းကို အသားများနှင့် ကင်းကွာနေ သည့် အရေပြားအောက်သို့ သွင်းသည်။ အရေပြားအစိတ်ကို နားရွက်ဆီသို့ မယူသည်။ အရေပြား အနေထော်ကလေး တင်းသွားသောအခါ ပိုနေသည့် အရေပြားများကို ကတ် ကြေးဖြင့်ညှပ်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။ ထို့နောက်တော့ အရေပြား အနားတစ်ခုလျှောက်ကို အနက်ရောင် ပိုးကြီးကလေးများဖြင့် လိုက်ချုပ်သည်။ နောက်ဆုံး ချုပ်ချက်ကို ချုပ်ပြီးမှ မိုက် ခေါင်းဖော်နိုင်သည်။ ပြီးတော့ နာဒ်ကို မေ့ကြည့်သည်။

'မိနစ်လေးအယ်ကြာလယ်၊ ကျွန်တော် ပညာသွားဘင် ခဲ့တဲ့ ဘဲလ်ဗျူးဆေးရုံက ပါဂျူ ကာဗိုလာဆိုရင် ဒီ ခွဲစိတ်မှု မျိုးကို မိနစ်နှစ်ဆယ်နဲ့ ပြီးအောင်လုပ်နိုင်တယ်'

'ခင်ဗျား သူ့ လောက်အတွေ့အကြုံများလာရင် ခင်ဗျား လဲ အဲဒီလောက်တော့ မြန်လာမှာပေါ့'

ပက်ထရိုက အားပေးသည်။

'မျက်နှာ ဟိုဘက်ခြမ်းကျရင် ဒီ ထက်မြန်လာမယ် တင် ပါနဲ့'

မျက်နှာဘယ်ဘက်အခြမ်းကို ခွဲစိတ်ပြုပြင်ပြီး ခွဲစိတ်စားပွဲ နားမှ မိုက် ခွာလိုက်သောအခါ ခွဲစိတ်မှုအစအဆုံး မိနစ် သုံးဆယ်ပဲကြာသည်ကိုတွေ့ရ၏။ လေလှာသူများ၏ ပွဲကြည့် စင်ဖက်ဆီမှ ဩဘာပေးသံ ခပ်တဲ သဲ တွက်ပေါ်လာသည်။

'သူ့ကို သိတင်းခြောက်ပတ်အချိန်ပေးရမယ်၊ သုံးပတ်က အနာတွေကျက်ဖို့၊ နောက် သုံးပတ်က သွေး...ညှပ်တွေ ပျောက်ဖို့၊ ဒါမှမှန်အသားအရေအတိုင်း မြန်မြန်သွားမှာ၊ အဲဒီအခါကျ သူဟာ အနုန်းဆုံး ဆယ်နှစ်သောက် နုပျို သွားလိမ့်မယ်၊ အဲဒီထက်တောင် ပိုချင်ပိုဦးမယ်'

မိုက်က လက်အိတ်များကို ခွတ်ရင်းပြောပြသည်။

'အဲဒါမှ သူ့ အကျင့်နဲ့ ကိုက်ညီသွားမယ်'

ခွဲစိတ်ထိရိယာများကို ထိန်းသိမ်းသည့် သူနာပြု ဆရာမ လေးက ပြောသည်။

'မနှစ်က သူ့ပိုချတဲ့ သစ်တန်းတင်ခွဲကို ကျွန်မ တက်ဖူး ထယ်လေ၊ သူ့ အကိုင်အတွယ်ကို မခံရဘဲ လူ့ ရုံးခန်းထဲက ပြန်ထွက်လာရတဲ့ မိန်းကလေးဆိုရင် သိပ်ကဲအကောင်းတဲ့ မိန်း ကလေးလို့ ဆိုရမယ်'

'ဒါမှမဟုတ် ကံဆိုးတယ်လို့လဲ ပြောလိုရပါတယ်'

အခြား သူနာပြု ဆရာမကလေးတစ်ယောက်က ပင်ပြော သည်။

'အဲဒီဆင်တန်းမှာ မင်းဘယ်အဆင့်နဲ့ အောင်ကလဲဆိုတာ ဘယ်လောက် အကိုင်အတွယ် ခံသလဲဆိုတဲ့ အပေါ်မှာ တည် နေတယ်ဆိုတာ လူတိုင်း သိပါတယ်ကွာ'

‘ခါနဲ့ မေးရဦးမယ် မီးစစ်ကားလက်၊ ညည်းက ဘယ် အဆင့်နဲ့ အောင်ခဲ့သလဲ’

‘တဲလ်ပန်ထရိုက မသိကျိုးကျွံ ဟန်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။’

‘ကျွန်မ ဘီနဲ့ အောင်တယ်လေ’

သူနာပြု ဆရာမကလေးက ဝန်ခံကားဆို၏။ ထို့နောက် ဟက်ခနဲ ရယ်မောလျက်...

‘ကျွန်မသာ သိပ်ပြီး အကဲမဆတ်ခဲ့ရင် ကျွန်မ ‘အေ’ အဆင့်နဲ့ အောင်မှာရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

* * *

မိုက်က လိုအပ်သည့် ညွှန်ကြားချက်များကို လူနာ၏ ဆေး မှတ်တမ်းထဲတွင် ရေးပေးခဲ့၏။ ထို့နောက် ရေချိုးသည်။ အဝတ်အစားလဲသည်။ ပြီးတော့ ဂျက်နက်ဘတ်၏အခန်းဘက် သို့ ထွက်လာသည်။ မြို့ပြင်တွင် ရုံးပိတ်ရက် နှစ်ရက်တာ နားနေခဲ့ပြီး ဟိုနေ့ညက အိပ်မက်လည်း မက်ထားတော့ ဂျက်

နက်ဘတ်၏ အခန်းထဲသို့ ဝင်ဖို့ပင် ရွံ့တုန့်တုန့် ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ဂျက်နက်ဘတ်ကို ခုတင်နံဘေးရှိ ကုလားထိုင်တစ်လုံး တွင် ထိုင်ပြီး စာဖတ်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် တော်သေး သည်။ ဆံပင်ကို နောက်ဘက်တွင် ဖဲကြီးဖြင့် စုချည်ထား သည်။ မျက်လုံးထဲတွင် ထူးခြားသော အရောင်တစ်မျိုး လင်းလက်နေပြီး မထိတရီ သရော်တော်တော် သတ္တဝါမ လေးမဟုတ်ဘဲ နဂို ဂျက်နက်ဘတ်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မိုက် ဝမ်းသာသွားသည်။ မျက်နှာပေါ်တွင် ယောင်ယမ်းမှု တွေ လျော့လာသည်နှင့်အမျှ မိန်းကလေး၏ မျက်လုံးများ သည် ပို၍...ပို၍ လှလာသည်ကို မိုက် သတိထားမိ၏။

‘ကျွန်တော်တို့ မိတ်ဆွေကြီး ဒေါက်တာ မက်ကာသီကို ခုပဲ မျက်နှာခွဲစိတ်ပြုပြင်မှု လုပ်ပေးခဲ့တယ်’

‘ကျွန်မ သိတယ်၊ သူ့လဲ ဒီအထပ်မှာပဲလေ၊ မနေ့ညက သူ့ရောက်လာပြီး ပြောပြတယ်၊ ရှင်က သူ့နှာခေါင်းက အရိုးတွေကို ထုတ်ပြီး တိုနေတဲ့ မေးစေ့မှာ ဖြည့်ဖို့ ပြောတဲ့ အကြောင်းလဲ ပါတယ်’

‘သူက သူ့နှုတ်သီးကြီးကို ဒီအတိုင်းထားဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက် တယ်လေ၊ ဒါနဲ့ သူ့မေးစေ့မှာ ဖြည့်ဖို့ တင်ပေးရိုးကနေ ဖြတ်ထုတ်ပေးလိုက်တယ်’

‘ကျွန်မရှင် မေးရိုး အပေါ်ခြမ်းကို ရှင် လုပ်ပေးသလို လား’

‘အကြမ်းဖျဉ်းအားဖြင့် အတူတူပါပဲ၊ သူ့ကို ခင်ဗျား
ဘယ်လိုဆင်တော့ရသလဲ’

‘မနေ့ညကတော့ သူ့ကြည့်ရတာ စော်စော် ရည်ရည်
မွန်မွန်ပါပဲ၊ ကျွန်မတို့ အဓိကပြောတာကတော့လင်းတောင်
မင်း အကြောင်းပါပဲ၊ လင်းတောင်မင်းဟာ ဘာကြောင့်
အဲဒီလိုဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ သူက ရှင်းပြတယ်လေ’

‘ဟုတ်လား၊ သူက ဘာကြောင့်တဲ့လဲ’

‘လင်းတောင်မင်းဟာ စိတ်ရောဂါအန်သူလို့ သူကထင်
တယ်၊ ဒီ မိန်းကလေးဟာ မွေးလာကတည်းက ပိုင်းခြား
ဝေဖန်တတ်တဲ့စိတ်၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်ကျင့်တရားမရှိသူတွေ၊
သူ့ရဲ့ အကျင့်စရိုက်တွေဟာ သူ့ရဲ့ ငယ်ဘဝ အနေအထား
ကြောင့် ပိုပြီး ဆိုးလာတယ်တဲ့၊ သူ ပြောတာတွေက ကျွန်မ
လင်းအကြောင်းသိထားတာတွေနဲ့ သွားပြီးကိုက်ညီနေတယ်၊
သူ့ဘဝအကြောင်း သူ့ကိုယ်တိုင် ကျွန်မကို ပြောပြခဲ့တာတွေ
လေ’

‘သူဟာ ဘယ်လိုမှ ထွက်ပေါက်မရှိဘဲ ဒီအတိုင်း ဖြစ်ကို
ဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ တဝမျိုးနဲ့ တူပါတယ်၊ အဲဒီနောက်မှာတော့
ဘာအကြောင်းမှမရှိဘဲ စော်လှန် ပုန်ကန်နေတဲ့သူ တစ်
ယောက် ဖြစ်လာတာပေါ့’

‘အိုး...လင်းမှာ အကြောင်းတရားရှိတာပေါ့ရှင်၊ သူက
သူ့လို မတောင်းမမြင်တဲ့လူ မွန်သမျှကို မုန်းတီးတော့တာရှင်’

‘ခင်ဗျားကတော့ အဲဒီလို မတောင်းတတ်တာ သိသာပါ
တယ်၊ သူက ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားကို ယုံကြည်အားထားတယ်
လို့ ထင်လဲ’

‘တကယ်တမ်းပြောရရင် ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်က တချို့
နေရာတွေမှာ စော်စော်တူတယ်ရှင်’

မိုက်က မိန်းကလေးအား အလန်တကြား ကြည့်လိုက်၏။

ပထမပိုင်းပြီး။

(ခုတိယပိုင်းကို ဆက်လက် ဖတ်ရှုပါရန်)

ပင် ချစ်စရာကောင်းနေသည်။ သည်တော့ မိုက်က မေးရိုး-
အပေါ်ခြမ်းကိုကော အောက်ခြမ်းကိုပါ ချိတ်ကောက်တစ်ခု
စီ တပ်သည်။ ချိတ်ကောက်များကို သွားများနှင့် တွဲချည်
သည်။

ပြီးတော့ အပေါ်ချိတ်နှင့် အောက်ချိတ်ကို သားရေ
ကွင်းများဖြင့် တွဲလိုက်သည်။ ထိုအခါ အောက်မေးရိုးကို
အပေါ်ဘက်သို့ ဆွဲတပ်ပြီး အပေါ်မေးရိုးနှင့်ကပ်နေစေပြီး
သား ဖြစ်သွား၏။

ရုပ်ပြင်ခွဲစိတ်ကု ဆရာဝန်တွေ ခု ခင်ဗျား လုပ်သလို
ပါးစပ်ထဲနှိုက်ပြီး ခွဲစိတ်နေတာ တွေ့ရတိုင်း ကျွန်တော်တော့
ကျောစိမ့်မိတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့လက်ချက်ကြောင့်
ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အနာတွေမှာ တစ်ခါမှ ရောဂါပိုးဝင်ပုံ မရ
ဘူး။ တခြား ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်တွေလဲ ရောဂါပိုးသတ်ပြီး
သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ခွဲကြစိတ်ကြတာပဲ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအနာ
တွေကျ ရောဂါပိုးဝင်တာကို တော်တော်များများ တွေ့ရ
တယ်။ အဲဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ

ဟဲလ်ပက်ထရီက မေးသည်။

အကြောင်းတစ်ခုက မျက်နှာပြင်တစ်ခုလုံးဟာ သွေး
အလျှံပယ်ရနိုင်တဲ့နေရာ ဖြစ်လို့ပဲ။ နောက်အကြောင်း တစ်ခု
ကတော့ ကျွန်တော်တို့ သူ့ကို နောက်ထပ်ငါးရက် ဆက်
တိုက်။ ဒါမှမဟုတ် လိုရင်လိုသလို ရက်တိုးပြီး ပင်နီဆီလင်
အသားဆေး ထိုးပေးမယ်လေ

မိုက်က ရှင်းပြသည်။

‘အဲဒါကတော့ အတော် ကိုလှပတဲ့ ပြန်လည်ပြုပြင်မှု
လက်ရာပဲ ဒေါက်တာကန်း’

ဒေါက်တာဆိဘတ်စတီယံ၏ အသံသည် အသံချဲ့စက်ထဲမှ
ဟိန်းထွက်လာ၏။ လေ့လာသူများအတွက် သတ်မှတ်ပေး
ထားသော ကြည့်စင်တွင် မရှင်းလင်းသည်များကို မေးမြန်း
နိုင်ရန် စကားပြောခွက် တပ်ဆင်ထားပေးသည်။

‘ဒီနည်းကို နောက်တစ်ကြိမ် ရိုက်မယ် ငါစာအုပ်ထဲမှာ
သေချာပေါက် ထည့်ပေးရတော့မယ်ကွ’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ’

မိုက်က လက်အိတ်နှင့် ဝတ်ရုံအသစ် လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ရန်
ခွဲစိတ်စားပွဲမှခွာရင်း ပြောလိုက်၏။

‘ကာယကံရှင်က ရင်သားခွဲစိတ်ပြုပြင်မှုလဲလှုပ်ချင်တယ်လို့
ပြောပါတယ်။ အဲဒီခွဲစိတ်မှုကို ခု ကျွန်တော် ပြုလုပ်ပြီးတာနဲ့
တစ်ဆက်တည်းလုပ်ရမလား ဆရာ’

‘ဒေါက်တာပက်ထရီက လူနာရဲ့အခြေအနေ ကောင်း
တယ်လို့ပြောရင် တစ်ခါတည်းဆက်မလုပ်ဖို့ အကြောင်းမရှိ
ပါဘူး။ မင်း နယူးယောက်က သင်လာတဲ့ချိုင်းအောက်
ခွဲစိတ်နည်းကို သုံးမှာလား’

ငှာနမူးက မေးသည်။

‘ကျွန်တော် အဲဒီနည်းကိုသုံးဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်’

‘ဒါဆို လူနာမှာ နောက်တစ်ခါ ခွဲစိတ်ခံရမယ့် ဒုက္ခနဲ့
ကင်းသွားတာပေါ့။ ငါ့ကိုကြည့်ခွင့်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူး
တင်ကြောင်း ထပ်ပြောပါရစေကွာ’